www.burmeseclassic.com

ဆူကာနို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပယော့နိုင်ငံရေးသုခမိန်

မောင်ထင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပန်းချီ
အတွင်း ၊ အပြင်
မောင်စံတိုး

ဖြန့်ချီသူ
နှလုံးလှစာပေတိုက်
၁၂၀၊ ၄၆-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးချစ်အောင် (၀၂၀၇)
၁၃၅၊ ၄၆-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ
ဦးသိန်းဌေး (၀၁၁၇-မြဲ)
၂၀၉၊ ဘားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပထမအကြိမ်
၁၉၆၅ ခု၊ အောက်တိုဘာ ၁။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

၁။ မျိုးချစ်စိတ်၏အစ ၁၇

၂။ ဗမာ့အောင်ဆန်း (ပဌမပိုင်း) ၄၁

၃။ ။ (ဒုတိယပိုင်း) ၆၅

၄။ ။ (တတိယပိုင်း) ၈၇

၅။ ဗိုလ်ချုပ် ဘာကို တိုက်ခဲ့သနည်း ၁၂၉

၆။ ထသောသူ ထိုင်ရသည် ၁၃၇

၇။ နောက်ဆုံးည ၁၅၁

၈။ အတိတ်ကို ဆောင်ရသော် ၁၈၃

၉။ တော်လှန်ရေး ၂၀၇

၁၀။ ဗမာ့နိုင်ငံရေးသုခမိန် ၂၁၅

၁၁။ ဗိုလ်ချုပ်၏ ခေါင်းဆောင်အင်္ဂါ ၂၃၁

၁၂။ မြန်မာ့လူမှုတော်လှန်ရေးသို့ ၂၄၃

၁၃။ အကြောက်နိုင်ငံရေး ၂၅၁

၁၄။ အနာဂါတ်မြန်မာ့နိုင်ငံရေး ၂၆၁

၁၅။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို မှတ်မိကြသေးရဲ့လား ၂၇၃

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာပြီးနှစ်

* မျိုးချစ်စိတ်၏အစ (၁၉၄၈ နိုဝင်ဘာလ ရှုမဝ)။ ဗမာ့အောင်ဆန်း–ပဌမပိုင်း (၅၂ ဩဂုတ် ဒေသနသောက်)။ ဒုတိယပိုင်း (၅၂ စက်တင်ဘာ သွေးသောက်)။ တတိယပိုင်း (၅၂ အောက်တိုဘာ သွေးသောက်)။ ဗိုလ်ချုပ်ဘာကို တိုက်ခဲ့သနည်း (၅၃ ဇန်နဝါရီ မြဝတီ)။ ထသောသူ ထိုင်ရသည် (၅၃ ဖေဖော်ဝါရီ မြဝတီ)။ နောက်ဆုံးည (၅၃ ဇူလိုင် ရှုမဝ)။ အတိတ်ကိုဆောင်သော် (၅၃ စက်တင်ဘာ ရှုမဝ)။ တော်လှန်ရေး (၅၅ ဖေဖော်ဝါရီ မြဝတီ)။ ဗမာ့နိုင်ငံရေးသုခမိန် (၅၅ ဩဂုတ် မြဝတီ)။ ဗိုလ်ချုပ်၏ ခေါင်းဆောင်အင်္ဂါ (၅၆ ဂျူလိုင် မြဝတီ)။ မြန်မာ့လူမှုတော်လှန်ရေးသို့ (၅၈ မေ ပေဖူးလွှာ)။ အကြောင်းနိုင်ငံရေး (၅၈ ဂျွန် ရှုမဝ)။ အနာဂါတ်မြန်မာနိုင်ငံရေး (၅၉ မေ မြဝတီ)။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို မှတ်မိကြသေးရဲ့လား (၁၉၆၂ မတ် မြဝတီ)။ *

www.burmeseclassic.com

ဖိုးရွှေလမင်းကြီး မကြည့်တကြည့်၊ တခါတခါ ရွှေမျက်နှာညို၍ ဘာကိုအလိုမကျသည်မသိ။ တိမ်ကြားအောက်တွင် ခေါင်းလျှိုး၍ ငုတ်နေသည်။ သို့သော် ကြည်လင်သော ရွှေးမြစ်၏မှန်ရိပ်ထဲတွင်သူ၏မျက်နှာကို သူငုံ့ကြည့်၍ မြင်ရသောအခါ၊ သူသည် သူ၏အရိပ်ကို သူပြန်၍စုံမက်မိလေသလော မပြောတတ်။ စင်စစ်မှာ သူ၏အရိပ်သည် နဂိုအတိုင်းမဟုတ်။ ဘော်သာခွာကို အရည်ကျို ထားဘိသကဲ့သို့ ရှိလေရာ၊ နဂိုအတိုင်းထက်ပင်လှ၍ နေလေသည်၊၊ ထို့ကြောင့် သူ့အဆင်းကို သူတပ်မက်သည် ဆိုလျှင် မမှား။ ယင်းသို့ တပ်မက်ခြင်းကြောင့်သာလျှင် လွင့်လာသမျှသော တိမ်တိုက်တို့ကို လွတ်အောင်ရှောင်ရင်း သူ့အရိပ်ကို သူ မျက်ခြေမပြတ်လိုက်၍ ကြည့်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်၏ အိမ်နောက်ဖေး၌ လတာပြင်ကို ကျော်၍ ဆောက်ထားသော ရေစင်ရှိသည်။ ရေစင်ဟူသည်ကား ငါးလုံးများကို အရှည်လိုက်စီတန်း၍ ဆောက်လုပ်ထားသော ငပိလှန်းသည့် စင်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုစင်ကြီးသည် ငါးသမားတို့အဖို့ ငပိလှန်းရန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော့အဖို့ ကျယ်ပြန့်သော

www.burmeseclassic.com

အိမ်သာကြီးတခုပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ထိုညကို ကျွန်တော်ကောင်းစွာ မှတ်မိသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်က ကျောင်းမနေသေး။စိတ်အထင် ၄ါးနှစ်အရွယ်လောက် ရှိမည်။ ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော်အထိန်းတော် ကော်ရင်ဂျိ ကုလား ကမ္မယားက ရေစင်ပေါ်၌ နောက်ဖေးတယ် နေသည်။ ကျွန်တော့် မိဘများက ကျွန်တော့်ကို ချေး အပင် ပေါက် အောင် ယိုသည်ဟု ပြောလေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော့်အဖို့၌ကား သူတို့၏သို့ ခဏခဏပြောခြင်းကြောင့် ချေးအပင်ပေါက်လျှင် ဘယ်လိုအပင်မျိုး ဖြစ်ပါလိမ့်ဟု မှန်းဆကာ၊ ချေးပင်ကိုမြင်ချင် ၍ ခဏခဏ အောက်ငုံ့ကြည့်မိသည်နှင့် ပင်လျှင်၊ ထိုကိစ္စမျိုး၌ သူများတကာထက်ပို၍ ကြာတတ်သည်။ ထို့ပြင်လည်း ယခုလို ကြည်လင်မြေသော လမင်းသည်ရွှေမြစ်ကို ကြေးမုံပြင်ပမာ ထား၍ မိမိအလှကို မိမိရှုနေသည့်အခါ၊ တပိုတပါး သွားယင်း လမင်းနှင့်အတူ ကမ္ဘာသို့ လည်ပတ်နေရသဖြင့်၊ ပို၍စည်းစိမ် ရှိသည်။ ရေစင်အောက်သို့ အတုံးလိုက်အတစ်လိုက် ကျသွား သည့် အသံတို့သည်ပင်လျှင် ဆရာစိန်လက်သံထက် ပြောင်သည်ဟု အောက်မေ့သည်။

လူကြီးများအဖို့ထိုကိစ္စသည်ညစ်တီးညစ်ပတ်နိုင်လှသည်ဟူ၍ ပင်ထင်ကြပေမည်။ကျွန်တော်မှာ သူငယ်နှပ်စား အရွယ်သာသာ မျှသာရှိ၍၊ အပြစ်ကင်းစင်သော ကလေးစိတ်နှင့်မို့၊ ထိုကိစ္စမျိုး ကို ကိုယ်လက်သန့်ရှင်းစေသော ကိစ္စဟူ၍သာ သိတတ်သည်။

ကမ္မယားသည် ဗမာစကားကို မပြီကလာပြီကလာနှင့်ပြော ၍ကျွန်တော် နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်မေးသမျှကို ဖြေရှာပါသည်။

"လမင်းကြီးဟာ ပြေးနေတယ်နော်။"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝုတ်တယ် ပြေးနေတယ် ဘာဘာ့။"

"ဟိုအဝေးကြီးဆီမှ အဝေးကြီးကကြယ်ကလေးတွေ မျက်စိမှိတ်လိုက်ဖွင့်လိုက် လုပ်နေကြတယ်နော်။"

"ဝုတ်တယ် ဘာဘာ့ ဝုတ်တယ်။"

"တိမ်တွေက ဖိုးလမင်းကြီးကို ဝိုင်းပြီးဖက်ထားတယ်နော်။"

"အင်း–အင်း- ဝုတ်တယ်၊ဝုတ်တယ်။"

ဤကဲ့သို့ သူနှင့်ကျွန်တော် အတိုင်အဖောက် ညီနေစဉ် ကျွန်တော်၏ မိခင်ကျွန်တော်၏ ဒွေးတော်တို့သည် အိမ်ပေါ်မှရေစင်ရှိရာသို့ ဆင်းလာကြသည်။

သူတို့သည် ကျွန်တော့်အား နောက်ဖေးကို ဇိမ်ခံ၍ယိုနေသည်ဟု သရော်ကာ ကျွန်တော်နှင့် ကမ္ဘာယားကို ကြည့်၍ရယ်ကြပါသည်။

ထို့အတွင်း ကျွန်တော့်ဒွေးတော်နှင့် အတူပါလာသူ မိန်းမပျိုတဦးက ထိုခေတ်ကပေါ်သော သီပေါမင်းပါတော်မူ သီချင်းတပုဒ်ကိုဆိုပါသည်။ ကျွန်တော် ထိုသီချင်းသွားကို မမှတ်မိ။ သီပေါမင်းဆိုသော နာမည်ကိုသာ မှတ်မိပါသည်။မှတ်မိရခြင်းမှာ သီပေါကိုနားမလည်၍ မေးမိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

"အမ၊သီပေါဆိုတာ ဘာလဲ- ဟင်။"

ကျွန်တော်တို့အရပ်၌ မိခင်ကို အမဟု ခေါ်ပါသည်။

"သီပေါဆိုတာ ဗမာမင်းကွဲ့။"

"မင်းဆိုတာကကော။"

"ရှင်ဘုရင်ပေါ့ကွဲ့။သားစိန်ကတုံးကြည့်တုန်းက မကိုင်တွေ့သံလျက်တွေကိုင်ပြီ ထွက်လာတဲ့ ရှင်ဘုရင်လိုပေါ့။"

"အခု သူကဘာလုပ်သလဲ- ဟင်။"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

''သူကအရင်တုန်းက ဗမာပြည်ကို အုပ်စိုးတယ်။''

"အခုကော"

"အခု သူကိုကုလား ဖမ်းသွားလို့ မအုပ်စိုးတော့ဘူး။"

"ကုလားဆိုတာ ကမ္မယားလား– ဟင်။"

"မှတ်ဖူးကွဲ့ ကုလားဆိုတာ ဗိုလ်ကိုခေါ်တာ။"

"ဗိုလ်ဆိုတာ ဘာလဲ-ဟင်။"

"ဗိုလ်ဆိုတာ ကုလားဖြူကွဲ့။ အသားကသိပ်ဖြူလို့ ကုလားဖြူခေါ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်ပေါ့ကွယ်၊ အင်္ဂလိပ်။"

"ဒါဖြင့်အခု ဗမာရှင်ဘုရင် မအုပ်စိုးဘူးပေါ့နော်။"

"ဧ-ဧ- အင်္ဂလိပ်အုပ်စိုးတယ်။"

ကျွန်တော်သည် နောက်ဆက်တွဲ မေးခွန်းများကို မမေးနိုင်သေးပါ။ ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ ပွဲထဲကရှင်ဘုရင် ကဲ့သို့သောရှင်ဘုရင်များ ဗမာပြည်ကိုစိုးစံနေသည်ဟူ၍သာ မှတ်ထင်နေရာ၊ ယခု မိခင်ပြောပြမှ သိရပါသည်။ သို့သော် မိခင်ပြောတာမရှင်းသေးပါ။ ထို့ကြောင့် သေချာအောင်ထပ်၍ မေးမိပါသည်။

"ဒါဖြင့် အင်္ဂလိပ်အုပ်စိုးတာ ဘယ့်လောက်ကြာပြီလဲ၊ အမေရယ်။"

"ကြာပြီကွဲ့။ အမေမမွေးခင်ကတဲက သီပေါကို အင်္ဂလိပ်ဖမ်းသွားတယ်ကွဲ့။"

အင်္ဂလိပ်ကြီးက သီပေါကိုဖမ်းသွားတော့၊ တို့အိမ်ရှေ့က အဘစာသင်ကြီးက သူခိုးတွေကို ကြိုးနှင့်တုပ်ပြီး ဂါတ်ခေါ်သွားသလိုနေမှာဘဲ။အဘကရှေ့ကတုတ်တုတ်ပြီး သွားတော့၊သူခိုးက နောက်က ရှုန်းရှုန်းပြီးလိုက်ရတယ်။အဘကဗိုက်ကြီးတောင် ဓါးကြီး မိုးလိုက်တော့မှ သူခိုးကဝပ်သွားတယ်။အခုလဲ သီပေါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းကို ဒီလိုဘဲဖမ်းမှာဘဲ။ သူခိုးကိုဖမ်းသွားတာ သနားစရာ။ သီပေါကို ကုလားဖမ်းသွားတာက သာပြီးတော့ သနားဘို့ကောင်းတာပေါ့။

လုမင်းသည် ကောင်းကင်ဝယ် ရိပ်ရိပ်ပြေးနေသည့်အခါ ကျွန်တော်၏နုနယ်သော ဦးနှောက်ထဲတွင် စိတ်ကူးတို့သည် ရိပ်ရိပ် ပြေး၍နေကြလေသတည်း။

ထိုစိတ်ကူးစိတ်သန်းတို့မှာ ဆီလျော်သည် မဆီလျော်သည်ကို ကျွန်တော်မစဉ်းစားမိ။ ကလေးဘဝမို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမိသည်မှတပါး အခြားစိတ်ကူးများ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ချေ။

သို့သော် ငါတို့ဗမာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်အုပ်စိုး ပါကလားဟူသော အသိသည် နောင်အဖို့၌ တိုင်းပြည်ချစ်သော စိတ်၏အဆောက်အအုံကို ကျွန်တော်၏ရင် ထဲ၌ အုတ်မြစ်ချပေးဟန်တူသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လရောင်အောက်ဝယ် ရေစင်ပေါ်၌ ထိုင်ယင်း၊ သီပေါမင်း၏ လွမ်းဆွတ်ဘွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်တို့ကို ကျွန်တော် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကစ၍ ပင်လျှင် မှတ်မိနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ယင်းသို့ မှတ်မိနိုင်သည်ဆိုရာ၌လည်း သီပေါမင်းပါတော်မူသည့်အတွက် တိုင်းချစ်စိတ်၊ ပြည်ချစ်စိတ်၊ မျိုးချစ်များ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာသောကြောင့်၊ ထိုမျှနုနယ်သော အရွယ်ကစ၍ပင်လျှင် အစွဲကြီးနေပါသည်ဟု ကျွန်တော် ဆိုဖြေချသော်၊ ကြွားရာရောက်ပေမည်။

အမှန်မှာ ထိုမျှနုနယ်သော အရွယ်တွင်နုနယ်သော ဦးနှောက်က ထိုအူကြောင်ကြောင်နိုင်သော စိတ်လိုလက်မခံနိုင်သေးချေ။

www.burmeseclassic.com

သိပေါမင်းကလေး ပါတော်မူသည် ဆိုသဖြင့် သနားမိသည်။ သို့ရာတွင် တစတစနှင့် ကြီးပြင်းလာသောအခါ သနားရမည်ကိုပင် မေ့တေ့တေ့ ဖြစ်လာသည်။ ကုလားမင်း အုပ်စိုးသည် ဆိုသော်လည်းရပ်ရွာ၌သူကြီးလုပ်သူမှာ မိမိအမျိုးသားထဲကပင် ဖြစ်၍ ဘာမျှထူးခြားလှသည် မဟုတ်ဟု ထင်မိသည်။ မြို့အုပ် မြို့ချုပ်တို့ တိုင်းခန်းလှည့်လည်လာသည့်အခါ၊ ဗိုလ်တဲအောက်၌ ကလေးဘာဝ ဂျင်ပေါက်ယင်း တစေ့တစောင်း ကြည့်မိရာ အင်္ဂလိပ်မင်းတက်နေသည်ဟု ဆိုသော်ငြားလည်း အင်္ဂလိပ်မင်း ဆိုသူမှာမြန်မာနှင့်မခြားဟု အောက်မေ့မိသည်။

တညသ၌ ဖခင်ဖြစ်သူသည် ဗိုလ်တဲ၌ လာ၍တည်းခိုသော အရေးပိုင် အကြောင်းကို မြိန်ရည်ရှက်ရည် ပြောလေသည်။ ထိုအခါမှ သူတပါး လက်အောက်၌ နေရသည်ကို အသစ်တဖန် ပြန်၍သတိရမိသည်။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့သူတပါး လက်အောက် ရောက်ရခြင်းကို ရှက်ရမှန်းကြောက်ရမှန်း မသိတတ် သေးချေ။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်မှာစာပေ၌ မွေ့လျော်သူဖြစ်လေရာ ရောက်လာသောအရေးပိုင်က ဒေသန္တရရာဇဝင်ဗဟုသုတတို့ကိုသူ့အား မေးမြန်းသည် ဆိုသည်နှင့်ပင် ထိုအင်္ဂလိပ်အရေးပိုင် အရပ်ရှည်ရှည်ကြီးကို အတော်ကြည်ညိုနေဟန်တူသည်။

ကျွန်တော် ယခုပြန်တွေးလိုက်သော် ရေးတေးတေးပေါ်လာပါသေး၏။ ထိုအရေးပိုင်သည် ဗိုလ်တဲ၏မြောက်ဘက် ပိတောက်ပင်အောက်တွင် သူကြီးမင်း တည်ခင်းထားသော ခေါ်ချေးစော်နံသည့် ပက်လက် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်သည်။ ရပ်ရွာရှိ လူကြီးအပေါင်းတို့မှာ သူ၏ရှေ့ ကွပ်ပြစ်ပေါ်တွင် ထိုင်ကြရသည်။တော်တော်အသက်ကြီး၍ ဗဟုသုတရှိပုံရသောလူကြီးမင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များကိုအရေးပိုင် ကဘုရာ့တကာ ကျောင်းတကာဟု နှုတ်ခွန်း ဆက်သည်၍၊ အင်္ဂလိပ်တကာ်စက အင်္ဂလိပ်ခံချသူ ကျွန်းဗိုလ်ဟု အမည်တွင်သော ဓါးပြဗိုလ် ၏သောင်းကြမ်းပုံတို့ကို မေးမြန်း သည်။ ရွာနာမည်များ၏ ဖြုပ္ပါတ်ကိုမေးမြန်းသည်။ မည်သည့်မြို့ မည်သည့်ရွာကို မည်သည့်ခေတ်က တည်ကြောင်းမေးမြန်းသည်။ ကမ္ဘဌာန်းအကြောင်း သင်္ဂြိုဟ်အကြောင်း မေးမြန်းသည်။ ဖြေ နိုင်သူလည်းရှိ၏။ မဖြေနိုင်သူလည်းရှိ၏။ အမေးခံရသူ တို့မှာ အင်္ဂလိပ်က မြန်မာစာပေနှင့် ရာဇဝင်တို့ကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် မေးသဖြင့် တအံ့တဩနှင့် ငေးမောကြသည်။

နောင်သော် ထိုအင်္ဂလိပ်သည် အမြို့မြို့အရွာရွာ အတိုင်းတိုင်း တို့၌ ကျင်လည်ရလေသည်။ သို့သော်သူ၏အမည်ကိုမူ ကျွန်တော် ၏ ချက်မြှုပ်ဇာတိ၌ ထားခဲ့ပေသည်။ နောင်အဖို့၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာရာဇဝင်သည် ဖြောင့်ဖြောင့်သွားခဲ့ပါလျှင်၊ သူ၏အမည် သည် ကျန်ရစ်ခဲ့ဦးမည်။

ငယ်စဉ်က ထိုအမည်ကို မခေါ်တတ်ပါ။ ကြီးပြင်းလာ၍ အင်္ဂလိပ်စာ ချောက်တီး ချောက်ချက် ဖတ်တတ်သော အခါ၊ ဖခင်ဖြစ်သူသည် လယ်ပြေစာအဟောင်းများကို ကျွန်တော့အား ပြသ၍၊ သူ့အမည်အင်္ဂလိပ်လို ရေးသားထားသည်ကို အဖတ် ခိုင်းသည်။

လယ်ပြေစာ၏ ညာဘက်ထောင့်၌ ဂျေ၊အက်စ်၊ဖါနီဗေါလ် ဟူသော အမည်ကိုဖတ်ရသည်။

ကျွန်ုပ်၏ သေးနုပ်သော ဦးနှောက်ထဲ၌ တဖက်အကန့်တွင် သီပေါ ဟူသောကမ္ဗည်းထိုးထားသည်။ အခြားတဖက်အကန့်တွင် ကား သူနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖါနီဗေါလ်ကို ကမ္ဗည်းထိုးထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်လူလားမြောက်သောအခါ၊ တဖက်ခန်းရှိ သီပေါနှင့် အခြားတဖက်ခန်းရှိ ဖါနီဗေါလ်တို့သည် နေဘင်ဂျုံနှ့်ဇာတ်ခင်းကာ၊ ဓါးရေးလှံရေး ပြကြသောဟူ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်မှာတဦးကို တခါမျှ မမြင်ဘူးပါဘဲလျက်၊ ချစ်မိပါသည်။ ကျန်တဦးကိုလည်းတခါမျှမတွေ့ဘူးပါလျက်၊ ကြည်ညိုမိပါသည်။

တခုသော တန်ခူးလအခါတွင် ကျွန်တော်သည် မြောင်းမြမြို့ အစိုးရအလယ်တန်းကျောင်း တတိယတန်း(ဘီ)အခန်းတွင် ရှေ့ဆုံး၌ ချာတိတ်တဦးအဖြစ်နှင့် ထိုင်ရပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးကံကြီး၏ လက်ဝဲဘက်၌ အစိုးရပြက္ခဒိန်တရွက် ကပ်ထားသည်။ ထိုပြက္ခဒိန်၏ ခေါင်းစီး၌ သက္ကရာဇ် ၁၉၂၀ဟု ကမ္ဗည်းထိုးထားသည်။

ထိုနှစ်မှာ ကျွန်တော့်အဖို့၌ အတော်ထူးသည်။ အင်္ဂလိပ်စာကို အစွဲအလမ်းဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်ကျောင်း၌ နေပါပြီ ဟူ၍လည်း ဆိုကရော၊ တနိုင်ငံလုံး သိမ့်သိမ့်တုန်သည့် ပဌမဆုံးသော သပိတ်တလုံးလည်း ပေါ်ထွက်လာပါလေကရော။

ဟောဗျာ့၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ။ ကြုံရတဲ့ကံနှယ်၊ မွဲလိုက်ပါဘိ၊ ပညာကိုလိုချင်သည်၊ လိုချင်သည်၊ လိုချင်သည်။

"လိုချင်ယင်ရပါတယ်ကွယ်။ မင့်အသက်ငယ်ငယ်ရှိသေးတာဘဲ။ ဟော - ဘယ်ကျောင်းနေရနေရ၊ မင်းလိုချင်ယင်၊ ရနိုင်တာချည်းဘဲကွဲ့။ နို့ပေမဲ့ငါက အစိုးရကျောင်းဆရာ ဖြစ်နေလို့၊ မပြောကောင်းလို့ပဲ။"

ဆရာဦးကံကြီးသည် ပြတ်နေသော ညာဘက်လက်မကလေးဖြင့် ပါးစပ်ကိုမလုံ့တလုံကာကာ ကျွန်တော့်နားထဲသို့တစုံတခုတီးတိုးပြောလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်နားမလည်ပါ။

www.burmeseclassic.com

"ဘွိုင်ကောက်၊ ဘွိုင်ကောက်။"

ကျွန်တော် အင်္ဂလိပ်စာ သင်လာသည်မှာ ဆယ်လမျှရှိပါပြီ။ ဘွိုင်စကောက်ကို နားလည်ပါ၏။ သို့သော် ဘွိုင်ကောက်ဟု ဆရာဦးကံကြီး ပြောသည်ကို နားမလည်ပါ။ သို့ပေမင့်ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့်ပင် ကျောင်းခန်းထဲမှထွက်၍ ကျောင်းဝင်းကို ကျော်ကာ၊ တာဝတိံသာကျောင်းနှင့် စာတိုက်အကြားရှိ ကွက်လပ်လမ်းကြားမှနေ၍ ရုံးလမ်းဘက်သို့ ထွက်လာ ခဲ့ပါသည်။ ဆရာဦးကံကြီးသည် သူ၏ညာဘက်လက်၌ မရှိသော လက်မဖြင့် နှုတ်ခမ်းမွေးကိုသပ်ယင်း၊ပြုံးပြုံးကြီးနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ရုံးလမ်း၌ ငါးတန်း ခြောက်တန်းမှ ကျောင်းသားကြီးများသည် ကျူလယာ ဘိလပ်ရည် ဆိုင်ကိုဝိုင်း၍ နေကြသည်။ ကျွန်တော်လည်း မယောင်မလည်နှင့် အနားသို့ကပ်၏။ ဆရာဦးကံကြီးပြောလိုက်သော အင်္ဂလိပ်စကားမျိုးကို ကျွန်တော်ကြားရသည်။ ပြောနေသူမှာ ပုသိမ်မှ ကျောင်းသား မောင်တင်ဆိုသူဖြစ်သည်။ တကျောင်းလုံးတွင် ကာလသားခေါင်းလုပ်၍ ဗိုလ်ကျသူပေါက်ကျော်မှာ လူမိုက်လုရင်နှင့် တွဲကာနှစ်ဦးစလုံး မျက်နှာနီကြီးများဖြင့်၊ကျူလယာ ဆိုင်ကလေးကို မျက်စောင်းထိုးနေကြသည်။ သူတို့မူးနေကြသည်။ တစုံတယောက်ကိုချကြမလို့ပါဘဲ။ ဟောကြည့်စမ်း၊ ပြောယင်း၊ ဆိုယင်း၊ ဖေါင်း-ခွမ်---ချလွန်-ချလွင်-။

လင်မနစ် ပုလင်းများ တဖေါင်ဖေါင် မြည်ကြလေသည်။ ကျောင်းသား နှစ်ဆယ်ခန့်တို့သည် ထိုပုလင်းတို့ကို ဆယ်စီကိုယ်စီယူ၍သောက်ကြသည်။ ပုလင်းများကိုရိုက်ခွဲကြသည်။ စီးကရက်များကိုလုကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်လည်း ဆုတ်ကန်ဆုတ်ကန်နှင့်၊ ရွှေသာလျောင်းဘုရားရှေ့မှ ဖြတ်၍ပြေးလေသတည်း။

သို့ရာတွင်ခပ်လှမ်းလှမ်းမှအသံများကြားရသည်။ ထိုအသံတို့မှာ လေရှိန်ယူပြီး တဖြည်းဖြည်း တခဲနက်လျှင် ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ ထိုအသံတို့ကား အခြားမဟုတ်။ နောင်တဆယ့်ခြောက်နှစ် တင်းတင်းပြည့်သောအခါတွင် မြန်မာပြည်၌ တဖန်ပြန်၍ ပဲ့တင်ထပ်မည် ဖြစ်သော "သပိတ်၊ သပိတ်၊ မှောက်၊ မှောက်" ဟူသော အသံများဖြစ်ချေသည်တမုံ့။

ကျွန်တော်သည် ဂါတ်တန်းလျားထဲသို့ ဝင်ပြေးသည်။ ထိုမှဖြတ်၍ ဦးဘိုးမြေလမ်းထဲသို့ ဝင်ပြန်သည်။ ထိုမှဖြတ်၍ ဘီလမ်းတလျှောက် ပြေးပြန်သည်။ လေးလမ်းရောက်သော်၊ မိမိအိမ်သို့ဝင်လေ၏။

ကျွန်တော်၏ဦးလေးမှာ အစိုးရလခစားဖြစ်လေရာ၊ ဒေါ်ဒေါ်သည် ကျွန်တော် ကျောင်းမတက်ဘဲ ပြန်လာသည်ကို မြင်သောအခါ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သည်။ ညနေ ဦးလေး ရုံးဆင်းသောအခါ၊ ဒေါ်ဒေါ်က သူ့ခင်ပွန်းသည်အား ကျွန်တော် သပိတ်မှောက်လာကြောင်း တိုင်ပြောလေသည်။

ထိုအခါမှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် သပိတ်မှောက်ကျောင်းသား ဖြစ်လာလေသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် 'ဘွိုင်ကော့' ဟူသော စကား ဘွိုင်ကောက်တား ဟူသောဝေါဟာရတို့၏ အဓိဝယဝတ္တနှင့် ပိဏ္ဍတ္တတို့ကို နားလည်လာလေတော့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ အကျွန်ုပ်သမ်းတလျှောက်လုံး ပြေးလာရ၍ မောမောနှင့် ခုန်နေသောရင်တွင်းဝယ်၊ အချို့ပညာရှိတို့က မှန်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်ဟု ခေါ်ကြ၍ ကေစိသုခမိန်တို့က အဆိပ်ဟုသမုတ်

www.burmeseclassic.com

သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်သည် သီပေါမင်း ချခဲ့သောသန္ဓေဖြင့်၊ နေ့ခစ လစေ့ ဖွားမြင်လာလေသတည်း။

နောက်တနှစ်အဖို့၌ ဗိုလ်ကေကိုစွန့်၍၊ ကတုံးပြောင်ထားကာ၊ပင်နီအင်္ကျီကိုဝတ်၍၊ ခါတော်မှီ ကျောင်းသို့တက်နေသော နေရှင်နယ် ကျောင်းသား အကျွန်ုပ်ကို ဆရာဦးမောင်ကြီး၏ အတန်း၌ တွေ့ကြရပေလိမ့်မည်။

ထိုခေတ်မှစ၍ အမျိုးကို ချစ်သောစိတ်သည် လူတိုင်း၏ ငယ်ထိပ်တွင် တက်လျက်ရှိသည်။ မျိုးချစ်စိတ်ဒီရေတက်သည်နှင့် အမျ၊ တပါးသောလူမျိုးတို့ကို မုန်းတီးသောစိတ်သည်လည်း တက်၍လာလေသည်။ အထူးသဖြင့်အင်္ဂလိပ်ကို မျောက်ဖြူဟူ၍ ရေရွတ်ကာ၊ အာဃာတ ထားရသောစိတ်ဓာတ်တို့ကို ထိုခေတ်ရှိ နိုင်ငံရေးပါရဂူတို့က မြေတောင်မြှောက်ပေးသည်။ မှတ်မိသေးတော့သည်။ တညနေသော်၊ ဆရာကြီးဦးဘိုးချိန်က ဦးဥတ္တမ၏ တူဟူ၍ မိမိကိုယ်ကို မိမိသမုတ်သော ကိုယ်ရင်တပါးသည် ကျောင်းသားတို့အား ဝံသာနုတရားဟောမည်ဟု ဆိုလာသည်။ ထို့ကြောင့်ထိုနေ့တွင် ကျောင်းစောစောဆင်းပြီးလျှင်၊ခါတော်မှီ ကျောင်းနှင့် ကပ်နေသော ဘုရားတန်ဆောင်းသို့ သွားကြရသည်။ ထိုတန်ဆောင်းတွင် မှန်မြတ်သော ဝံသာနုတရားကို နာရသည်။

ဘောဇ္ဇော၊ အိုအချင်းတို့။ ထေ၊ လာကြကုန်လော့။ ထိုမှန်မြတ်သောတရားကို နာကြကုန်အံ့။

ရှေးသရောအခါ မျောက်တကောင်သည် အင်္ဂလိပ်ကျွန်း၌ ကမြင်းကြောထ၍ နေလေသတတ်။ ထိုသရော်ခါ၌ အင်းထဲမှ လိပ်တကောင်သည် ထိုကျွန်းပေါ်သို့ မျက်ပိသည်လမ်းမှား၍

www.burmeseclassic.com

တက်လာလေ သတည်း။ ထိုသည့်နေ့မှစ၍ ခေါင်းပေါ်တွင် ဗိုလ်ကေခွဲထားသော မျောက်သည်အင်းထဲက လိပ်နှင့်စုလျား ရစ်ပတ်လက်ထပ်လေရာ၊အင်္ဂလိပ်ဟူသောသတ္တဝါသည် လောကကြီးထဲမှ ဗိုလ်ကေခွဲကာ ထွက်ပေါ်လာလေ သတည်း။

ဆရာဦးဘိုးချိန်၏ ကျေးဇူးကို ကျွန်တော်မမေ့ပါ။ ကျွန်တော်သည် အကလေးရွယ်ပင်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ထိုမျှလောက် အဆီအငေါ်မတည့်သောနိုင်ငံရေးတရားမျိုးကိုလက်မခံနိုင်ပါ။ သို့သော် အကလေးမျှသာဖြစ်၍ ထိုဝံသာနု တရားမျိုးကိုရှုတ်ချပါသည်ဟုဆိုဝံ့သော သတ္တိမရှိပါ။ အကယ်၍သာလျှင် ထိုစဉ်က ဆရာသမားလုပ်သူတို့က ထိုတရားကိုမှားမှားမှန်မှန် အောင့်အီးသည်းခံ၍နာယူစေမည်ဆိုပါက၊ကျွန်တော်၏စိတ်သည်ထိုတရားကို မည်မျှလောက်ပင် လက်မခံဘူးဟု ဆိုစေကာမူ၊ အများနှင့်အတူ မိုးခါးရေကိုသောက်မိပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဆရာကြီးဦးဘိုးချိန်သည် ထိုမျှသိမ်ဖျင်းသော သမ္ဖပ္ပလာဝါစာတို့ကိုဆက်လက် သည်းမခံနိုင်သဖြင့်၊ လူကလေးတို့၊ သိမ်ဖျင်းတဲ့ စကားကို နားမထောင်ကြနဲ့၊အိမ်ပြန်ကြဟူ၍ ဩဝါဒပေးသောကြောင့်၊ ကျွန်တော်တို့လည်း အိမ်သို့ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

ကျေးဇူးပါဘဲဆရာကြီးရယ်။ဆရာကြီးသည်ထိုကဲ့သို့မှဩဝါဒမပေးလျှင်၊ကျွန်တော်တို့စိတ်နုသူကလေးငယ်များသည် နေ့စဉ် တသက်လုံးအဖို့ သမ္ဖပ္ပလာဝါစာနှင့် ဖရုဿဝါစာကို ဝံသာနု တရားတော်ကြီးဟူ၍ မှတ်ထားကြရပေတော့မည်။

နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းဆိုသည်မှာ သူ့ခေတ်နှင့်သူ လုပ်ရသည်။ ထိုခေတ်က အင်္ဂလိပ်ဆိုလျှင် မော်၍မျှမကြည့်ဝံ့သော ခေတ် ဖြစ်၍ ၊အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်ရဲအောင် ပျိုးမြစ်နုနယ်သော အ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ထဲ၌ မှန်းပင်များပျိုး၍ ပေးရသည်။ နိုင်ငံရေး သမားဘက်က စဉ်းစားကြည့်ပြန်ပါလျှင်၊ ထိုနည်းပရိယာယ် သည် သွေးထွက်အောင် မှန်ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုဝံသာနုဝဲသြဃထဲတွင် ကလေးဘဝနှင့် တဝဲဝဲလည်ခဲ့ရလေသည်။ ထိုခေတ်ကဦးဥတ္တမဆိုလျှင်အာဇာနည် တဦးဟု ယူဆရုံမျှမကသေး၊ ဘုရားသားတော်၏ အရည်ကို ဆင်မြန်းထားသောကြောင့် ကိုယ်တော်အား ဘုရားနှင့်တဂိုဏ်း တည်းထားကာ ကိုးကွယ်ကြသည်ကိုမှတ်မိသေးသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော့်မှာ ဝံသာနုနှင့်နိုင်ငံရေး စိတ်ဝင်နေသည့် အထဲက ဦးဥတ္တမပုံတော်ပါသော ပလာစာအုပ်တမူးတန်းကို ကျူလ ယာကုလားထံမှ ဆယ်ပြားပေး၍ ဝယ်ရသည့်အတွက် အတော် နာပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်တို့တမျိုးလုံး ဝံသာနုခဲ့ကြသည်မှာ တပျော် တပါးကြီးဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဝံသာနုတို့တဖက် အစိုးရအရာရှိ များကတဖက် လွန်ဆွဲခဲ့ကြရာတွင်၊ အမြဲတမ်းလိုလို ဝံသာနု ကအနိုင်ရလေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် ဝံသာနုတည်း ဟူသော ညွန့်ပျောင်းထဲတွင် ကျွဲပမာလူး၍ ပျော်ပါးနေစဉ်၊ ကျွန်တော်၏ဖခင်သည် သားတော်မောင်၏ ကျွန်ပညာအဖို့ကို ရည်စူး၍ လယ်တရှင်းကို အာလာကပ္ပချစ်တီးထံ ပေါင်နှံလေ တော့သတည်း။

ထိုငွေဖြင့် ကျွန်တော့်ဖခင်သည် ကျွန်တော်အား ရန်ကုန်မြို့ မြို့မကျောင်းတော်ကြီးသို့ ပို့လိုက်ပါသည်။ အူကြောင်ကြောင် ဝံသာနုစိတ်သည် ကျွန်တော့်ဥဒမ်းတွင်း ပါဖြစ်၍မှ လေရာ၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း လံချားကုလားနှင့်စ၍

www.burmeseclassic.com

စကားများရပါသည်၊ကျွန်တော်ကဗမာလိုပြောသည်။လန်ချား ကုလားကဟိန္ဒူလိုပြောသည်။ ဘယ့်နှယ်မြန်မာပြည်မှာဟိန္ဒူလို ဘာ့ကြောင့်ပြောရမှာလဲ။ ဟေ့- ကုလား မင်းဗမာစကား မတတ်ဖူးလား။ စူဝက်ကဘာချား။ နင့်အမေလွှားကရော။

"ဟေ့-ကန်းကလေး၊နင်ဘာပြတယ်။"

"ခွေးကုလား၊ ဗမာစကားမတတ်ဖူးဆို။ ဆဲတာတော့ နား လည်သလား–ဟင်"။

ကျွန်တော်ကုလားကိုထိုးနှင့် နှစ်ချက်သုံးချက် ထိုးပါသည်။

ထိုခေတ်က(ယခုလည်း ထိုခေတ်အတိုင်းလိုလိုပင်) ကုလား စကား မတတ်လျှင်၊ လူရာမဝင်ဟုအယူရှိကြသည်။ ကျွန်တော့် ၌လည်း ဝံသာနု အဆိပ်တက်နေ သောကြောင့်၊ ဗမာပြည်၌ ကုလားစကားကို ပြောတတ်မှ လူရာဝင်ရတော့မည် ဆိုလျှင်၊ ဘယ်တော့မှ လူရာထဲကို မဝင်တော့ပြီဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချထား၏။ ထိုသန္နိဋ္ဌာန်၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ယခုတိုင် ကုလားစကားကို လေးလုံးကွဲအောင် မပြောတတ်ပါ။

ဤနည်းနှင့်ပင် ကျွန်တော်လည်း မျိုးချစ်စိတ်ကလေး ကန့် လန့် ကန့်လန့်နှင့်၊ ရန်ကုန်တွင်စာသင်ရပါသည်။ အမှန်မှာ၊ ရန်ကုန်မြို့မကျောင်းတော်ကြီးဟူ၍အမည်သာဟိန်းသော်လည်း၊ ကျောင်းမှာ ကင်ဘယ်လိုင်း*ခေါ် ဂေါ်ရာစစ်တပ်များချထား သော စစ်တန်းလျားများသာ ဖြစ်လေရာ၊ ကျွန်တော်တို့ကို မြို့မိမြို့ဖများက'နေချင်တိုင်း ကျောင်းသား'ဟူသော ဘွဲ့ထူးကို ဒြပ်တို့ဖြင့် ချီးမြှင့်တော်မူကြပါသည်။ ထိုခေတ်က အမျိုးသား ကျောင်းဆိုသည်မှာ အစိုးရကျောင်းနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ကြီး

* Campbell Lines

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆန့်ကျင်လေသောကြောင့်၊ အမျိုးသားကျောင်းများ၏ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် မည်မျှ ထန်ပြင်းသည် မထန်ပြင်းသည်ကို ရေချိန်ကိုက်ကြည့်ရန်အလို့ငှါ၊ အစိုးရကျောင်းများနှင့် ချိန်း၍ ဘောလုံးကန်ခြင်းအားဖြင့် ပြည်တွင်းစစ်ပွဲ အစမ်းလေ့ကျင့်ခန်း များကို ကျွန်ုပ်တို့မျိုးချစ် ကျောင်းသားများသည် လေ့ကျင့်ခဲ့ကြပါသည်။ နဖူးကွဲ၍ဒူးပြဲရသော ထိုစိတ်ဓာတ်၏ အဟုန်ကြောင့်၊ ဂေါ်ရာတို့က မျက်စိစပါးမွေးစူးသောကြောင့်၊ ကျွန်တော်တို့သည် ဂေါ်ရခါး စစ်တန်းလျားသို့ ပြောင်းရွှေ့ရပြန်ပါသည်။

သို့သော် မျိုးချစ်စိတ်ကား တက်ကြွလျက်ပင်ရှိပါသည်။ သို့ပေမင့်တခါတခါ စဉ်းစားကြည့်မိသော်၊ ထိုစိတ်ဖြင့် ကိုယ်ကျိုးရှာရလျှင် အတော်ဝင်ငွေရဖြောင့်မည်ဟူသော သဘောကို တွေ့ရပါသည်။

များသောအားဖြင့် မြို့မကျောင်း၌ အလုပ်လုပ်သောဆရာတို့မှာ သပိတ်ဟူသောအစဉ်အလာနှင့်တကွအမျိုးသားကျောင်းဟူသော ရိုးရာကိုတည်တံ့စေလိုသော သဘောနှင့် အစစအရာရာ၌ အနစ်နာခံကာ၊ ရာထူးကြီးငယ် စသောမြှော်လင့်ချက်တို့ကို စွန့်ပယ်၍ အလုပ်လုပ်သူချည်းသာဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် များစွာသော ဆရာတို့မှာ သူတို့မိဘများထံမှ ဘန်ကောက်လုံချည်မှာပြီးလျှင်၊ လကုန်လျှင်ပေါင်၍ စားကြရသည်။ သို့ရာတွင် ထိုမျိုးချစ်ဆရာတို့၏ အရိပ်အာဝါသအကြားထဲတွင် ယခုခေတ်အခေါ်အားဖြင့် သေွးဖီရေး အချောင်းသမားများလည်း ပါပါသည်။ ဥပမာရွှေ့နေစာမေးပွဲ ဝင်ရင်းနှင့် ခရီးသွားဟန်လွှဲ ကျောင်းဆရာလုပ်သော ကျောင်းဆရာများလည်း ပါကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ၏။ တနှစ်သော်၊ ထိုဆရာအမျိုးအစားထဲမှ တယောက်သော ဆရာသည် လခပြည့်ဝအောင်မရသဖြင့် အခြားသောဆရာများကို ချိမ်းချောက် ဟိန်းဟောက်ပြီးလျှင်၊ တပည့်တပန်းများကို သွေးဆောင်၍ကျောင်းဆရာသပိတ်ကြီးကိုအသံမပေးဘဲမှောက်လိုက်လေသည်။ ကျွန်တော်ကား၊ ကျောင်းဆရာများ သပိတ်မှောက်သော်လည်း၊ မိမိအရေးမဟုတ်။ အခြားကျောင်းသားများယောင်မှားသော်လည်း မိမိ၏အမှားအဖြစ် မခံနိုင်။ ထို့ကြောင့် ထိုနေ့က ကျောင်းသားပေါင်း နှစ်ရာသုံးရာကျော်တို့တယောက်မျှ ကျောင်းမတက်သည့် နေ့တွင် မိမိတဦးတည်း ကျောင်းတက်လေသည်။

ကျွန်တော်၏အခန်းမှလှမ်း၍ အသံဗလံများ ကြားလိုက်ရပါသည်။ လခမှန်မှန်မရသော သပိတ်ခေါင်းဆောင် ဆရာသည် ဆရာကြီး ဦးရွှေဇင်အား ကြိမ်းမောင်းနေသည်။ အမျိုးသားအမျိုးသားနဲ့ ဗိုက်ထဲမှာအစာမရှိတော့ ဘယ်နှယ်လုပ် ဝံသာနုရပမလဲ။ ခင်ဗျားကြီးရိုးတီးရားတားမလုပ်နဲ့ "စီ-အင်-အီး"* ဆီကပိုက်ဆံရအောင်တောင်းပါ။ အဘိုးကြီးက နေ့ပြောစိစိ လုပ်ယင်မရဘူး။ အခုကြည့်စမ်းကျောင်းဆရာတွေရောကျောင်းသားတွေရော ကျွန်တော်က မှောက်ဟေ့ဆိုရင် အကုန်မှောက်တာဘဲဟူ၍ ကြိမ်းမောင်းရင်း၊ ဆရာကြီးအခန်းမှ ထွက်လာလေသည်။

"မှောက်တော့ဟေ့ဆိုယင်အကုန်မှောက်ရမယ်ဟေ့၊ မင်းကဒီမှာ ဘာလုပ်မမှောက်ရတာလဲ။"

ထိုစကားမှာ ဦးရွှေဇင်အား ကြိမ်းမောင်းရင်း ကျွန်တော့်

---

*C.N.E.=Council of National Education

www.burmeseclassic.com

ကိုပါတဆက်ထည်း ကြိမ်းမောင်းလိုက်သောအသံဖြစ်လေသည်။ ကြိမ်းရုံမက သူကကျွန်တော့်ကို ရိုက်မောင်း ပုတ်မောင်း လုပ်ရန်ဟန်ပြင်ပါသေးသည်။

ကျွန်တော်မှာ အတော်အံ့အား သင့်သည်။ ထိုဆရာသည် အခန်းထဲ၌မျိုးချစ်စိတ် ဝံသာနုစိတ် ဟူသောစကားကို အများဆုံးသုံးသူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူပိုက်ဆံရရာ ရကြောင်းအတွက် ထိုဝံသာနုနည်းကိုသုံး၍ နောက်လိုက်စုထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုနည်း၏ အကျိုးအာနိသင်ကြောင့် သူ့အတွက်လခကို ဘိုင်ကျနေသောအခြားနစ်နာခံကြရသူကျောင်းဆရာများကစုဆောင်း၍ပေးရသည်။ သူ့လခအပြည့်အဝ ရမှပင်လျှင်၊ နောက်တရက်တွင်မည်သူမျှ မသိလိုက်သော သပိတ်ကြီးလည်း ပန်လန်လက်ပြီးလျှင် ပက်လက်လန်လေသတည်း။

သည်လိုမျိုးချစ်စိတ်မျိုးနှင့် ကိုယ်ကျိုးရှာရလျှင် ပိုက်ဆံရနိုင်သည်တကား။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်မှာ ဤမျှစိတ်ကူး ပေါက်မိသော်လည်း တကယ်တန်း အားဖြင့် လုပ်ဝံ့ လောက် အောင်သတ္တိရှိသည် မဟုတ်သောကြောင့်၊ ကျွန်တော်၏ နောင်တော်နောင်တော် များသည် သာလျှင် နေရာတကာ၌ ထိုနည်းဖြင့်အတော်ပွနေကြသည်ကို ကြည့်ရင်း သွားရည်ကျရုံးသာ ကျဝံ့ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ၊ ကျွန်တော်နှင့်တကွသော တကျောင်းထည်းထွက်သမားတို့၌ မျိုးချစ်စိတ်သည် ဒီရေအလား ကဲ့သို့တက်လျက်ရှိကြပါသည်။ ကျွန်တော့်တို့ခေတ်အခေါ် အားဖြင့် ယူနီဗာစီတီ ကောသိပ် သိပ္ပံကျောင်းတော်ကြီးဟု တွင်သော တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ကျွန်တော်တို့ တပြေမှင ရေ

www.burmeseclassic.com

တက်တုန်းပင်ရှိပါသည်။ ထိုစဉ်က အမျိုးသား ကျောင်းများမှ ကောလိပ်သို့ ရောက်သော ကျောင်းသားဦးရေမှာ လူနှစ်ဆယ် အစိတ်မျှသာရှိပါဦးမည်။ နောင်သော်တဖြည်းဖြည်းနှင့်လူများ လာလေလေ၊ ဝံသာနုဒီရေလည်း တက်လာလေလေဖြစ်သော ကြောင့်၊ သက္ကရာဇ် ၁၉၃၆-ခုနှစ်တွင် ရေလွှမ်းမိုး လေသည်။ ရေလွှမ်းမိုးရခြင်း၏ အကြောင်းများ အနက် မထင်ရှားသော် လည်း အလွန်အရေးပါသော အကြောင်းတရပ်မှာ ကောလိပ် ကျောင်း၌အလွန်ကူးစက်တတ်သော မျိုးချစ်စိတ်ကျရောက်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် မျိုးချစ်စိတ်၏ အဖျား ဒီဂရီသည် တရာ့တစ်-တရာ့နှစ် လောက်ရှိမည်။ အမှန်းပြောရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ထိုစဉ်ကအဖျားသွေးကို ချိန်မကြည့်မိလိုက်ပါ။ သို့သော် ဘယ်နည်းနှင့်မဆို တရာ့တစ်အောက်သို့ လျော့မည်မထင်ပါ။ ထိုအတွင်း သခင်ဘသောင်းက ဒို့ဗမာဟူသော တက်စာကို ကျွန်တော်တို့အားကျွေးပါသည်။ ထိုတက်စာ စားမိသူတိုင်းမှာ ဒီဂရီတရာ့လေးမှ ဒသမငါးပင်လျှင် စွန်းသွားရပါသည်။ ထိုမျှ မျိုးချစ်ငန်းဖမ်းပြီလား ဆိုလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့ လူမမာတတွေ မှာ "သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ" ဟူ၍ ကယောင်ကတန်းထအော် မိပါသည်။ အော်ရသည့် အရသာမှာ အတော်ကောင်းပါ၏။ ယခုတိုင် အော်ကြည့်မိသည့် အခါတိုင်း ကြက်သီးမွေးညှင်းထပါ၏။ အထူးသဖြင့် ဒို့ဗမာသီချင်းကို ဆိုလိုက်လျှင်၊ ငှက်ပျော တက်သကဲ့သို့ တကိုယ်လုံးဖိမ့်ဖိမ့် တုန်သွားရပါသည်။ အမှန် အတိုင်းဖွင့်ပြောရလျှင် ယခုတိုင်ပင် ထိုသီချင်းကလေးကိုသာ ယာမိပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအတွင်း သခင်ဘသောင်းသည် မျိုးချစ်စိတ် ထကြွဘွယ်ရာ စာပေတို့ဖြင့် လက်သံပြောင်ပြောင် အသုံးတော်ခံပါသည်။ ယခုကာလ သခင်စိုး၏ အလံနီစာတမ်းတို့ထက် စာပေအရသာမြောက်ပါသည်။ အမှန်မှာ သခင်စိုး၏ လက်သံသည် စိန်ဗေဒါကြီး မရှိသည့်နောက် ဆရာဦးဘမောင်၏ ဆိုင်းဝိုင်းကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်သော်ကား သခင်စိုးသည်ထိုအခါက သခင်ဘသောင်းထံ၌ သင်တန်းတက်ရင်းနှင့်၊ တော်လှန်ရေးပထမသင်ခန်းစာကို သခင်ဘသောင်းအပေါ်၌ လက်တွေ့စမ်းသပ်ခဲ့ဘူးသည် မဟုတ်လော။

ဤနည်းဖြင့်လျှင် ကျွန်တော်နှင့်တကွသော အပေါင်းပါတက်လူတို့မှာ တဘက်သားကို ဆဲရသော မျိုးချစ်စိတ်၏ အရိပ်အာဝါသအောက်တွင် တဖြည်းဖြည်း ဖွံ့ဖြိုး၍ လာရပေသတည်း။

သို့ရာတွင် ဆရာစံသူပုန်ပြီးသည့် နောက်အဖို့၌ကား၊ အဆဲသမား မျိုးချစ်တက်လူတို့မှာ အလုပ်သမား မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရလေသတည်း။

ကျွန်တော်သည် အောင်ဆန်းသခင်ဘဝနှင့် ပြောဟောခဲ့သည်ကို မကြားမနာခဲ့ရဘူးသော်လည်း၊ ဝံသာနုရက္ခိတသမား ပြိုပြို အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်ကိုမူ တွေ့ခဲ့ရဘူးပါသည်။ ထိုကြောင့် မိမိထက်ငယ်သော်လည်း အကြည်ညိုကြီး ကြည်ညိုမိခဲ့ပေသည်။ နိုင်ငံရေးနယ်ထဲတွင်အောင်ကျက်စား၍နေသောအခါ၊ အကျပ်ရိုက်ကား သခင်တွေနှင့် မိတ်မပျက်ဘဲ ကျွန်အလုပ်လုပ်နေရသော အခါကြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တွင်း၌နစ်ခဲ့စဉ်က ရရှိသော တရားထူးဘခုမှာ၊ သခင်မှန်သမျှအမျိုးနှင့် တိုင်းပြည် အတွက်

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ခံသည့်တနေ့တွင် လွတ်လပ်သော လူမျိုးအနေဖြင့် ဗမာပြည် ကောင်းစားရမည်ဖြစ်သည်ဟူသော တရားထူးပင်တည်း။ သို့သော် ယခုကာလပေါ် နိုင်ငံရေးပါရဂူတို့က ဤတရားကို ခေတ်နောက်ကျပြီဟု ဆိုကြလေမလား။

တနေ့သော် အောင်ဆန်းသည် စကော့ဈေး စာအုပ်ဆိုင် တဆိုင်မှထွက်၍၊ စကော့ဈေး လဘက်ရည်ဆိုင်ထဲသို့ဝင်လေသည်။အောင်ဆန်းကား ထိုစဉ်ကရျပန်ပြန်စက ခေါင်းတုံးဆံတောက်မျိုးဖြင့် ခေါင်းတွင် တန်းဆာဆင်ထားဘည်။ သူ့ကို ကျွန်တော်တွေ့လျှင် တွေ့ချင်း–

“ဘယ့်နှယ် ကိုယ်လူ– ဘာအကြံများ ထုတ်နေသလဲ”ဟု မေးသည်။

“ဟဲ-ဟဲ–ဟဲ”ဟုသူပြောရင်း သွားပြဲအောင်ရယ်လိုက်သည်။

“ဟဲ-ဟဲ ခရုမှာလဲအဆံနဲ့ လူ့မှာလဲအကြံနဲ့ပေါ့ဗျာ”ဟုဆက်၍ ကျွန်တော့်အမေးကို ပြန်ဖြေသည်။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သား စကားဆက်မပြောဘဲ လဘက်ရည် သောက်ကြသည်။ ပြီးသော်၊ ကျွန်တော်ကအလိုက်သိစွာဖြင့် လဘက်ရည်ဘိုး ပိုက်ဆံပေးသည်။

ထိုစဉ်က လွတ်လပ်ရေးဟုပြော၍နေသော်လည်း၊ဒီလွတ်လပ်ရေးက ဘယ်ချောင်က ပေါ်လာမှာတုံး။ လွတ်လပ်အောင်လုပ်မှလွတ်လပ်မည်။ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ ခံချရမလား။ဘယ်သူက ခံချပမတုံး။

ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်ကနေ၍ ဟသ်ာတသို့ပြန်သောအခါမှ အဖြေမှန် ထွက်လာလေသည်။ အကြောင်းမူကား သခင်အောင်ဆန်းတည်းဟူသော ဝါရမ်းပြေးအာဇာနည်တော်ငွေ ငါး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျပ်ထုတ်လိုက်ပြီဖြစ်သောရာဇဝတ်ဝန်သည်ဟသာတသို့ပြောင်းလာပြီဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဤသို့လျှင် မျိုးချစ်စိတ်ကန့်လန့်ကန့်လန့်နှင့် ကျွန်တော်သည် နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် ထွေးလုံးရစ်ပတ်ဖြစ်ရပြီးလျှင်၊ စစ်ကြီးအတွင်းငယ်သိငယ်ပေါင်း မိတ်ဆွေဟောင်းများနှင့် ရန် ကုန်မြို့တွင် ပြန်ပေါင်းထုပ်ရလေသည်။

ဂျပန်ခေတ်ရောက်ခါမှ လွတ်လပ်ရေး၏ အရသာပေါ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ ကျွန်တော်တို့ မလွတ်လပ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ်လက်ထက်က "လွတ်လပ်ရေး" "သခင်ဘဝ" စသဖြင့် အဘယ်မျှပင်ပြောသော်လည်း၊လွတ်လပ်ရေးကို ဟုဘ်တိပတ်တိပေးလျှင် လိုချင်ကြမည်မဟုတ်၊ ယခုဂျပန်ကဝင်၍ အုပ်မှ လွတ်လပ်ရေးကိုတကယ် တောင့်တကြသည်။ ထို့ကြောင့်ဂျပန်ဝင်စက အစပြု၍ ဂျပန်ကိုချဉ်ဘို့သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့တတွေ စိတ်ကူးပေါက်မိကြသည် မဟုတ်ပါလော။

ဂျပန်ကိုခံချမည်ဖြစ်သော သူတို့လည်း ပြေးပေါက်ရှာနေပြီ။ ဂျပန်ထားအောက်၌ အလုပ်လုပ်ရသည်မှာ အလွန်တွင်သည်။ သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက်နှင့် အတူတကွ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် ပြီးလျှင်၊တစိတ်တည်း တဝမ်းတည်းဖြစ်သောကြောင့်၊ အလုပ်လုပ်ရ သည်မှာ ပျော်ဘို့သာကောင်းတော့သည်။ သို့သော်ဂျပန်ကို ခံချဘို့ကိစ္စကို တွေးကြည့်သော် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသည်။

မည်မျှပင် ကြောက်စရာကောင်းစေကာမူ မျိုးချစ်စိတ်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ရဲဆေးထိုး၍ပေးခနလေသည်။ ထိုစိတ်ဖြင့် ဂျပန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညွတ်ကွင်းက လွတ်ကင်းအောင်ရုန်းခဲ့သည်။

ဤသို့ လွတ်အောင်ရုန်းခဲ့ရာတွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အမျိုး၏ အဖူးအညွှောင့် ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏ အသက်သွေးခဲတို့ကို လွတ်လပ်ရေး ယဇ်ပလ္လင်၌ ပူဇော်ခဲ့ရလေသည်၊ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် "အာဇာနည်မိခင်" ပြဇာတ်ကိုရေးရင်း၊ ဂျပန်အပြေး၌ ဗမာပြည်တွင်အာဇာနည်မိခင်များကျန်ရစ်ခဲ့မည်ကို မြော်တွေးမိသည်။ယင်းသို့မြော်တွေးရာတွင်မှဂျပန်များပြေးကြသောအခါ။ အကျွန်ုပ်၏ ကျေးဇူးရှင်မိခင်ဘခင်တို့မှာ အာဇာနည် မိခင်ဘခင် ဖြစ်ရသည်ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံရလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ညီငယ်သည် ကျွန်ုပ်လွတ်လပ်သော ဗမာလူမျိုးဘဝသို့ ရောက်ရန်အတွက် အသက်ကို ပေးခဲ့လေပြီတကား။

သို့သော်အမှန်မှာ သူ့အတွက်အကျွန်ုပ်သည် လက်ခမောင်းပင်လျှင်ထ၍ခတ်လိုသည်။ သူ့အသက်ကို သူပေးခဲ့သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ရင်တွင်းဝယ်ရှိရင်းစွဲမျိုးချစ်စိတ်တို့မှာ သူထားရစ်သောမျိုးချစ်စိတ်တို့နှင့် ပေါင်းစပ်၍သွားရပြန်ပြီတကား။

ဗိုလ်ချုပ်ဆုံးသောနေ့၌ ကျွန်တော်သည် မိုးရွာထဲတွင် မော်တင်လမ်းမှသည် အသံလွှင့်ရုံသို့တကိုယ်တည်း ခြေလျှင်လျှောက်ပြန်ရင်း၊ တောင်မြောက်လေးပါးတို့ကို တွေးမိသည်။ ကျွန်တော်၏ ညီငယ်သည်သစ္စာဖေါက်သော ဗမာတယောက်၏လက်ချက်ကြောင့် ဂျပန်အသတ်ခံရသည်။ သတ်သူမှာ ဂျပန်ဖြစ်သောကြောင့် တော်ပါသေး၏။ ဗိုလ်ချုပ်သည် သစ္စာဖေါက်သော ဗမာတယောက်၏ လက်ချက်ကြောင့် ဗမာအသတ်ခံရသည်။ ဩော် ချစ်လိုက်ရတဲ့ အမျိုး။ သည်အမျိုးကို ချစ်မိရပလေ။ ယခုနေအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကို နှိုး၍ရလျှင်နှိုးပြီး မေးလိုက်ချင်စမ်း

www.burmeseclassic.com

သည်။အမျိုးကို ချစ်သေးသလား။

မမေးနှင့်တော့၊ မမေးနှင့်တော့။ ဗိုလ်ချုပ်နိုးလာလျှင် 'ချစ်သေးတယ်'ဟု၍ပင်လျှင် ဖြေဦးမည်၊

ဗိုလ်ချုပ် အသတ်ခံရသည့် နေ့မှစ၍၊ ကျွန်ုပ်၏ညီသည် တဖန်ပြန်၍ ရှင်လာပြီးလျှင်၊ဗိုလ်ချုပ်သည်လည်း ဘယ်နံရောအခါမျှ မသေတော့ချေ။

သူတို့၏ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်တော်သည် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလိပ်၏ကျွန်ဘဝမှ စုတေစိတ်ကျခဲ့၍၊ ဗမာကျွန်ဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေ တည်ခဲ့ရလေသည်။ အချို့သော ကေစိဆရာတို့က လွတ်လပ်သောနေ့တွင် အပျော်ကြီးပျော်သည်ဟုစာဆိုရှိသည်။ ကျွန်တော်ကားပျော်လည်းမပျော်။ ဝမ်းလည်း မနည်း။ရှေ့အဘို့၌ ကျွန်ုခံ၍လုပ်ရမည့် ့အလုပ်များကိုသာလျှင် တခုပြီးတခု တွေးမိလေသည်။ လွတ်လပ်သော လူမျိုးတမျိုး အနေနှင့်ပွဲလယ်တင့်အောင် အလုပ်လုပ်ရမည်။ယခုမှ ထိုအလုပ်ကိုစရတော့မည်။

မျိုးချစ်စိတ်ဆိုသဟာလည်း ယခုမှအစပြုရပေ တော့မည်။

သို့သော်ခဏဆိုင်းပါဦး။ခဏဆိုင်းပါဦး၊သိပ်ပြီးလောမကြီး စမ်းပါနှင့်။ နားထောင် စမ်းပါ။ ဟိုရန်ကုန်မြို့မြောက်ဘက်က ဘာသံပါလိမ့်။

ဒိန်း– ဆိုသည့်အသံကတော့ စိန်ပြောင်းအသံ ဖြစ်ပါသည်။ ဒိုင်းဆိုတော့ ရိုက်ဖယ်သံပါဘဲ။ ဒက်–ဒက်–ဒက်–ဒက် ဆိုသည်မှာ စက်သေနတ်သံဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်လျှင်ဘယ်သူကဘယ်သူ့ကို ဘာကြောင့်ပစ်ပါပုံနေကြပါသတုံး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်လိုလေ၊ သည်လို၊ သည်လို။ ကျွန်တော်တို့က မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချည်းဘဲဖြစ်လေတော့၊ ကျွန်တော်တို့ မျိုးချစ်တွေ ဆင်းရဲသည်ကို မကြည့်ရက်နိုင်သောကြောင့်၊ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်အချင်းချင်းတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းမှ ချုပ်ငြိမ်းရာအရပ်သို့ အလျှင်အမြန် ရောက်အောင် တယောက်တလှည့်စီ ပို့ပေးနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဩော်–လက်စသတ်တော့၊ မျိုးချစ်စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲ၍ နေတာပါကလား၊

ဘုရား၊ ဘုရား၊ အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ ကျေးဇူးတော်အစုံ ဂုဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ မျိုးချစ်စိတ်အစသည် မျိုးချစ်စိတ်၏အဆုံး မဖြစ်ပါရစေနှင့် အရှင်ဘုရား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ငယ်ပေါင်းမဟုတ်။ ကြီးပေါ်ဖြစ်သည်။

သူနှင့်ကျွန်တော် နှစ်ဦးသား တဦးနှင့်တဦး အသီးအခြား ကြီးပြင်းလာခဲ့ကြသည်။ သူ၏ရေမြေနှင့် ကျွန်တော်၏ရေမြေတို့ ကားတခြားစီ။ ဗိုလ်ချုပ်က သူမွေးဖွားရာ ဒေသတခွင်ကို မြေလတ်ဟုဆို၏။ သို့သော်ကျွန်တော်တို့ အောက်သားများအဖို့နတ်မောက်သည်လည်း အညာပင်ဖြစ်၏။ အညာဒေသ၏ ပထဝီသွင်ပြင်အရဗိုလ်ချုပ်၏ တော၊တောင်၊စိမ့်၊စမ်း၊မြိုင်၊လျှိုစသည့် ပတ်ဝန်းကျင် သြကာသလောကမှာ ထူးဆန်းထွေလာ ပျော်မွေ့ရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ခန့်မှန်းမိ၏။ အကြောင်းသော် တမူကား ကျွန်တော်မွေးဖွားရာ အောက်အရပ် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဒေသဟူသည်မှာ၊ပင်လယ်၊မြစ်၊ချောင်း၊လမုပင်၊ လဘာပြင်တို့နှင့်သာ ရှုမြော်ခင်းကို တန်ဆာ ဆင်ထားလေရာ မည်သည့်အရပ်ကိုကြည့်ကြည့် ပတ်ဝန်းကျင် သြကာသလောကကြီးသည်စိမ်းလဲ့သော တောတန်းတည်းဟူသော မျဉ်းဖြောင့်တခုပေါ်၌အုပ်ရှိနေသော မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း တခုမျှသာဖြစ်၍၊ ငြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငွေ့ဘွယ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

သို့သော်ကောင်းကင်မှ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းနှင့် မြေကြီးမှတော တန်းကလေးတို့ နှစ်ဦးသား ဆုံမိကြသည့်ပုံပမာလို၊ သူ၏ဘဝ သံသရာနှင့် ကျွန်တော်၏ ဘဝသံသရာတို့သည် ၁၉၃၂ ခုနှစ် တဝိုက်ဆီလောက်က တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်၌၊ ဖူးစာ ဆုံစီးမိကြလေသည်။

ယင်းသို့လျှင် သူနှင့်ကျွန်တော်မှာ ကျောင်းသားကြီးအရွယ် သို့ရောက်ကြမှပင် အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်လေသောကြောင့်၊ ကျွန် တော်တို့နှစ်ဦးသားကို ကြီးဖော်ဟူ၍ ခေါ်နိုင်ပေသည်။

သို့သော် နှစ်ဦးသားမှာ တဦးနှင့်တဦး ခင်မင်ရင်းနှီးလာ လေလေ၊တဦးပေါ်တဦး မြုံ့စေ့စေ့ နိုင်လေလေဖြစ်၍၊တခါ တရံ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကပင်လျှင်၊သူ၏ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ ဟုတ်ပါလေစဟု သံသယဖြစ်မိသည်။ သို့သော် လူရှင်းသော အချိန်တွင် နှစ်ယောက်ချင်း ဆုံကြသောအခါ၊ ကျွန်တော်၏ သံသယတို့မှာ ရွှေးဟောင်းနွှောင်းဖြစ်တို့ကို အမြင်မပြတ်ပြော ကာ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုကိုပြသော ဗိုလ်ချုပ်၏ စကားများထဲတွင် အရည်ပျော်၍ ကျလေတော့သည်။

ထိုသို့သောအခါများတွင်ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ၌၊ကြီးမှပေါင်း ကြရသည့် ကျောင်းနေဘက်ချင်း ဖြစ်စေကာမူ၊ သင်းစိတ် မပြောင်းပါကလားဟု တွေးတောကာ တိတ်တိတ် ချီးကျူး မိလည်း။

သူကျွန်တော်တို့အပေါ် စိတ်မပြောင်းလေသော်၊ ကျွန်တော် တို့က သူ့ကိုအမျိုးသား ခေါင်းဆောင်အဖြစ်နှင့် ပို၍သိဒ္ဓိတင် ရလေဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် နေ့ရက် အတိအကျတို့ကို ကောင်းစွာမ မှတ်မိ။ရှေးနှောင်း အစီအစဉ်တို့ကိုလည်း သတိမရ။သို့သော်ဖြစ် ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းချင်း တတ္တိကား မနေ့ကမှ ဖြစ်ခဲ့သ လိုလို။အတိတ်ကာလသည် ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် အထင်အရှား ဇာတ်စုံ ခင်းလျက် ပြနေသည်။ ၁၉၃၁-၃၂-တခိုလောက်က၊ အောင်ဆန်းဆိုသူ ကျောင်းသားတဦးသည်ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ အရိပ်အာဝါသကို ခိုလှုံလာသည်ဟု ကျွန်တော် ကြားရသည်။ သို့သော်သူ့ကို ကျွန်တော်မတွေ့ဘူးသေး။ အောင်ဆန်း ဘိုသိ ဘတ်သိနိုင်ပုံ သတင်းကား မွှေးစပြုလာပြီ။ သို့သော်ကျွန်တော့ အဖို့ ထိုကိစ္စသည်မထူးဆန်း။ အောင်ဆန်းထက် ဘိုသိဘတ်သိ နိုင်သော တက်ထွဋ်နှင့် ကျွန်တော်ဖက်မိသည့်နောက်၊ အောင် ဆန်းဆိုသည်မှာ တက်ထွဋ်ထက် 'ဂွ'မကျဟု ကျွန်တော်တထစ် ချယုံကြည်သည်။

သို့သော်၊တနေ့သောအခါ၊ တက်ထွဋ်ထက်ပင် တမျိုးတဖုံ ထူးဆန်းသော သတ္တဝါကလေးတခုသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်း သို့မလှုပ်မရှက်နှင့် ရောက်လာသည်။

ထိုသတ္တဝါမှာ အခြားမဟုတ်၊ သိန်းတင်ခေါ် ညိုမြဖြစ် သည်။ညိုမြ၏ညီအစ်ကိုတစုမှာကျွန်တော်နှင့်အသိချည်းလိုလိုပင် ဖြစ်သည်။သူ၏အစ်ကို ကိုစိုးတင့်မှာ ဘိလပ်သွားခါနီး၊ သထုံ ကျောင်းဆောင်ရှိ ကျွန်တော့အခန်းထဲတွင် ကျွန်တော့ဘောင်း ဘီနှင့် လည်စီးကိုကျေမွအောင်ဝတ်ဆင်၍၊ မျောက်ကကခဲ့သူ ဖြစ်၏။သူ၏အစ်ကို တက်ထွဋ်ဆိုသည်မှာလည်း ကျွန်တော့်စား ပွဲကို မစိန်ညွန့်ဆေးပေါ့လိပ်နှင့် ဆောင့်၍ထိုးခဲ့သူဖြစ်၏။ သူတို့ ညီအစ်ကိုတစု ကျွန်တော့်ကိုကြုံမျှညှင်းခဲ့ပြီးသည့်နောက် အား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မရသေးသောကြောင့် ပေလောမသိ၊အစ်ကိုလုပ်သူတို့ကညီငယ် မောင်သိန်းတင်ကို ကျွန်တော့်ထံ ခေါ်လာပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်အခန်းမှာ ဆေးပေါ့လိပ်ပြာပုံအတိ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုမျှနှင့်မပြီးသေး။ညိုမြသည် တနေ့သော် သူ၏သူငယ်ချင်း အောင်ဆန်းကို တွေ့ရအောင်၊ ကျွန်တော့်အား တက္ကသိုလ် သမဂ္ဂဆံပင်ညှပ်ဆိုင်သို့ ခေါ်သွားသည်။ ရှုလော့။ ဤသူကား အောင်ဆန်းပင်တည်း။

ပါးရိုးငေါငေါ၊မေးရိုးခိုင်ခိုင်၊ မျက်မှောင်ကုပ်ကုပ်၊ ဆံပင် စုတ်ဖွား၊ရှုကားသိုးသိုး။

အောင်ဆန်းနေသော အခန်းသည် တက္ကသိုလ် ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်နောက်ဆွယ် အခန်းဖြစ်သည်။ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်နှင့် နီးလွန်းအားကြီးသောကြောင့်၊ သူ၏ဆံပင် ရှည်နေခြင်းဖြစ်ဟန်တူ၏။

သူ့ဆံပင်သည် ဆီနှင့်ဘီးကိုတွေ့ဘူးဟန်မတူ။မသကာ၊ တွေ့ဘူးသည်ဟုဆိုဦးတော့၊နောက်ဆုံးတွေ့သော အကြိမ်မှာ လွန်ခဲ့သော အသခင်္ချေယျ နှစ်ကပ် သုံးကပ် လောက်က ဖြစ်တန်ရာ၏။ ယင်းသို့ ကျွန်တော်ဆိုလျှင်၊ ကဲပြောသည်ဟု အပြစ်တင်ခံရဘို့ရှိ၏။သို့သော် သူ၏ခေါင်းပေါ်ရှိ ငှက်သိုက်က ကျွန်တော်ကဲ၍ ပြောထိုက်ကြောင်း သက်သေခံလျက်နေဘိသို့။

အောင်ဆန်းသည် ရှပ်အင်္ကျီဆယ့်သုံးခွဲ ဆယ့်လေးလောက်ကို ဝတ်နိုင်သူဖြစ်သည်။သို့သော် သူ့ကိုယ်ပေါ်က ရှပ်အင်္ကျီမှာ အနည်းဆုံး ဆယ့်ခြောက်လောက် ရှိလိမ့်မည်။ ရှိစေတော့။ သူဝတ်ထားသောအင်္ကျီက သူ့အင်္ကျီမှမဟုတ်ဘဲ၊သူဝတ်ထားသော အင်္ကျီမှာ ပြာနှမ်းနှမ်းအရောင်၊ ‘ယူတီစီ’ရှပ်အင်္ကျီဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုံချည်မှာ ဘယ်လိုလုံချည်ဟု မမှတ်မိ။ ကျွန်တော်မှတ်မိသ၍မှာ၊ သူ့လုံချည်သည် ငှါးဝတ်ထားသော လုံချည်ဖြစ်ရမည်ဟု တွေးတောမိသည်ကိုသာ မှတ်မိပါသည်။ လုံချည်သည်ရင်း၊ ယူတီစီရှပ်သည်ရင်း၊ ဆံပင်ငှက်သိုက်သည်ရင်း၊ ကျွန်တော့စိတ်ကိုထူးခြားအောင် ဘာမျှမဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့။ လူထူးဟူ၍လည်း မထင်မြင်မိ။ 'ဂွ'စာဟူ၍လည်းမယူဆ။

သူ၏ မရယ်မပြုံး မြူ့စိစိ အမူအရာနှင့် ရှုသိုးသိုးအကြည့်နောက်မှာမနောက်ဘဲ ကြည်သော ဓါတ်တခု ရှိလိမ့်မည်ဟူ၍ကား အကဲခပ်မိ၏။

အမှန်မှာ သူ၏ရှုသိုးသိုးသည် ချစ်ရတော့မည့်ပုံလို။ အမြင်ကပ်ရတော့မည့် ယောင်ယောင်။

သို့သော် သူ၏ဖြူစင်သော မနောဓါတ်ကြောင့် အမြင်ကပ်စရာဟု ကျွန်တော်သဘောမထားနိုင်။

ညိုမြနှင့်တွေ့စက ညိုမြကိုခင်မင်မိသလို အောင်ဆန်းအား ခင်မင်မိသည်။

ထို့နောက်ကား ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်မှ လွင့်ခဲ့ရပေသည်။ သို့ရာတွင် တက်ထွန်း၊ ညိုမြ၊ ကိုဝန် စသည်တို့နှင့်ကား ကျောင်းနေစဉ်ကကဲ့သို့ပင် ဆက်သွယ်လျက် ရှိပေသည်။ ဤအတောအတွင်း အောင်ဆန်းနှင့် မေးခေါ်ပြောထူး၊ အမှတ်မထင်ခဲ့သည်ကများပေသည်၊ သို့သော်အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း၊ တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်း၊ ဂန္ထလောကမဂ္ဂဇင်းတို့တွင် အရေးအသားချင်း ငြိမိကြသည်။ ထိုစဉ်ကညိုမြသည် ပုဒ်မငါးရာ တဖက်တချက် ခြံရံသောဆောင်းပါးများကို ရေးတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် တနေ့သော် အောင်ဆန်းသည် ညိုမြ၏ဒဏ်ကို မခံနိုင်ခံယူရရှာ

www.burmeseclassic.com

လေသည်။

ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်မှ အနယ်နယ်သို့ ရှက်မပါသော လှေကဲ့သို့ လွင့်နေစဉ်၊ တနည်းအားဖြင့် အရာရှိလောကတွင် အကန်ခံရသော သောလုံးကဲ့သို့လိမ့်နေစဉ်၊ညီမြကသူ၏ဆောင်းပါးကြောင့် အောင်ဆန်းသည် ခေါင်းဆောင်ပြီပြီ ဒဏ်ခံယူလိုက်ကြောင်း စာရေးသား အကြောင်းကြားလေသည်။

ခေါင်းဆောင်အစစ်ဟူသည် နောက်လိုက်၏တာဝန်ကို ယူရဲရသည်ဖြစ်၏။

ဤအချက်တချက်နှင့်ပင် အောင်ဆန်းသည်ကျွန်တော်တို့၏ လူငယ်လှုပ်ရှားမှုကို ခေါင်းဆောင် နိုင်ရမည်မှာ ထင်ရှားပေသည်၊

သို့သော်ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့သည် အနာဂါတ်ကို လှမ်း၍ မမြင်နိုင်ကြသေး။

အောင်ဆန်းက လူငယ်များကို ခေါင်းဆောင်နိုင်ပြီ ဆိုပါတော့၊ခေါင်းဆောင်ပြီး၊ဘာလုပ်မလဲ။

အောင်ဆန်းနှင့်ကျွန်တော် တွေ့မိသည့်အခါတိုင်း'ဘာလုပ်ကြမလဲ'ဟု ကျွန်တော်မေးကြည့်မိသည်။

သူကပြုံးပြသည်။ ထိုအပြုံးသည် သူ၏ အဖြေပင်ဖြစ်ဟန်တူသည်။သို့သော် ကျွန်တော်အကင်းမပါး။မရိပ်မိခဲ့။

ကျွန်တော်တို့ စာပေသမားတစုမှာ အတွေးအခေါ် အားဖြင့် တော်လှန်နေကြသူများဖြစ်၏။ သို့သော် လက်တွေ့သဘောကို ဘာမျှနားမလည်။ နိုင်ငံရေးကြိုးပမ်းမှုကို ကြိုးပမ်းမှုတရပ်အနေဖြင့်သိ၏။လှုပ်ရှားမှုကို လှုပ်ရှားမှု တရပ်အနေဖြင့် လက်ခံ၏။သို့သော် အဆောက်အအုံ ခိုင်မြဲနေသော ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်

www.burmeseclassic.com

ရေး'ကန်ကရိ'အုတ်ခုံကို အဘယ်ပုံအမြစ်က လှန်ကြရမည်နည်း။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းတွင် နေစဉ်က ထိုပြဿနာကိုမဖြေတတ်။ လောကလူ့ဘောင် တည်းဟူသော တက္ကသိုလ်ဝယ် ကျင်လည်ရသောအခါမှ၊အဖြေကိုရေးတေးတေး မြင်မိ၏။

ကျွန်တော့်အဖို့ အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အရာရှိတဦးအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုတို့ကို ကိုယ်တွေ့ဆည်းပူးခွင့် ရရှိခဲ့ပေသည်။ဗဟုသုတကို လက်တွေ့ရှာကြည့်သည်တွင်မှ၊ ဗြိတိသျှ အုပ်ချုပ်ရေး အခြေခံတို့ကို ပြည်သူလူထု၏ ထင်မြင်ချက်နှင့်ဆန္ဒ အရတိုက်ဖျက်နိုင်ကြောင်း တွေ့ခဲ့ရပေသည်။

ထိုနည်းအရမှာ၊ အောင်ဆန်း၊ မောင်နု၊ ဗစိန်၊သန်းထွန်း စသော လူငယ်ခေါင်းဆောင်တို့က နိုင်ငံရေးအရကြိုးပမ်းစဉ်၊ ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့သော ပြည့်အစေခံများက ဧည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့် ဗျူရိုကရေစီအခြေခံတို့ကို ဒီမိုကရေစီ အခြေခံများဖြင့် နှဲ့ပေးရန်နည်းလမ်းဖြစ်လေသည်။

အထူးသဖြင့် ထိုစဉ်က ဟသ်ာတအရေးပိုင် ဦးကာစိသည် သူကြီးလက်စွဲကျမ်းတအုပ်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ အုပ်ချုပ်ရေး တိုးတက် ကောင်းလာအောင် လုပ်သောနည်းလမ်းများကို ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ လူငယ်အရာရှိများအား လမ်းညွှန်ခဲ့ပေသည်၊

အနယ်နယ်သို့ ရောက်ခဲ့စေကာမူ၊ကျွန်တော်တို့နှင့် တခေတ်တည်း ပေါ်ပေါက်လာသော လွတ်လပ်ရေး ပိသုကာတို့၏ သဘင်းကို တမြှော်မြှော်နေခဲ့၍၊ သခင်ဘသောင်း၊ သခင်နု၊ သခင်ဗစိန်၊ သခင်ထွန်းအုပ်၊ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်မြ၊ သခင်သိန်းဖေ၊ သခင်သိန်းမောင်၊သခင်စိုး၊ သခင်ဗဆွေ စသော အမိ မြန်မာပြည်၏ အဖူးအညွှာင့် များသည် ရဲတော်ပြိုပြို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညီညီညွတ်ညွတ် ချစ်ချစ်ခင်ခင် စခန်းသွားကြမည့်နေ့ကို ကျွန်တော်သည် လင်မရဘူးသေးသော အပျိုကြီး၏ စိတ်ကူးဖြင့် စိတ်ကူးခဲ့လေသည်။

သို့သော်စိတ်ကူးသည် စိတ်ကူးတည်း။

လက်တွေ့လုပ်ငန်းသည် စိတ်ကူးနှင့်တခြားစီဖြစ်၏။

သို့ပါလျက်နှင့် စိတ်၏ ဆွဲဆောင်ရာသို့ ပါပြီးလျှင်၊ တနေ့သောအခါတွင် အုပ်စုသူကြီးစည်းဝေးပွဲတခု၌ သူကြီးခေတ်ကုန်၍ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့က ရွေးကောက် တင် မြှောက် သော ကျေးရွာခေါင်းဆောင် ခေတ်သို့ ရောက်ရမည်မှာ မလွဲတည်းဟု နိုင်ငံရေးဆံဆံတရားကို ဟောမိပါသည်။

ကျွန်တော်ယခုပြန်ပြောင်း၍တွေးလိုက်သည့်အခါ၊ ကညင်ငူ အင်ပင်၊ ထူး(အင်း)၊ ကပ်ခို၊ သက်ကယ်တန်း၊ ညောင်ကျိုး၊ နောက်မီး၊ ရေလဲ၊ တပေကုလား၊ ကတုက္ကမ၊ မဲဇလီးဖက်ရဲ၊ တန်းလွဲရွာမ၊ ကင်းထောင့်ကြီး၊ ဖေါင်းကား၊ ပဒင်းကျွန်း၊ မမောက်ချောင်းစသော မြို့နယ်အသီးသီးတို့၏ ကျေးရွာအုပ်စု အသီးသီးတို့တွင်၊ ကျွန်တော်နှင့် ဖူးစာဆုံခဲ့ရသည့် သူကြီးမင်းတို့ကို လာမည့် ခေတ်ပြောင်းခေတ်လွဲများ အတွက် အသင့်ပြင်ရန် အချိန်တန်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ရွာသူကြီး လက်စွဲကျမ်းက ညွှန်းဆိုထားသော ကျေးရွာပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် တာဝန်များကို ကျေပြွန်အောင်ဆောင်ရွက်၍၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားသင့်ကြောင်း ဟောကြားမိသည်ကို သတိရမိပါသေးသည်။

နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများ ပြင်းထန်လာလေလေ၊ ကျွန်တော်လည်းအနာဂါတ်ကို တသီကြီးမြှော်၍ကြည့်မိလေလေ။ သို့သော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစဉ်ကကျွန်တော့်ကိုကျွန်တော်သနားမိခဲ့သေး၏၊ အကြောင်းသော် တမူကား၊ ကျွန်တော် ပြောသမျှကို သူကြီးမင်းများ သဘောမပေါက်ကြသောကြောင့်တည်း။

သို့သော် ယနေ့အဖို့ကား ၎င်းတို့သည် သဘောပေါက်သည့် တမလွန်ဟိုဘဝသို့ ရောက်ကုန်ကြပြီ ဖြစ်တန်ရာသည်။

ထိုခေတ်ကမူကား သူတို့သဘော မပေါက်တိုင်း ကျွန်တော့မှာ စိတ်ပင်ပန်းရပေသည်။

တနေ့သော် စိတ်ခပ်ပျက်ပျက်နှင့်မို့၊ ဌာနဆိုင်ရာ စာမေးပွဲ အောင်လိုလည်းအောင်စေ၊ မအောင်လိုလည်းကျစေ၊ စာမေးပွဲလည်းဖြေရင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၌လည်း လည်ပတ်ရင်းဆိုသလို။ ကျွန်တော်သည်ရန်ကုန်မြို့သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ရန်ကုန်သို့ ရောက်လျှင် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ဘဝက သောက်ခဲ့ဘူးသော လဘက်ရည်ဆိုင်သို့ အရင်ဝင်မိသည်။

ထိုလဘက်ရည်ဆိုင်ကား စကော့ဈေးတွင်ရှိသည်။ ထိုဆိုင်တွင် ကျွန်တော်လဘက်ရည်သောက်နေစဉ်၊ အောင်ဆန်းသည် မလှမ်းမကမ်းမှ ဝင်လာသည်။ ဤအကြောင်းကို ကျွန်တော် တခါက ရေးသားခဲ့ဘူးပြီ။ ယခုဒုတိယမ္ဘိ ထပ်မံရေးသားသော အခါ၊ အောင်ဆန်းသည် ကတုံးဆံထောက် မကျတကျ၊ ဆံပင် တိုတို ညှပ်ထားသည်ကိုတွေ့ရ၍၊ အတော်ပင် သပ်သပ် ယပ်ယပ် ရှိပေသည်ဟု ချီးမွမ်းမိတော့သည်။

ကျွန်တော်သည်သူ့အား ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်မိသည်။

သူကားမတုန်မလှုပ်။ စကားကို လေးလုံးပြည့်အောင် ပြောလိုသည့် လက္ခဏာမရှိ။ ကျွန်တော့် ရင်တွင်း၌ကား ထိုခေတ် လူငယ်စုတို့၏ လှုပ်ရှားမှုတို့ကို ခရေစေ့တွင်းကျ မေးကြည့်လို၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ထိုနေရာသည်မေးသင့်သော နေရာမဟုတ်။

အောင်ဆန်းကား ကြီးကျယ်နက်နဲသော အကြံတခုကိုတွေး တောနေသည့် ပမာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မမေး ထိုက်သည် ကိုပင် မေးမိပြန်၏။

အောင်ဆန်းကား ပြုံးဖြဲဖြဲနှင့်၊ ခရုမှာအဆံ၊ လူ့မှာအကြံ ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို ကျွန်တော်အားပေး၏။

ကျွန်တော်သည် နေ့ရက်များကို မမှတ်မိ၊ ရှေးနှောင်းအစီ အစဉ်တို့ကိုလည်းမမှတ်မိ။ သို့သော် အကြောင်းချင်းက အဖြစ် အပျက်တို့သည် အတိတ်ကာလတည်း ဟူသော တင်းတိမ် အ ကြားထဲမှ ကျွန်တော့်အား ယနေ့တိုင် ကိုယ်ထင် ပြလျက် ရှိသည်။

ကျွန်တော်ရန်ကုန်မှအပြန် ဟသ်ာတကိုဝင်၏။ ထိုအချိန်တွင် ဟသ်ာတမြို့ ရပ်ကွက်တခု၌ မီးလောင်ပြီးစဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ရောက်ချိန်တွင် အရေးပိုင်ဦးကာစိနှင့် ဟသ်ာတသို့ ပြောင်းလာ ကာစ ရာဇဝတ်ဝန် မစ္စတာဇေဗီယားတို့သည် မီးလောင်မြေကို သွားရောက်ကြည့်ရှုနေချိန်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်ကား ဦးကာစိကိုဝင်၍ နှုတ်ဆက်ရန် မီးလောင် မြေသို့သွားခဲ့၏။ ဦးကာစိနှင့်တွေ့ရ၏။ ဦးကာစိက ကျွန်တော့် အား မစ္စတာဇေဗီယားနှင့် မိတ်ဆက်ပေး၏။

ထိုမှတဖန်မိမိရုံးထိုင်ရာဒေသသို့ထွက်ခဲ့ပြန်သည်။ များမကြာ မီပင်၊ ဟသ်ာတ ရာဇဝတ်ဝန် မစ္စတာဇေဗီယားဆိုသူမှာ အောင် ဆန်းအား ဆုငွေငါးကျပ် ထုတ်ခဲ့ဘူးသူဖြစ်သည်ဟု ကြားရလေ တော့သည်။

ဆုငွေငါးကျပ်ဆိုသည်မှာ ရယ်စရာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ကျွန်တော်မရယ်နိုင်ပါ။

အဘယ့်ကြောင့်မသိ။ 'နေသေးသပခြုံထဲက' ဟူသော စိတ်မျိုးပေါ်လာပါသည်။ မစ္စတာ ဇေဗီယား အပေါ် စိတ်ခုသော စိတ်မျိုးမဟုတ်ပါ။ သို့သော်အုပ်ချုပ်သူလူမျိုးကြီးက အုပ်ချုပ်ခံရသူ လူမျိုးကလေး တမျိုးကို စော်ကားခြင်း ဖြစ်သည် ဟူ၍ ကား၊ စိတ်ထဲတွင် 'တေး' မိသည်ကို ဝန်ခံလိုပါသည်။

မခံချင်သောစိတ်၊ အရှုံးမပေးလိုသောစိတ်၊ မှန်သည် ဟု ယူဆမိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဇွတ်ထိုးလုပ်လိုသောစိတ်၊ ငါမှား လျှင်ငါ့ဆော်၊ သူမှားလျှင်သူ့ဆော်မည် ဟူသောစိတ် ထိုစိတ် တို့ကြောင့်ကျွန်တော်သည် ရခိုင်ပြည်သို့ လွှင့်ခဲ့ပြန်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အောင်ဆန်းနှင့် ကျွန်တော်မှာ မယ်တရှာမောင် တမြို့မျှမက၊ သူကမြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ရောက်နေချိန်ဝယ် ကျွန်တော်ကတောင်ဝင်ရိုးစွန်းသို့ ရောက်နေဘိသကဲ့သို့ရှိပြန်ပါသည်။

သို့ပါသော်ငြားလည်း သူ့သတင်းကိုနားစွင့်မိသည်။

ထိုစဉ်က ပုလိပ်ဌာနမှ မြန်မာတပြည်လုံး အတွက် နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှု အစီရင်ခံစာများကို အမြို့မြို့သို့ လျှို့ဝှက်စာ အနေဖြင့် ပေးပို့လေ့ရှိသည်။ ထိုလျှို့ဝှက် အစီရင်ခံစာများတွင် ရေနံမြေ သခင်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို ဖတ်ရသည်။ သို့သော် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံး သတင်းများမှာ ငြိမ်သက် နေသည်။ ရန်ကုန်၌ငြိမ်သက်သည်နှင့်အမျှ နယ်အရပ်ရပ်၌ ကားအထူးထကြွ လှုပ်ရှားနေသည်။ သို့ပါလျက်နှင့် အောင်ဆန်း၏ လှုပ်ရှားမှုကို အစီရင်ခံစာထဲ၌မတွေ့ရချေ။

ယင်းသို့ မတွေ့ရခြင်းမှာ မဆန်းပါ။ အကြောင်းမူကား အောင်ဆန်းဖေါ်မိုဆာသို့ ရောက်နေပြီဟူသော [illegible]းစပ်သတင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် ရခိုင်ပြည်၌ ချောင်ကျလှသော တောင်ကုပ်မြို့အထိ ရောက်လာသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ အနောက်နိုင်ငံ စစ်သတင်းတို့သည် ထိပ်လန့်တုန်လှုပ်ဘွယ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့ရေးနောက်ရေးကိုကြည့်၍ ကျွန်တော်ခွင့်ယူသည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၈-ရက်နေ့ ပါးလ်ဟာဘာကိုဗုံးကျ၍ ၁၂-နာရီခန့်မျှ အကြာတွင် ကျွန်တော်သည် ခွင့်ရသောကြောင့် အလုပ်ကို အခြားသူတဦးအား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် လွှဲပေးခဲ့လေသည်။

၁၉၄၁ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက်နေ့မှ ၂၆-ရက်နေ့အထိ ကျွန်တော်တို့ သားအမိ သားအဖ တတွေ တောင်ကုတ်မှ ပန်းတောင်းသို့ ခြေလျင်လျှောက်ခဲ့ကြပါသည်။

တညတွင် ရေပေါ်ကြီး၌ စခန်းချသည် ထိုစခန်းရောက်လျှင်ပင်၊ အိပ်ရာပေါ်သို့ ပစ်လှဲလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တငိုက်စာလောက် အိပ်မောကျသွားစဉ်၊အိပ်မက်ထဲတွင် သခင်ထွန်းအုပ်၏အသံကို ကြားရပါသည်။

သူ၏အသံမှာ ရခိုင်ရိုးမ တောင်တန်း တခုလုံး ဟိန်းသွားပါသည်။

အချိန်မှာ ည ၉ နာရီ ကျော်ကျော်ပင် ရှိဦးမည်၊ တောကြီးမြက်မဲထဲတွင် ထုံးစံအတိုင်းဆိုလျှင် သမင်ကဟောက်၍၊ချေ(ဂျီ)က တောက်သံ ကြားရဘို့ရှိသည်၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ ဆင်အုပ်များ ဝါးပိုးဝါးကို စားသည့်အသံ ကြားရဘို့ရှိသည်။ သို့တည်းမဟုတ်၊ ကျားဟိန်းသံကြားရဘို့ရှိသည်။

သို့သော် "ရဲဘော်တို့" ဟူသောအသံသည် ပဲ့တင်ထပ်သွားသည်။ ကြက်သီးမွေးညင်းကို ထစေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် အိပ်ရာမှငေါက်ကနဲထထိုင်လိုက်သည်။ဘာသံပါလိမ့်။

ချယ်ရီပန်းပွင့်ရာဒေသ ဖြစ်သော တိုကျိုမြို့မှ အံသံလွှင့်လိုက်သည့် သခင်ထွန်းအုပ်၏အသံ။ ထကြလော့။ ကြွကြလော့။ ချကြလော့။

တောကြီးမြက်မဲထဲ၌ ရေဒီယိုကို အစွမ်းကုန် အသံဖွင့်ထားသည်။ ရေဒီယိုဖွင့်သူမှာ ပီဒဗလျူဒီဌာနဟု ခေါ်သောပြည်သူ့လုပ်ငန်းဌာနမှ အိုဗာဆီယာတဦးဖြစ်သည်။

တောကြီး တောင်ကြီးထဲတွင် ဗြိတိသျှ ဥရောပစက်ကွင်းမှ တဒင်္ဂမျှ လွတ်သောနေရာကို ကျကျနနရွေးချယ်၍၊ တော်လှန်ရေးတရားတို့ကို အားရပါးရနာသူမှာ ဗြိတိသျှ အုပ်ချုပ်ရေးစက်ယန္တရားထဲမှသေးငယ်သောဝက်အူတချောင်း ဖြစ်ပေသည်။

သေးငယ်သော ဝက်အူမို့ ၊ မလောက်လေးမလောက်စားဟု မထင်ပါနှင့်။သူ၏စိတ်ဓာတ်ကို ကြည့်ပါ။

အမှန်မှာ ကျွန်တော်သည် ထိုအိုဗာဆီယာကို ကောင်းစွာ မသိပါ။ သူ့ကိုတောင်ကုပ်မြို့၌ တွေ့ရသည်ဆိုရုံမျှ တွေ့လိုက်ရသည် ထင်၏။ သို့သော်ပြန်၍ တွေ့ဆုံရသည်တိုင်အောင်၊ သူကလည်း ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိချင်မှ မှတ်မိမည်။ ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကိုမှတ်မိချင်မှ မှတ်မိမည်။ ထိုညက ရေပေါ်ကြီး၍ စခန်းချချိန်မှာ ညအချိန်ဖြစ်၍၊မှောင်နှင့်မဲမဲ တောစခန်းထဲတွင် သူနှင့်လည်း လူချင်းမဆုံနိုင်ပါ။ သို့ပါလျက်နှင့် သူ့စိတ်ဓာတ်ကို မည်သို့ကြည့်ရမည်နည်း။

ဤသို့ စောဒကတက်လိုသူရှိလျှင် တက်ထိုက်ပေသည်။ ကျွန်တော်ကား ထိုအိုဗာဆီယာက တောကြီးမြက်မဲထဲ၌ ရေဒီယို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစွမ်းကုန်ဖွင့်၍ နားထောင်ခြင်းအစီပွါယ်ကို ကိုယ်ချင်းစာနာ ကြည့်မိသောကြောင့် ယင်းသို့ပြောမိခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ယခုအခါအရာရှိကို နိုင်ငံရေးသမား အချို့တို့က မျိုးချစ် ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သလိုလို ဆက်ဆံလေ့ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း နိုင်ငံရေးသမားတိုင်း အမျိုးကိုချစ်သည်ဟု မယူဆ။

သို့သော် ထိုအိုဗာဆီယာ၏အဖြစ်၌ သူ၏ရင်တွင်းသို့ ဝင်ကြည့် လျှင် မြန်မာနိုင်ငံတော် လွတ်မြောက်ရေးအတွက် သခင်အောင် ဆန်းကို မည်မျှစိတ်စောနေကြောင်း အထင်အရှား တွေ့ရပေ လိမ့်မည်။ထိုစဉ်က မျိုးချစ်ပြည်ချစ်သား ရတနာတို့သည် သခင် အောင်ဆန်း၏ ပယောဂကြောင့် ထိုမျှလောက်စိတ်မာန်ဖီလျက် ရှိကြပြီ။

ကျွန်တော်သည် သခင်ထွန်းအုပ်၏ အသံလွှင့်ချက်ကို အစ အဆုံး နားထောင်ကြည့်သည်။

လွတ်လပ်ရေး ဗမာ့တပ်မတော်ထဲတွင် သခင်အောင်ဆန်း ပါဝင်လျက်ရှိသည်ကို သိရလေပြီ။

ကျွန်တော်၏ ငိုက်မြည်းသော ဦးနှောက်ထဲတွင် ဗြိတိသျှ စစ် သည်တော်တို့ အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာသွားသော ခြေသံများ ရှပ်ရှက်ခတ်လာပြီးလျှင်၊ ကျွန်တော်လည်း နှစ်ချိုက်စွာအိပ် ပျော်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်၏ နေရင်းဌာနကိုပြန်၍ရောက်သောအခါ၌ကား လွတ်လပ်ရေး ဗမာ့တပ်မတော်သတင်း၊ အောင်ဆန်းသတင်း၊ သုံးရောင်ချယ်အလံသတင်း၊ ဗိုလ်လုမှဖေ (ဗိုလ်ရာဇာ)ကို ကြိုး မိန့်ပေးသောသတင်း စသည်တို့သည် ရေဒီယိုမှတဆင့် အရပ်ထဲ တွင် ပြန့်နှံ့၍နေခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက်၌ကား ကျွန်တော်၏နေရပ်သည် ဘီအိုင်အေ၏ ရှေ့ပြေးဖြစ်သော ဘီအိုင်အေ ရောင်ချည်တော်နှင့် ရောလွတ်သော သုံးရောင်ချယ်လက်ပတ်ဝတ်အရေးပေါ်သခင် အသစ်စက်စက်ဖြစ်သော ဘီအိုင်အေ အတုတို့က နွေခင်းကြောင်တောင်အိမ်ရှေ့ပေါက်မှတက်၍ မုဒိန်းကျင့်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စိတ်တွင်ကျိတ်၍ ဗိုလ်ချုပ်ကိုအောင်ဆန်းတမ်းတမိပါသည်။ သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်သည် ဘိုးတိုးအောင်ကဲ့သို့ပေါ်မလာပါ။

ဘီအိုင်အေ တပ်အစစ်မှ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော မြစ်ဝကျွန်းပေါ် တာဝန်ခံတို့ လာရောက်သည့်အခါမှ ရပ်ရွာအနည်းငယ်ငြိမ်သွားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် အောင်ဆန်းပြန်၍ တွေ့ရန်လမ်းကားများစွာမရှိချေ။တွေ့ပြန်ပါလျှင်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖြစ်နေချေပြီ။ထိုအခါမျက်နှာထားမှာ ယခင်ကထက် ရှုသိုးသိုးဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင်ဗမာ့တပ်မတော်စစ်သားစုဆောင်းရေးအတွက်ဗိုလ်သိမ်းဆွဲ ယူလာသော စာရွက်စာတမ်းတို့၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ရုပ်ပုံလွှာမှာ ရှုသိုးသိုးမဟုတ်ချေ။

အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ်နှင့် အတော်ပင် သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိလာလေပြီဟု ထင်မိသည်။ သူ့ပုံကို ကြည့်ရသောအခါ စစ်သားရုပ်ပေါက်နေပြီကို တွေ့ရသည်။

ငါ့လူက ဂျပန်တွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တော့လဲ အမြဲတန်းဘိုက်လောက်တော့ မြင့်နေမှာပါဘဲဟု ကျွန်တော်က သဘောကျကျနှင့် တွေးမိ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ရာတွင် သူ့မျက်နှာပေးကို သေသေချာချာ ကြည့်ပြန်သော် ထူးခြားချက်တခုကို တွေ့မိသလိုလိုရှိ၏။

ထိုအချက်ကား အခြားမဟုတ်၊ အောင်ဆန်းသည် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွင် စစ်ဦးမှုပါလာစေကာမူ၊ သူသည်သူ၏ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကို အကြေနပ်ကြီး ကြေနပ် နေသူ မဟုတ်ဟူသော အချက်ဖြစ်သည်။

ဂျပန်ခေတ် ဗိုလ်ချုပ်ဘဝ၌ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့သမျှမှာ၊ ဗိုလ်ချုပ်၏ မျက်နှာထားသည် အလိုမပြည့်သည့် မျက်နှာထားသာ လျှင်ဖြစ်ဘိသည်။

သူ၏အကြည့်မှာ အဝေးသို့ ငေးလင့်သော အကြည့်ဖြစ်သည်။ သူကမိတ်ဆွေ၏ မျက်နှာကို စူးစိုက်၍ ကြည့်သည် ဆိုပါတော့၊ ထိုအခါမိတ်ဆွေကသူသည်မိတ်ဆွေကိုကြည့်နေသည်ဟု ထင်နိုင်မည်မဟုတ်၊ မိတ်ဆွေ၏မျက်နှာကို ဖေါက်ထွင်း၍၊ ဝေးလံသော အရပ်သို့ မြော်မှန်းရော်ယမ်းကာ ကြည့်နေသည်ဟု ထင်မိပေလိမ့်မည်။

၎င်းအကြည့်မှာစိတ်ထဲတွင်ဟာနေသောအကြည့်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်အမှန်ပင်စိတ်ဟာနေပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

သူသည်အခြေခံသဘောအားဖြင့် စိတ်ကူးယဉ်သမားဖြစ်၏။ အောင်ဆန်းကို နိုင်ငံရေးကြိုးပမ်းသူအဖြစ်ဖြင့် ပက်ပင်းပါတွေ့လိုက်ရသူများအဖို့သူသည်အရိုင်းပကတိနှင့်တူကောင်းတူပေလိမ့်မည်။ ဥပမာဒဂုန်တာရာ၏ အောင်ဆန်းအရိုင်းဆိုခိပ်ကိုကြည့်။ ရိုင်းသည်မှာ မှန်ပေလိမ့်မည်။ တိုက်ခြင်း ခိုက်ခြင်းသည် အရိုင်းဘဝ၏လုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်၏။ မလွတ်လပ်သေးသောဘဝ၌ ကျွန်ုပ်တို့

www.burmeseclassic.com

တိုက်ရခိုက်ရ ဦးမည်သာဖြစ်၏။ ထိုတိုက်ခိုက် နေသော အခိုက်အတန့်၌ ကျွန်တော့်အား လူယဉ်ကျေးဟု ထောမနာပြုလျှင်၊ ကျွန်တော်သည်ဆဲသည်ထက်နာမည်ဖြစ်၏ကျွန်တော်ထင်သည်။ အောင်ဆန်း တိုက်ပွဲဆင်နေစဉ် သူ့အား လူယဉ်ကျေးဟု ကျွန်ုပ်တို့က ခေါ်ဝေါ်လျှင်၊ သူလည်းအမှန်'ဒေါ်ပေါင်း'မည်ဖြစ်၏။ သို့သော် သူ၏ပင်ကိုယ် ပဋိသန္ဓေစိတ်ကို အကဲခပ်ကြည့်လျှင်၊ အနုပညာ၌ မွေ့လျော်လိုသော စိတ်ကူးယဉ်သမား တယောက်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိကြရပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအနေဖြင့်လက်တွေ့လုပ်ငန်း၌ အဘယ့်ကြောင့် လက်စွမ်းထက်ပါသနည်း။

ဤအချက်ကို ကျွန်တော်နောက်ပိုင်းရောက်မှ ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် ပြပါရစေ။ ယခုစကား အလျဉ်းသင့်သမျှ ပြောရသော်၊ အောင်ဆန်းသည် စိတ်ကူးယဉ်သမားပြီပြီ မြန်မာပြည်သို့ သူ၏ဗမာ့ တပ်မတော် သားများနှင့် အတူ ချီတက်ရာ၌၊ သူစိတ်ကူးယဉ်ထားသလို ဖြစ်ရမည်ဟု မှန်းဆထားဟန်တူ၏။

သို့သော်စိတ်ကူးသည် စိတ်ကူးသာတည်း။

လက်တွေ့၌အငတ်သခင်နှင့် တမတ်သခင်တို့သည် ဘီအိုင်အေဟူသောအရေခြုံ၍၊ စပါးပုံကိုတက်၍ လုကြကုန်၏။ ကုလားကိုရိုက်ကြကုန်၏။တရုပ်ကိုနှိုက်ကြကုန်၏။ကရင်ကိုတိုက်ကြကုန်၏။ ရေချိန်တက်လာသောအခါ၊ ဗမာ ဗမာချင်းတို့လည်း ရိုက်နှိုက်တိုက်ခိုက်ကြပြန်၏။

ထိုအခါ ဂျပန်တို့က ဗမာတို့၏ပါးကို ရိုက်ကြလေကုန်၏။

ဗိုလ်ချုပ်သည်ယင်းသို့လက်တွေ့အဖြစ်အပျက်မျိုးကိုစိတ်ကူးထဲ၌ထည့်၍ ကြည့်ခဲ့လိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့သော်သူ၏ရှေ့မှောက်၌

www.burmeseclassic.com

ပင်လျှင်၊ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ဖနော်င့်စာ ကျေးနေကြသည်ကို ဂျပန်ကအပေါ်မှခွစီး၍ လက်သည်းခွ ခွာနေလေပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် မီနာမီ (ဗိုလ်မိုးကြိုး)၏ အကြိမ်းအမောင်းကို ခံယူခဲ့ရသည် မဟုတ်လော။

မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် တကွ ဂျပန်ကေရာင်ဘုရင်မင်းမြတ်၏ တပ်မတော်သည် ဝင်ရောက်လာလေပြီ။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဟု ဂုဏ်ဟိတ်တေဇာ ထွန်းပြောင်စွာသော ဗမာ့ရင်နှစ်သားရတနာတို့ ဝင်ရောက်လာလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဂျပန်နှင့် ဗိုလ်ဇေယျာတို့ချကြကုန်၏။ ဂျပန်နှင့်ဗိုလ်လကျ်ာတို့ နှက်ကြကုန်၏၊ ဂျပန်နှင့် ဗိုလ်ကျော်ဇောတို့ ဆော်ကြကုန်၏။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်သားတို့ကား ကြားထဲက အချောင် အတီးခံရသည့် အကြိမ်ပေါင်းမှာ မရေမတွက်နိုင်တော့ပြီ။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဂျပန်စစ်ဦးစီး၌ာနချုပ်အား တောင်းဆို၏။

ထိုတောင်းဆိုချက်မှာ၊ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်ကို ဗိုလ်ချုပ်တို့က ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြု၍၊ ဗမာပြည်တွင်ကျေးရွာနယ်ပယ်တို့ သိမ်းပိုက်ရေးကိုစီမံရန်ဖြစ်၏။

ယင်းသို့ တောင်းဆိုလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဂျပန်အသိုက်အဝန်းမှာ ရာဇမန်ရှလေတော့သည်။

တနေ့သော် ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ဗိုလ်လကျ်ာတို့ကိုဦးတည်၍ ရဲဘော်ဝန်ခံတို့အား ဗိုလ်မိုးကြိုးက ဆင့်ခေါ်၏။

ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ဗိုလ်လကျ်ာတို့ လူသိုက်သည် ဗိုလ်မိုးကြိုးစံမြန်းရာအိမ်တော်သို့ အဖူးအမျှော် ညီလာခံ ဝင်ကြလေ၏။

ထိုအိမ်မှာယခုဗြိတိသျှသံရုံးတည်ရာနေအိမ်ဖြစ်သည်ထင်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထဲရှိဧည့်ခန်းသို့ ဗိုလ်ချုပ်တို့တသိုက် ဝင်သွားကြသောအခါ၊ အစောင့်တို့ကအခန်းတံခါးကို လုံအောင်ပိတ်လေသည်။

"အဲဒီအချိန်က ကျုပ်တို့တော့ ဒီတခါမှားသွားပြီလို့ တွက်မိတာဘဲ" ဟု ဗိုလ်လက်ျာသည် ကျွန်တော့အားပြန်ပြောဘူး၏။

ဗိုလ်မိုးကြိုးသည် ကျယ်လောင်စွာ ကြိမ်းမောင်း၍ အပေါ်ထပ်မှဆင်းလာပြီးလျှင် ဗိုလ်ချုပ်တို့အားငေါက်ငမ်းကာ၊ ဂျပန်ဓားလွတ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်အား ထိုးမည့်ဟန်ပြု၏။

ဂျပန် ဟူသည်မှာ ကြောက်တတ်သူကို ဖြဲချောက်သောလူမျိုးတမျိုးတည်း။

ဤနေရာမျိုး၌ ဗိုလ်မိုးကြိုးသာလျှင် တကဲ့မိုးကြိုး အစစ်ဖြစ်ခဲ့သျှင်၊ ထိုစဥ်ကပင်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား မျက်နှာလွှဲခဲ့မည်အမှန်ဖြစ်၏။

သို့သော်ဗိုလ်မိုးကြိုး၏ ဓားလွတ်ကြီး ဟိုရမ်းသည်ရမ်း ရမ်းနေခိုက်တွင်၊ ဗိုလ်ချုပ်သည်လည်း သူ၏ဓားလွတ်ကို ဆွဲကိုင်လိုက်လေသည်။

ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့လွတ်လပ်ရေးရခဲ့သည်မှာ ထိုစဥ်ကဗိုလ်ချုပ်ဓားလွတ်ကို ဆွဲကိုင်လိုက်ခြင်း ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါ၏။

သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်သည် ကြိမ်ဖန်များစွာ ဓားလွတ်ကိုဆွဲရဘို့ ကံကြုံမှာ ကြုံလာခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘီအိုင်အေ ရောကျော်တို့၏ဒုက္ခ၊ ဂျပန်ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှု ဒုက္ခတို့ကြောင့် လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုတည်းဟူသော သဲသောင်ပြင်ဝယ် သူ၏စိတ်ကူးယဥ် သဲပုံစေတီကိုလက်တွေ့ နိယာမတရားတည်းဟူသော လှိုင်းတို့သည် ပုတ်ခတ်ဖျက်ဆီးလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်သည် ဘီအိုင်အေခေါ် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကို ဘီဒီအေဟု ခေါ်သော ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်အဖြစ်သို့ အသစ်ပြန်လည်ပုံသွင်းရ ပြန်လေသည်။

ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကိုခင်၏။ ထို့ကြောင့် လည်း ဗိုလ်ချုပ်၏သား ရဲဘော်များကိုခင်မိ၏။ ကျွန်တော်က ဗိုလ်ချုပ်ကိုခင်မင်သည်နှင့်၊ သူ၏သား ရဲဘော်များကလည်း သူ့ကိုခင်မင်လိမ့်မည်ဟုယုံမှတ်မိ၏။ သို့သော်သားဟူ၍ပင်ဆိုရငြားလည်း သားဆိုးသားမိုက်ဟူ၍ ရှိတတ်သေးသည်ကိုမတွေးမိ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်လည်းတခါက စိတ်ကူးယဉ်သမားမဟုတ်ခဲ့ပါလေသလော။

ထို့ကြောင့် ဘီအိုင်အေကို ဘီဒီအေဟု ပြောင်းလိုက်သောအခါ၊ အရိပ်အချည်ကို နားမလည်ရှာသော သားဆိုးသားမိုက်လက်တဆုပ်လောက်က ဗိုလ်ချုပ်အား ခေါးကြိမ်းကြိမ်းသည်ကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့ရ၏။ ဘုရား၊ ဘုရား၊ ငါနားကြားလွဲလေသလား၊ မလွဲပါ။

"ငပန်ကိုမဆော်ရရင်၊ ငမိုးကိုဆော်ရလိမ့်မယ်ဟော့။"

ထိုစကားကိုပြောသော ထိုသူငယ်ကို ကျွန်တော် ပြန်မတွေ့ရသည်မှာ ရှစ်နှစ်ကျော်ရှိပြီ။ သူ၏သတင်းအစအနလည်း မကြားရတော့ပါ။ စိတ်လိုက်မာန်ပါပြောဆို၍၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါတပ်ထဲမှထွက်သွားပါသည်။ တကယ်တမ်းမှာမူ သူဘာမျှမကိုင်ကြံစည်သည်ဟု မတွေ့ရပါ၊ တပ်ထဲကထွက်သည့်နေ့မှစ၍၊ မိဘလက်ငုတ် ကုန်သည်လုပ်လျက် ရှိသည်ကိုသာ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ သို့သော်ထိုစဉ်က ထွက်လာသော ထိုစကားကို ကျွန်တော်မမေ့ပစ်၍မရပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသူငယ်နှင့်ကျွန်တော်လမ်းမခွဲကြမီ၊ကျွန်တော်ကသူ့အား နှုတ်ဆက်စကား ပြောလိုက်ပါသေးသည်။

"ရဲဘော်မင်းက ဂျပန်ကိုဆော်ဘို့တခုထဲသာစိတ်ထဲမှာမှန်နေတယ်။ ရှေ့နောက်ဝဲယာ မကြည့်တတ်သေးဘူး။ဘီဒီအေဖွဲ့တာ အကြောင်းတခုရှိမယ်ကွ။ဒီတော့မင်းဒီစကားမျိုးကိုမသိမလိမ္မာတဲ့ကောင်ကလေးတွေရှေ့မှာမပြောနဲ့။"

သူသည်ကျွန်တော့အား ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ၊ မှိုင်တွေ၍နေပါသည်။ ကျွန်တော်၏ဩဝါဒကို သဘောပေါက်လေသလော၊ မပေါက်လေသလော၊ကျွန်တော်မဝေခွဲနိုင်ပါ။ ဂျပန်တော်လှန်ရေး၌မူ သူနှင့်သူ၏ ညီအစ်ကိုတော်များ အားလုံးပါဝင်ကာ ဘီဒီအေတည်ထောင်သည့် နေ့မှစ၍၊စီးလားရိုက်သည်ကို ကျွန်တော်ကောင်းစွာသိပါသည်။ ထိုစီးလားရိုက်မှုကြောင့်၊ သူ၏ အပေါင်းအဖော်တဦးကို ဂျပန်တို့က လက်ဖျန်ရိုး အဆစ်လွဲသည့်တိုင်အောင် ရိုက်နှက်စစ်သည်ကိုလည်း ကျွန်တော်သတိရလျက်ပင်ရှိပါသည်။

ဂျပန်ကိုတော်လှန်ရဘို့ ကိန်းကလည်း ကြုံနေသည်။ ကျွန်တော်တို့မြို့ပေါ်ရှိ ပုလိပ်အရာရှိ တစုကလည်း ဂျပန်စစ်ဘက်ဆိုင်ရာတို့ကိုခေါ်၍၊ ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံးနှင့် အာရှလူငယ်ခေါင်းဆောင် သခင်တို့အား အိမ်ပေါက်စေ့လိုက်ပြကာ၊လက်ညှိုးထိုး၍နေသော ကိစ္စလည်းပေါ်လာပြီ။

မိမိ၏မြို့ရေး ရွာရေးအတွက် စိတ်တထင့်ထင့် ဖြစ်နေသည့်အထဲမှ၊ရန်ကုန်မြို့သို့ ခေါ်ယူသော သံကြိုးစာအမိန့်ပါ အတန်တန်တို့ကြောင့်၊ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး ခေါင်းဆောင် ကျွန်တော်၏ဦးလေးနှင့် အာရှလူငယ်ကျွန်တော်၏ညီ (နှစ်ဦးစလုံးဂျပန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသတ်ခံရသူများ)အား သတိဝိရိယနှင့် နေထိုင်ရန်မှာကြားပြီး ရန်ကုန်သို့ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်ကား ဗိုလ်ချုပ်သည် မြောင်းမြသူဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် လက်ထပ်ပြီးစ အချိန်အခါဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ ယောက်ဖ မောင်သိန်းလှလည်း ခြောက်စ ထောင်နေသော အချိန်အခါ ဖြစ်သည်။

မောင်သိန်းလှနှင့် ကျွန်တော်မှာ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်၍၊သူ့ ခါတ်ကျောကို ကျွန်တော်နားလည် သင့်သလောက် နားလည် ပါသည်။

သူပျော်တတ်သည်၊ ရှင်တတ်သည်၊နောက်တတ်သည်၊ပြောင် တတ်သည်။ထို့ကြောင့် သူအဘယ်မျှပင်ခြောက်စထောင်ထောင် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတတွေကတော့ ရယ်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်ကား မောင်သိန်းလှကိုကြည့်၍ ရယ်မိရင်းက၊ နောင်ရေးကို တမြော်တခေါ်ကြီး တွေးကြည့်မိပါသည်။

နောင်ရေးဆိုသည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်၏ အရေးချည်းမဟုတ်ပါ။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ဆက်စပ်ပူးကပ်နေသော လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှု ဖြစ်ပါသည်၊

ဗိုလ်ချုပ်အိမ်ထောင်ကျသည်နှင့်၊ တမျိုးသားလုံး အရေး ဟာ၍သွားလေမလား၊ မောင်သိန်းလှ ခြောက်စထောင်သလို ဒေါ်ခင်ကြည် ခြောက်စထောင်လေမလား။

စိတ်ဆိုးလိုသူတို့ ဆိုးကြပါတော့။ ကျွန်တော့မှာ သည်လို သာတွေးမိသည်။ ဘွင်းဘွင်းဖွင့်ပြောရလျှင်၊ကျွန်တော့ရင်တွင်း ဝယ်သည်လို သံသယမျိုးပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်၏ အဝေးသို့ငဲ့လင့်သော မျက်စိကိုကြည့်

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်ခင်ကြည်၏ သိမ်မွေ့သော မျက်စိကိုကြည့်။ သည်နှစ်ခုကို ယှဉ်ကြည့်လိုက်ပြန်သော်၊ ကျွန်တော်၏ မဖွယ်ရာသော သံသယတို့သည် အရည်ပျော်၍ကျသွားပြန်လေသည်။

အမှန်မှာဗိုလ်ချုပ်၏ ရင်တွင်း၌ စိတ်ဆာ၍နေသည်။ သူ၏ သား ရဲဘော်များအတွက် စိတ်ဆာနေသည့် အချက်တချက်။ ဂျပန် ညွှန်းပမ်းမှုကြောင့် စိတ်ဆာနေသည့် အချက်တချက်။ သည်နှစ်ချက်အပေါ်တွင် စိတ်အာရုံစူးစိုက်နေခိုက်၌၊ အတွင်းမီးအပြင်မထုတ် အပြင်မီးအတွင်းမသွင်း သူ ပါရမီဖြည့်ဘော်ဖြည့်ဘက် ဒေါ်ခင်ကြည်ဟူ၍မျှမရှိလျှင်၊ ဗိုလ်ချုပ်သည်နောက်ထပ်ခါးလွတ်ကို ဆွဲရဦးမည်ဟုယူ ဆွဲရဘို့ရှိနေသည်။

သည်တခါ ခါးလွတ်ဆွဲလျှင်၊ ဗိုလ်မိုးကြိုးရှေ့၌ ဆွဲရတော့မည်မဟုတ် ဂျင်နရယ်ကဝါဘီ၏ရှေ့တွင် ဆွဲရချိမ့်မည်။ထိုအခါ မီးပွင့်လိမ့်မည်။ထိုအခါ-

ကျွန်တော်ဆက်၍မျှပင် မတွေးဝံ့တော့ပါ။

ဗိုလ်ချုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံသည် အိမ်ထောင်ရေး သုခကိုရကြ၍ ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ ရှိကြခြင်း သည်ပင်လျှင် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုအတွက် အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေသည်ကို သူတို့ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးအား တွေ့လိုက်ရသည့်ခဏ၌ပင်လျှင် ကျွန်တော်အကဲဖြတ်မိပါသည်။

ဒေါ်ခင်ကြည်သည် မီးဖိုချောင်ကိုပိုင်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု အလုပ်ခွင်ကိုပိုင်သည်။ သို့သော်ဒေါ်ခင်ကြည်သည် ဗိုလ်ချုပ်၏အလုပ်ခွင်နှင့် ဆိုင်သည်။ဗိုလ်ချုပ်သည်း ဒေါ်ခင်ကြည်၏ မီးဖိုချောင်နှင့်ဆိုင်သည်။

သို့ရာတွင် သူတို့ဇနီးမောင်နှံကား မိမိတို့ဆိုင်ရာဆိုင်သော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်းမပိုင်သောအရေးတွင် ဝင်၍မစွက်ကြချေ။ ခေါင်းဆောင်ကောင်းဖြစ်ထိုက်သော အင်္ဂါရပ်တွင် ဤအချက်သည် သာမည ဖြစ်လျက်နှင့် အရေးအကြီးဆုံးသော အချက်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို မပိုင်သော ခေါင်းဆောင်တို့သည် တဦးပြီးတဦးကျဆုံးလျက်ရှိသည်ကိုမျက်မှောက်ရာဇဝင်က သက်သေခံနေသည်။

ရန်ကုန်သို့ ကျွန်တော်ရောက်စတွင် ဗိုလ်ချုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံ သတင်းကို ထောက်ကြည့်သည်။သူတို့နှစ်ဦး အကဲကိုခပ်ကြည့်ပြီး ကြေနပ်သောအဖြေ ထွက်လာသည်တွင်မှ ကျွန်တော်လည်းနှစ်သက်လာသည်။

သို့နှင့်မောင်သိန်းလှုကို ရန်ကုန်၌ တအောင့်လောက်တွေ့ရသောအခါ၊ 'ဟေ့-ဒေါ်ခင်ကြည်ကတော့၊ မင့်လိုမဟုတ်ဖူး' ဟု ကျွန်တော်ကပြောမိသည်။

'ဟေ့-သူကသူ၊ငါကငါကွ' ဟုဆိုကာ မောင်သိန်းလှုသည် သူ့တပါးထံမှ အနိုင်ကျင့်၍ စီးလာသော မော်တော်ကားဖြင့်၊ ဗိုလ်ချုပ်တို့အိမ်ဘက်သို့ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်ရောက်လာသည်မှာ သုံးလမျှမကတော့ပြီ။သို့ရာတွင် အလုပ်ကပူပြင်းလှသောကြောင့်၊ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်မဆုံစီးနိုင်ပါ။ဆုံစီးရန်အကြောင်းလည်း ဘာမျှမရှိသေးပါ။ ဆုံစီးမည့်ဆုံစီးပြန်တော့၊ ဗိုလ်ချုပ်သည် ကျွန်တော့်အား နှုတ်ဆက်တော့မည့်ပုံကဲ့သို့၊ တအောင့်လောက်တွေ့၍ ရပ်ကြည့်ပြီးနောက်၊ ရှုသိုးသိုးနှင့် လှည့်ထွက်သွားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'လက်တိုဂျင် အမိန္ဒိ နှင့်မခြား' ဟူသော ကြော်ငြာစကားကဲ့သို့ သခင်နု၏ စွပ်ကျယ်သည် ဒေါ်မြရီ၏ဇာဘော်ဒီနှင့် မခြားချေ။

ဒေါ်မြရီ၏ ဇာဘော်ဒီ နောက်ကျောဝယ် တက်တင်းထိုးထားသော ဇာပေါက်များရှိသည်။

သခင်နု၏ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီ နောက်ကျော၌လည်း တက်တင်းမထိုးဘဲနှင့် သံယံဇာတပေါက်နေသော ဇာပေါက်များ ရှိလေသည်။ စင်စစ်သခင်နု၏ ဇာပေါက်များသည် ဒေါ်မြရီ၏ ဇာပေါက်များထက် မှိုင်ပါပေသည်။

ကျွန်တော်သည်ကုက္ကိုင်းလမ်းရှိသခင်နုနေသောအိမ်နောက်ဖေးဝယ် ရခိုင်ပြည်တော်လှန်ရေးခေါင်း ဦးညိုထွန်း (ယခင်ကပြန်ကြားရေးဝန်ကြီး ယခုရေဒီယိုပြင်ဆရာ)၏ တဲကိုအမှေခံယူကာ၊ တဦးနှင့်တဦးသဘာဝချင်း မတူသော ဦးညာဏနှင့် ကိုမျိုးမင်းတို့ကို အပေါ်ပြုကာ နေ့အချိန်တွင်နေ၍ ညအချိန်ကျလျှင် ဗိုးခိုကျင်းထဲ၌ အိပ်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးသားမှာ ဒေါ်မြရီအား လုံးဝမှီခိုကာ ညှော်သည်နေ ညှော်သည်စားဖြစ်၍၊ များစွာသက်သောင့် သက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာ ရှိလှပေသည်။ စားချိန်တန်ပြီလားဆိုလျှင် ဒေါ်မြရီ၏ တကျော်ကျော်ခေါ်သံကို နာခံကာ၊ ထမင်းစားခန်းထဲသို့ သုံးဦးသား စိတန်းလမ်းလျှောက်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဒေါ်မြရီ၏ ထမင်းစားပွဲကို တခါဘူးမျှ သပိတ်မမှောက်ခဲ့။ ဤမျှလောက် ကျေးဇူးသစ္စာစောင့်သိရှိသေခဲ့ကြ ပါသည်။

ထိုစဉ်က သခင်ဗဟိန်းနှင့် သူ၏ဇနီးမခင်ကြီးတို့သည် သခင်နုတို့နှင့် အတူနေပါသည်။

တနေ့သောအခါ ဦးညာဏ၊ ကိုမျိုးမင်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ ထမင်းစားရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် သခင်နုသည် သွားချောင်တိုက်ယင်း ကျွန်တော်တို့နှင့်စကားပြောပါသည်။

ထိုအခါသခင်ဗဟိန်းသည် အထုပ်ငယ်တခုကို ချိုင်းကြားထဲ ညှပ်ကာ ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။

သခင်ဗဟိန်း၌ ချိုပြုံးသော မျက်နှာအစဉ်ရှိသည်။ ထိုနေ့က သူ၏မျက်နှာချိုပြုံးပုံမှာ မိန်းမကြောင့် မာန်ဖိနေသော တာနေဘာဘီလူးကိုပင် အရည်ပျော်စေနိုင်၏။

သို့သော်သခင်နု မျက်နှာထားတင်းနေသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိလိုက်ပါသည်။

"ကိုကြီးနု စွပ်ကျယ်အင်္ကျီကို ချွတ်ပါတော့ဗျာ"ဟု သခင်ဗဟိန်းက ခရီးရောက်မဆိုက် ဆိုလိုက်သည်။

မီးဖိုချောင်ဘက်မှ ပဲပြုတ်ပန်းကန်ကိုကိုင်ရင်း ဝင်လာသူ ဒေါ်မြရီက၊ အမလေးတော် ရှိတာဝတ်ထား၊ ဘာလုပ်ဖို့ချွတ်ရမှာတုံး ဟုအော်ပြောပါသည်။

"စွပ်ကျယ်အင်္ကျီတွေ ပေါလွန်းလို့ဗျာ"ဟုသခင်ဗဟိန်းက ပြုံးချိစွာပြန်၍ ပြောပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှင်တို့သာ ပေါတာပါတော်"ဟု ဒေါ်မြရီက တော်သံကို တောသံနှင့်နှော၍ ငေါ့လိုက်လေသည်။

"အော်-မမရီတို့ကဒါကြောင့်ခက်ထာ။ ဘယ်နှစ်ထည်လိုချင်သလဲ။"

"အောင်မယ်၊ ခုမှလောကွတ် မချော်ပါနဲ့။ မောင်တို့ရှိလျက်နဲ့၊ ဘကျုပ်လင်မှာ စွပ်ကျယ်ဇာပေါက်ပဲ ဝတ်နေရတယ်။"

"ကျွန်တော်တို့ရှိလို့ ဟောဒီလိုစွပ်ကျယ်တွေ ဝတ်ရတာပေါ့ဗျာ။"ဟု ဆိုကာ သခင်ဗဟိန်းကတယောတံဆိပ် စွပ်ကျယ်သုံးလေးထည်ကို အထုပ်ထဲမှဖြေ၍၊ ဒေါ်မြရီလက်ထဲသို့ ထည့်ပါသည်။

ဤအချိန်တွင် သခင်နုကား ရေချိုးခန်းထဲသို့ဝင်လေပြီ။

ဒေါ်မြရီသည် အံ့အားသင့်သော, ကြေနပ်သော,ပီတိရောင်လွှမ်းသော,ကျေးဇူးတင်သော, မျက်နှာထားဖြင့် သခင်ဗဟိန်းပေးသော စွပ်ကျယ်အင်္ကျီတို့ကို ဖြန့်ကာစစ်ဆေးကြည့်ရှုရင်း၊ "ဘယ်ကရတာလဲ"ဟု သခင်ဗဟိန်းကို မေးလေသည်။

"ကိုကြီးနုက ဗိုလ်ချုပ်ကို စိတ်ခကောက်ပြီးစကားမပြောလို့ ဗိုလ်ချုပ်က ချော့တဲ့စွပ်ကျယ်အင်္ကျီ။ မမရီယူထားပြီး၊ ကိုကြီးနုကို ဆင်ပေးလိုက်ပါဗျာ။"

"အောင်မယ်ဆရာ၊ ဒီလောက်နဲ့ ချော့လို့ မပြေဘူးမောင်ရေ့။ တဒါဇင်မှ၊ တဒါဇင်။"

ဗိုလ်ချုပ်နှင့် သခင်နုတို့ဘယ်အခါ၊ ဘယ်နေရာမှာ၊ ဘယ်လိုစကားပြောအပေါက်မတည့်သည်ကို ကျွန်တော်မသိ။ ဗိုလ်ချုပ်က သခင်နုကို ချော့သောပဏာမအခန်းမှာ အထက်ကအတိုင်းပင်။ အကိုကြီးကို ညီကပြန်ချော့သလို။

www.burmeseclassic.com

ထိုနေ့နံနက် စာထမင်းကို သခင်ဗဟိန်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးသားအတူ စားကြရာတွင်၊ ညနေဘက်၌ ဗိုလ်ချုပ်က သခင်နုထံ အလည်လာမည်ဟု ကျွန်တော်ကြားသိရ လေသည်။

ထိုနေ့ညနေက နေမင်းသည် ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်သည်ထင့်။ သခင်နု၏ အိမ်ခေါင်းရင်းဘက်ရှိ မြက်ခင်းပေါ်တွင် နေရောင် ကောင်းစွာမကျပါ။ ဆောင်းဦးပေါက်မို့၊ ဓမ္မတာအတိုင်း နေဝင်စောသည် ဖြစ်တန်ရာ၏။ သို့ရာတွင် မဟာမိတ်တို့၏ ဗုံးကြဲ လေယာဉ်ပျံများမှာ ညအချိန်တွင် မှန်မှန်ကြီး သောင်းကြမ်း စပြုနေပြီဖြစ်၍၊ ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲတွင် နေခပ်သုတ်သုတ်ဝင် သည်ဟု အစွဲအလမ်းရှိမိ ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုညိုထွန်း၏တဲထဲ၌ တဦးတည်း ရှိနေပါ သည်။ ဦးညာဏမှာ အနီးတွင်မရှိပါ။ ကိုမျိုးမင်းကား ဗဟန်း ဘက်သို့ သွားနေပါသည်။ ထိုသို့တဦးတည်းနေစဉ်၊ အိမ်ရှေ့မှ မော်တော်ကားသံ ကြားရပါသည်။

ဦးစွာပထမ သခင်မြရောက်လာပါသည်။ နောက်မကြာမီပင် ဗိုလ်လကျ်ာလာပါသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရောက်လာပါသည်။

မြက်ခင်းပေါ်၌ ကုလားထိုင်များ စီထားပါသည်။ တဦး ပြီး တဦးကုလားထိုင်ရှိရာလာ၍၊ ထိုင်ကြသည်။

သူတို့တွေ့ကြ ဆုံကြ ဆွေးနွေးကြသည်မှာ ရိုးရိုးကိစ္စမျှသာ မဟုတ်ပါ။ တိုင်းပြည်တွင် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်များ ပြွမ်းပြနေချိန်ဝယ် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူတို့မှာ ဟိုးတိုး တိတ် တိတ်ကြိတ်၍ ဆွေးနွေးကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲ၌ သခင်ဗဟိန်းသည်ပင်လျှင် ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ နေပါသည်။ ထို့

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် သခင်ဗဟိန်းနှင့်အတူတူ တစိတစောင်းမျှသာ အကဲခတ်လိုက်ရပါသည်။

ထိုနေ့ညနေက ဗိုလ်ချုပ်တဦးတည်းလိုလိုပင် စကားဖေါင်လောက်အောင် ပြောနေပါသည်။ သခင်နုကား ဗိုလ်ချုပ်ပြောသည်ကို ဂရုမထားသကဲ့သို့ ခပ်တည်တည် နေသည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်က လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်ရင်း၊ ခေါင်းငဲ့၍ရင်း၊ ဟဲ-ဟဲ ဟဲ-ဟဲဟုအသံထွက်အောင်ရယ်၍ရင်း၊ စကားပြောလိုက်သည့်အခါ၊သခင်နုသည်ဝင်၍ မတောဘဲ မနေနိုင်ပါ။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသား အချီ အချပြောစဉ်၊ သခင်မြကဝင်၍ ထောက်တတ်ပါသည်။ ဗိုလ်လကျ်ာကားတစုံတခုကို သွေးနေနေ့စဉ်းစားသောအမူအရာဖြင့်၊အင်းလိုက်နေပါသည်။ကျွန်တော်ံ့အဖို့ကား စာတမ်းလည်းမထိုး အသံလည်းမထွက်သော ရုပ်ရှင်ကားတကားကို ကြည့်နေရဘိသကဲ့သို့။

ဗိုလ်ချုပ်က တဟဲဟဲနှင့်ရယ်သည်။ဗိုလ်ချုပ်ရယ်တိုင်း သခင်နုကလေးနက်သော အသွင်ကို ဆောင်သည်' လေးနက်သောအမူအရာပေါ်လာတိုင်း၊ဗိုလ်လကျ်ာက စဉ်းစဉ်း စားစားနှင့်'အင်း' လိုက်သည်။ ဗိုလ်လကျ်ာ'အင်း'လိုက်တိုင်း သခင်မြက ပြုံးကာ အ,ထစ် အ,ထစ်နှင့်ပြောသည်။

သခင်မြမှာကျွန်တော်၏ငယ်ဆရာဖြစ်သည်။ သူစကားပြောလျှင် အစဉ်ပြုံး၍ လေ့သံကိုဖြတ်ကာ၊ဖြတ်ကာပြောတတ်သည်။ သခင်မြသည် စကားထစ်သူမဟုတ်။ တခွန်းချင်း ချေငြင်နှင့်ပြောတတ်သူဖြစ်ရကား၊ အပေါ်ယံကျော၍ ထစ်သလိုရှိသော်လည်း၊ စကားပြောရာတွင် အလွန်ပြေပြစ်သူ ဖြစ်သည်။ စင်စစ်သူသည် လူငယ်တို့၏ စိတ်အားထက်မှုကို လူကြီးတို့၏ နိုင်းနှိုင်း

www.burmeseclassic.com

ချိန်ချိန် သုခမိန်သဘောတရားတို့ဖြင့် သမအောင် နှဲ့ပေးတတ်သူ ဖြစ်သည်။ မည်သူကလက်သီးလက်မောင်း မည်သို့တန်းစေကာမူ၊ သခင်မြတချက်ပြုံးလိုက်လျှင်၊ တုံးဆိုတိုက် ကျားဆိုကိုက်ဟူ၍ ကြုံးဝါးနေသူသည်။ တုံးပင်မှန်စေ တိုက်သင့်ချိန်ရောက်မှ တိုက်မည်ဟူသောအ သိတရားရကာ၊ ငြိမ်၍ကျသွားတတ်သည်။ ဗိုလ်လက်ျာ၏'အင်း' လိုက်သံ။ ဗိုလ်ချုပ်၏'ဟဲ'သံ၊ သခင်နု၏'တိတိလင်းလင်းပြောမယ်'ဟူသောအသံတို့သည် ညဥ့်၏လွှာရုံအောက်ဝယ် ငြိမ်သက်သွားပြီးနောက်၊ သခင်မြ၏ချိုသော အသံတို့သည် လွှမ်းမိုးလာပါသည်။ ထိုအခါမှလူငယ်သုံးဦးတို့သည်တဦးနှင့် တဦးပိုမိုချစ်ခင်လေးစားအားထားသောအသွင် ကိုဆောင်ကာ၊ သခင်မြ၏အနားသို့ ချဉ်းကပ်သည်ထက်ချဉ်းကပ်သွားကြပါသည်။

ကျွန်တော်ယနေ့အထိ သူတို့ဘာကို တိုင်ပင်ကြသည်ဟုမသိရပါ။ သခင်ဗဟိန်း၏ ပြုံးစနဲ့နဲ့မျက်နှာထားမှာ အဓိပ္ပါယ်ထူးသော အသွင်ကိုဆောင်လျက် ရှိသည်ဟု ကျွန်တော်ရိပ်မိပါသည်။ သို့ရာတွင် မသိစေချင်သော ကိစ္စတခုကို စပ်စုလိုသော ဝသီ ကျွန်တော်၌မရှိ။ အထူးသဖြင့်ဂျပန်ခေတ်၌ ထိုဝသီတို့ကို ချိုးနှိမ်ထားကာမှ၊ အရေးတော်ပုံ လှချေမည်။

သို့သော် ဘာ့ကြောင့်မသိ။ သခင်ဗဟိန်းတယောက် သခင်နုအိမ်ပေါ်မှာနေရင်း၊ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားသောအချိန်၌ကား၊ ဗိုလ်ချုပ်၊ ဗိုလ်လက်ျာ၊ သခင်နု၊ သခင်မြတို့ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြသော ထိုညနေကို ကျွန်တော်ပြေး၍သတိရမိသည်။

လူလုံးမပျောက်တပျောက်အချိန်တွင်သူတို့သုံးဦးသား သခင်နု

www.burmeseclassic.com

အိမ်မှပြန်ကြသည်။ သခင်မြက ကျွန်တော့်အား သူနှင့်တွေ့ရန် မှာကြားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်သည် ကျွန်တော့်အနား ရောက်လာပြီးလျှင် မှုန်ကုတ်ကုတ်နှင့်ကြည့်သည်။

ဤကား ဗိုလ်ချုပ်သည်နှစ်ရှည်လများကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေတဦးအား နှုတ်ဆက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

"ခင်ဗျားကြီးဒီရောက်နေတာကိုး" ဟုဗိုလ်ချုပ်က မတုန်မလှုပ်လှသော မျက်ထားဖြင့် ပြောသည်။

'ဟုတ်ပဗျား' ဟု ကျွန်တော်ဖြေလိုက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏မေ်တော်ကားသည် ကြီးစွာသော မီးခိုးလုံးတို့ကိုလွှတ်၍ ကုက္ကိုလ်င်းလမ်းမပေါ်သို့ တက်လေသည်။

ထိုမီးခိုးလုံးများအတူ၊ ကျွန်တော်၏ စိတ်တို့သည်လွင့်၍.... လွင့်၍....

ထိုညတညလုံးအိပ်မပျော်။ ယနေ့တိုင် သခင်နုတို့ ဘာကိုရည်ရွယ်၍စည်းဝေးကြောင်း ကျွန်တော်မသိ။ တခါမျှလည်း မေးမကြည့်မိ။ သို့ပါသော်လည်း ကျွန်တော်၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် ထိုမြင်ကွင်းကလေးကို ဖျောက်၍မရ။ တိုင်းရေးပြည်ရေး ရှုပ်ထွေးစပြုလာပြီ။ ၁၉၄၃ ခုမှသည် ၁၉၄၄ သို့ကူးပြောင်းလာမည့် အချိန်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်းများအဖို့၊ ထက်လှသောသင်ဓုန်းမားပေါ်တွင် ဂျွမ်းပစ်၍ကစားနေရသော အချိန်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်ဟူသည် အံခွအောင် စားဘူးသော ဖိုးထူးဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂျပန်ကား အံခွအောင်စားမည့်ဖိုးထူးဖြစ်သည်။တဦးကားဝ၍ အိသွားပြီး။ အခြား တဦးကားယခုမှ စားကာစဖြစ်၍၊ စားလို့သောက်လို့ ကောင်းတုန်းဖြစ်သည်။ ဂျပန်သည် အင်္ဂလိပ်ထက်ကြောက်စရာ ကောင်းသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းဆောင်ပိုင်းများက ဤသဘောကို နားမလည်စေကာမူ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ သာပေါင်း ညာစားများကား ဂျပန်ကိုမျက်နှာချို သွေးဆဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တော်လှန်ရေးသမားများအား လက်ညှိုးထိုး၍ ပြမည့်သူများမှာ....

ကျွန်တော်ဆက်၍ မတွေးဝံ့ပါ။ ကိုယ့်အမျိုးသားထဲမှလောက် ကောင်များအကြောင်း တွေးတောရသည်မှာ မြိန်ရည်ရှက်ရည် မရှိပါ။ သို့သော်ကျွန်တော်ခွဲခွာလာခဲ့သော နယ်ကလေးအတွက် ပူပန်မိပါသည်။ဂျပန်ကို ကဏ္ဍာကောစ ပြုလာပြီဖြစ်သော ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံးခေါင်းဆောင်၊ အရှေ့အာရှလူငယ်များ အစည်း အရုံးခေါင်းဆောင်စသည်တို့အတွက်ပူပန်မိပါသည်။ထိုကြောင့် လည်း သခင်မြနှင့်တွေ့သည့်အခါ ကျွန်တော်နယ် အခြေအနေကို ခရေစေ့တွင်းကျပြောပြရပါသည်။ သို့ရာတွင် တော်လှန်ရေးကြီး ထဲတွင် တော်လှန်ရေးကလေးများ ယာဇ်ပူဇော်ခြင်း သာလျှင် ခံကြရဘို့ရှိပေသည်။

တော်လှန်ရေး၏ ယာဇ်ပလ္လင်၌ လူငယ်များနှင့်တကွ လူငယ် များ၏ လုပ်ငန်းကိုပူးပေါင်းဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ကြသူတို့သည် ၎င်းတို့၏အသွေးအသားများကိုမည်သို့ပင်ပူဇော်ကြရစေကာမူ၊ ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးတရားကြောင့် လွတ်လပ်ရေးရသည်ကား လိုရင်းပင်ဖြစ်သည်။သို့သော် ထိုစဉ်ကကျွန်ုပ်တို့၏ရရှိသော လွတ် လပ်ရေးကား ပြာပုလွတ်လပ်ရေးဖြစ်ရာ၊ တမျိုးသားလုံးမှာ ကဇ္ဇန်းဥမီး အုံးသကဲ့သို့ရှိလှသည်။

တနည်းအားဖြင့် ဤအဖြစ်မျိုးသည်ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးအတွက် အလွန်ကောင်းသည်။

ပြာပုထဲတွင် ကဇ္ဇန်းဥအစိမ်းသည် ထမ်မှိစိမ့်နှင့် ကျက်ရပေ

www.burmeseclassic.com

သည်။ထိုနည်းတူစွာကျွန်ုပ်တို့လည်း နုနယ်သောဘဝမှ တစိမ့်စိမ့်နှင့် ရင့်ကျက်ခဲ့ရသည်။ တခါတရံ၌လည်း ဤသို့တွေးမိသည်။ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့၏ အခြေအနေမှာ မကျက်တကျက် အခြေဖြစ်ရကား၊ ကယ်တင်ရှင်တဦးတဦးသည် ကျွန်ုပ်တို့အားပြာပူတွင်ထပ်၍လှိမ့်နိုင်ခဲ့ပါလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် နောက်ထပ်ပို၍ ရင့်ကျက်ရဘို့ ရှိပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ထိုစဉ်ကလွတ်လပ်ရေးကို မည်သူတို့ ခံစားလျက်ပါသနည်း

ဤမေးခွန်းကို ယခုကျွန်တော် စစ်တမ်းထုတ်၍ ကြည့်သောအခါ၊ထိုစဉ်က အဖြစ်အပျက်တရပ်သည် ကျွန်တော်၏မှတ်ဉာဏ်ထဲ၌ ပေါ်လာပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် နေ့ရက်အတိအကျတို့ကို ကောင်းစွာမမှတ်မိ။ ရှေးနှောင်း အစီအစဉ်တို့ကိုလည်း ကောင်းစွာသတိမရ။ သို့သော်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းချင်းတတို့ကား မနေ့ကမှ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သလိုလို။အတိတ်ကာလသည် ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် အထင်အရှားဇာတ်စုံခင်းလျက် ပြတုန်းပင်။

စိတ်အထင်ဂျပန်က မြန်မာကိုလွတ်လပ်ရေးပေး၍ တနှစ်ပြည့်သော အထိမ်းအမှတ် ကျင်းပသည့်နေ့ဟုထင်သည်။ ၁၉၄၄ ခု ဩဂုတ်လဖြစ်တန်ရာ၏။

ထိုအခါက ကျွန်တော်သည် နိုင်ငံခြားရေးဌာနတွင် အလုပ်လုပ်နေရ၏။ အထူးသဖြင့်နိုင်ငံခြားအတွက် ဝါဒဖြန့်ချိရေးလုပ်ငန်းတို့တွင်၊ကိုခင်မောင်လတ်(ယခုကိုယ်ပိုင် ကျောင်းဆရာကြီး) ကို တင်မောင် (ထင်ကြီး) ကိုဘတုတ် (ယခု ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သင်္ချာပါမောက္ခ)စသော မိတ်ဆွေများနှင့်အတူအတူ ပတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာချုပ်များသိမ်း ဟူသမျှလုပ်ငန်းအစုံစုံတို့ကို ခြေဦးတည့်ရာလုပ်၍ နေရသည်။

ထိုအခမ်းအနားကို ကျင်းပရာ၌ လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ ခေါင်းသူကြီးများနှင့် ဂျပန်အစိုးရ၏ ထိပ်သီးများကို နေရာချထားရေးမှာ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အလွန်ခေါင်းကိုက်စေသော အလုပ်များဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က မြန်မာနိုင်ငံ၏အုပ်ချုပ်ရေးမှာ ထီးပြိုင်နန်းပြိုင်အုပ်ချုပ်ရေးဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံထဲတွင် စင်ပြိုင်အစိုးရ သုံးခုရှိ၏။ ဂျပန်အစိုးမှာထိပ်သီး အစိုးရဖြစ်၏။လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရမှာ ဒုတိယတန်း အစားလိုက်သော အစိုးရဖြစ်၏။ နေတာဂျီဘို့စ် ခေါင်းဆောင်သော လွတ်လပ်သော အိန္ဒိယပြည်အစိုးရမှာကျွန်ုပ်တို့၏ ဧည့်သည်တော်အစိုးရဖြစ်၏။

ဂျပန်အစိုးရ၏ကိုယ်စားလှယ်တော်များဖြစ်သောဂျပန်သံအမတ်ကြီးရင်ဒိုဆာဝါဒါ၊ဂျပန်သေနာပတိချုပ်ဂျင်နရယ်ကဝါဘီ စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရက ကျင်းပသည့် မည်သည့်အခမ်းအနား၌မဆို၊ မြင့်မြတ်သောနေရာဖြစ်သည့် အဓိပတိအရှင်မင်းကြီး ဒေါက်တာဘမော်၏ လက်ျာဘက်မှာသာနေလိုကြသည်။ ထိုနေရာမရလျှင်၊ ရာဇအိန္ဒြေကိုမျှမငဲ့ဘဲ၊ထိပ်သီးဂျပန်တို့သည် ကြွက်စိကြွက်စိ လုပ်လေ့ရှိ၏။

ယခုကျင်းပရမည့် အခမ်းအနားကို ဂျူဘီလီဟော၌ ကျင်းပရန်စီစဉ်ထားလေရကား၊ အခမ်းအနားမတိုင်မီပင် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံခြားရေးရုံးမှ အရာရှိများအားလုံးသည် ဂျူဘီလီဟောတွင်စုရုံး၍ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကြကုန်သည်။

ထိုအခါ ပြဿနာတရပ် ပေါ်လာသည်။ ထိုအခမ်းအနားသို့

www.burmeseclassic.com

နေတာဂျီဘိုစ်ကိုလည်း ဖိတ်ထားသည်။ အဓိပတိကြီး၏ဆန္ဒ၌ နေတာဂျီဘိုစ်ကို ညွှဲ့သည်တော်အဖြစ်ဖြင့် ဦးစားပေးလိုသည်။ ထို့ကြောင့်နေတာဂျီဘိုစ်အား သူ၏လက်ျာ၌ထား၍၊ ဂျပန်သံအမတ်ရင်ဒိုဆာဝါဒါအား သူ၏လက်ဝဲ၌ထားရန် ကျွန်ုပ်တို့လူတသိုက်အား အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ အတော်အကြံ အိုက်သွားပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ကား ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို အဓိပတိ၏လက်ျာ၌ထားရန်စီစဉ်ထားသည်။ သို့သော်ယခုပုံလိုဆိုရင် အဓိပတိ၏ လက်ျာဘက်၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ နေတာဂျီဘိုစ်၊ ရင်ဒိုဆာဝါဒါ၊ ဂျင်နရယ်ကဝါဘီ၊ ဝန်ကြီးချုပ်သခင်မြစသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့ကို နေရာချထားရန်ရှိနေပေသည်။

ထိုစဉ်ကနိုင်ငံခြားရေး ဌာနတွင် အလုပ်လုပ်နေသော ဦးမောင်မောင်ကြီးမှာ ထိုနေရာချထားရေးတာဝန်ခံဖြစ်၏။ သူသည်ပြာလောင် ခတ်လျက်နေသည်။ ထို့ကြောင့်ကျွန်တော်က ဘယ့်နှယ်လဲဗျို့ဟုမေးလိုက်မိ၏။

''ဘယ်နှယ်လဲဆိုရင်၊ကဝါဘီကိုအဓိပတိရဲ့လက်ဝဲဘက် နေရာချထားတာ စစ်ဘက်က ကန့်ကွက်နေတယ်။ ခက်တာဘဲဗျာ။''

ဘယ်သူဘယ်ဘက်ကနေနေ၊အရေးကြီးတာကတော့ဗိုလ်ချုပ်နဲ့နေတာဂျီတို့ကို အဓိပတိရဲ့ လက်ျာဘက်မှာ နေရာထားဘို့ဘဲ။ အဲဒါကိုယ့်လူကြည့်လုပ်ပေတော့။

ကျွန်တော်ကား စင်မြင့်ပေါ်ရှိ ကန့်လန့်ကာ နောက်အနေ၍ အဓိပတိ၏မိန့်ခွန်း၊ ဂျပန်သံအမတ်၏မိန့်ခွန်း၊ ဂျပန်စစ်သေနာပတိ၏မိန့်ခွန်း၊ဗမာ့တပ်မတော် စစ်သေနာပတိ (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း)၏မိန့်ခွန်းစသည်တို့ကို မိန့်ခွန်းမြွက်ကြားပြီးသည်နှင့် တ

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်နက် စုပေါင်း၍ သတင်းနှင့်ဝါဒ ဖြန့်ချိရေးဌာနမှ တဆင့် သတင်းစာတိုက်များ အရောက်ပို့ပေးရန် ဝတ္တရားကျနေသည်။

ကျွန်တော်လက်ထဲတွင် မိန့်ခွန်းပေးမည့်သူ အသီးသီးတို့၏ တင်ကြို ထုတ်ပေးသော စာမူများရှိသည်၊ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ် ပေးမည့်မိန့်ခွန်းစာမူကို ကျွန်တော်မရသေး။စောစောတင်ကြို၍ ရနိုင်ပါမှ၊ထိုစာမူကိုအင်္ဂလိပ်လိုဘာသာပြန်၍ သတင်းစာတိုက် နှင့်ဒိုမေသတင်းဖြန့်ချိရေးဌာနတို့သို့အချိန်မှီ ဝေနိုင်မည်ဖြစ်၏။

သို့သော် 'ခရုမှာလည်းအဆံနှင့်၊ လူမှာလည်းအကြံနှင့်' ဟု ကျွန်တော်အား အရိပ်အမြွက် ပြောဘူးသော ဗိုလ်ချုပ်ကား၊ သူ၏အကြံနှင့်သူ။

ထို့ကြောင့်စာမူကိုမျှော်သော်လည်း အကြောင်းမထူးချေ။ သို့ပါသော်လည်းဂျပန်သံရုံးမှသတင်းတွဲဘက်အရာရှိဖြစ်သူရှိမာ နိုအုချိဆိုသော ချာတိတ်ကလေးမှာကား ကျွန်တော့်အားဂျပန် သံအမတ်၏ ကျေညာချက်ကိုပေးရင်း၊ဗိုလ်ချုပ်၏မိန့်ခွန်းကို မရ မကတောင်းဆိုနေသည်။

ကျွန်တော်ကမရသေးဟုပြော၏။ သူကမကြေနပ်။

"မင်းမကြေနပ်လဲ မတတ်နိုင်ဘူး။ သူတို့စစ်ဘက်က လူတွေ ကိုငါတို့နိုင်ငံခြားရုံးက လွှမ်းမိုးနိုင်တာမဟုတ်ဖူး။ ဒီတော့ဗိုလ် ချုပ်လာအောင် သည်းညည်းခံပြီး စောင့်ပါကွယ်။"

ကျွန်တော်ကလေပြော့ဖြင့်၊ ခပ်တင်းတင်း ပြောထား၏၊ သို့ သော်ရှိမာနိုအုချိ၌ သတင်းထောက် ဥာဉ်ရှိသည်။ သူ့စိတ်ထဲ၌ ဗိုလ်ချုပ်၏မိန့်ခွန်းကို ကြိုတင်မရနိုင်ခြင်းသည် တစ်နေရာရာ၌တစုံ တခုဖြစ်နေသောကြောင့် မရနိုင်ခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု ထင့်နေဟန် ဘူ၏။ထိုအတွင်းကန့်လန့်ကာ၏ နောက်ကွယ်၌ ရှိမာနိုအုချိသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ၏ဆရာဖြစ်သော ဂျပန်သံအမတ်နှင့် စကားပြောနေသည်။ ဂျပန်သံအမတ်၏ မျက်နှာထားသည် တောက်တဲ့ အိမ်မြှောင်စသည်တို့၏ မျက်နှာထားကဲ့သို့ အမြဲသေနေသော မျက်နှာထားမျိုးဖြစ်သည်။ ပြုံးစရာရှိ၍မပြုံး။ မဲ့စရာရှိ၍မမဲ့။ ဒေါမနဿကြောင့်မျက်နှာထားမတင်း။ သောမနဿကြောင့်မျက်နှာထားမရွှင်။ သို့သော်အစဉ်သဖြင့်ကား၊ "ငါသည် မြန်မာပြည်ကိုအပေါ်စီးရနေသူဖြစ်သည်" ဟူသော မာန်တခဲသားကို မနိုင့်တနိုင်နှင့်ချိပင့်ထားသော မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုသူတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးသား တီးတိုးပြောဆိုနေစဉ်၊ ကျွန်တော်တွေ့ရသော ရင်ဒိုဆာဝါဒါ၏ မျက်နှာထား၌ သက်ာယနံ့မကင်းသော အရိပ်အယောင်သန်း၍ လာလေပြီ။

ထိုနောက်အစီအစဉ်အရ ဂျပန်သံအမတ်ကို အဓိပတိ၏လက်ဝဲဘက်၌ နေရာချထားကြောင်းကို သံအမတ်အား၊ ရှိမာနိုအုချိမှတဆင့် ကျွန်တော်တို့လူစုက အကြောင်းကြားလိုက်သောအခါ၊ သံအမတ်၏ မျက်နှာပေးမှာ အသက်ထွက်ခါနီး၊ သင်းလိပ်ချောသည်ပိုးကောင်ကိုမြင်၍ မာန်ဖီသကဲ့သို့ရှိလှပေသည်။

သို့သော် ရင်ဒိုဆာဝါဒါမှာ သံအမတ်အဖွဲ့ဝင်ပြီပြီ ၎င်း၏ ဒေါသမူစိတ်တို့ကို မျက်နှာ၌ပေါ်ထင်အောင်မပြ။ ဂျင်နရယ် ကဝါဘီကား ၎င်း၏နှုတ်ခမ်းမွေး ရှည်ရှည်ကုဘ်ကုတ်ကို ပိန်ရှုက်ဝါးသော ဆိတ်ကုလားမုတ်ဆိတ်ကဲ့သို့ လှုပ်တုတ်လှုပ်တုတ်နှင့် လုပ်သည်။ တင်နိုဟောကာ၏ စစ်သားပြီပြီ၊ ဒေါ်ဖေါ်င်းကာနေရာလုနေသည်။

ကန့်လန့်ကာနောက်ပိုင်းတွင်ထိပ်သီးဂျပန်အရာရှိများ ပွက်သောင်ရိုက်နေစဉ်၊ ကြမ်းပြင်ကိုဒုန်းဒုန်းနှင့်ဆောင့်၍ နင်းသောအ

www.burmeseclassic.com

သံကြားလိုက်ရပါသည်။ ဗမာ့တပ်မတော်မှ အစောင့်အရှောက် စစ်သားများသည် လှုပ်ရှားသွားလေ၏။ စစ်ဖိနပ် စီးထားသော ဘယ်ခြေဖနောင့်ကို ညာခြေဖနောင့်နှင့် ရိုက်လိုက်သော 'ခွပ်'သံ များသည် ပတ္တလားကိုတချက်ထဲနှင့် လိမ့်တီးလိုက်သောအသံကဲ့ သို့ပေါ်လာပြီးနောက်၊ ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်မှူးတို့ခြံရံသော ဗိုလ် ချုပ်သည် ဂျူဘီလီဟော စင်မြင့်ပေါ်သို့ တောင်ဘက်လှေခါး ဆင့်မှ တက်လာသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

ကန့်လန့်ကာနောက်မှ ပွက်လော ရိုက်သံတို့မှာ ငြိမ်ရှဝပ် သွားပါသည်။

ဂျပန်သံအမတ်က သူ၏တပည့်ရှိမာနိုအုချိကို မျက်ရိပ်မျက်ကဲ ပြသည်။ ရှိမာနိုအုချိက ကျွန်တော်ရှိရာဘက်သို့ ခြေလှမ်းလှမ်းခဲ့ သည်။ ကျွန်တော်ကား ရှိမာနိုအုချိ နားပူတော့မည်ကို သိနှင့်၍၊ ဗိုလ်ချုပ်ထံပြေး၍ကပ်ပါသည်။

"ဗိုလ်ချုပ်မိန့်ခွန်းကို အဆင်သင့်ရေးလာသလား"ဟု ကျွန် တော်ကတိုးတိုးမေးပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကသူ့ကာကီ အင်္ကျီအိတ်ကိုပုတ်ပြပြီး၊ စာရွက်များ ကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

"ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ရေးလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကိုမပေး နိုင်ဘူး။"

သူကဤသို့ ပြောသော်လည်း၊ ကျွန်တော်က အလိုက်မသိ သေးချေ။

"ဒါဖြင့်ဒီမိန့်ခွန်းကိုပြောပြီးရင် ကျွန်တော့ကိုပေးပါ။ ကျွန် တော်ဗိုလ်ချုပ်နောက်နားမှာဘဲ နေပါ့မယ်။"

'ဘာလုပ်ဖို့တုံး။'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ကဂျပန်သံအမတ်ကို မေးငေါ့ပြီး၍ "သူတို့က ကျွန်တော့်ကိုလာပူနေတယ်။"

"လက်တန်းပြောမယ်လို့ ပြန်ပြောလိုက်ဗျာ။"

ထိုနောက်အဓိပတိသည် ဝန်ကြီးများအခြွေအရံနှင့် စင်မြင့်ပေါ်သို့တက်ရောက်လာပြီးလျှင်၊နိုင်ငံခြားရေးရုံးမှ ပုံစံဖြင့်ပြု၍ နေရာချထားသော နေရာသို့ အသီးသီးအသက အသကဝင်ကြလေသည်။

ပုံစံတွင်မည်သို့နေရာချထားသည်ကို ကျွန်တော်မမှတ်မိ။ သို့သော်၊ဂျင်နရယ်ကဝါဘီမှာ အဓိပတိ၏လက်ျာဘက်တွင်ရောက်၍နေသည်ဟု ကျွန်တော်အမှတ်ထားမိသည်။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်မနီးမဝေး၌ရှိသည်။

အားလုံးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဆိုင်ရာဆိုင်ရာမိန့်ကြားချက်များကို မိန့်ဆိုကြသည်။ ဂျင်နရယ်ကဝါဘီအလှည့်သို့ ရောက်သောအခါသူသည် ဂျပန်ဓားလွယ်ကို ဓားအိမ်မှမချွတ်ဘဲ သူ၏ရှေ့တည့်တည့်တွင်ထောက်ကာ၊ ဓားလွယ်လက်ကိုင်ပေါ်ကို လက်နှစ်ဖက်တင်၍ မိန့်ခွန်းစကားပြောဆိုပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ ဂျပန်စကားနားမလည်သည်နှင့် သူပြောသည့်စကားထဲမှ 'အနတဝါ'ဟူသောစကားသံကိုသာ ကျက်မိသောကြောင့်၊အယုတ္တအနတ္တစကား ပြောသည်ဟု အချင်းချင်းလက်တို့ရယ်မောမိကြသည်။

သို့သော်- ဂျင်နရယ်ကဝါဘီ ပြောသွားသော စကားတွင်ရယ်စရာတကွက်မျှမပါ။ အားလုံးသော စကားတို့သည် မြန်မာတမျိုးလုံးကို ခလေးသူငယ်ပမာထား၍ ကြိမ်းမောင်းဆုံးမသောစကားမျိုးဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကဝါဘီကပြတ်ဘောင်းပြတ်တောင်းနှင့် ပြောသောစကား သံထဲတွင် ဒေါသသံပါကြောင်းကို ဂျပန်စကား နားမလည်သူတို့ပင်လျှင် ရိပ်မိကြပေသည်။

ကျွန်တော်က ဂျပန်သံရုံးသားများထံသွား၍ ဗိုလ်ချုပ်သည် အလုပ်များသောကြောင့် မိန့်ခွန်းကိုအစီအစဉ်နှင့် ရေးမထားနိုင်သဖြင့်၊ လက်တန်းစကားပြောလိမ့်မည်ဟု သတင်းပို့ထားရ၏။ ဂျပန်တဘေ့မှု ကုတ်ကုတ်နှင့် နေကြသည်။ ရှိမာနိုအုချိက ဗိုလ်ချုပ်ပြောစကားအတိုချုပ်ကို အင်္ဂလိပ်လိုရေးပေးရန်ပူဆာပြန်သည်။ ကျွန်တော်ကစစ်ဘက် ပြောသောစကားကို ကျွန်တော်တို့ဌာနတာဝန်ယူ၍လုပ်ပေးရန် ခဲယဉ်းကြောင်း၊ စစ်မိန့်ရမှလုပ်ပေးနိုင်ကြောင်း၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာတို့နှင့်တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်သင့်ကြောင်း ရှိမာနိုအုချိအား စကားကုန်ပိတ်၍ ပြောလိုက်သောကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုနောက်ထပ်သူတို့ နားမပူတော့ပါ။

ဗိုလ်ချုပ်စ၍ စကားပြောရန် သူ့အိတ်တွင်းမှ စာရွက်တထပ်ကိုထုတ်ပါသည်။ စာရွက်တို့ကိုဖြန့်၍ ပြတ်သားစွာ စကားစပါသည်။

ဂျူဘီလီဟောထဲ၌ အသံများဆိတ်နေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏အသံသည်ပြတ်သားစွာပေါ်ထွက်လာပါသည်၊

ဗိုလ်ချုပ်၏မိန့်ခွန်းမှာ ကဝါဘီ၏ကြိမ်းမောင်းမှုတို့ကို ထိုးထင်ပျက်ရယ်ပြုသော မိန့်ခွန်းဖြစ်သည်။ မြန်မာတမျိုးသားလုံးကဂျပန်တမျိုးသားလုံးကို ရှမ်းနှင့်ဆင်လယ်ပြင်ကျမှ တွေ့ရစေ့မဟေ့နော်' ဟုကြိမ်းဝါးလိုက်သော မိန့်ခွန်းဖြစ်သည်။

ဂျူဘီလီဟောတခုလုံးမှာ ဆိတ်၍နေသည်။

ထိုအချိန်၌ မတော်တဆ အတွင်းဝန်ကြီးဦး၏ တောင်ရှည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုဆိုးမှ ခါးပုံစတချပြုတ်၍များကျခဲ့လျှင် ရှုံကနဲပြည်ဟီးသောက်ပေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် သူ၏ဘောင်းဘီထဲမှ စက္ကူလိပ်ကြီးကိုထုတ်ကာတရွက်ပြီးတရွက်လှန်ရင်း သူစိတ်ကူးထည့်ရာ ရေးလာသောစကားတို့ကိုပြောကြားလေသည်။ မိန့်ခွန်းထဲတွင် စိတ်ပါဝင်စားလာသောအခါတိုင်း သူ၏ဦးခေါင်းကိုဘယ်ဘက်သို့ ဆပ်ကနဲခါလိုက် ညာဘက်သို့ဆပ်ကနဲ ခါလိုက်၊ သုံးလေးငါးကြိမ်လောက်ဆတ်ကနဲခါပြီးသည့်နောက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးကြက်သီးမွေးညင်းထလောက်သည့် စကားပိုဒ်ကို ပြောလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ပြောသလို ကျွန်တော် ပြန်မပြောတတ် တော့ပါ။ သို့သော် သူ၏အသံသည် ယနေ့တိုင်ကျွန်တော့်နားထဲမှ မထွက်သေး။ ယခုကျွန်တော်ပြောပြနေသော ပြခန်းကလေးတကွက်ကိုမှတ်မိသူများအဖို့လည်း ယနေ့တိုင်နားမှထွက်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ဤခေတ်နှင့်တပြေးတည်းဖြစ်ပေါ်နေသောအခြင်းအရာတို့ကိုမော်ကွန်းတင်ကြသူတို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုကိုပျက်ချော်ချော်ပြောကြသူ နိုင်ငံခြားသားအများပင်ရှိပါသည်။ ထိုသူတို့က ဗိုလ်ချုပ်သည် ဂျပန်ကိုပင့်ဆောင်လာ ပြီးနောက်အင်္ဂလိပ် အရေးသာမည် ထင်သောအခါ အင်္ဂလိပ်ဘက်ဝင်သည်ဟု အမနာပစကား ပြောကြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုမျှစော်ကားသောစကားကို ပြန်ချေနိုင်လောက်သော ရာဇဝင်ဆရာမဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်ထက် ပြောပိုင်ဆိုပိုင်ရှိသူ လော်ဒ်လူဝီမောင့်ထဲဘက်တန်က သူ၏မှတ်တမ်းဖြစ်သော စာအုပ်ထူအုပ်ဝယ် ရှင်းပြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးဖြစ်သည်။ ရာဇဝင်ကိုပုဂ္ဂိုလ်စွဲအားဖြင့်မသုံးသပ် ဓမ္မဒိဋ္ဌာန်ဖြင့် သုံးသပ်သူတို့ကပင်လျှင် လက်ခံပြီးဖြစ်၍ ဗိုလ်ချုပ်ဘက်မှ ကျွန်တော်ရှေ့နေလိုက်စရာမလိုပါ။ သို့သော်ကျွန်တော်တို့အမျိုးသား အချင်းချင်းတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ စေတနာနှင့် စေတသိက်တို့ အဘယ်ပုံရှိခဲ့သည်ကို ပိုမိုသဘောပေါက်ရန် ဖော်ပြလိုပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်နှစ်ပေါင်း၁၂၀မျှနိုင်ငံခြားသားတို့၏စိုးမိုးခြင်း ကိုခံခဲ့ရသည်။ ထိုနှစ်များအတွင်းတွင် ခေါင်းဖော်နိုင်ရန် တရံတဆစ်မျှအကွက် ကောင်းမရခဲ့ကြ။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် သာလျှင် လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အခွင့်ကောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့ပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့တမျိုးသားလုံးမှာ နှစ်လက်မ ထက်ပိုသောအသွားရှိသည့် မောင်းချထားကို ကိုင်ဆောင်မိလျှင် တရားစွဲခံရတတ်ပါသည်။

ထိုသို့သော လူမျိုးတမျိုးကမိမိအား နှစ်ရှည်လများလွှမ်းမိုး နေသောလူမျိုးတမျိုးအား တော်လှန်ရာတွင် ရနိုင်သမျှသော အခွင့်အရေးကိုသုံးကြမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အသွားနှစ်လက်မရှိသော မောင်းချထားက.၃၀၃မတ်စကက် သေနတ်ကို တော်လှန်နိုင်ရန် ရနိုင်သမျှသော အခွင့်ကောင်းကို ယူမည်သာဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုအခွင့်ကောင်းကိုယူရာ၌ ဗိုလ်ချုပ်သည် ဂျပန်၏သစ္စာခံမဟုတ်၊ အင်္ဂလိပ်၏ သစ္စာကိုမစောင့် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ကျေးဇူးသစ္စာကိုသာလျှင် စောင့်သိရိုသေခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဗိုလ်ချုပ်သည် ဂျပန်စစ်တပ်နှင့်မြန်မာပြည် ကိုဝင်လာသည်ဆိုလျှင်ပင် ဂျပန်တော်လှန်ရေးကိုသူ၏ ဦးနှောက် ထဲတွင် ကြံဆထားခြင်းဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤအကြံ၏ အရိပ်နိမိတ်တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ ဂျူဘိလီဟော မိန့်ခွန်းတွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

"ကျုပ်တို့ယခုလွတ်လပ်ရေးရပြီးလို့ဆိုတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ဘယ်သူတွေခံစားနေသလဲ။ ကျုပ်ရှင်းရှင်းပြောမယ် ကျုပ်နဲ့တကွ ကျုပ်တို့ရဲ့ အပေါင်းအပါ ဝန်ကြီးတွေ၊ သူတို့ရဲ့ သားမယားတွေ၊ အခြွေအရံတွေ၊ ကျုပ်တို့ကို ကပ္ပါးယပ်စားလုပ်နေတဲ့လူတွေ၊ အဲသလောက်ပဲ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ အရသာကိုခံစားနေကြတယ်"

ဗိုလ်ချုပ်၏ မိန့်ခွန်းမှာအထက်ပါ အချက်ကိုမဏ္ဍိုင်ပြု၍ မိန့်ကြားသော မိန့်ခွန်းဖြစ်သည်။ လွပ်လပ်ရေးဘယ်မှာတုန်း။ အပေါ်ယံအလွှာတထပ်၌သာ လွတ်လပ်ရေးတည်သည်။ စင်စစ်မြန်မာလူထု၏ လွတ်လပ်ရေးကားအဘယ်မှာနည်း။ လူထုလက်ထဲသို့ လွတ်လပ်ရေးအပ်ရဦးမည်။ လွတ်လပ်ရေးကို လူထုထံသို့အရောက် ပို့မပေးနိုင်သေးသမျှ ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ငန်းမပြီးသေး။

ဗိုလ်ချုပ်ပြောသွားသော စကားရပ်တို့၏ သဘောမှာ ထိုသို့ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ပြောနေစဉ်၊ အဓိပတိ ဒေါက်တာဘမော်က ဗိုလ်ချုပ်ဘက်သို့ ခေါင်းမငွဲ့ဘဲ မျက်စိသာလှည့်၍ လိုက်သော အကြည့်မျိုးကို ကျွန်တော်ဘေးက ချောင်းကြည့်ခဲ့သည်။

အခမ်းအနား ပြီးဆုံးသောအခါ လူအများပင် ရှုံး ရှုံး ရှုံး ရှုံး နှင့်လှုပ်ရှား၍၊ ကိုယ့်အိမ်သို့ကိုယ်ပြန်ကြသည်။ စင်မြင့်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့လူစုနှင့် ဂျပန်လူစုမှာ ရှုပ်ရှက်ခပ်သွားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်တစုံတခုပြောသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ပြောစကားကို ဗိုလ်ယာတ်တို့ မလှုပ်မရှက် နားထောင်ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏အာရုံထဲမှာ တစုံတခုကို ပြုလုပ်တော့မည်ကဲ့သို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပုံဟန်ရှိသည်။ သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောကြားသော မိန့်ခွန်းမှာလေးနက်သော အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်။

ဂျပန်များ၏ ဦးနှောက်ထဲတွင်၊ ထိုအတွေးများ ဝင်သည့် လက္ခဏာရှိသည်။

'သူဘာပြောသလဲ၊သူဘာပြောသလဲ'ဟုရှီမာနိုအုချိက ကျွန်တော်ကိုခဏခဏမေးသည်။ကျွန်တော်က ဝိနည်းရှောင်၍ပြောပြသည်။ သို့သော်ရှီမာနိုအုချိနှင့် သူ့ဆရာရင်ဒိုဆာဝါဒါတို့သည် ယောင်တီးယောင်တ ဖြစ်နေကြသည်။ ကဝါဘီသည် ဓားလွယ်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ် ထောက်ကာတအောင့် လောက်ငိုင်နေသည်။ ထိုနောက်စင်မြင့်ပေါ်မှ လူအများသည်အစီအစဉ်အတိုင်း ဆင်းသွားကြသည်။

ကျွန်တော်မှတ်မိသ၍မှာထိုညနေပိုင်းလောက်တွင်ပရိသာတ်တို့ကို မြန်မာတူရိယာဂီတ ဂျပန်တူရိယာဂီတတို့ဖြင့် ဖြေဖျော်သည်။ ဂျပန်တူရိယာဝိုင်းက Song to Burma ခေါ် မြန်မာနိုင်ငံကို ရည်ညွှန်းစပ်ဆိုသောသီချင်းဖြင့် ဧည့်ခံသည်။

ရေးစပ်သူမှာဂျပန်ကဗျာဆရာ တဦးဖြစ်သည်။ သူ့ကဗျာကို သီချင်းရေးတတ်သူတဦးက ဂီတသွင်းထားသည်။ ထိုတေး၏ စာသားမှာ မြန်မာနိုင်ငံကို အချောက်တိုက် မြှောက်ပင့်ထားသော စာသားများဖြစ်သည်။ စာသားနည်းတူ ဂီတသံမှာ အချောက်တိုက်ပင့်သော အသံသာဖြစ်လေရာ၊ ထိုနေ့က ထိုဂီတသံသည် ကျွန်ုပ်တို့တမျိုးသားလုံးအားသရော်နေသည်ဟုကျွန်တော် မှတ်ထင်မိပါတော့သည်။

နောက်တနေ့ထုတ် ဒိုမေသတင်းတွင် "ဗိုလ်ချုပ်သည်လည်း မိန့်ခွန်းစကားမြွက်ကြား အကြောင်း"ဟူသော အကျဉ်းချုပ် စကားတို့ကိုသာ တွေ့ရလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် မြန်မာလူထုကား ယခုရသောလွတ်လပ်ရေးကို မိမိတို့လက်ထဲရောက်အောင် မည်သို့လုပ်ရမည်နည်း ဟူသောပြဿနာသည် လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားရမည့် ပြဿနာဖြစ်ပြီဟု စွဲစွဲမြဲမြဲ တွေးတောကြံဆစ ပြုလာလေသည်။ "ဗိုလ်ချုပ်က သေဆိုယင်သေ ရှင်ဆိုယင်ရှင်" ဟူသော စိတ်ဓာတ်သည်လူထု၌တက်ကြွ၍လာလေပြီ။

မြန်မာတမျိုးသားလုံး စိတ်ငယ်စပြုလာချိန်ဝယ် ဗိုလ်ချုပ်သည်ထိုနည်းနှင်နှင်တမျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်ကိုစကားတခွန်းဖြင့် နှိုးခဲ့လေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာမှတ်၏ အိပ်ဆောင်ဒိုင်ယာရီ ငါးပဲတန်နှင့်နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများကို ရေးမှတ်ထားသော အလေ့သည် ကျွန်တော့်၌ ဆယ့်နှစ်နှစ်သားအရွယ်မှ အစပြု၍ရှိခဲ့ဘူးပါသည်။ တစူးတစိုက် မှန်မှန်နေ့စဉ်မပြတ်ရေးမှတ်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ တရွက်နှစ်ရွက်တွင် စာအုပ်တအုပ်နှစ်အုပ်ဝယ်သည်ကိုမှတ်တမ်းတင်ရုံမျှဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မှတ်တမ်းရေးခြင်းသည် အလေ့အထ တခုဖြစ်နေခဲ့ဘူးပါသည်။

ကျွန်တော် ဤအကြောင်းပြောပြခြင်းမှာ ကျွန်တော်ဆယ့်နှပ်နှစ်သားအရွယ်က ရခဲ့သောအလေ့ အထတခုကို အသက်သုံးဆယ့်လေးနှစ်အရွယ်၌ စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြောင်းထင်ရှားစေလို၍ ပြောရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂျပန်ခေတ်၌ရန်ကုန်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာရသောအချိန်မှ စ၍၊ ကျွန်တော် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများကို ယောင်၍မျှပင် မရေးတော့ပြီ။

အဘယ့်ကြောင့် အတိအကျမှတ်တမ်းများ မရေးသားသည်ကို ကျွန်တော်ရှင်းပြရန် လိုလိမ့်မည်မထင်။ ဂျပန်ခေတ်၌ ထိုအလေ့

www.burmeseclassic.com

ကို ဖျောက်ပစ်ခြင်းသည် ဘေးကင်း၏ဟူ၍သာ အမြွက်မျှပြော ပါရစေ။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါဗိုလ်ချုပ်၏ အကြောင်းကို တစိ တစောင်း သုံးသပ်၍ မှတ်တမ်းတင်ရာ၌ ရှေးနှောင်းအစီအစဉ်တို့ ရှေ့နောက်ညီမညီကို အာမမခံနိုင်ပါ။ သို့သော် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ သောအကြောင်းချင်းတတ္ထိုကား ကျွန်တော်၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် ကျောက်ထက်အက္ခရာ တင်ထားဘိသို့။

မှတ်မိပါသေးသည်။ ထိုနေ့က မိုးတဖွဲဖွဲရွာနေသည်၊ မဟာ မိတ်လေယာဉ်ပျံများကို ကောင်းကင်၌ မမြင်ရသည်မှာ အတန် ငယ်ကြာခဲ့ပြီ။ ဤအချက်ကို ချက်ကောင်းယူ၍ ကျွန်တော်သည် ဗမာ့တပ်မတော် စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်သို့ လာခဲ့ပါသည်။

ဌာနချုပ်မှာ ဦးဝိစာရလမ်းရှိ တောင်ကုန်းပေါ်တွင်တည် ရှိပါသည်၊ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်ရုံးထိုင်သောနေရာသို့ရောက်အောင် ဘောင်ဒရီနှင့် ဝင်ဒါမီယာလမ်းထောင့် တံခါးဝမှဝင်ရသည်ဟု ကျွန်တော်မှတ်မိပါသည်။

ကျွန်တော်စစ်ရုံးသို့ သွားရောက်ရသောကိစ္စမှာအခြားမဟုတ် ပါ။ သခင်နု ညွှန်ကြားချက်အရ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်တွေ့၍၊ ရိုက်တာသ တင်းတွင် မြန်မာပြည်၏ အကြောင်းအရာများ မည်သို့မည်ပုံပါ ရှိသည်ကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်မှာ ၁၉၄၄ ခုနှစ်ခန့်ကဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်မှစ၍မြန်မာ နိုင်ငံကိုဗြိတိသျှတို့အထူးစိတ်ဝင်စားလာကြပြီ။ဆင်မလား၌မြန် မာ စစ်ပြေးအစိုးရသည် မြန်မာနိုင်ငံကိုပြန်လည် အမိုးပိုက်ရန် အတွက်အကွက်ရိုက်နေသော အချိန်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွက် မည်သို့သော ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးများကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပ်နှင်းရမည်နည်းဟု "စိတ်ကူးပဲရှိက်" နေသောအချိန်ဖြစ်သည်၊

ဗျူရိုကရက်ခေတ်မှ လက်တွေ့ဆည်းပူးခဲ့သော ဗဟုသုတတို့ကို အခြေတည်ကာ၊ အင်္ဂလိပ်အိုင်စီအက်တို့သည် မိမိတို့ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ချမ်းစွာသာ ထိုင်ရင်း၊ စစ်ပြီးခေတ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကံကြမ္မာကိုစိတ်ကူးဖြင့် ရိုက်ပုတ်ထုခဲ့လျက်ရှိကြသည်။ တော်လှန်ရေး၏ သဘောတရားတို့ကိုကား ၎င်းတို့၏စိတ်က လက်ခံခဲ့ဟန်မတူ။

လန်ဒန်မြို့ရှိ ဗြိတိသျှ ဘုရင်မင်းမြတ်၏အစိုးရ သည်လည်း မြန်မာနိုင်ငံအတွက် သင့်လျော်သော ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးများဖြင့် သိမ်းသွင်းရန် အကြံယူနေချေပြီ။

၁၉၄၄မှသည် ၁၉၄၅ သို့အကူးတွင် အိန္ဒိယနှင့်မြန်မာဆိုင်ရာ အတွင်းဝန် လော့ဒ်အေမရီ*သည် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် စပ်ဆိုင်သော ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု စီမံကိန်းဥပဒေကြမ်းတရပ်ကို ဗြိတိသျှပါလီမန်၌ တင်သွင်းရန်စီစဉ်လျက်ရှိပြီ။

နိုင်ငံရေးအားဖြင့် အစီအစဉ်များ ယင်းအခြေ၌ တည်ရှိနေဆဲ၊ စစ်ရေးအားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် လော့ဒ်လူဝီမောင့်ဘက်တင်† တို့သည်လည်း နားလည်မှုယူဆဲဖြစ်သည်။

သခင်နုသည် ဗိုလ်ချုပ်ထံမှတဆင့် ဤအချက်တို့ကိုသိရှိပြီးဖြစ်ဟန်တူသည်။ ဗြိတိသျှပါလီမန်၌ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် တင်သွင်းမည့် စက္ကူဖြူစာတမ်းတွင် မည်သည့်အချက်များ ပါဝင်မည်ကို မြန်မာနိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်ပိုင်းက အထူးသိလိုကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်သခင်နုနှင့်ဗိုလ်ချုပ်တို့ နှစ်ဦးသားတို့ပင်ကာ

---

*Lord Amery
†Lord Louirs Mountbatten

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်အား ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ရန် တာဝန်ချထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော့်ကို ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ဆုံပေးရသူမှာယခုအခါ တောခိုနေပြီဖြစ်သော "ဗိုလ်ဇေယျ" ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ရုံးနေရာ၊ အတိအကျတို့ကို၊ကျွန်တော်မမှတ်မိတော့ပြီ။ ထိုနေ့ကဗိုလ်ချုပ်နှင့် တွေ့ရသည်မှာလည်း တအောင့်မျှသာ ကြာပါသည်။ ကျွန်တော်ကဗိုလ်ချုပ်အား ကိုကြီးနုမှာကြားထားသည့်အတိုင်း လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်သည် ကျွန်တော့်အား ဗိုလ်လက်ျာနှင့်၊ စောကြာဒိုးတို့ ထံညွှန်ပါသည်။

နှစ်ဦးချင်းလက်တို့၍ လုပ်ရသောအလုပ်သည် အလွန်ခက်သည်။ တဒင်္ဂပဟာန်ကိုကြည့်၍ မည်သူသည် စိတ်ချလောက်၏၊ မည်သူသည် စိတ်မချရတော့ဟူသော အချက်ကို ပိုင်းခြားဝေဖန်ခြင်းမှာများစွာ ခက်သောအလုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုစဥ်ကဗိုလ်လက်ျာနှင့်စောကြာဒိုးတို့သည်၊ ကျွန်တော်အား မည်သူမည်ဝါ မည်သည့် အဆက်ဟူ၍၊ အသေအချာသိကြသည့်လည်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့အား အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ရမည်ဟုယူဆနိုင်ခွင့်မရှိပါ။ ကျွန်တော်ဘက်ကကြည့်လျှင် ဗိုလ်လက်ျာကိုရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံနိုင်စေကာမူ၊စောကြာဒိုးကား အဘယ်သို့နည်း။

ထို့ကြောင့်ကျွန်တော်လာခဲ့ရသည့်အကြောင်းကိုပြောပြရာ၌ များစွာ နှုတ်လေးနေပါသည်။ကျွန်တော်ကအကျိုးအကြောင်း ရှင်းလင်း ပြနိုင်သောအချိန်သို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း ဗိုလ်လက်ျာတို့က ရိုက်တာသတင်း အခြေအနေတို့ကို ပြောပြသို့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝန်လေးနေဟန်လက္ခဏာရှိပါသည်။ ထိုစဉ်ကရိုက်တာသတင်းကို ရေဒီယိုဖြင့်ဖမ်းခြင်း၏အဖြစ်သည်စစ်တပ်အဖွဲ့သေရေးလော၊ရှင်ရေးလောဟူသည်ကို စာရှုသူတို့စဉ်းစား၍သာ ကြည့်ကြပါကုန်။

သူတို့က ကျွန်တော်ကို အကဲခပ်သလို ကျွန်တော်ကလည်း သူတို့ကိုအကဲခပ်ရသည်။ သို့သော်ထူးခြားချက်မှာ သူတို့အကဲခပ်နေသည်ဟူ၍ပင် ဆိုရငြားသော်လည်း စောကြာဒိုးကား ကျွန်တော့်ကို အကဲခပ်နေဟန်မတူပါ။ သူတို့အလုပ်ခွင်တွင် သူ့အလုပ်နှင့်ဆိုင်သောစကားတို့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောကြားနေပါသည်။ သူ၏လေသံကို ထောက်ကြည့်လျှင် သူသည်ဝှက်ဖဲချပ်ကို ကိုင်၍စားနေသူမဟုတ်။ ရှိသမျှဖဲချပ်တို့ကို စားပွဲပေါ်တွင်တင်၍၊ ရှင်းရှင်းကြီး ကစားမည့်သူဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်အကဲခပ်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့သုံးဦးသားမိနစ်အနည်းငယ် ဖြုန်းကြပြီးမှ၊ မိမိလိုရာရှိရာကို ပွင့်လင်းစွာ ပြောကြရပါတော့သည်၊ သို့သော် ထိုနေ့ကရိုက်တာသတင်းမှဘာမျှ ထူးထူးခြားခြားမရှိပါ။ ထူးခြားသည့်အခါ ကျွန်တော်အား အကြောင်းကြားမည်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ကပြောပြပါသည် ။ကျွန်တော်ကား မိမိနှင့်မဆိုင်သောကိစ္စတွင် သက်ဆိုင်ရာတို့၏ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ၊ ဘာမျှဝင်ရောက်စွက်ဖက်ကြည့်ရှုလိုသောစသိမရှိ။ ထို့ကြောင့် ထူးလာလျှင် သခင်နုထံသတင်းတို့ကို တိုက်ရိုက်ပို့ပေးရန်မှာကြားခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့လေသည်။

သို့သော် ဗြိတိသျှတို့သည် စကားအရာ၌ လိမ္မာသောလူမျိုးများဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်“ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး”ဟူသော စကားပြောဆို နေကြသည် ဖြစ်စေကာမူ၊ မြန်မာပြည်အတွက်

www.burmeseclassic.com

အုပ်ချုပ်ရေးမှာ မည်သို့မည်ပုံရှိသည်ကို အကောင်အထည်အား ဖြင့်မပြကြသေးသဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း စမ်းတဝါးဝါးနှင့် သာနေကြရကုန်သည်။

တနေ့သော်ကျွန်တော်သည် မယောင်မလည်ဖြင့်ဗိုလ်ချုပ်၏ နေအိမ်သို့ဝင်ခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏အိမ်မှာ ဒေါက်တာဘမော် ယခုနေသော ၃၂ ပတ်လမ်းနှင့် တအိမ်ခြားဖြစ်သည်။ ၃၂ ပတ်လမ်းမှာ ထိုစဉ်ကသ တင်းနှင့်ဝါဒဖြန့်ချီရေး ဝန်ကြီးဌာနဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ကား ရုံးနှင့်ကပ်၍ တဲထိုးနေသူဖြစ်ရာ၊ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် နီးသည်ကားမှန် ၏။ သို့သော် ၃၂ ပတ်လမ်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်၏နေအိမ်ကြား၌ကား ကန်တော်ကြီးရပ်ကွက်ဆိုင်ရာ ဂျပန်ကင်ပေဌာန တည်ရာဖြစ်နေ ရကား၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသွားအလာကို များစွာဆင်ခြင်ရ သောဟူ၏။

ဗိုလ်ချုပ်အိမ်ကို ၎င်း၏ရဲဘော်များသည် နေ့ညမဟူကောင်း စွာစောင့်ရှောက်ကြပေသည်။ ထိုအိမ်မှာအသွင်အားဖြင့် လူသူ မရှိသည့်အလား အလွန်ဆိတ်ငြိမ်၏။ သို့သော်အဝင်အထွက်အ ကြောင်းကိစ္စ ပေါ်လာလျှင် အစောင့်အရှောက်တို့မှာ မိမိတို့ တာဝန်ကျရာနေရာမှ အသီးသီးခေါင်းပြူ၍ ပေါ်လာပြီးလျှင် အစစ်အဆေးအမေးအမြန်းတို့ကို ကျနစွာလုပ်ကိုင်ကြပေသည်။ ထိုအစောင့်အရှောက်တို့မှာ မည်သူမည်ဝါများဖြစ်သည်ကို ကျွန် တော်မသိ။ သို့သော်ယနေ့တိုင် ကျွန်တော်သည် ထိုအမျိုးအမည် မထင်ရှား ဗိုလ်ချုပ်၏အစောင့်အရှောက်ကိုယ်ရံတော်တပ်သား များကို ချီးကျူးမိပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဗိုလ်ချုပ်သည် တော်လှန်ရေးကိစ္စအတွက် ၎င်း၏နေအိမ်မှ ပျောက်ကွယ်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်အထိ ၎င်းတို့၏ နေပုံထိုင်ပုံ ပိရိသိုသိပ် သေသပ်လှသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ရဲဘော်တို့ရန်ကုန်မြို့မှ ကိုယ်ရှောင်ဖျောံသည့်ညမ တိုင်မီညနေခင်းတွင် ရဲဘော်အစောင့်တို့သည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ မူမ ပျက်သီချင်းတအေးအေးနှင့်နေကြသည်။ ဂျပန်ကင်ပေတိုင်အဖွဲ့ မှ အရပ်ဝတ်အရပ်စားနှင့် စုံထောက်သည် ထိုနေ့မွန်းလွဲပိုင်းက ကျွန်တော်တို့၏ရုံးဝင်းထဲသို့ဝင်ကာ ကျွန်တော်တို့နှင့်ပင် စကား စမြည်ပြောပါသေးသည်။ သို့သော်နံနက်ခင်းသို့ ရောက်သော အခါ၊ ဗိုလ်ချုပ်၏အိမ်မှာ ဟာလာဟင်းနှင့် အသက်လုံးဝမရှိ ဖြစ်သွားပါသည်။ တခုသောနံနက်ခင်းတွင် ကျွန်တော် ဗိုလ် ချုပ်အိမ်ကိုဝင်ကြည့်မိသေးသည်။ စားပွဲကုလားထိုင် မီးဖိုချောင် ပစ္စည်းဟူသမျှမှာ ခြေရာလက်ရာမပျက်။ သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်နှင့် တကွ ဗိုလ်ချုပ်ကတော် ဒေါ်ခင်ကြည်သည်၎င်း၊သူတို့၏အလုပ် အကြွေးတပည့်တပန်းနှင့်တကွ ရဲဘော်များသည်၎င်း၊ ညတွင်း ချင်းကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်ခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ် အိမ်ဘေးမှ ကင်ပေတိုင်တို့ကား ကျီးကန်း တောင်းမှောက်ဖြစ် ကြရလေပြီ။

ဗိုလ်ချုပ်တို့ ညတွင်းချင်း ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းကို ကျွန် တော်စကားအလျဉ်းသင့်၍ ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော် ဆိုလိုရင်းအချက်မှာ၊ဗိုလ်ချုပ်တို့ ဂျပန်တော်လှန်ရေးမစမီ ဗိုလ် ချုပ်အိမ်သို့ရောက်ခဲ့ရပုံဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့ကပင်လျှင် ကျွန်တော်သတိပြုမိသည်မှာ၊ဗိုလ်ချုပ်အိမ် တွင် ဗိုလ်ချုပ်နေထိုင်သည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်မနေထိုင်သကဲ့သို့ ရှိလှ သည်ကို သတိပြုမိပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ဝင်သွားသည့်အခါ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကတော့ ဒေါ်ခင်ကြည်ကိုအစအနမျှပင်မမြင်မတွေ့ခဲ့ရချေ။ မိန်းမအသုံးအဆောင် ပစ္စည်းဟူသ၍ဘာမျှမရှိ။ ယောကျ်ားအသုံးအဆောင် ပစ္စည်းလည်းဘာမျှမတွေ့၊ စားပွဲကုလားထိုင်စသော ပရိဘောဂတို့မှာ စားပွဲခင်းမရှိ။ ဖုံမရှိ။ ပန်းအိုးမရှိ။ ပလာသက်သက်မျှဖြစ်သည်။ အရပ်ဝတ်အရပ်စားနှင့် လူငယ်တဦးက ကျွန်တော်လာကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကိုသွားပြောသည်။ မျှားမကြာမီ ဗိုလ်ချုပ်သည် စစ်သားမပြီသသော အမူအရာဖြင့် ငြိမ်သက်ညင်သာစွာ ကျွန်တော်ရှိရာဧည့်ခန်းသို့ဝင်လာပါသည်။

"ဟဲဟဲ- ဟဲဟဲ"ဟုသူကပြုံး၍နှုတ်ဆက်သည်။

သူနှုတ်ဆက်ပြီးသည်နောက် လဘက်ရည်နှစ်ခွက် ဆေးပေါ့လိပ်နှင့် မီးချစ်တို့ရောက်လာကြသည်။

လူတိုင်းကဗိုလ်ချုပ်ကို စကားနည်းသည်ဟုဆိုသည်။ အမှန်မှာဤသို့မဟုတ်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ခင်မင်ရင်းနှီးသူတို့နှင့် တွေ့လျှင် အလွန်စကားကြော ရှည်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့တစိမ့်စိမ့်နှင့် လဘက်ရည်အချိုကို စတင်သောက်ရာမှ လဘက်ရည်အကြမ်းတအိုးလုံးပါ ကုန်အောင်သောက်ပြီးကြလေပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ကား စကားအမျှင် မပြတ်သေး။ ကျွန်တော်လိုချင်သော ရိုက်တာသတင်းလည်း ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိတော့ချေ။ ဗိုလ်ချုပ်၏ စကားဖြင့် ဆွဲဆောင်ရာသို့သာ ကျွန်တော်လိုက်ပါခဲ့ရပြီးလျှင်၊ ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်နှင့်အတူ ဖေါ်မိုဆာ၊ တိုကျိုစသည်ရှိသည့် ဒေသတို့သို့စိတ်ကူးဖြင့် ရောက်နေခဲ့ရပါ၏။

"ကျုပ်တော့ဘာရယ်လို့ ဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ စွန့်တာပါဘဲ။ ကျုပ်တို့အလုပ်လုပ်လာကြပြီးတော့၊ တိုက်ဖို့ခိုက်ဖို့ဘာလက်နက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှမရှိဘဲဘယ်လိုလုပ်လို့ မှမရဘူးဆိုတာသဘောပေါက်လာတယ်။ လူငယ့်စိတ်ဆိုတော့ တရှူးထိုးဘဲ။ ဒါကြောင့်တရုပ်ပြည်ဘက်ဆို ပြီးထွက်လာတာ အေမွိုင်ကိုရောက်ခဲ့တယ်။နောက်တော့ဖေါ မိုဆာ၊တိုကျို၊ပြီးတော့ဟိုင်နန်းကျွန်း၊အဲသလိုရောက်ခဲ့တာဘဲ'' ဟူ၍ ဗိုလ်ချုပ်ကအမျှင်မပြတ် ပြောနေပါသည်။

ကျွန်တော်ယခုပြန်၍ ရေးနေသောအချိန်တွင်၊ ရှေးကကျွန် တော်မှတ်တမ်း မထားမိခဲ့သည်ကိုပင်လျှင် ဝမ်းနည်းမိပါသည်။ သူပြောသလို ခရေစေ့တွင်းကျ ပြန်မပြောတတ်ပါ။ ဂျပန်တို့၏ မောက်မာမှုကို အံကြိတ်၍ခံကာ 'စစ်ပညာသင်ခဲ့ရပုံတို့ကို ပြော ပြပါသည်။

"ဒီအကောင်တွေ (ဂျပန်ကိုဆိုလိုသည်) ဟာ အင်မတန်အ ဆင်းရဲခံနိုင်တဲ့လူမျိုးဗျ။ ကျုပ်ဟာအတော်ဘဲ တေတေပေပေ ခံနိုင်ရည်ရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့နဲ့ကျတော့၊ကျုပ်ကအရှုံးပေး ရတယ်ဗျာ၊ဟဲဟဲဟဲ။"

ထို့နောက်ကျွန်တော်က နိုင်ငံခြားဗဟုသုတများ မည်သို့ရ၍ မည်သို့ဆောင်ရွက်ရန် အာသီသရှိပုံတို့ကို မေးမြန်းရာ ဗိုလ်ချုပ် သည်ဟိုင်နန်းနှင့် ဖေါ်မိုဆာတွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဗဟုသုတတို့ ကိုပြန်ပြောပါသည်။ အနုစိတ်တို့ကို ကျွန်တော်မမှတ်မိပါ။ လို ရင်းအချုပ်မှာဂျပန်များသည်သူမျှော်လင့်သလိုမဟုတ်ဘဲ"တယ် မဟန်ပါဘူးဗျာ"ဟူသော အခြေအနေရှိကြောင်းပြောပြပါသည်။

'ကျုပ်တို့လုပ်စရာတွေရှိသေးတယ်၊သူတပါးကိုမျှော်ကိုးလို့ မရဘူးဗျ။ဘာမျှမဟုတ်ဖူးဗျ။ ကျုပ်တို့မှာအခွင့်အလမ်းရယ် လို့မရှိခဲ့ဘူးလို့ ကျုပ်တို့ဒီလိုဖြစ်ခဲ့ရတာဘဲ။ကျုပ်တို့ဟာကျုပ် တို့ အလုပ်လုပ်ကြဘို့ အခွင့်အလမ်းရရင်၊ရှေ့ရှုံ့ကပြီး ဘာမျ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောက်ဖို့မရှိပါဘူး။အဲ တခုတော့ရှိတယ်။ ကျုပ်တော့တရုပ်ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ဘူးပါတယ်။သူတို့နဲ့ လဲအများကြီးဆွေးနွေးခဲ့ဘူးပါတယ်။ ဗဟုသုတအတော်ရလိုက်တယ်။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ မလွယ်ဘူးဗျ့။ အတော်တိုက်ယူကြရဦးမယ်။ ဂျပန်အဆင်းရဲခံသလို ခံနိုင်မှတန်ရာကျမယ်။”

ကျွန်တော်ကား ဤစကားကိုဆန်းသည်ဟုမယူဆတော့ချေ။ ဗိုလ်ချုပ်၏စိတ်စေတသိက်မှ လွတ်လပ်ရေးရအောင် ဂျပန်ကိုပင်ပြန်၍တိုက်ရမည့်အချက်တို့ကို လက်ခံပြီးဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်ရိပ်မိခဲ့ပြီ။ သို့သော် တရုပ်ခေါင်းဆောင်များ၏ အသိသနှင့်ကြိုးပမ်းချက်တို့ မည်သို့မည်ပုံရှိနေသည်ကို မေးမိပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်က ‘ဒါတွေနောက်မှပြောမယ်ဗျာ။အရေးကြီးတဲ့အချက်က ကျုပ်တို့လူငယ်တွေနိုင်ငံခြားများများရောက်ပြီး၊ ဗဟုသုတပိုစုကြဘို့ဖြစ်တယ်။ သိပ်လဲအထင်ကြီးစရာ မရှိပါဘူး။ အရှေ့တလွှားမှာတော့ အားလုံးဟာသူလိုငါလိုပါဘဲ။ယိုးဒယားဆိုရင်၊ကျုပ်တို့ထက်တောင်ချာသေးတယ်။ အများနဲ့စာလိုက်တော့၊ကျုပ်တို့ဟာမညံ့ပါဘူးဗျာ။ အလုပ်မလုပ်ဘဲ၊ပါးစပ်ကကြွားနေတာ လေးကိုဘဲ၊ အပြစ်ဆိုဘို့ဖြစ်နေတယ်’ ဟူ၍ ဆက်လက်ပြောပါသည်။

အချိန်မှာ အတော်ကုန်သွားသည်။ ထိုနေ့က ဗိုလ်ချုပ်အဖို့ဘာအလုပ်မှ ရှိဟန်မတူ။ ကျွန်တော့်မှာကား၊ သခင်နုတို့အကျိုးအကြောင်း စကားပြန်ရန် ရှိနေသေးသည်။ ထို့ကြောင့်ရိုက်တာ သတင်း အကြောင်း မေးသောအခါ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကသိပ်လဲထူးမယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ ဒိုမီနီယံလေးဘာတော့ဗြိတိသျှတွေက ကြံဆထားမှာပါဘဲ။ ဒိုမီနီယံဆိုရင်ပဲ၊ အိန္ဒိယရဲ့အဆင့်

www.burmeseclassic.com

အတန်းဂလောက် ရှိမရှိစိစစ်ဘို့လိုလိမ့်မယ်။ဖြိတိသျှကတော့ ဘယ်နည်းနဲ့ မဆိုအိန္ဒိယကို ကျုပ်တို့ထက်ဦးစားပေးချင်ပေးလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုနေတော့ တယ်မထူးသေးဘူးဗျ။ ထူးရင်အကြောင်းကြားဦးမယ်”ဟူ၍ ပြောပါသည်။

အမှန်မှာ ဗိုလ်ချုပ်သည် မြန်မာပြည်မှစွန့်၍ ထွက်စဉ်က၊ တရုပ်ပြည်ကိုစိတ်တွင်စွဲ၍ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျပန်ကိုရောက်သွားရသည်မှာသူ၏ရည်မှန်းချက် အတိုင်းမဟုတ်ချေ။ ဂျပန်ကိုပင့်ဖိတ်ရန်ဟူသော စိတ်ကူးမျိုးကိုစိတ်ကူးခဲ့သည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ထိုနေ့ကကျွန်တော့်အားအကျယ်တဝင့်ရှင်းပြခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည်သူပြောသည့်စကားအရင်းအတိုင်းတို့ကို၊လုံးစေ့ပတ်စေ့ ပြန်မပြောတတ်၍သာ အကျယ်ကိုရေးမပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှု၌ရနိုင်သမျှသော အခွင့်အရေးတို့ကို ဗိုလ်ချုပ်လက်လွတ်မခံဟူသော သဘောကို စာရှုသူတို့ နားလည်ကြစေလိုသည်။ ဂျပန်အပေါ်၌ထားသော ဗိုလ်ချုပ်၏သဘောထားမှာ ဂျပန်ထားရာကနေရန်ဟူသော သဘောထားမဟုတ်ချေ။ ဗိုလ်ချုပ်ပြောပုံဆိုပုံတို့၌ ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်တို့သည် ဘွင်းဘွင်းပေါ်လျက် ရှိနေချေပြီ။

ဥပမာအားဖြင့်၊ နေတာဂျီဘို့စ်မြန်မာပြည်သို့ ရောက်လာသည်ကို အကြောင်းပြု၍ နိုင်ငံခြားရေးရုံးတွင် ကျင်းပသော ညစာစားပွဲ၌ ဗိုလ်ချုပ်အမှတ်မထင် ပြက်ရယ်ပြုသော စကားတရပ်ကို ကျွန်တော် ညွှန်ပြလိုပေသည်။

ထိုညစာစားပွဲတွင် ယူနီဖေါင်းအပြာဝတ်မိန်းကလေးတို့က စားပွဲထိုးအဖြစ်ဖြင့် ကူညီဆောင်ရွက်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညနေ့ခံပွဲမစမီ၊ ဗိုလ်ချုပ်စောစောရောက်သည်။ ကျွန်တော်တို့က ဗိုလ်ချုပ်ကိုနေရာထိုင်ခင်းပေးသည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်သည် ပေးသောနေရာ၌မထိုင်ဘဲခါးတွင်ချိတ်သောဓားလွယ်ကိုမ ကာ၊ မ ကာ၊ကောင်မကလေးများစုရုံးနေသော နေရာကိုတလှမ်းနှစ်လှမ်းတိုး၍ စိုက်ကြည့်နေသည်။

"ဟဲ၊ဟဲ၊ဟဲ"ဟု ဗိုလ်ချုပ်က ဟဲလိုက်သည်။

ကျွန်တော်ကအနားသို့ တိုးသွားသည်။

"ခင်ဗျားတို့ဆီမှာလဲ 'ဂျပန်စာ'တွေ ရှိပါကလား။"

ဗိုလ်ချုပ်က ဤသို့ပြောပြီး၊ အများကြားလောက်အောင်၊ "ဟား–ဟား-ဟား"ဟု ရယ်ပါသည်။

ထိုနောက် ဗိုလ်ချုပ်သည် ကျွန်တော့်အား လက်ကုတ်၍ "သတိထားဗျာ။ ခွေးမသားတွေကြောင့်၊ ကျုပ်တို့တမျိုးလုံး 'ဂျပန်စာ' ဖြစ်တော့မယ်"ဟုဆိုလေသည်။

"ဂျပန်စာ" ဟူသည်မှာ "အာ၊အိ၊အူ၊အဲ၊အော" မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော်အကျယ်ဖွင့်ပြောရလျှင်၊ ဂျပန်ခေတ်ကိုမမေ့နိုင်သေးသူတို့အား သက်သက်ဆွပေးသလို နေချိမ့်မည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ရယ်သံမှာ ဂျပန်လက်တွင်း ကျရောက်နေခဲ့ရသော မြန်မာအမျိုးသမီးတို့အတွက် မခံချိဖြစ်နေသည်ကို ခပ်အုပ်အုပ်ရယ်လိုက်သောရယ်သံဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်အိမ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်နှင့်တွေ့ဆုံခဲ့စဉ်က၊ လိုချင်သောရိုက်တာသတင်းကိုမရခဲ့ပါ။ နောင်အခါ၌အား စစ်ငုံးမှတဆင့်သခင်နုသည်အကြောင်းအားလျော်စွာသတင်းစကားများ ကြားသိရခဲ့ဟန်တူပါသည်။

စက္ကူဖြူစာတမ်း၏ သဘောကိုဂျပန်မပြီးမီ၊ ရက်သတ္တပတ်

www.burmeseclassic.com

အနည်းငယ်အတွင်းရိုက်ဘာကြေးနန်းသတင်းမှ ကျွန်တော်သိရှိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ဒိမိုနိုယံအဆင့်အတန်း အရိပ်အယောင်ကိုပေးရန်စိစဉ်ချက်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊အတော်ပင်ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှန်၏။ သို့သော်ကျွန်တော်၏ ကြီးမားသော လစ်ဟင်းချက်တရပ်မှာ ဂျပန်ကင်ပေတိုင်က ကျွန်တော်တဲပုတ်ပေါ်တက်၍ရှာစဉ်က၊ထိုရိုက်တာသတင်းကို ကျွန်တော့်ရုံးခန်း စာပွဲအံဆွဲထဲတွင် သော့မခတ်ဘဲ သမန်ကာရှ်ကာထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တော်လှန်ရေးနေ့သည်တရွေ့ရွေ့နှင့်ချဉ်းကပ်လာလေပြီ။

တော်လှန်ရေး၏ ဘက်တော်သားဖြစ်သော ကျွန်တော်၏ ဦးပဥ္ဇင်းသည် ကျွန်တော်နေထိုင်ရာ တဲပုတ်သို့လာ၍တည်း ခိုလေသည်။ ဦးပဥ္ဇင်း၏ တပည့်တပန်းအင်အားမှာ သေးငယ်လှသည် မဟုတ်။ အောက်ပြေအောက်ရွာဖြစ်သော မအူပင်ညောင်တုန်းတလျှောက်မှသည်အထက်အညာမြင်းခြံအထိ အရပ်ဒေသများ၌ သူ၏ရဲဘော်တို့ရှိကြသည်။ သူသည်ဂျပန်ကင်ပေတိုင်တို့၏ ခြေရာများအကြားတွင် အထက်နှင့် အောက်အရပ်တို့ကို စုန်ချည်ဆန်ချည်လမ်းသလားနေသူဖြစ်သည်။ကျွန်တော်ကသူ့အတွက်စိုးရိမ်သည်။ သို့သော်သူသည်ဂျပန်လိုထမင်းစားရေသောက်ခပ်သွက်သွက်ပြောနိုင်ပြီဖြစ်ရာကျွန်တော့်ထက်စာလျှင် များစွာတပန်းသာပေသည်။ကျွန်တော်ကား ဂျပန်ခေတ်တခေတ်လုံး၌"ဝကာရိမဆင်း"(နားမလည်ဘူး)ဟူသောစကား တလုံးကိုသာ အနိုင်နိုင် ကျက်မှတ်ထားရသူဖြစ်သည်။

ဦးပဥ္ဇင်း ထိုရောက်စက၊ ကျွန်တော်သည် ဦးပဥ္ဇင်းကို အကဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခတ်၍မရပါ။ ဂျပန်တို့နှင့် ထွေးလား လုံးလား လုပ်နေသည်ကိုပင်လျှင် ကျွန်တော်ကမနှစ်မြို့။ သို့သော်မနှစ်မြို့ကြောင်းကိုလည်း ပြောမပြဝံ့။ သူကားကျွန်တော့်၏စိတ်ဓာတ်အရင်းခံကိုနားလည်သူဖြစ်၍ ကျွန်တော်အပေါ်၌မူမပျက် ဆက်ဆံသွားနိုင်စေကာမူ၊ ကျွန်တော်ကား သူနှင့်လေးငါးနှစ်မျှ ကွဲကွာနေခဲ့သောကြောင့်၊ သူ့ကို ပြုန်းစား အကဲမခတ်တတ်ပါ။

သို့သော် ၃၂-ပတ်လမ်း၏ ဗုံးခိုကျင်းထဲတွင်ညဉ့်အခါလသာသာ၌ နှစ်ဦးသားခိုကြရင်း၊ စကားရိပ်စကားငွေ့တို့ ပေါ်လာပါသည်။ သူ့ရင်တွင်း၌ အလွန်စိုးရိမ်နေသော အချက်တခုရှိနေသည်။ ထိုအချက်မှာအခြားမဟုတ်ချေ။ "ရဲဘော်တို့၌ ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်ပြင်းပြလျက်ရှိနေပြီ။ သို့သော်လူကြီးပိုင်းက မည်သို့သဘောထားကြသနည်း" ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်ဖြစ်သည်။

သည်ကိစ္စမှာ အဖြေရအလွန်ကြပ်သောကိစ္စဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ သဘောထားကို နားလည်၍၊ အလိုက်သိကြလျှင် ထိုကိစ္စကို အဖြေပေးရန် လွယ်ပေလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့်ဦးပဥ္ဇင်းကိုယ်တိုင်က သဘောပေါက်လျှင်ကျွန်တော့်အဖို့ဖြေရန်ဝန်မလေး။ ထို့ကြောင့်ကျွန်တော်ကဦးပဥ္ဇင်း၏သဘောကိုနှိုက်ကြည့်ရပြန်သည်။

မထမသော် ဦးပဥ္ဇင်းသည် ကျွန်တော့်အား မယုံသင်္ကာရှိ၍ စကားများကို ထိမ်ကျန်ထားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်က တွက်ဆသည်။ သို့သော်တညသ၌ ဦးပဥ္ဇင်းသည် သူ့ရဲဘော်များ၏ အစီအစဉ်ကိုဖွင့်ချလေသည်။ ဦးပဥ္ဇင်းမှာ ကျွန်တော်ထင်သည်ထက်ပို၍လက်မြောက်နေသောကြောင့် ကျွန်တော်များစွာ ထိတ်လန့်သွားပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိတ်လန့်မည်ဆိုလျှင် ထိတ်လန့်လောက်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူအချိန်မကျမီ မီးထတောက်လျှင် အကြံအစည်များ ပျက်ဖို့သာရှိလိမ့်မည် မဟုတ်လော။

"ကိုယ်တော်၊တပည့်တော်တခု ပြောချင်တယ်။ ကိုယ်တော့်ရဲဘော်တွေကို ဖုံးဖုံးဖိဖိလုပ်ထားလို့ မရဘူးလား။"

"အချိန်ကိုတော့ စောင့်နေကြတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ဂျပန်ကိုစိတ်နာလာတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကဖုံးမရဖိမရ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒီတော့၊ရဲဘော်တွေဟာ အချက်ပေးတာကိုတောင် စောင့်ချင်မှ စောင့်မယ်။ ကျုပ်တို့စိုးရိမ်တာတချက်ပဲရှိတယ်။ တကယ်လို့ အချိန်မကျခင်၊ တစုံတခုဖြစ်ရင် ကျုပ်တို့အစိုးရပိုင်းက ခေါင်းဆောင်များက ဘယ်လိုသဘောထားမလဲ။ဒါကိုသိချင်တယ်။ရှင်းရှင်းဘဲတကာကြီး။ သခင်နု ဘယ်လိုသဘောထားမလဲ။"

"ဟာ-ကိုယ်တော်ဟာမမေးအပ်တာမေးနေတယ်။ကိုယ်တော် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသမှာ နေပြီးတော့ သခင်နုနဲ့ ဂျပန်တွေနဲ့ဟာ ခဏခဏစကားများရတယ်ဆိုတာ မကြားဘူးလား။"

"ရိပ်တော့ရိပ်မိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သေချာအောင်လို့ တကာကြီးကို မေးရတာဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ အချိန်မကျခင် အုံကြလာလို့ရှိယင်၊ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ဗမာအစိုးရဟာ တန်းဆာခံဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ ဂျပန်ဟာရဲဘော်တွေကို နှိမ်နင်းဖို့အတွက် ဗမာအစိုးရအာဏာပိုင်တွေကို အသုံးချလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုအသုံးချလို့ အခြေအနေရှုပ်ထွေးလာရင် ဂျပန်ကိုချိန်တဲ့ မြှားဦးဟာ တိုင်းရင်းသားချင်း ပြန်ထိလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်ရဲဘော်များ အတွက်ဆိုရင် သေချာပေါက်ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဒါကြောင့်မေးရတာဘဲ။"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ည။ ။လကလေးက ခပ်သာသာ။ ဥဩက ခဏခဏဆွဲပါသည်။အမှန်မှာယင်းသို့ ဥဩဆွဲ၍သာလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးထဲ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စင်စစ်ကျွန်တော်တို့၏ ဗုံးခိုကျင်းမှာ ဂျပန်ကင်ပေတိုင်၏တိုက်နှင့် အလွန်ဆုံးကိုက်နှစ်ရာမျှသာ ကွာပေလိမ့်မည်။

"ကိုယ်တော်။တပည့်တော်တို့ လူငယ်ပိုင်းဟာ ခေါင်းဆောင်တွေအားလုံးဟာ အရေးကြုံရင် ပါးစပ်ကိုလုံအောင်ပိတ်ပြီး၊အလုပ်လုပ်ကြမှာဘဲ။ ကိုယ့်လုပ်ငန်းကိုယ် ပိပိရိရိ လုပ်သွားဖို့လဲလိုတယ်။"

ကျွန်တော်က ယင်းကဲ့သို့စကားရိပ်ပေးလိုက်ပါသည်။သခင်နုနှင့်စပ်လျဉ်း၍မူကား ကျွန်တော့်အမြင်၌ သခင်နု၏ဂုဏ်ပေါ်ဂျပန်ခားဝဲနေသည်ကိုသာ မြင်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။

အမှန်မှာဦးပဥ္စင်းသည် ဗိုလ်ချုပ်အားကိုးနှင့် ရှက်ဆောင်ရမည့်လုပ်ငန်းတွင် သခင်နုကိုလည်း အားကိုးအားထား ပြုချင်သည်။သို့သော်သခင်နု၏ လုပ်ငန်းမှာ သူ၏ကိုယ်ကို သူတန်းဆာခံအဖြစ်ဖြင့် ဂျပန်လက်သို့အပ်ကာ ရဲဘော်တို့ကိုလွတ်အောင် တနည်းတလမ်းကြံစည်ရမည့် လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။သူ့အဖြစ်မှာ ဤမျှဆိုးရွားနေချိန်ဝယ် ဦးပဥ္စင်းတို့က ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန်၍စွန့်လုပ်ကြရဖို့သာရှိသည်။

ဦးပဥ္စင်းသည် အတော် သဘောပေါက်သွားပြီးလျှင်အားတက်သောအမူအရာကိုပြသည်။

ထို့နောက် ခေါင်းဆောင်ကြီးတဦးက သူတို့လုပ်နေသောလုပ်ငန်းကို မည်သို့သဘောထားမည်ကို ကျွန်တော်အား မေးပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီခေါင်းဆောင်ကြီးဟာ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့သဘောသား ဘယ်လောက်ပဲကွဲကွဲ ဗိုလ်ချုပ်လုပ်သမျှကို မသိချင်ယောင် ဆောင်ရမှာဘဲ။"

"ဒါဆိုရင်ကြေနပ်ပြီ၊"

ဦးပဥ္စင်းအမှန်ပင် ကြေနပ်သွားချေပြီ။ သို့သော်အခြေအနေကားတင်းမာလာလေပြီ။

တပေါင်းလ။ ။နေကအလွန်ပူသည်။ အခြေအနေလည်းပူလာပြီ။ ဦးပဥ္စင်းကား ရန်ကုန်မှခေတ္တ ပျောက်ကွယ်သွားပြန်သည်။ သူပျောက်ကွယ်နေစဉ် အတောအတွင်း အရေးတကြီးကိစ္စချည်းသာ ပေါ်သည်။ ကျွန်တော်၌ကား တိုင်ပင်ဘော်တိုင်ပင်ဘက် ကင်းမဲ့နေချိန်၌ အလွန်ပင်သောကရောက်ရလေတော့သည်။

သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်၏စည်းရုံးမှု လုပ်ငန်းမည်မျှ တသွားသည်ကိုဦးပဥ္စင်းပြောပုံ ဆိုပုံတို့ဖြင့်သိသာနိုင်ပေပြီ။ ထိုကြောင့်သောကများအကြားထဲမှ မျှော်လင့်ချက်သည် ကျွန်တော့်အား စိတ်မငယ်စေရန် ဖန်တီးလျက်ရှိချေသည်။

တနေ့သော် ဗိုလ်ချုပ်သည် ရွှေတိဂုံဘုရား၏အနောက်ဖက်တွင်သူ၏ရဲဘော်တပ်မတော်သားတို့အားစည်းဝေးစေ၍ "ရန်သူကို ထွက်တိုက်လော့"ဟု အမိန့်ပေးလေတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုတပ်မတော် ဗိုလ်ရှုခံသဘင်ကို တက်၍ကြည့်ချင်ပါသည်။ သို့သော် ထိုနေ့ကသခင်နု၏ မှာကြားချက်အရကိစ္စတရပ်ကိုဆောင်ကြဉ်းနေရ၍မရောက်ခဲ့ပါ။ ဗိုလ်ချုပ်တို့ဗိုလ်ရှုခံသဘင်ကို ကျင်းပနေချိန်ဝယ် ကျွန်တော်သည် ဝါဒဖြန့်ချိရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန နှစ်ခုကြားဝယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘိုင်စကယ်တစင်းဖြင့် ကူးချည်သန်းချည်လုပ်ကာ ဗျာများနေခဲ့ပါသည်။ ဘာကိစ္စဟူ၍ကောင်းစွာမမှတ်မိ။

ကျွန်တော်သည် ဘောင်ဒရီလမ်းမှဗဟန်းသို့ဘိုင်စကယ်စီး၍ လာခဲ့ပါသည်။ ကန်တော်မိတ်ရှေ့တွင်တခဲနက်မျှသော လူထုကြီးသည်ဗမာ့တပ်မတော်သားတို့ကို ဝဲယာညှပ်လျက်ကြိုဆိုကာ၊ ကောင်းချီးဩဘာပေးနေကြပါသည်။ ခေတ်အလိုက်ပေါ်သမျှပန်းတို့နှင့် သပြေခက်တို့သည် တပ်မတော်သားများ၏ ချီတက်ရာ ခရီးတွင်အောင်ပါစေ ဟူသော တိတ်နိမိတ်ကို ဆောင်ကာ ပြန့်ကြဲလျက်နေပေသည်။ ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်၏ တစိတ်တဒေသကိုသာမြင်လိုက်ရသော်လည်း လူထုတရပ်လုံး၏ ဆန္ဒမှာ အဘယ်သို့ရှိနေသည်ကိုကောင်းစွာအကဲခတ်မိပါသည်။ ထိုစဉ်က ရဲဘော်သည်လူထု၏ အသဲစွဲဖြစ်သည်။ "ပျိုတိုင်းကြိုက်ပါတဲ့ နှင်းဆီခိုင်" ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ဗဟန်းမှ တဖန်ပြန်လှည့်၍ လောင်းဝစ္စလမ်း နံပါတ် ၂ သခင်နုအိမ်သို့ သွားပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော့စိတ်ထဲတွင် ဗိုလ်ချုပ်၏ဗိုလ်ရှုခံသဘင်သို့ သခင်နုလည်း တက်ရောက်နေလိမ့်မည်ဟု ထင်မိသည်။ သို့သော် သခင်နုသည်ထိုနေ့ကအိမ်တွင်နေပါသည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲဟေ့၊ တပ်မတော်ချီတက်ထာမင်းသွားကြည့်သေးသလား" ဟု ခရီးရောက်မဆိုက်သခင်နုက ကျွန်တော့်အား မေးပါသည်။

ကျွန်တော်ကထိုနေရာသို့ တက်ရောက်လိုသော်လည်းသခင်နုမှာ ကြားသောကိစ္စကြောင့် မရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ကတ်နား၌လူထုဩဘာပေးပုံ ဝိသေသထူးခြားကြောင်းစသည်ဖြင့်ပြောပြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သခင်နုက ကျွန်တော်ပြောပြသည်ကို နားထောင်ရင်း၊ စိတ်တွင် ထိခိုက်သွားပုံရပါသည်။

"ငါတော့ကွယ်၊လူတွေဒီလောက်စိတ်အား တက်ကြွနေတာတွေ၊ ရဲဘော်တွေ စစ်မြေပြင်ချီတက်တာတွေ မြင်ရရင်၊စိတ်မထိခိုက်ဘဲနေမှာမဟုတ်ဖူး။ ဒါကြောင့် ငါတော့တမင်ကို မသွားဘူးကွဲ့။"

သခင်နုက သည်လိုပြောလိုက်သောအခါ၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတူးဆန်းသလိုလိုထင်မိပါသည်။ သို့သော်နောင်တနေ့၌ တပ်မတော်နှင့်တကွဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပါပျောက်ချင်းမလှပျောက်သွားကြောင်း သိရသောအခါ၊ သခင်နုသည် ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် မည်မျှအိန္ဒြေဆယ်ခဲ့သည်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်မိပါတော့သည်။

မျှားမကြာမီ ဦးပဥ္စင်းပေါက်လာပြန်သည်။ သူသည်သခင်နု၏ ဇာတာကိုတွက်ချက်ကြည့်လိုသည်ဟုကျွန်တော့်အား ပူဆာပါသည်။ ကျွန်တော့်၌သခင်နု၏ဇာတာမရှိပါ။ သို့သော် ဝါဒဖြန့်ချိရေးဌာနတွင် အတွင်းဝန်လုပ်နေသော ဦးထွန်းစိန်၏လက်တွင် သခင်နု၏ရက်ချုပ်ရှိသည်ကို ကျွန်တော်မှတ်မိ၍ ဦးထွန်းစိန်ထံမှတောင်းယူ၍ ပေးလိုက်ပါသည်။

"သခင်နုခြေထောက်မှာ ဒဏ်ရာအနာတရ ရဖို့ကိန်းမြင်တယ်။ ဒါကလဲပြီးသည့်ပြင်ဘာအန္တရာယ်မျှမရှိဘူး။ ဒီအန္တရာယ်ကလေးကို သူကြုံပြီးရင်မကြာပါဘူး၊ ယခုထက်တက်သွားရဖို့ဘဲရှိတယ်။"

ကျွန်တော်သည် ဗေဒင်ကိုစိတ်ဝင်စားတတ်သူမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲတွင် ဂျပန်ကသခင်နုကို သေနတ်နှင့်ချိန်၍၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်ပြည်ကိုခေါ်သွားလိမ့်မည်ကိုသာမြင်နေပါသည်။ သို့သော် ဦးပဍ္ဍင်းက သခင်နုသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ပြင်ပသို့ ရောက်ရမည့် ကိန်းမရှိဟု အတပ်ဟောပါသည်။

"ဗိုလ်ချုပ်အတွက်လဲ အန္တရာယ်မမြင်ဘူး။သခင်နုအတွက်လဲ အန္တရာယ်မမြင်ဘူး။ဒါပေမဲ့ ထန်းတပင်က ထကြွကြွကြတယ်ဆိုရင်၊ ကျုပ်လဲညောင်တုန်းကို ပြန်ဦးမှာဘဲ"ဟု ဆိုကာညောင်တုန်းဘက်သို့ ပြန်ကြွသွားပါသည်။

ထိုစဉ်က ရန်ကုန်အနီးအနားၡဆိုလျှင်၊ ထန်းတပင်က တော်လှန်ရေးကိုစ၍ လုပ်ခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ရန်ကုန်တမြို့လုံးမှာ ဂျပန်စစ်သားတို့၏လက်တွင်း၌ရှိသည်။ ဤအတောအတွင်း ကျွန် တော် တို့ မြို့မှ ရဲဘော်စစ်ပြေးများသည် ကျွန်တော့အိမ်သို့ လာကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည်၎င်းတို့အား ထမင်းစားချိန်၌အိမ်တွင်စားစေ၍၊ အိပ်ချိန်၌ဗဟန်းရှိ ကျွန်တော့်အမေစရပ်တွင် အိပ်စေပါသည်။ ကျွန်တော့်တဲအိမ်ကို ဂျပန်ကင်ပေတိုင်တို့လာရောက် ရှာသည့်နေ့မှစ၍ကား ရဲဘော်တို့ကိုစရပ်၌သာ စားစေရန် စီစဉ်ခဲ့ရပါသည်။

သို့သော်သခင်ဝတင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးသားသာလျှင် ဂျပန်၏အရိပ်ခြေကိုကြည့်ရင်း၊ ကျွန်တော်၏ တဲ၌ပင်မှုမပျက် နေနိုင်ခဲ့ကြပါ၏။

သို့နှင့်ပင် ဂျပန်တော်လှန်ရေးလည်း လေးငါးလအတွင်း၌ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီ။

ကျွန်တော်သည် "အာဇာနည်မိခင် ပြဇာတ်" ကိုရေးခဲ့စဉ်က တချက်တချက်တွင် ကျွန်တော်၏ မိခင်မျက်နှာကို ပြေး၍မြင်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်း စိတ်လေးမိသည်။ ယခုမူကား အထူး စိတ်လေးဖို့ မရှိတော့ပြီ။ ကျွန်တော်၏မိခင်မှာ အညတြမထင် ရှားသော အာဇာနည်မိခင်ဖြစ်နေချေပြီ တကား။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည်သားတယောက်၊ မောင်အ ရင်းတယောက်၊ မောင်ဝမ်းကွဲတယောက်တို့ကို ဗိုလ်ချုပ်ခေါင်း ဆောင်သောတော်လှန်ရေး၏ ယာဇ်ပလ္လင်၌ပူဇော်ခဲ့ပြီ မဟုတ် လော။

တညသ၌ သန်ကောင်ယံအချိန်ဝယ်၊ ရန်ကုန်တမြို့လုံး သော သောညံမျှ ဥသြမှုတ်လေသည်။

ဂျပန်လက်နက်ချ၍ ဒုတိယစစ်ကြီးပြီးလေပြီ။ အမျှားတကာ တို့ ဝမ်းသာအားရ ရှိကြလေပြီ။

သို့သော် ကျွန်တော်ကား ဝမ်းမသာနိုင်၊ ကျွန်တော်၏ဇနီး သည် ဥသြသံနှင့်အတူ ပြင်းပြစွာငိုကြွေးလေသည်။ ကျွန်တော်၏ ဦးလေးနှင့် ညီတို့ကို တမ်းတ၍ငိုလေသည်။ ကျွန်တော်ကားမငို၊ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲ၌ မျက်ရည်တို့သည် ခန်းခြောက်ခဲ့ပြီ။ ကျွန် တော့်မျက်စိထဲတွင်ကား တိုက်ပွဲအသီးသီးတို့သည်သာလျှင်ထင် မြင်၍လာလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အဘယ်မှာနည်း။ ကျွန်တော်၏သို့ တမ်းတမိ၏။ ရန်ကုန်မြို့၌ ကျန်ရစ်သော တော်လှန်ရေးသမားများ ကလည်း ယင်းသို့ပင် တမ်းတကြသည်။ မျှော်လင့်ကြသည်။ မေးမြန်းကြ သည်။

တနေ့သော် ဗိုလ်ချုပ်သည် ၃၂ ရွှေတောင်ကြာလမ်းသို့ ရောက်လာခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်ကား ထိုနေရာသို့နေ့စဉ် ရောက်နေကျဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်မရောက်မီကပင်လျှင်၊ ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ ဂျာနယ်ကျော် ဦးချစ်မောင်၊ ဗိုလ်နေဝင်း၊ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဗိုလ်အောင်ကြီး စသည်တို့သည် ၃၂ ရွှေတောင်ကြားလမ်းကို ဌာနချုပ်အဖြစ်နှင့် ဖွင့်လှစ်လျက်ထား ရှိကြပြီ။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်မလာသေးမီး အနာဂါတ်လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ဘာမျှထုတ်ဖော် ကျေညာခြင်း မပြုနိုင်ကြသေးချေ။

ဗိုလ်ချုပ် ရောက်လာသောအခါ၊ ထိုဌာနချုပ်မှာ အသက် ဝင်လာလေသည်။

ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်ရောက်နေပြီကိုမသိပါ။ မြောင်းမြ ၏ အခြေအနေကို ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုထံ အစီရင်ခံနေကျဖြစ်သည့် အတိုင်းလာခဲ့ပါသည်။ဦးစွာပဌမဗိုလ်အောင်ကြီးနှင့်တွေ့၍ဖျာ ပုံနယ်တော်လှန်ရေးအလုပ်တို့ကိုဗိုလ်အောင်ကြီးထံမှ တဆင့် စ ကားကြားခဲ့ရလေရာမျာ းစွာမှနှစ်ထောင်းအားရဖြစ်မိပါသည်။

ထိုနောက် ဗိုလ်အောင်ကြီးကပင်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ရောက်ပြီဟု ကျွန်တော်အား ပြောသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ရှိရာ အခန်းတံခါကိုဖွင့် ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ဖြူဖပ်ဖြူယော်နှင့်၊ ပင်ပန်းသည့် လက္ခဏာကို ပြနေပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို မြင်သောအခါပြုံး၍ နှုတ်ဆက် ပါသည်။

"ဗိုလ်ချုပ် နေမကောင်းဘူးထင်တယ်။"

ကျွန်တော်က မေးလိုက်ပါသည်။

"ငှက်ဖျားမိလာသဗျာ။ အတော်အခံရဆိုးတယ်။ ခုတော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ခင်ဗျားကော ဘယ့်နှယ်လဲ။"

ကျွန်တော်သည် တော်လှန်ရေးအတွင်း ဖြစ်ပုံ ပျက်ပုံတို့ကို

www.burmeseclassic.com

အတိုချုံး၍ ပြောပြလိုက်ပါသည်။ မြောင်းမြမြို့မှ ရဲဘော်တို့ ဖြစ်ပုံကိုလည်း ပြောပြပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် အတန်ကြာမျှတွေဝေနေ၍ "အေးဗျာဒီလို အချိန်မျိုးမှာ ဒီလိုဖြစ်တတ်တာဘဲဗျာ့"ဟု ကျွန်တော့်အား တရားချလေသည်။

"ဒါပေမဲ့၊ ကျုပ်ဝမ်းမနည်းပါဘူးဗျာ"ဟု ကျွန်တော်က ပြောရင်း၊ နောက်ဖက်သို့ လှည့်အကြည့်တွင် ဒီးဒုတ်ဦးဘချို ဦးချစ်မောင်စသည်တို့ကိုတွေ့ရ၍၊ အလိုက်သိစွာ အားလုံးတို့ကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ရဲဘော်တို့အတွက် ဝမ်းဘဲဥ ရေလုံပြုတ် ကုလားဟင်းချက်နေသော ခင်မျိုးချစ်ရှိရာစားဖိုဆောင်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ထိုနောက်ကျွန်တော်သည်ရန်ကုန်မြို့တွင်ရှိသောမိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းများ၏ အိမ်တို့ကိုလိုက်လံရှာဖွေ၍ လည်ပတ်၍နေခဲ့ ပါသည်။ တနေ့သော် ကျွန်တော်၏မိဘများ ဦးလေးများနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်သူပါ့(ခ်) လိမ်းရှိပွဲစားကြီး ဦးယုကြုံနှင့် ဒေါ်အုံး တင်တို့ ထံသို့ရောက်သွားပါသည်။

ထိုအိမ်တွင် မမျော်လင့်ဘဲလျက်၊ ဆရာဒီးဒုတ်ဦးဘချိုနှင့် သွား၍တွေ့ပါသည်။

ဆရာဦးဘချိုက တော်လှန်ရေးခေတ်မှစ၍၊ ဦးယုကြုံသည် အိမ်ပေါ်ထပ်မှ အောက်သို့မဆင်းဘဲ၊ ဂျပန်တို့နှင့်ဝေးစွာရှောင် ရင်း၊ တော်လှန်ရေးအတွက် တိတ်တိတ်ပုန်း ကူညီခဲ့ပုံတို့ကိုပြော ပြပါသည်။

"ဟော့၊ဒီအိမ်ဟာ တခြားအိမ်မဟုတ်ဖူးကွဲ့။ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ စားအိမ်သောက်အိမ်ဘဲ။ အခုလဲ ဗိုလ်ချုပ်ဒီမှာ ညစာစားလိမ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်။ဗိုလ်ချုပ်နာလန်ထကို ပြုစုနေတာ ဒေါ်အုံးတင်ဘဲကွဲ့''ဟု ပြောပြလေတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ဦးယုကြုံနှင့် ဒေါ်အုံးတင်တို့ကို တော်လှန်ရေးနှင့်ဆက်စပ်၍ မကြည့်မိပါ။ ယခုမှပင် အကြောင်းစုံတို့ကိုသိရ၍၊ ၎င်းတို့အား ပိုမိုကြည်ညိုမိပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ယခုကဲ့သို့မှတ်မိသမျှ အကြောင်းအရာတို့ကိုပြောပြနေသည်မှာ၊ အခြားကြောင့်မဟုတ်ပါ။ ဗိုလ်ချုပ်၏ အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး လူထု၏အစိတ်အပိုင်း မှန်သမျှကို စု၍စည်းတတ်သောသတ္တိရှိကြောင်းထင်ရှားစေလို၍ဖြစ်ပါသည်။

ဦးယုကြုံနှင့် ဒေါ်အုံးတင်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ တော်လှန်ရေးမှအကျိုးအမြတ်တို့ကို ခံစားရန်ရည်သန်သူများ မဟုတ်ကြချေ။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်၎င်း၏လမ်းစဉ်ကို ကြည်ညိုသူများသာဖြစ်သည်။၎င်းတို့သည်ယခုတိုင် မိမိအိမ်တွင်း၀ယ် ရိုးရိုးကုပ်ကုပ်နှင့် ကိုယ့်လုပ်ငန်းကိုသာ ကိုယ်လုပ်လျက်ရှိကြပေသည်။ ယခုအခါ ၎င်းတို့ကို ဗိုလ်ချုပ်၏ တော်လှန်ရေးနှင့် ဆက်စပ်၍ မည်သူမျှ ကြည့်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။

စင်စစ်ကား ဗိုလ်ချုပ်ကိုပြုစုကျွေးမွေးခဲ့သော ဒေါ်အုံးတင်သည် သင်္ခါရသဘောအတိုင်း ရွေ့လျောခဲ့လေပြီ။

ထိုနေ့ကမူကား ညနေစောင်းလောက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်သည် ဒေါ်အုံးတင်ထံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်မှာ ယခုအခါ အတော်ပင် အားအင်ပြည့်တင်း၍ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ရှိနေပြီ။

ထိုနောက်၊ဗိုလ်ချုပ်သည် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု၏ နောက်ဆုံးကဏ္ဍကိုအားသွန်၍ လုပ်ဆောင်ခဲ့လေသည်။

နေသူရိန်အစည်းအဝေး၊ကန္ဒီစာချုပ်၊မြန်မာ့မျိုးချစ်တပ်မ

www.burmeseclassic.com

တော်၊တောင်တန်းသားတို့ ညီညွတ်ရေး၊ပင်လုံစာချုပ်၊ တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေးရစေမည် စသောအသံတို့သည် ၁၉၄၆-၄၇ခုနှစ်တွင် ဆက်တိုက်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

တောင်တန်းသားတို့မပါသော လွတ်လပ်ရေးသည်ခြေလက်အင်္ဂါမပြည့်စုံသော ကိုယ်ခန္ဓာသာ ဖြစ်ချိမ့်မည်။ ဤအချက်ကို ဗိုလ်ချုပ် သဘောပေါက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်သဘောပေါက်သည် ထက်ပို၍ထူးချွန်းစွာနယ်ချဲ့တို့ကသဘောပေါက်ကြပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့်နယ်ချဲ့တို့က အိန္ဒိယနှင့်ပါကစ္စတန်ခွဲသလို မြန်မာနှင့်တောင်တန်းသားတို့ကို ခွဲထုတ်လိုသည်။လေဘာအစိုးရ၏ သဘောထားမှာ ဤမျှလောက်ရိုင်းပေလိမ့်မည် မဟုတ်ဟုယုံကြည်ပါ၏။ သို့သော်မြန်မာ့မြေပေါ်တွင် ခြေတော်တင်နေကြသော ဗြိတိသျှဗျူရိုကရက်တို့ကား နယ်ချဲ့စိတ်မကုန်သေးချေ။ မြန်မာတို့ကိုလက်စားချေလိုသည့် သဘောထားများရှိနေသည်ကိုကျွန်ုပ်တို့တမျိုးသားလုံး အကဲခတ်မိကြသည်။

မြန်မာနှင့်တောင်တန်းသားတို့ ညီညွတ်မှုအုတ်မြစ်ကို ဦးစွာပဋ္ဌမချနိုင်သူမှာ ဗိုလ်ချုပ်သာလျှင်ဖြစ်သည်။ဂျပန်ခေတ်တွင် ကရင်မြန်မာ အဓိကရုဏ်းဖြစ်နေသည့် အကြားထဲမှ ကရင်ရော မြန်မာပါယုံကြည်အားထားခြင်းခံရအောင်ရှေ့ဆောင်လမ်းပြလုပ်သူမှာဗိုလ်ချုပ်ပင်ဖြစ်သည်။ဤအောင်မြင်မှုတခုထဲနှင့်ပင်၊ ဗိုလ်ချုပ်၏အမည်ကို အနာဂါတ်ရာဇဝင်တွင် ရွှေစာလုံးဖြင့် စာတင်ထိုက်လှသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် တောင်တန်း ပြဿနာဖြေရှင်းရေး၌ သူ၏အစွမ်းကိုသုံးယုံကြည်သည်။သို့သော်အဖျက်အဆီး အင်အားလည်း မသေးလှသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ဝန်ခံကြရမည်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစဉ်က "ရန်ကုန်ရေဒီယို"ဟု ခေါ်သော အသံလွှင့်ဌာန သည် ရှမ်းပြည်ဒေသဆိုင်ရာ ခေါင်းဆောင်များ နေထိုင်ခဲ့ကြ သည့် ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက်၌တည်ရှိသည်။ ကျွန်တော်ကား အသံလွှင့်ဌာနတွင်အလုပ်လုပ်နေစဉ်ဖြစ်၍၊ရှမ်းပြည်ဒေသခေါင်း ဆောင်များ၏ သဘောထားတို့ကို လေ့လာခွင့်ရခဲ့ပေသည်။

ရှမ်းပြည်ရှိ ပြည်သူ့ထင်မြင်ချက်ကို ပုံသွင်းပေးနိုင်သူတို့မှာ ထိုစဉ်ကညောင်ရွှေစော်ဘွားကြီး စောရွှေသိုက်နှင့် မိုင်းပွန်စော် ဘွားတို့ဖြစ်သည်။ ညောင်ရွှေ စော်ဘွားကြီးမှာ အနုပညာသ မားဖြစ်ရကားဆရာဦးဘချိုနှင့် များစွာချစ်ကျွမ်းဝင်လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်သခင်နုတို့ကိုလည်းကြည်ညိုလေးစားသည်။မိုင်းပွန် စော်ဘွားကား ညောင်ရွှေစော်ဘွားကြီးနှင့် တသဘောထည်း ပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးရာမှာ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲနိုင်ငံရေးသာဖြစ်သည်။ယနေ့ တိုင်မူကိုစွဲ၍ လုပ်သော နိုင်ငံရေးမဟုတ်သေး။ ထို့ကြောင့်၊ 'ပုဂ္ဂိုလ်ခင်မှတရားမင်သည်'ဟူသောမြန်မာ့ဆိုရိုးအတိုင်း၊ပုဂ္ဂိုလ် အချင်းချင်းတို့ခင်မင်မှုသည် အရေးကြီးပေသည်။ ယခုအခြေ တွင်ခေါင်းဆောင် အချင်းချင်းတို့ ချစ်ကြည်စွာ ရှိကြသည်မှာ အားရစရာကောင်းလှပါ၏။ သို့သော် အောင်ဆန်းအက်တလီ စာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီးသည်အထိ တောင်တန်းဒေသပြဿနာကို စိတ် ချရပြီဟု မယူဆနိုင်ခဲ့ချေ။

ကျွန်တော်မှာ စိတ်တထင့်ထင့်ရှိမိသည်။ ထို့ကြောင့်မိုင်းပွန် စော်ဘွားနှင့် နှစ်ဦးချင်း ဆုံမိသည့်အခါ၊ အခြေအနေကိုမေး မြန်းစုံစမ်းကြည့်မိသည်။

"ရှမ်းပြည်အတွက်တော့၊ ဗမာဘက်ကလုံးရိမ်ပူပန်စရာရှိမယ်

www.burmeseclassic.com

မထင်ပါဘူး”ဟု ရှမ်းပြည်ကိုယ်စားလှယ်တို့အား ညွှန်ခံသော လဘက်ရည်ပွဲ တပွဲအပြီးတွင် မိုင်းပွန်စော်ဘွားက ကျွန်တော့် အားပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် လက်ရှိအခြေအနေတို့ကို ယင်းကဲ့သို့မမှတ်မသုန်လေ့လာသုံးသပ်နေစဉ် တနေ့သ၌ဘုရင်ခံ၏ အတိုင်ပင်ခံအဖွဲ့ဒုတိယသဘာပတိ ဦးအောင်ဆန်းသည်၊ အသံလွှင့်ရုံသို့လာ၍ အသံလွှင့်မည်ဟူသော အကြောင်းကြားချက်ကို ရရှိလေသည်။

“ရန်ကုန်ရေဒီယို”မှာမကြာတချက်ကြားတချက် အသံလွှင့်ရုံဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့် ညွှန်ကြားရေးဝန် ဦးခင်ဇော်နှင့်၊ကျွန်တော်သည်များစွာ စိတ်ပူပန်မိသည်။ဗိုလ်ချုပ်သည်လူထုအစည်းအဝေးပွဲတို့၌သာ စကားပြောကျင့်သားရနေသူဖြစ်သည်။လှပသောပြင်တွင် စကားပြောလေ့ရှိသူမှာ အော်ပြောတတ်သော အလေ့ရှိသည်။ မိုက်ခရိုဖုန်းတွင် ပါးစပ်တေ့၍အော်ပြောလျှင် အသံမကောင်းဖြစ်တတ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုနေ့ညနေတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကိုစောင့်၍ မျှော်နေပါသည်။ဗိုလ်ချုပ်သည် ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့်အတူလာပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ကျွန်တော်အသံလွှင့်ဌာန ရောက်နေပြီကိုမသိပါ။ ထို့ကြောင့်ကျွန်တော့်ကိုတွေ့လျှင်၊အံ့အားသင့်ဟန်တူပါသည်။

“ခင်ဗျားကြီး၊ဒီရောက်နေသလား။”

ကျွန်တော်က ‘ဟုတ်ကဲ့’ဟု မပြောနိုင်ခင်၊ ဗိုလ်ချုပ်သည် ဒေါ်ခင်ကြည်ကို ညွှန်ကြားရေးဝန်၏ အခန်း၌ထားခဲ့၍အသံ ထပ်သို့ဆောင့်ဆောင့်နှင့် တက်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်သည်သူနှင့်အတူ ထက်ချပ်လိုက်၍၊အသံလွှင့်ခန်းသို့ဝင်ပါသည်။ဦးခင်ဇော်လည်း အတူပါလာပြီးလျှင်၊ မိုက်ခရို

www.burmeseclassic.com

ဖုန်းကို အလော့တော်နေရာ၌ ရှိစေရန်ပြင်ဆင်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကဗိုလ်ချုပ်အား စကားပြောသည့်အခါ နှစ်ယောက်ချင်းပြောသလိုပြောပါဟုမှာပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် စကားတလုံးနှစ်လုံးကို စ၍ပြောစဉ်က၊ လေမှုန်နှင့်နှစ်ယောက်ချင်း စကားပြောသလိုပြောပါ၏။ သို့သော်၊ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အသံကျယ်လောင်လာပြီးလျှင်၊ လူထုအစည်းအဝေးတွင် စကားပြောသကဲ့သို့သော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာတို့ဖြင့် အော်ပါလေတော့သည်။ လက်သီးကိုဆုတ်လိုက်၊ လက်ကိုမြှောက်လိုက်နှင့်။

ထိုအခါ အသံလွှင့်စက်ခန်းမှ အသံနိမ့်မြင့်ပြသော မီတာ၏ အိမ်မြှောင်မှာ ညာဘက်သို့ပြေး၍ ပြေး၍ရိုက်နေရာ၊ အသံညှိသူတို့မှာ မျက်လုံးပြူးကြရလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ရှေ့ရှိမိုက်ခရိုဖုန်းမှာ အသေဖြစ်နေ၍ ၎င်းကိုမည်သို့မျှပြောင်းရွှေ့မရနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ကိုသတိပေး၍ ရနိုင်တော့သည် မဟုတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ပူအိုက်သောလှောင်ခန်းထဲတွင် ကျွန်တော်တို့သည် လက်ပိုက်၍သာကြည့်ခဲ့ရပါတော့သည်။

နောက်တနေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ် အသံလွှင့်သည်ကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်သောအားဖြင့် အသံလွှင့်စက် ကရိယာတို့ကို တမျိုးတမည်လုပ်ထားသည့်ယောင်ယောင်၊ ပြောကြဆိုကြသော စကားသံများကိုကြားခဲ့ရလေသည်။

သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်သည် ၁၉၄၇ ခု ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဘိလပ်သို့သွား၍၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်သို့ပြန်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက်၊ "ကျုပ်ဘိလပ်ကပြန်လာတော့၊ ဘာပါလာသလဲလို့ မေးကြတယ်။ ဘောင်းဘီတစုံဘဲ ပါလာတယ်" ဟူ၍အ

www.burmeseclassic.com

စခါသည့်အသံလွှင့်မိန့်ခွန်းကို ပြောကြားသောအပတ်၌ကား အသံလွှင့်ခြင်းမှာ အတော်ပင်ဟန်ထိပန်ထိ ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။ ကျွန်တော်မှတ်မိသမျှ ဟုတ်မှန်ပါလျှင်၊ ထိုစဉ်ကကျွန်တော်တို့သည် ရွှေ့၍ပြောင်း၍ရသော မိုက်ခရိုဖုန်းကို တပ်ဆင်လိုက်ပြီဟု ထင်ပါသည်။

အသံလွှင့်ခန်း၏နောက်ဖက်၌တံခါးတချပ်ရှိသည်။ များသောအားဖြင့်၊ ညအသံလွှင့်ချိန်တွင် ထိုတံခါးကို ဖွင့်စမြဲဖြစ်ပါသည်။ ပူအိုက်လှောင်စပ်သော အခန်းဖြစ်၍၊ လေသာပြူတင်းပေါက်ကိုဖွင့်ထားရသည်။

သို့သော်ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် ထိုစဉ်ကတမျိုးကြီးဖြစ်နေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အခန်းတွင်းသို့မဝင်မီ၊ ဗိုလ်ထွန်းလှနှင့်တိုင်ပင်ကြည့်သည်။

'ဟေ့၊ကိုယ့်လူ။ ဗိုလ်ချုပ်စကားပြောတုံးမှာပြူတင်းပေါက်ကိုပိတ်ထားချင်တယ်။'

ဗိုလ်ထွန်းလှသည်ပထမ၌ ကျွန်တော်၏စကားရိပ်ကို သဘောပေါက်ဟန်မတူပါ။ "သဘောရှိပါဘဲဗျာ" ဟု ပြောရင်းက ရိပ်စားမိဟန်လက္ခဏာရှိလာသည်။

"ခင်ဗျားတဲကြည့်လုပ်ပါဗျာ။ ဗိုလ်ချုပ်ကသိပ်ဂရုကျတဲ့လူ။ သူ့အနားမှာကျုပ်တို့ စောင့်နေတာကိုတောင် မကြိုက်ဖူး။ သူ့ရှေ့မှာစိုးရိမ်တကြီးမလုပ်နဲ့ဗျာ့။ ဘာပြောနေဦးမယ်။"

ကျွန်တော်အံ့အားသင့်မိသည်။ အခန်းထဲဝင်၍ ကာလာကရာတံခါးပိတ်မိသည်။ ပြန်ထွက်လာသောအခါ ဗိုလ်ထွန်းလှကိုကျွန်တော်ကညွှန်ကြားချက်ထုတ်လိုက်သည်။

"ဒီမှာ၊ဗိုလ်ထွန်းလှ၊ ဗိုလ်ချုပ်စကားပြောနေတုံးမှာ ဟော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီအခန်းဝကဘယ်မှမသွားနဲ့။ အခန်းထဲမှာ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ကိုယ်နဲ့နှစ်ယောက်ထဲဘဲနေမယ်။"

ကျွန်တော်သည် မိမိတာဝန်ဝတ္တရားနှင့် ဆိုင်လာလျှင် အစိုးရိမ်ကြီးတတ်သူဖြစ်သည်။ သို့သော်ထိုစဉ်က အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့အစိုးရိမ်ကြီးရပါသလဲဟု မိမိကိုယ်ကိုမိမိမေးမိသည်။ မဖြေတတ်ပါ။

ကျွန်တော်ပြန်ထွက်လာသောအခါ ဗိုလ်ထွန်းလှကဗိုလ်ချုပ်သည်သူ့ အနီးအပါး၌ အစောင့်အရှောက်များ စောင့်နေသည်ကိုတွေ့ရလျှင်၊ "ဟော့-မင်းဘာလုပ်ထားလဲ"ဟုအော်ငေါက်တတ်ကြောင်း စိတ်ပျက်စွာနှင့်ထပ်မံ၍ ပြောပြနေပါသေးသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှက ဤသို့ပြောလေလေ၊ စိုးရိမ်မိလေလေ။ သို့သော်ကျွန်တော်၏စိုးရိမ်ချက်မှာ ရယ်စရာလိုပင်။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုအများကချစ်၏။ ယုတ်စွာ့အဆုံးလူတရာမှာ ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်ချစ်၏။

သို့သော်လူတရာအနက် ကျန်တယောက်က....ကျွန်တော်ရှေ့ဆက်၍မတွေးဝံ့။

၁၉၄၇ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ရက်နေ့ တညနေတွင် အသံလွှင့်ရုံသို့ထူးဆန်းသောကြေးနန်းတစောင်ရောက်လာလေသည်။

ထိုကြေးနန်းကိုပေးပို့သူမှာတောင်တန်းသားများညွန့်ပေါင်းကွန်ဂရက်၏ ဥက္ကဋ္ဌတောင်းပိုင် စော်ဘွားပင်ဖြစ်လေသည်။

ကြေးနန်း၏သဘောသွားမှာ ရှမ်းစော်ဘွားများနှင့် ချင်း၊ ကချင်ကိုယ် စားလှယ်များသည် တောင်တန်းသားနှင့်ဗမာတို့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် သဘောတူ ဆုန်းဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် သံကြိုးစာဖတ်ရင်း လူမြှောက်ဝမ်းသာခုန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါက်မိပါတော့သည်။ ဦးခင်ဇော်ထံအပြေးအလွှားသွား၍ သံကြိုးစာပါအကြောင်းအရာတို့ကို သတင်းခဏ်းတွင်ထည့်ရန်တိုင်ပင်ပါသည်။ ဤသတင်းထည့်လျှင် မုချထုချေလွှာ တောင်းကြလိမ့်မည်။ထိုအခါဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်စေ၊ ဖြစ်သမျှကိုခံရဘို့တာဝန်ကိုယူကြလိမ့်မည်။ထိုတာဝန်ကိုယူရန်ကျွန်ုပ်တော်တို့နှစ်ဦးသဘောတူ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုည၌ နိုင်ငံရေးရပ်ကွက်ပိုင်းတွင် လှုပ်ရှားသွားလေသည်။ ဦးခင်ဇော်နှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးသားကား ပြန်ကြားရေးဌာနနှင့် ဘုရင်ခံအိမ်တော်မှလာသမျှ တယ်လီဖုန်းသံတို့ကို ပြန်လည်ဖြေရှင်းရင်းနှင့်ပင် နက်ဖြန်ဘာဖြစ်မည်ကို စောင့်မျှော်နေကြရပေသည်။

သို့သော်ကံအားလျော်စွာ ကြေးနန်းသတင်းမှာ အမှန်ကြီးမှန်နေသောကြောင့်ဘာမျှမဖြစ်ပါ။ဦးအောင်ဆန်းသည်အောင်မြင်မှုကိုရပါပြီ။

ပြန်ကြားရေးဌာန ဒုတိယညွှန်ကြားရေးဝန်မစ္စတာဘင်တန်နှင့်အပေါင်းပါများ ရပ်ကွက်ကမူကား အသံလွှင့်ဌာနကို "ဖဆပလရေဒီယို" ဟုကင်ပွန်းတပ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့်တွေ့စကဖေါ်ရွှေဟန်လက္ခဏာရှိသောဘင်တန်သည် ကျွန်တော့်အားနှုတ်မျှပင်မဆက်တော့။သုန်မှုန်သောမျက်နှာထားဖြင့်အမြဲတမ်းကျွန်တော့်ကိုအကဲခတ်လေသည်။

သို့သော်ဗြိတိသျှ၏ ဩဇာမှိန်လေပြီကို နားလည်သွားသော၊ ဘင်တန်သည် အင်္ဂလန်သို့ ဘင်သံမဆင့်ဘဲပြန်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့တတွေကား အကြေနပ်ကြီး ကြေနပ်နေကြပြီးလျှင်၊ကျရောက်လတ္တံ့သော ဗမာ့အန္တရာယ် တရပ်ကို ဆက်လက်တွေး

www.burmeseclassic.com

တောခြင်းမပြု၊ သောကမီးကိုလည်း မမွေးဘဲနေလိုက်ကြသည်။

"ဘရင်းဂန်းအလက် ၂၀၀ပျောက်ဆုံးခြင်း။"

ခြောက်လိုင်းစာလုံးများသည်၊ သတင်းစာမျက်နှာဖုံးများထဲမှနေ၍၊ ကျွန်တော့်အားဖြဲ၍ ချောက်ပြန်သည်။ ပူပန်သောစိတ်လည်းဝင်လာပြန်သည်။

သို့သော် ၁၉၄၇ခုဇူလိုင်လ ၁၃ရက်နေ့က မြူနီစီပါယ်ခန်းမကြီးလေသာဆောင်မှနေ၍၊ဗိုလ်ချုပ်မြွက်ကြားသော မိန့်ခွန်းအတွက် ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ရှုပ်နေကြရစဉ်၊ စိုးရိမ်ပူပန်မှုတို့သည် တဒင်္ဂမျှ ပျောက်ကွယ်နေခဲ့ပြန်သည်။ အလုပ်အားသောအချိန်တို့၌မူကား ထိုဘရင်းဂန်းအလက် ၂၀၀ကိုမျက်စိထဲတွင် မြင်နေရပြန်သည်။

ထိုနောက်တရက်နှစ်ရက်ခန့်ကြာသောအခါ၊ ဆရာဦးဘချို၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ဦးသိန်းဟန်၊ ဦးဝန်၊ ဦးခင်ဇော်နှင့် ကျွန်တော်တို့ ခြောက်ဦးသည်လွှတ်တော်သစ်၏ ဝရန်တာတွင်ဆုံမိကြလေသည်၊

ကျွန်တော်တို့ဆုံမိသောအချိန်တွင် လွှတ်တော်အစည်းအဝေးဟူ၍မရှိပါ။လူသွားလူလာ ကင်းရှင်းလှပါသည်။

မိုးမင်းသည် မရွာတချက် ရွာတချက်နှင့်။ နေမင်းကလည်း မပွင့်တပွင့်။ တခါတခါလေအေးကဝှေ့သည်။ ဆရာဦးဘချို၏ ခေါင်းပေါင်းသည် တလျှပ်လျှပ်ဖြစ်နေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည်အအေးဒဏ်ကို ကောင်းစွာခံနိုင်ရည်ရှိဟန်မတူ။ သူ၏မိုးကာအင်္ကျီကိုရင်တွင်ပွေ့ပိုက်၍ထားသည်။

လွှတ်လပ်ရေးဟူသည်မှာ သေချာပြီဖြစ်၍၊ အနာဂါတ်သာယာရွှေပြည်ကြီးကို တဦးစီတဦးစီ မိမိတို့သဘောအတိုင်း စိတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကူးဖြင့်ချယ်လှယ်နေကြသည်။

သူတပါး၏စိတ်ကို ကျွန်တော်မပြောတတ်။ ကျွန်တော်၏စိတ်ထဲ၌ကား ဂျပန်ခေတ်တလျှောက်လုံး ခံစားခဲ့ရသော ဒုက္ခသုခတို့နှင့်တကွ လက်ငင်းအားဖြင့် အလုပ်ပင်ပန်း ခဲ့သမျှတို့သည် "အလုံးကြီးကျသွား" သလိုကျသွားခဲ့ပြီ။ သူတပါး၏စိတ်ကို တပ်အပ်သေချာစွာ မသိနိုင်စေကာမူ၊ ကျွန်တော်တို့ခြောက်ဦးသားသည် ထိုစဉ်ခဏ၌ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းတို့နှင့် တဒင်္ဂမျှတွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် လွှတ်တော်၏ ဝရန်တာရှေ့သို့ မျှော်မှန်းလျက်ကြည့်နေသည်။ သူ၏ရှေ့တည့်တည့်ဝယ် သူနှင့်တကွသော အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ် ခုနှစ်ဦးတို့အားရည်စူး၍စိုက်ထူရမည့်အထိမ်းအမှတ်တခု ပေါ်ပေါက်လာမည်ကို သူမတွေးနိုင်ခဲ့။ သို့သော်အနာဂါတ် မြန်မာပြည် မည်သို့ဖြစ်သင့် သည်ကိုမူ သူတွေးမိပေလိမ့်မည်။

"တော်ပြီဗျာ။ ကျုပ်တော့နိုင်ငံရေးအနားယူပြီးစာကလေးဘာကလေးထိုင်ပြီး ရေးဦးမယ်။ ဒီမယ်ဗျာ၊ ဆရာရဲ့၊ ကျွန်တော်လဲ အနုပညာသမားပါဗျာ"

ဤစကားတို့မှာ ကိုသိန်းဟန်ဘက်သို့လှည့်ရင်း ပြောလိုက်သောစကားများဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ကား အနုပညာဆီသို့စိတ်မရောက်။

"ဘရင်းဂန်းအလက် ၂၀၀...."

"ကျုပ်တို့ရဲ့ ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာတွေကို ဖော်ထုတ်ကြဘို့အချိန်တန်ပြီ။"

ဆရာဦးဘချိုသည် ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာ၏အထိမ်း အ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှတ်ဖြစ်သည်၊ ထိုစဉ်က ထိုအထိမ်းအမှတ်မှာ ထိုတခုတည်းသာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာဦးဘချိုက ထိုစကားကို ပြောလိုက်သောအခါ အားလုံးကခေါင်းညိတ်လေသည်။

ဆရာဦးဘချိုသည် ချိုအေးသောအသံဖြင့် တတွတ်တွတ် စကားပြောနေသည်။ ရုပ်သေး၊ မြေဝိုင်းဇာတ်....ဇာတ်ပွဲ....ပြဇာတ်။ဤအကြောင်းတို့ကိုချည်းပြောနေသည်။

"ကျွန်တော်ကတော့ရေးမယ်–ရေးမယ်။ ရေးစရာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဆရာချိုပြောတဲ့ အနုပညာအကြောင်း စိတ်ကူးထားတယ်။ ကျွန်တော်တို့လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင်၊ ကျွန်တော်တို့တစုအရှေ့ဘက်ခရီးထွက်မယ်ဗျာ။ ယိုးဒယား၊ မလေးကျွန်းဆွယ်၊ ဘိုနီယိုကျွန်း၊ဘာလီကျွန်း....အို....စုံအောင်သွားမယ်ဗျာ။ ဆရာချိုအကြိုက်ဘဲဗျာ့။ဟဲ....ဟဲ။ ဗမာအက၊ ဗမာ့ဂီတတွေဟာ ဟိုဘက်က လှည့်လာတာတွေရှိတယ်။ ဒါတွေကို စုံစမ်းရမယ်။ အာရှတိုက်သားတွေ တဦးနဲ့တဦး ဘယ်လိုဆက်စပ်မှုရှိတယ်ဆိုတာကိုလေ့လာရမယ်။ကျွန်တော်လဲအနုပညာသမားပါဗျာ။"

ဗိုလ်ချုပ်ကစိတ်ကူးယဉ်ကာပြောနေသည်။ ပြောတိုင်းပြောတိုင်း အနုပညာသမား ဖြစ်ကြောင်းကို ထပ်ကာထပ်ကာ ဆိုသည်။ ကျွန်တော်တို့က သူ့အားတော်လှန်ရေးသမား စာရင်းထဲ၌သာ သွင်းထားပြီး၊အနုပညာသမားအနေနှင့် အဖက်မလုပ်မှာစိုးသောလေသံဖြင့်၊ထပ်ကာထပ်ကာဆိုသည်။ကိုသိန်းဖေက "ဟုတ်ပါတယ်၊ကျုပ်တို့ကလဲ မောင့်ကိုအနုပညာသမားစာရင်းထဲမှာ ထည့်ထားပါတယ်"ဟု ပြောဘိသည့်အလား ခေါင်းကိုညိတ်ကာ ညိတ်ကာပြသည်။

ကျွန်တော်သည် ၎င်းတို့၏အနုပညာဆွေးနွေးပွဲကြီးကို ကဏ္ဍ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောဇပြုချင်လာပါသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်ချက်ဝင်လာပြန်ပါပြီ။ လုပ်ကြပါဦး–အရပ်ကတို့။ ဘယ်နှယ့်ဟာလဲ ဒီဘရင်းဂန်း ၂၀၀-ဆိုတာ။

စိတ်ထဲတွင်သည်ကဲ့သို့ ညည်းတွားမိလိုက်သည်။

စိတ်ထဲ၌ညည်းမိရာမှ၊ အကယ်ပင် ပါးစပ်မှထွက်သွားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ နားနားသို့ကပ်၍၊ "အဲဒါတွေကိုလဲ စဉ်းစားဘို့ကောင်းတယ်"ဟု ပြောမိပါသည်။

"ဆရာရေ၊ အထူးသတိဝီရိယရှိဘို့ လိုတယ်လို့ ထင်တာဘဲဆရာ"ဟု ကျွန်တော်က ဆရာချီအားလှမ်း၍ စစ်ကူတောင်းသည်။ ဆရာချီသည် သူ၏အနုပညာနှင့် သူစိတ်ကူးယဉ်နေစဉ် ကျွန်တော်ဆိုသောအကောင်က သူ့ကို သတိပေး လိုက် မိလျက်သားရှိနေသည်။ ဆရာချီမျက်နှာ ညှိုးသည်ဟုထင်လိုက်မိသည်။

ဆရာချီ နှုတ်ငြိမ်သွားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကား တတွတ်တွတ်နှင့် စကားပြောဆဲ။

"ဗျာ။ စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူး။ ခင်ဗျားကပူမနေစမ်းပါနဲ့။"

ဗိုလ်ချုပ်က ခတ်အေးအေးပင် ပြောသည်။ သူ့၌တုန်လှုပ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိ။ ကျွန်တော်ကအနုပညာ၌ စိတ်ဝင်စားနေကြသည်ကို အလိုက်မသိ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သဖြင့်၊ အနုပညာသည် တသိုက်က ကျွန်တော့်ကို မျက်စောင်းထိုးကြလေသလားမပြောမိ။ သို့သော် သူတို့သည် အနုပညာ၏အဆစ်အပိုင်းကိုဆက်ပြောက်လေရှည်နေကြသည်။

"ဗိုလ်ချုပ်ကိုလူတရာမှာ ကိုးဆယ့်ကိုးဟာ ချစ်တယ်ဆိုတာကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျန်တဲ့တယောက်ရဲ့စိတ်ကို ကျွန်တော်တို့မသိနိုင်ဘူး။"

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်စကားပြောပုံအေးစက်စက်နိုင်လှသည်။ကျွန်တော်အားမရပါ။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်သည် သူ့၌ရန်သူမရှိဟု ဆိုနေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် စကားလိုးလွှဲ၍ ပြောရပြန်သည်။ ကျွန်တော့်၌စကားကိုလွှဲပြောရန် အချက်များစွာရှာ၍မရပါ။ အတိုက်အခံသမားတို့၏ အကြောင်းကို ရောက်သွားပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် တနေ့သ၌၊ သူ၏ရုံးခန်းထဲတွင်၊ ကျွန်တော်အား ဒေါက်တာဘမော်အကြောင်းမေးဘူးသည်။

"ခင်ဗျားဘယ်လိုထင်သလဲ ဒေါက်တာဘမော်ဟာ နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံပေါ်မှာ ပြန်ရောက်နိုင်ပမလား။"

"ဆူကာမိုထောင်ကထွက်စမှာ သူပြန်ပြီးတက်လာဖို့လမ်းရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်လဲ ဒေါက်တာဟာ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ပြန်ပေါင်းထုပ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့တယ်။ ပြန်ပေါင်းထုပ်ပါစေလို့လဲ ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့ ယုံကြည်ချက်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့စိတ်အားထက်မှုကို ဗဟုသုတ လောင်းပေးဖို့လိုတယ်လို့ထင်တယ်။"

"ဟာဗျာ၊ ခင်ဗျားဥစ္စာ စိတ်ကူးလို့သာ ကောင်းတာ ပါ။ တကယ့်လက်တွေ့မှာ လူကြီးတွေကခက်တယ်။"

"ဟုတ်ပါတယ်လေ။ ဒါကြောင့်လဲ ဟိုတုန်းကတက်လာဖို့လမ်းရှိပေမဲ့၊ ယခုတော့ ဒီလမ်းပိတ်သွားပြီလို့ ဆိုချင်တယ်။ ဒေါက်တာဟာ မြေကြီးပေါ်မှာ ခြေချလို့မရသေးဘူးဗျ။အဲ၊ ရတဲ့တနေ့ဟာတော့၊သူ့နေ့ဘဲ။"

"ဟဲ၊ဟဲ၊ နို့ပေမဲ့၊ မရတော့ပါဘူးဗျာ" ဟု ဗိုလ်ချုပ်က သူ့ထင်မြင်ချက်ကိုပြောခဲ့ဘူးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနေ့ကလည်း သူ၏ထင်မြင်ချက်မှာ ထိုအတိုင်းပင်။

သို့နှင့်ဦးစော၏အကြောင်းသို့စကားဦးလှည့်သွားပြန်သည်။

အနုပညာသမားတို့ကား တွတ်တွတ်ထိုးနေကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ယိုးဒယားရာမကို အင်ဒိုနီးရှားအထိခြေရာလိုက်၍ကောက်နေကြသည်။

ကျွန်တော်ကား ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ဦးစောတို့နှစ်ဦးသားတွေ့ဆုံကြသည်ဟူသော သတင်းကိုခြေရာကောက်နေမိသည်။

"ဦးစောလဲလူကောင်းပါဗျာ။ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တဦးလို့ ဆိုရမှာပါဘဲ၊"

ဗိုလ်ချုပ်သည် ဦးစောအပေါ်၌ အနည်းငယ်မျှ မကောင်းမထင်ခဲ့ပါ။ မဥပါဒ်ခဲ့ပါ။ သို့နှင့်ပင်အသက်ကို စွန့်လွှတ် ခဲ့ရပေသည်။ သူ့၌ရန်သူမရှိဟူသောယုံကြည်ချက်ဖြင့် အတွင်းဝန်ရုံး၌ အစောင့်အရှောက်မရှိဘဲ ဟာလာဟင်းလင်း ထားခဲ့ သည် ကို ကျွန်ုပ်တို့ထောက်ရှုကြည့်ပါလျှင်၊ဗိုလ်ချုပ်သည်ဦးစောအပေါ်၌ မည်သို့မျှ မဥပါဒ်ခဲ့သည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ပါပြီ။

လောက၌ ဖြစ်သည်တို့လည်းဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ပျက်သည်တို့လည်းပျက်ခဲ့ပြီ။ လောကဓံတရားဟူသည်ကို၊မည်သူမျှမဟန့်တားနိုင်။ ကံ ဟူသည်ကို မည်သူမျှရှောင်ကွင်း၍မရနိုင်။ လွန်လေပြီးသမျှတို့သည် လွန်ပါစေ။ ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ ဖြစ်စဉ်တို့ကို တစေ့တစောင်းကြည့်၍မြင်ရသမျှကို တင်ပြနေခြင်းဖြစ်၏။ မည်သူအား မည်သို့မျှစေတနာမထား။ သူ့အကြောင်းနှင့်သူ၊ ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ်မျှသာဖြစ်သည်။ ထိုသူအား အမှန်းတင်၍၊ ဤသူကိုအဆိုးဟုမဆိုလိုပါ။ ကျွန်ုပ်တို့မြတ်နိုးသော ဗိုလ်ချုပ်၏ စေတနာကိုသာ မော်ကွန်းတင်လိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့စကားပြော၍ကောင်းတုန်း၊ မိုးပက်လာသည်။ အနုပညာဆွေးနွေးပွဲမှ နိုင်ငံရေးဘက်သို့ ကျွန်တော်ချော်တော ငေါ့သည်ကို ဆရာချိုက နည်းနည်းမျှ သဘောကျဟန်မတူ။ ဆရာချို၏စိတ်သည် ဂဏာမငြိမ်တော့ပြီ။ ထို့ကြောင့် သူကပင် စတင်၍စကားဖြတ်ပြီး၊ လူချင်းခွဲရန်ပြောသည်။ သို့နှင့်ပင် လူစုကွဲကြလေတော့သည်။

အမှန်မှာ ဆရာချိုသည် အသံလွှင့်ဌာနသို့ ညညလာအိပ်နေသူဖြစ်ရာ၊ သူ့ဥမည်မျှ သောက ရောက်နေသည်ကို ကျွန်တော်နားလည်သင့်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က "ဘရင်းဂန်း ၂၀၀"ကို စိတ်စွဲနေသောကြောင့်၊ ထိုအကြောင်းကို မပြောဘဲမနေနိုင်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်နေ့ညဥ့်ပင်လျှင်ဆရာချိုအား ဘရင်းဂန်း ၂၀၀ အကြောင်း ပြောလိုက်မိသေးသည်။

ညကဆရာချိုသည် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တို့ကို ပြောနေသည်။ ဂီတအကြောင်းလည်းပါသည်။ ရုပ်သေးဥ္စက်ရုပ် ဆင်ရုပ်နှင့် တောတောင်ရေမြေတို့ကို ထည့်သွင်းပြသည့် သဘောကိုလည်း ရှင်းပြသည်။သည်ကြားထဲတွင် ကျွန်တော်က ဘရင်းဂန်း ၂၀၀ကို ပစ်သွင်းလိုက်သေးသည်။

"ဆရာရယ်" ကျွန်တော်ကညည်းသည်။

"ဆရာရယ်၊ ဆရာတို့အတွင်းဝန်ရုံးကလဲ၊ သာလာယံစရပ်လိုတံခါးမရှိဓားမရှိနဲ့၊ဘယ့်နှယ့်လဲဆရာ။ တလောကလဲကျွန်တော်ဗိုလ်ချုပ်ဆီရောက်ခဲ့တယ်။ သူ့ရုံးခန်းဝမှာ ပြာတာတောင်မတွေ့ခဲ့ရဘူး၊ ကျွန်တော်စွတ်ပြီးဝင်သွားတော့ ဗိုလ်ချုပ်တဦးထဲထိုင်နေတာတွေ့ရတယ်။ ဆရာတို့ ဘယ်လိုနေကြထိုင်ကြတာလဲ။ ဘရင်းဂန်းကိစ္စကြီးကလဲ ဘယ့်နှယ့်လဲ။ကျွန်တော်တော့ ဟောဒီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟောဒီဟာတွေကိုဟောဟို–ဟောဟိုဥစ္စာတွေနဲ့ ဆက်စပ်ကြည့်ရင် ဟောသလို–ဟောသလိုမြင်မိတယ်။"

ကျွန်တော်ကား စိတ်တွင်စနေဝင့်စနင်းဖြစ်သမျှကို ဇွတ်အတင်းပြောချလိုက်ပါ၏။

ဆရာဦးဘချိသည် အတန်ကြာမျှတွေဝေနေသည်။

"ခက်တယ်ကွယ် ဒို့ငမိုးကလဲအခက်သားကွဲ့။"

ငမိုးမှာအခြားသူမဟုတ်ပါ။ ဗိုလ်ချုပ်ကို ချစ်စနိုး ခေါ်ကြသော အမည်ဖြစ်ပါသည်။

"အေး....ငမိုးကလဲ ခက်တယ်ဟေ့" အစောင့် အရှောက်အကြောင်းပြောယင်၊ ငါ့ကို တောင်ပေါက်သ ကွဲ့။ ဗေဒင်အကြောင်းပြောယင်၊ သာလို့တောင်ပေါက်သေးတယ်။ သူ့ဇာတာကမကောင်းဘူး။"

ဆရာချိသည် ဘယ်ဂြိုဟ်ကို ဘယ်ဂြိုဟ်ကခွ၍စီးနေကြောင်း ပြောပြပါ၏။ ဗေဒင်ကိုကျွန်တော်နားမလည်။ အတွင်းဝန်ရုံးစရုပ်ဖြစ်နေသည်ကိုသာနားလည်သည်။

"အေးကွယ်.... အစောင့်အတွက်တော့မပူပါနဲ့။ ကောင်စီတဖွဲ့လုံးက ဆုန်းဖြတ်လိုက်ပါပြီ။ နက်ဖြန်ခါနာရီကျရင်၊အတွင်းဝန်ရုံးအဝင်အထွက်ကို အစောင့်နှစ်ထပ် စောင့်လိမ့်မယ်။"

ထိုညက ဆရာဦးဘချိ၏အိပ်ခန်းမှ ကျွန်တော်သန်ကောင်ကျော် နှစ်ချက်တီးပြီးကာမှ အိမ်သို့ပြန်ခဲ့သည်။

ဆရာဦးဘချိ၏ နှစ်သိမ့်စကားကြောင့် အမျိုးမျိုးစိတ်ဝင်သက်သာရာရသဖြင့် စိတ်ချလက်ချ အိပ်လိုက်သည်။

နံနက် ၁၀ နာရီထိုးကာနီးမှ ကျွန်တော်အိပ်ရာမှ နိုးသောဟူ၏။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်အိမ်မှာ အသံလွှင့်ဌာနရုံးခန်းနှင့် ခဲတပစ်သာ ဝေးပါသည်။ နိုးလျှင်နိုးချင်းပင် ရုံးခန်းဆီသို့လာခဲ့သည်။

ကိုခင်ဇော်သည် ကျွန်တော့်စာပွဲအနီးတွင်ငိုင်နေ၏။

"ဟေ့ကြားပြီလား။"

"ဘာလဲဗျာ။"

"ဗိုလ်ချုပ်တို့ မရှိတော့ဘူး။"

"ဟာ-- ခင်ဗျားကြီးကလဲ။"

ကျွန်တော်၊ထိုညက၊မည်မျှစိတ်ချလက်ချရှိသွားသည်ကို စဉ်းစား၍ သာကြည့်ကြပါတော့။ကိုခင်ဇော်ပြောသည်ကိုပင်လျှင်၊ မယုံနိုင်ပါ။ သို့သော်အမှန်အတိုင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်သည် မျက်နှာလွှဲခဲ့ပြီ။

ကျွန်တော်သည် ဤသတင်းကိုကြားပြီးသည့်နောက်၊ ကားတစင်းဖြင့် စီးပွားရေးသတင်းစာတိုက်သို့ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

လောကဓာတ်တခုလုံးသည် သည်းထန်းစွာ ငိုကြွေး၍နေလေသည်။ မိုးသီးမိုးပေါက်တို့မှာ အဖြိုင်ဖြိုင်ကျနေ လေသည်။

လမ်းသွားလမ်းလာ ဟူ၍မျှားမရှိ။ စိုရွှဲနေသောလောကဓာတ်တွင်မြင်မြင်သမျှတို့သည် သွေ့ခြောက်၍နေလေသည်၊

"ဖြောင်း" ဟူသောလူသတ်သမား၏ သေနတ်သံနှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့၏ လှုပ်ရှားခြင်းသည် ရပ်စဲသွားဟန်တူလေသည်။

"ရန်သူမရှိဘူးဆိုတဲ့ အောင်ဆန်းကြီးရဲ့။ ဘယ်နှယ်လဲကွဲ့။"

စိတ်ထဲ၌ယင်းကဲ့သို့ အော်ဟစ်ပစ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ ရှေ့တည့်တည့်သို့ စိုက်လျက်ကြည့်နေပါသည် မှန်ပါ၏။ သို့သော် ဘာကိုမျှမမြင်ရ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးကောင်းကင်တခုလုံးသည်းထန်စွာရှိုက်၍–ရှိုက်၍–ငိုကြွေးသည်ကိုကား ကျွန်တော်သတိထားမိပါ၏။

ကျွန်တော်ကား မငိုပါ။

ကျွန်တော်၏ မျက်ရည်တို့သည် ဒုတိယမ္ပိခမ်းခြောက်ခဲ့လေပြီတကား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကို အရတိုက်ယူခဲ့သော သူ့ရဲကောင်းအာဇာနည် ဖြစ်သည်ဟူ၍ နှောင်းလူတို့က အဓွန့်ရှည်စွာ ရာဇဝင်၌စာတင်ကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော်ကျွန်တော် တခုစဉ်းစားမိသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဘာကိုတိုက်ခဲ့သနည်း။ လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ခဲ့သည်မှန်၏။ သို့သော်စစ်စစ် ပေါက်ပေါက်ရှာဖွေကြည့်ပါဦး။ လွတ်လပ်ရေးအတွက် သူဘာကိုတိုက်ခဲ့သလဲ။

သည်အချက်သည် စဉ်းစား၍ကောင်းသော အချက်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်စဉ်စားကြည့်သည်။ စာရှုသူမိတ်ဆွေ....၊ မိတ်ဆွေ၌အချိန်ပိုရှိလျှင် ကျွန်တော်နှင့် အတူလိုက်၍ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါလား။

မိတ်ဆွေ စဉ်းစားခန်းဝင်တော့မည်။ သို့သော် ထိုကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိတ်ဆွေစဉ်းစားခန်းမဝင်သေးမီ မိတ်ဆွေ ကပဏာမ အစမ်းသဘောနှင့် တောင်တောင် အိအိတွေးတော ငေးမောနေမိမည်ကို ကျွန်တော်မြင်ယောင်ပါသည်။

အကယ်၍ ဗိုလ်ချုပ်တိုက်ခဲ့သော လွတ်လပ်ရေးစစ်ကြီးသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့သည် ဆိုပါတော့။

မိတ်ဆွေ တွေးမိပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍သာလွှင်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကြီးမှာ မအောင်မြင်ဘဲရှိခဲ့ပါလျှင် ယနေ့အဖို့၌ လွတ်လပ်ရေးသည် သူ့ကြောင့်ဘဲရခဲ့သလိုလို ဆောင့်ကြွားကြွားနှင့်အသားယူနေကြသော ဗိုလ်ချုပ်၏တိုက်ပွဲမှာအမြတ်ထုတ်နေကြသူတို့သည် အဘယ်ပုံ နေကြလိမ့်မည်နည်း။

သတ္တိကြောင်သူတို့သည် ဓမ္မတာအားဖြင့် အပေါ်စီးရသည့်အခါ ဆောင့်ကြွားကြွားနိုင်တတ်သည်။ ဆောင့်ကြွားကြွားနိုင်သူတို့သည် အရေးမလှသည့်အခါ အမြီးကုပ်တတ်ကြသည်။

"သူတို့သည်လိုဘဲ အမြီးကုပ်ကြမှာပါဘဲ" ဟု မိတ်ဆွေတွေးမိကောင်း တွေးမိပေလိမ့်မည်။

သို့သော်တခုရှိသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဘာကိုတိုက်ခဲ့သည် ဟူသောအချက်ကိုနားလည်လျှင်ဆောင့်ကြွားကြွားလုပ်စရာလည်းမလို၊ အမြီးကုပ်နေရန်လည်း အခွင့်ရှိတော့မည်မဟုတ်။

အမှန်မှာ ဤလွတ်လပ်ရေးရပြီးသည့်ခေတ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်၏ စိန်နားကပ်အရောင်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ပါးမှာပြောင်၍ လက်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ဗိုလ်ချုပ်၏ တေဆေးကောင်းလွန်း၍ ဝမ်းသက်သည်မဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကျယ်ခြင်းကြောင့် ဝမ်းလာသည်ဟုအယူရှိနေခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်းဗိုလ်ချုပ်ဘာကိုတိုက်ခဲ့၍၊ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဘာအမြတ်ကျန်ရစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့မတွေးမိကြ။

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အမြတ်ဟူသည်မှာ၊ ဆိုင်စင်ကျမကျ၊ ရာထူးရ မရ၊ လူထုအပေါ် ဗိုလ်ကျနိုင် မကျနိုင်၊ အရာရှိအပေါ်

www.burmeseclassic.com

ဩဇာပေးနိုင်မပေးနိုင်၊အခွင့်အရေးပို ရ မရစသော ချောက်ချိ ချောက်ချက်လုပ်ငန်းများ အပေါ်အမှီပြုကာ တွက်ချက်၍ ရနိုင်သမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။

မိတ်ဆွေ ကျွန်တော်နှင့်အတူလိုက်၍ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။

မိတ်ဆွေ၊ကျွန်ုပ်တို့သည်ဗိုလ်ချုပ်ထားခဲ့သောအရင်းမှအမြတ်ကိုပင် ကျကျနန မထုတ်တတ်သေးပါတကား။

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဘဝကားချပ်များကို တခုစီလှန်လှော၍ ကြည့်ကြစမ်းပါဦး။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ဥာဏ်ကောင်းသည် မှန်၏။ စိတ်ရင်းကောင်းသည်မှန်၏။ အမျိုးကိုချစ်သည်မှန်၏။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်သည် နုစဉ်အခါက လူပျင်းကလေးတယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ဆံပင်ညှပ်ဖို့ပျင်း၏။ အတန်းစာကျက်ဖို့ပျင်း၏။ အများတကာနှင့် ဆက်ဆံပေါင်းသင်းဖို့ပျင်း၏။ ကုန်ကုန်ပြောရသော် ထမင်းစားဖို့ပင်လျှင် ခပ်ပျင်းပျင်းဖြစ်၏။ငါ့ဝမ်းပူဆာမနေ၍သာ စားလိုက်ရသည်။ ထမင်းမစားဘဲနေ၍ရလျှင် ပျင်းသောကြောင့် စားမိမည်မဟုတ်။

အကြောင်းကိုမယုံလျှင် ဗိုလ်ချုပ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်သလိုနေတတ်ထိုင်တတ်ပုံကြည့်၍အကဲခပ်လေ။ဗိုလ်ချုပ်နှင့်နီးစပ်သူတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ညာဉ်ကိုသိကြပေသည်။

စင်စစ်ဗိုလ်ချုပ်သည် လောကီစည်းစိမ်တိုးပွားမှုကို ဆောင်ရွက်ရန်ပျင်းသူတယောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ ဗိုလ်ချုပ်သည် ငယ်စဉ်ကပင်လျှင် ဥာဏ်ထုံသူဖြစ်ခဲ့ပါမူ၊ လူပျင်းဘဝသည် လူဖျင်းဘဝ သို့သက်လျှောရဖို့သာရှိသည်။

သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်၏ပဋိသန္ဓေစိတ်ဓာတ်ကား အပျင်းဘဝမှ

www.burmeseclassic.com

လွတ်မြောက်ရေးကိုရှေ့ရှုသော စိတ်ဓာတ်ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်ဓာတ်ကြောင့် မလှုပ်မရှက်အေးစက်စက်နေတတ်သူသည် စစ်ပညာကို အပူတပြင်း သင်ကြားခံယူခဲ့သည်။ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဆင်ပုံ ဆင်နည်းတို့ကို ဖိနှိပ်ခံရခြင်းဒဏ် ပါးရိုက်ခံရခြင်းဒဏ်တို့ဖြင့် လဲလှယ်၍ယူခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်သည် အပျင်းဘဝကို တော်လှန်၍ ဝီရိယဘဝကိုက အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ကြံဆောင်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည်မိမိ၏ လူပျင်းစိတ်ဓာတ်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည်သူ၏ကိုယ်ကို တိုင်းပြည်အတွက်ပူဇော်ထားသူ ဖြစ်ရကားသူ၏လူပျင်းစိတ်ဓာတ်ကိုတိုက်ခိုက်ရင်းမှ တိုင်းပြည်၏ အပျင်းစိတ်ဓာတ်ကိုပါ တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

သို့သော်ကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့အထိလူပျင်းဟုအခေါ်ခံရမည် ကိုမကြိုက်သော်လည်း ဝီရိယကောင်းစွာ မရှိသေး။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ဇွတ်သမားဖြစ်၏။ ဇွတ်သမားများသည် မိမိ အမြင်ကိုသာအမြင်ဟုမှတ်ယူတတ်၏။ တဖက်သတ်ဖြစ်သည်။ ခပ် ရိုင်းရိုင်းစကားသုံးလျှင်၊ တစောက်ကမ်းသဘောသာသာမျှဖြစ် ၏။ များသောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်မိုးမမြင်လေမမြင်ဖြစ်လာ သည့်အခါတဇွတ်ထိုးလုပ်တတ်ကြသည်။ ရှေ့နောက်ဝဲယာထက် အောက်ကိုပြန်မကြည့်လို။ "ငါပြောတာဟုတ်တယ်၊ ငါလုပ်တာ မှန်တယ်" ဟူသော တဖက်သတ်တွေးတောချက်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကန်း တောတိုး လုပ်လေ့ရှိ၏။

မိတ်ဆွေစဉ်းစားရမှာ ပျင်းလာပြီလား။ မပျင်းပါနှင့်ဦး။ မိတ်ဆွေတို့၊ ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်ကဗိုလ်ချုပ်ဇွတ် မဟုတ်လား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်သည်ကြီးမားသောနိုင်ငံတော်၏တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ရန်သန္နိဋ္ဌာန်ချမှတ်လိုက်သည့်နေ့ကစ၍၊သူ့အမြင်နှင့် ကိုယ့်အမြင်ကို ညှိနှိုင်းသောဆင်ခြင်တုံတရားတို့ကို အမြဲတစေ ပင်လက်ကိုင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် မဆင်မခြင်ထင်ရာ စွတ်လုပ်သောအမူအကျင့် တို့ကို တော်လှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

သို့သော်မိတ်ဆွေနှင့်ကျွန်တော်တို့မှာအမြတ်ထဲကအရှုံးပေါ် နေပြန်ပြီ။

"လွတ်လပ်တဲ့အခါ၊ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ကရော့၊ လွတ်လွတ်နဲ့ လပ်လပ်ထင်ရာမြင်ရာ ဇွတ်တိုးလုပ်ကြတာပေါ့။"

ဤကဲ့သို့ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆနေကြဆဲပင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ထို့ကြောင့်လည်း သောင်းကျန်းမှု အထွေထွေတို့သည် ဝေဝေ ဆာဆာရှိနေသည်မဟုတ်လော။

စိတ်၏သောင်းကျန်းမှု....ကိုယ်၏သောင်းကျန်းမှု....နှုတ်၏ သောင်းကျန်းမှု....သောင်းကျန်းမှုအထွေထွေတို့ကားမဆုံးနိုင် သည့်ဂမုန်းခိုင်ကြီးလို....။

ဗိုလ်ချုပ်သည် နစဉ်ကမှားခဲ့၏။ "ကျုပ်တို့တတွေ မှားတာ တွေရှိခဲ့တယ်၊မှားရင်လဲစေတနာနဲ့ မှားတာဘဲဗျာ့" ဟု တဖွဖွ ဝန်ခံခဲ့၏။

သို့ဖြစ်ငြားလည်း အမှားတော်ပုံ အရပ်ရပ်တို့ကို တော်လှန် တိုက်ခိုက်၍၊အမှန်ရောက်အောင် ကြံဆခဲ့၏။ပြောဆိုခဲ့၏ လုပ် ဆောင်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်လည်းလွတ်လပ်ရေးပဏာမတိုက်ပွဲတို့၌ ခြေချော် လက်ချော် အမှားများရှိခဲ့စေကာမူ၊"လွတ်လပ်ရေးကို တနှစ်အ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင်းရစေ့မယ်'' ဟူသော ကြုံးဝါးချက်အတိုင်း တိတိကျကျ အောင်မြင်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့၏။

ကျွန်တော် စဉ်းစားမိသည်။ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန်ကို ပင်လျှင် အမှားမှားအယွင်းယွင်း လုပ်နေကြသလော။

မိတ်ဆွေကောယင်းသို့ စဉ်းစားမိပါစ။ မှန်သည်ကို စဉ်းစား ရသည်မှာ များစွာမကောင်းလှ။ ထို့ကြောင့် အမှန်အကြောင်း မိတ်ဆွေမစဉ်းစားလိုလျှင် မစဉ်းစားပါနှင့်တော့။

ဗိုလ်ချုပ်သည် စည်းကမ်းကလနား ဟူသည်ကို နားမလည်။ သူ့ပုဆိုးဟူသည်မှာ သူဝတ်ဖို့၊ ငါ့ပုဆိုးဟူသည်မှာ ငါဝတ်ဖို့ဟူ သော အခြေခံစည်းကမ်းကိုမျှပင်မရှိသေ။ ပစ္စည်းပစ္စယတို့ကိုသူ့ နေရာနှင့်သူမထားတတ်။ စကားကို သူ့နေရာနှင့်သူ ပြောချင် မှပြောတတ်သည်။ သူ့ယုံကြည်ချက်ကို နေရာမရွေးပြောတတ် သည်။မခံချင်လျှင်လဲ၍သေပေရော့၊သူပြောချင်ရာပြော သူလုပ် ချင်ရာလုပ်မည်။

သို့သော်တနိုင်ငံလုံး၏ ကံကြမ္မာကိုဖန်တီးရမည့် လုပ်ငန်းသ ဘောသို့ ရောက်လာသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်သည် သူတပါးသူတို့ နှင့်လုံးဝမတူ၊စည်းကမ်းအလွန်ကြီး၍လာသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည်သူ၏၊ အမျိုးအဆွေနှင့် အပေါင်းအ ဖေါ်တို့အား သူနှင့်ရင်းနှီးသည်ကို အကြောင်းပြု၍ မချီးမြှင့်။ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို အကြောင်းပြု၍သာ ချီးမြှင့်သည်။လုပ်ရည် ကိုင်ရည်မရှိ၍ နှိမ့်ချသင့်သူတို့ကို သူ၏အဆွေအမျိုး အပေါင်း အဖေါ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ချမ်းသာမပေး၊ကာကွယ်မပေး၊ နှိမ့်ချ သင့်သူကိုနှိမ့်ချပေသည်။

စည်းကမ်းမဲ့အဖြစ်ကို ဗိုလ်ချုပ်သည် တိုက်၍ထုတ်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်မိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ချစ်မြတ်နိုးသော နိုင်ငံတွင် စည်းကမ်းဟူသည်မှာအဘယ်နည်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူသွားလူလာ လမ်းဘေး၌ အိမ်ရာတည်ထောင်၍ နေကြသည်မဟုတ်လော။ လမ်းမကြီးပေါ်၌ မည်သူမဆိုစည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ မစင်စွန့်နိုင်ကြသည်မဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ်တို့သာမက၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဩဇာဝတ်ကျေပြွန်မှုအပေါ် မှီခိုနေကြသည့် နိုင်ငံကြီးသားတို့ပင်လျှင်၊ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ကိုယ့်ဘိုသာလျှင် ကိုယ်အမြတ်ထုတ်နေကြသည် မဟုတ်လော။

ကိုင်း....စာရှုသူမိတ်ဆွေ။ စဉ်းစားလို့ရပါပြီလား။ စဉ်းစားရမှာပျင်းသေးလျှင် တအောင့်လောက်နားလိုက်ပါ။ စာရေးသူအဖို့မှာတော့ ရှေ့ဆက်ရေးရမှာကိုပင် ပျင်း၍ – ပျင်း၍လာချေပြီ။

သို့သော်“ဒီသောက်ကျင့်တွေဖျောက်ရမယ်”ဟူသော ဗိုလ်ချုပ်၏ စစ်ကြေညာခဲ့သောအသံသည် ကျွန်တော်၏ နားထဲတွင် ဝင်နေပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဘာကိုတိုက်ခဲ့သနည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထသောသူထိုင်ရသည်

လယ်ကွင်းထဲတွင်အသီးအနှံမအောင်သော စပါးတို့သည်ခြောက်စထောင်လျက်ရှိသည်။ အသီးအနှံ အောင်၍၊ ပြည့်ပြည့်ဝဝရှိသောစပါးပင်တို့မှာကား၊ လယ်ကန်သင်းဘေးတွင် ကိုင်းညွတ်၍နေလေသည်။

လူ့လောက၌လည်း မပြည့်သူတို့မှာ ခြောက်စ ထောင်မြဲတည်း။ ပြည့်ဝသူတို့ကား ကိုင်းညွတ်လျက်ရှိတတ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂျပန်လက်အောက်သို့ကျရောက်ခဲ့စဉ်၊ ခြောက်စထောင်သော ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များတို့ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရပေသည်။ ၎င်းတို့၏မောက်မာမှုကို စတင်ရသော်၊ လေးဆူဒီပါ သီတာရေမြေဆုံးသော်လည်း၊ စာဖွဲ့ခြင်းမှာ ဆုံးနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ထင်မိသည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ဂျပန်ပြည်အကြောင်းကို လက်ဖကာဒီယို ဟန်း*၏ ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်အောင် ရေးသားထားချက်တို့မှ တဆင့်သိဘူးသူဖြစ်၍၊ ၎င်းတို့၏အနုပညာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့ကို အတော်ပင်လွမ်းမိသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဖူးယဉ်သမားကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဂျပန်တို့နှင့်ပူးပေါင်း၍လွတ်လပ်

* Lafcadio Hearn

www.burmeseclassic.com

ရေးကိုအရကြံသည့်အခါ၊ ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကိုအပြစ်မတင်လိုပါ။ စင်စစ်သူ့နည်းကိုပင် မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်မိသည်။ ယုံကြည်ချက်အရလည်း သူ၏တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းတို့၌ မိမိတတ်ကျွမ်းရာဘက်မှ ကူညီခဲ့သည်။

သို့သော် ရှေးကစိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် လက်တွေ့သဘောနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ၊ ဂျပန်ကိုအထူးစိတ်ပျက်သကဲ့သို့ ကျွန်တော်လည်း အလွန်စိတ်ပျက်မိချေသည်။

၁၉၄၂ခုဇူလိုင် ဩဂုတ်လလောက်တွင် ကျွန်တော်သည်ဂျပန်စစ်သားဆိုသူတို့နှင့် နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်အခါတွင် ကျွန်တော်ရုံးထိုင်ရာ ဒေသသို့ ကပ္ပတိန်တဦး ခေါင်းဆောင်၍ စစ်သားလေးငါးဆယ်ခန့်နှင့်အတူ ရောက်လာသည်။ သူတို့လူသိုက်နှင့်အတူ ခရိုင်ဝန်နှင့် ခရိုင်ရဲဗိုလ်မှူး ဆိုသူတို့လည်း လိုက်ပါလာကြသည်။

ကျွန်တော်သည် မြို့နယ်၏တာဝန်ခံ အရာရှိတဦးအနေဖြင့် ထိုလူစုကိုညှော့်ခံကျွေးမွေးခဲ့ပေသည်။ ဂျပန်စစ်ဘီလူးတို့မှာ မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ရာတွင် အတော်ပင် အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ်ရှိဟန်တူသည်။ အကြောင်းကိုဆိုသော် ကဇော်ဆိုင်မှ ကမန်းကတန်းနှင့်ဖြစ်သလို ချက်ကျွေးသော ထမင်းဟင်းတို့ကိုပင်လျှင်အလွန်ကောင်း၏ဟု ချီးကျူးကာ မြိန်ရည်ရှက်ရည်စားသောက်ရင်း သူတို့က ကျွန်တော့်အား အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုည၌ ဂျပန်စစ်သည်တော် တစုတို့သည် ဝိုက်ကားအောင်စားပြီးသော်၊ ဗိုလ်တဲသို့မြန်းကြွကြလေသည်။ ကျွန်တော်ကားရှင်းတို့ကို ဗိုလ်တဲအထိ လိုက်ပို့ပြီးနောက် ဗိုလ်တဲနှင့် မလှမ်းမ

www.burmeseclassic.com

ကမ်းတွင်ရှိသော မိမိနေအိမ်သို့ပြန်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်ကလူကဲကို ကောင်းစွာခပ်တတ်သူ မဟုတ်သေးပါ။ ယခုလည်းလူ့အကဲကို ခပ်တတ်ပြီဟု မယူဆသေးပါ။ ထို့ကြောင့်ဂျပန်တို့၏အကဲကို တညနေမျှ အချိန်ဖြင့် မှန်းဆ၍မရနိုင်ခဲ့။ အိမ်သို့ရောက်သော်လည်းငင်းတို့သည်ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေလော၊ရန်သူလောဟု ခွဲခြား၍မရနိုင်သေး။ စိတ်တထင့်ထင့်နှင့်မို့ ထိုညကကောင်းစွာ အိပ်မပျော်။ တချက် တချက်၌ ဗိုလ်တဲဘက်မှ စကားဆူညံစွာပြောသံကို ကြားရသည်။ တဒုန်းဒုန်းဒိုင်းဒိုင်းမြည်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ တရုပ်ကဇော်ဆိုင်မှဆန်နီအရက်သည် အစွမ်းပြ၍နေချေပြီဟုသာ ကျွန်တော်စိတ်တွင်ထင်မြင်လာသည်။

နံနက်တွင် အိပ်ရာမှစောစောထသည်။ ဂျပန်တို့ကိုသဘော်ဆိပ်သို့လိုက်ပို့ရချေဦးမည်။ ကျွန်တော်လည်း အိမ်မှထွက်ခဲ့ရာ ဈေးဆိပ်သို့ရောက်သည်။ဈေးဆိပ်တွင်သူကြီးမင်းနှင့်တကွငင်း၏ လက်စွဲတော်များသည် မျက်စိမျက်နှာပျက်၍ နေကြသည်။

အကြောင်းကို မေးသောအခါ ဤသို့သိရသည်။

ထိုညက ကျွန်တော်အိမ်ပြန်ချိန်တွင် စကားပြန်တဦးနှင့် စစ်သားနှစ်ဦးသုံးဦးတို့သည်မိန်းမရှာထွက်ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရန်ကုန်မှလာသော ရောဝတီတထပ်သဘော်သည် ကျွန်တော်တို့ မြို့သို့ ဆိုက်ကပ်လာသည်။

ထိုအချိန်မှာ ဂျပန်စစ်သားတို့၏ ရိုင်းပြမှုကို ရန်ကုန်သူ ရန်ကုန်သားတို့ လက်တွေ့ခံစားနေရချိန်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်၌ ဂျပန်စစ်သားတို့၏ မောက်မာမှုကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် တွေ့ခဲ့ရသော သဘော်စာရေးကလေးတဦးသည် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ခံ

www.burmeseclassic.com

ရှိသည့်အားလျော်စွာလက်ဘက်ရည်ဆိုင်တဆိုင်တွင်ဖေါက်သည်ချမိသောဟူသတတ်။

ထိုအချိန်၌ ကျွန်တော်တို့မြို့ကို ဂျပန်ပဌမစ၍ ဝင်သည့်နေ့ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသဘော်စာရေးကလေးမှာ ပို၍မခံချင်ဖြစ်သွားဟန်တူသည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်တို့မြို့ကို ဂျပန်ဝင်သည်မှာနိမိတ်မကောင်းကြောင်းပြောပြလျက်ရှိသည်။ထိုပြောပြချက်တို့ကို စကားပြန်ကလေးက ဂျပန်စစ်သားတို့ကို ဘာသာပြန်ပြသည်။

ဂျပန်စစ်သားတို့သည် သဘော်စာရေးကလေးကို ဗိုလ်တဲသို့ဆွဲခေါ်သွားသည်။ ဗိုလ်တဲသို့ရောက်သောအခါ ဂျပန်စစ်သားတို့က အားချင်းမမျှသော သဘော်စာရေးကိုဝိုင်း၍ ဖိနပ်နှင့်ကန်ကြသည်။ ၎င်းနောက်သဘော်စာရေးကိုလက်ပြန် ကြိုးတုပ်၍၊ကုလားထိုင်တခုတွင် ချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ တညလုံးမတ်တတ်ရပ်၍နေစေသည်။ သဘော်စာရေးမှာဒဏ်ရာကြောင့်ကိုယ်လက်နာကျင်တောင့်တင်း၍ သော်၎င်း၊ အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်၍ သော်၎င်း၊တချက်တချက်မတ်တတ်မှာလဲ၍ကျသည်။ထိုအခါ "ဗူရှိဒို" စိတ်ဓာတ်တို့နှင့် ပြည့်ဝသော ဂျပန်စစ်သားတို့သည် သဘော်စာရေးကိုတယောက်တချက်ဖိနပ်နှင့်ကန်ကြပြန်သည်။ တညလုံးမိုးစင်စင်လင်းသည်အထိ ထိုသဘော်စာရေးသည်ငရဲကြီးရှပ်ထပ်၌ကျင်လည်ခဲ့ရလေသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုအကြောင်းမျိုးစုံကို နံနက်စောစောမင်္ဂလာမရှိဘဲကြားနာလိုက်ရပြီးသည့်ခဏ၌၊ သဘော်စာရေးကလေးကို လက်ပြန်ကြိုးတုပ်၍ခေါ်လာသော ဂျပန်ကပ္ပတိန်နှင့်စစ်သားတို့ကို ပက်ပင်းပါတွေ့ရပြန်သည်။ သဘော်စာရေးမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန္တလေးပိုးဖြူတိုက်ပုံအင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။ ထိုအင်္ကျီ၏ကျော ဘက်တွင် ဂျပန်စစ်ဖိနပ်သံခွာတံဆိပ်များ ရိုက်နှိပ်ထားသည်ကို ကျွန်တော်မရှုမလှမြင်ခဲ့သည်။

ထိုဂျပန်စစ်ဘီလူးတို့၏နောက်တွင်ခရိုင်ဝန်နှင့်ခရိုင် ရဲဗိုလ်မှူး ဆိုသူတို့သည်ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရသော ဆရာတော်ကြီးများ ပမာမျက်လွှာကို အောက်သို့ချလျက် လိုက်ပါလာကြလေသည်။

ဂျပန်စစ်သားတို့သည်ယနေ့ရောက်ယနေ့ဆိုသလိုပင် သူတို့၏ ဇာတ်ကို ထုတ်ဖော်၍ ပြကြလေပြီ။

စစ်သားဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။ ကျွန်တော်သည်စာပေ လိုက်စားသူအနေနှင့် စာထဲ ပေထဲ၌ သူရဲကောင်းတို့ကို မိတ်ဖွဲ့ခဲ့ ဘူး၏။ယခုလိုဂျပန်သူရဲကောင်းတို့နှင့်ကွာလှချေသည်။ဂျပန်ဂန္ထ ဝင်တွင် "ဗူရှိဒို"* စိတ်ဓာတ် "ဆမူရိုင်"+ အာဇာနည်စိတ်ထား "မိုနိုနိုအဝါရေ"† ခေါ် ထောက်ထားစာနာအားနာတတ်သော အမူအကျင့်စသည်တို့ကို ထောက်တိုမယ်ရ ဖတ်ခဲ့ဘူးပါ၏။

စာတွေနှင့် ငါတွေသည် တခြားစီဖြစ်ခဲ့၏။

နောက်ပိုင်း၌ ဂျပန်စစ်ဘီလူးတို့၏ရက်စက်မှုတို့ကို မြန်မာ တိုင်း၏ အသဲနှစ်လုံးဝယ် ရေးမှတ်ထားပြီဖြစ်၍ ကျွန်တော်အ ကျယ်ဝိတ္ထာရ မပြတော့ပြီ။

ကျွန်တော်နောက် ထပ်တွေ့ရသော ကင်ပေတိုင် ကပ္ပတိန် တဦးမှာမူ မယောမဟုခေါ်၏။ ၎င်း၏ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်မှာ ပုပု နှင့်ဖိုင့်ဖိုင့်ဖြစ်ရာ၊၎င်းအားသက်န်းဝတ်ဆင်ပေးလိုက်လျှင် ဣတ္တာ

---

* Bushido

\+ Samurai

† Monono aware

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှံ – ဘုန်းတော်ကြီး ဦးလောကနာထ၏ညီတော်သည်ဟုဆိုရမလောက်ဆင်တူရိုးမှားရှိ၏။ သို့သော်ခြားနားချက်မှာ ဣတာလျှံဘုန်းတော်ကြီး ဦးလောကနာထကမေတ္တာဘာဝနာပွါးသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ကပ္ပတိန် မယောမက ဒေါသအိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ကျွန်တော်နှင့်တွေ့စကဧည်း မယောမသည် ဒေါသမီးလောင်ဆဲဖြစ်သည်။ရင်းသည်ကရင်အမျိုးသားတို့၌ လက်နက်ရှိသည်ဟုမြန်မာတို့ကသတင်းပေးသည်ဆို၍လာခဲ့သည်။ကရင်အမျိုးသားတို့ရွာ၌ လက်နက်ရှာ၍မတွေ့။ထို့ကြောင့်မြန်မာဟူသည် လူလိမ်လူကောက်လူဆိုးများသာ ဖြစ်ရမည်ဟုဆိုသည်။ သို့သော်စင်စစ်ကျွန်တော်တို့မြို့က ကရင်ရွာ၌ လက်နက်ရှိသည်ဟု သတင်းပေးခဲ့သည်မဟုတ်ချေ။ထို့ကြောင့်မြို့နယ်ရှိတိုက်ပိုင်(ရဲဗိုလ်)က "ကျွန်တော်တို့သတင်းမပေးရပါ"ဟု စောဒကတက်သည်။ ဤစောဒကတက်ချက်ကို ကပ္ပတိန် မယောမက လက်မခံနိုင်။ အယုတ္တအနတ္တတည်းဟူသော ဂျပန်စကားကိုငေါက်ဆတ်ဆတ်ပြောသည်။

ထိုငေါက်ဆတ်ဆတ် အယုတ္တအနတ္တတို့ကိုမြန်မာလိုပြန်သော် ဤသို့ဖြစ်၏။

"မင်းဆင်ခြေမများနဲ့။ မင်းအုပ်ချုပ်တဲ့နယ်ကို မင်းရောက်သေးတာမဟုတ်ဖူး။ ငါမော်တော်ဘုတ်နဲ့ နှံ့အောင်လယ်ကြည့်ခဲ့ပြီ။မင်းသတင်းမပေးပေမဲ့ ပေးတဲ့လူကပေးနေတယ်။ ငါ့ကိုရိုးတီးရားတားမအောက်မေ့နဲ့။၁၉၀၄ခု ရုရှဂျပန်စစ်ပွဲတုန်းကစပြီး စစ်တိုက်လာခဲ့တာငါဘဲ။ဟိုတုံးက ငါကငယ်သေးသေးရှိသေးတယ်။ရုရှစစ်သားဆိုတာ ငါ့ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ထက် လေးငါးဆလောက်ရှိတယ်။နို့ပေမဲ့စစ်တိုက်ရာမှာ ဒီရုရှတွေဟာ အိး

www.burmeseclassic.com

ပေါလောတွေဘဲ။ ဒီလိုကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကြီးတဲ့ အကောင်ကိုငါကိုယ်လုံးချင်း ပြေးတိုက်ခဲ့တယ်။ ရုရှစစ်သားဟာ ဂိုက်နှစ်ဆယ်လောက်လွင့်သွားတယ်။"

မောက်မာသောအရှိန်ဖြင့် ဂျပန်သည် မြန်မာ၏အသိဉာဏ်ကိုစော်ကားခဲ့၏။ အကယ်၍ကပ္ပတိန် မယောမသည် ရာဇဝင်ပြေ့မပျက်နေခဲ့လျှင် ၎င်းကိုကျွန်ဘော်တို့မြို့က ဝိုင်း၍ကြည်ညိုကြမည်ဖြစ်၏။ သို့သော်လူနှင့်မလိုက်အောင် စကားလုံးထွားတတ်သောကြောင့်ကပ္ပတိန် မယောမမှာရဲအဖွဲ့၏လှည့်စားချက်ထဲတွင်ဝလခြီးလည်ခဲ့ပေသည်။ ဝလခြီးဟူသော အသုံးအနှုန်းမှာ အနုပညာမြောက်သော အသုံးအနှုန်းမဟုတ်။ သို့သော်ကပ္ပတိန် မယောမအဘို့ကား ဆီလျော်သောစကားလုံးများဖြစ်သည်။

ဤကားဂျပန်စစ်သားတို့၏ မောက်မာမှုကိုနမူနာပြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကဂျပန်စစ်သားတို့သည် အလွန်'ထ'ကြသည်။

ထို'ထ'သောသူတို့သည် ယနေ့အဖို့၌ ဘယ်အခြေတွင်တည်ရှိနေပါသနည်း။

ဂျပန်ဘုရင်၏ နန်းတော်မုခ်ဦးတွင် 'ရှိဘာ' ဥယျာဉ်ဟူ၍ရှိသည်။ ထိုဥယျာဉ်ဝဝယ် ထလွန်းသောဂျပန်စစ်သည်တော်၏ အကြွင်းအကျန်ဖြစ်သော စစ်သားတဦးသည် လည်တွင်စာဆွဲကာမတ်တတ်ရပ်နေသည်။ သူ၏ရှေ့တွင် ပိုက်ဆံခံသော ပုံးတခုချထားသည်။ ထိုပုံးထဲတွင်၊ ယန်ဒင်္ဂါးတဆယ် (မြန်မာငွေတမူး) တန်စက္ကူအနည်းငယ်တို့ရှိကြသည်။

တိုကျိုမြို့တော်ရှိ အလုပ်သမား၊ စာရေးစာချီ၊ ကုန်သည်ပွဲစားလူထုသည် ဂျပန်ဖက်စစ်၏သားတော်အနီးတွင် ဗြဲဟိုသွားလာလျက်ရှိကြသည်။ သို့သော်ထိုထိုသော လူထုကဆိုက်မှာ ၎င်း

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်စစ်သားကိုသစ်ရုပ်ပမာတမျှ ထင်မြင်ကြဟန်တူသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဂျပန်စစ်သားဟောင်း သူတောင်းစား၏ ပိုက်ဆံခွက်ထဲ၌တမူးတန်စက္ကူများပြည့်ပြည့်ဝဝရောက်ဟန်မတူ၊

ကျွန်တော့်ကိုစေတနာ ပိုရန်ကောဟု အပြစ်တင်သော်ခံရပါမည်။သို့သော်ကျွန်တော်တို့မှာ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာ အရဒါနကုသိုလ်ပြုသော အကျင့်ရှိပါသည်။ ထိုအကျင့်ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဒါနပြုရန်အားထုတ် မိပါသေး၏။ သို့သော် ကျွန်တော်နှင့် အတူပါလာသူဂျပန်က နှာခေါင်းရှုံ့ရုံမျှမက "ဒီစစ်သားတွေ အလကားအကောင်ပါ" ဟု ပြောသည်။

"ရှိဘာ" ဥယျာဉ်ဝယ် အမေရိကန် "ဂျီအိုင်" +(စစ်သား)တို့သည် ဂျပန်မတို့ကိုတွဲကာ တွဲကာလမ်းလျှောက်နေသည်။ ထိုအတွဲတို့ကြောင့်စစ်ကြီးအပြီးတွင်အမေရိကန်စပ်ဂျပန်များနှစ်သိန်းခန့်ထွက်လာသည်ဟု ပါးစပ်အဆိုရှိသည်။ဂျပန်အစိုးရ လူမှုရေးဌာနကမူ နှစ်သိန်းမဟုတ်ပါ။ လေးသောင်းမျှသာ ရှိပါသည်ဟု စာရင်းပြသည်။ မည်သို့စာရင်းပြပြ ရှုရှုကိုကိုယ်လုံးချင်းပြေး၍ရိုက်တတ်သော ဂျပန်စစ်သားတို့၏ ရှေ့မှောက်ဝယ် ဂျပန်မတို့သည် အမေရိကန်ဂျီအိုင်တို့နှင့် ပလူး၍နေကြသည်။မည်သည့်ဂျပန်တဦးတယောက်ကမျှ လက်ညှိုးမထိုးဝံ့ကြ။

အမုန်းမှာယခုအခါ လူပြန်ဖြစ်နေကြသော ဂျပန်စစ်ပြန်တို့မှာ ဤအချက်ကိုထည့်၍ပင် စဉ်းစားဟန်မတူချေ။ ကျွန်တော်တို့က "မင်းတို့မိန်းမတွေ သူတပါးနိုင်ငံသားနဲ့တွဲနေတော့ မင်းတို့စိတ်ထဲဘယ်လိုနေသလဲ" ဟု တိုက်ရိုက်တမျိုး သွယ်ဝိုက်၍တဖုံ မေးကြည့်မိသည်။ ဤမေးခွန်းကို အမေးခံရသူ ဂျပန်သည် ပွင့်

\+ G.I.

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းစွာ အဖြေပေးလိုသည်။ သို့သော်အမေရိကန်ဂျီအိုင်တို့ကအ နားမှ ခဏခဏ ဖြတ်သွားနေသောကြောင့် အဖြေပေးရန်ဝန် လေးဟန်တူလေသည်။ ကျွန်တော်ကား နားကျည်းစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် မေးခြင်းမဟုတ်၍ထပ်မမေး။ သို့သော်ဂျပန်၏မျက်လုံး ကအဖြေကိုမခံချိမခံသာပေး၍နေသည်။ ထပ်မေးစရာလည်းမ လိုတော့။

အင်း၊တပါးသူအပေါ် မောက်မာသူသည် ခံဘက်သို့ရောက် လာသောအခါနင်းပြားကဲ့သို့နေတတ်ပေသည်။

လမ်းဘေးတွင် ဂျပန်အချို့တို့ ဖိနပ်တိုက်နေကြသည်။ ဖိနပ် တိုက်၍ မိမိဝမ်းကိုမိမိကျောင်းသူတို့ကို ကျွန်တော်မကဲ့ရဲ့။ ဖိနပ် တိုက်သည့်အလုပ်မှာ ခေးပြတိုက်သည့် အလုပ်ကဲ့သို့ ရှက်စရာမ ဟုတ်။ အလုပ်သမားကို ကျွန်တော်ချီးကျူးလို၏။ သို့သော်ထို ဖိနပ်တိုက်သူတို့အထဲတွင် ကင်ပေတိုင်အဖွဲ့က ဂျပန်စစ်သားရဲများ ပါကောင်းပါပေလိမ့်မည်။

ဂျပန်စကားပြန်ကို ကျွန်တော်ကမေးသောအခါ၊ဖိနပ်တိုက် သူများထဲတွင် စစ်ပြန်များရှိသည်ဟုဆိုသည်။ ဂျပန်စကားပြန် သည် စစ်ပြန်များကို အော့နှလုံးနာဟန်တူသည်။

"ဒီအကောင်မျိုးတွေကြောင့် ကျုပ်တို့မိန်းမတွေ...."

ဂျပန်စကားပြန်က စကားဆုံးအောင် ပြောမပြ။ ခပ်လှမ်း လှမ်း၌ အမေရိကန်များရှိသည်။

မှတ်မိသ၍၊မာရီနိုဥချိခေါ် ရပ်ကွက်တခု၏ လမ်းကျဉ်းက လေးထဲသို့ ကျွန်တော် ဝင်ခဲ့မိသည်။ ထိုလမ်းတွင် စက္ကူရိုက် ကောက်ရိုးစုတ်တို့ကို ခြေမှာအထပ်ထပ် ရစ်ပတ်ထားသော အ သက် ၅၀နီးပါးရှိ လူတယောက်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုသည်စက္ကူ

www.burmeseclassic.com

စုတ်၊သံဘူးလွတ်စသည်တို့ကို လိုက်လန်၍ကောက်နေသည်။ လူတွေ့လျှင်လည်း လက်ဝါးဖြန့်ကာ ပိုက်ဆံတောင်းသည်။ ကျွန်တော်သည် အိတ်ထဲမှယန်းဒင်္ဂါးတဆယ်တန်နှစ်ရွက်ကို ကပျာကယာထုတ်၍၊မော်တော်ကားပေါ်မှ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း ထိုသူတောင်းစားအား ပေးလှူခဲ့ပါ၏။

"ငါ့ညီကို သတ်တဲ့ ဂျပန်ဟာ ဒီငနဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာဘဲ"ဟု ကျွန်တော်စဉ်းစားမိ၏။

"အေး–မင်းက ငါ့ညီကိုသတ်တာ မင်းအကုသိုလ်ဘဲ။ ငါယန်းဒင်္ဂါးနှစ်ဆယ်လှူတာ ငါ့ကုသိုလ်ဘဲ။"

ကျွန်တော်ထိုသို့လည်း တွေးမိ၏။

ကျွန်တော်သည် ဂျပန်တွေးမတွေးတတ်၊ ဗမာတွေးသာတွေးတတ်၍၊ထိုသို့တွေးမိခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။

ကျွန်တော်လှူခဲ့သည်မှာ တမတ်ဖိုးမျှသာရှိလိမ့်မည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုအခြေခံရှိသူတို့သည် ထိုကုသိုလ်အဖို့ကို အနုမောဒနာပြုကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ အမျှယူကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ဂျပန်စစ်ဗိုလ်လူးတို့နှင့် ပတ်သက်ခဲ့သူတို့သည် ယခုအခါ ၎င်းတို့၏အတိတ်ကိုဖေါ်၍ ဝင့်ဝါရဲကြသည်မဟုတ်ဘော့ချေ။ အထူးသဖြင့်ဟီရိုရှီးမားတွင် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်လူးတို့၏ မောက်မာမှုကြောင့် ခံစားရသောဒုက္ခကိုမြင်ကြဟန်တူ၏။ သို့သော်အပေါ်ယံကျော မျှကိုကြည့်၍ ကျွန်တော်ယတိဖြတ် ထင်မြင်ချက်ကို မပေးနိုင်သေး။ဟီရိုရှီးမားတွင် အနုမြူဗုံးကျသည့် ဒုက္ခကိုသရုပ်ဖေါ်သောပြတိုက်၊ အထိမ်းအမှတ်စသည်တို့ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့ကို နောင်လာနောက်သားတို့ တရားသံဝေဂရစေ၍၊ ငြိမ်းချမ်းရေး

www.burmeseclassic.com

အလို့ငှါ ဖြစ်ပါစေဟူသော သဘောဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်မှန်၏။ သို့သော်ကျွန်တော်၏ မနေ့ခတ်၌ ထင်မြင်လာပုံကား၊ငြိမ်းချမ်းရေးထက် လက်စားချေရေးအထိမ်းအမှတ် ဖြစ်လာလေမည်လောဟု စိုးရိမ်မိ၏။

အိဝါစိုဟော်တယ်ကလေးတွင် ဂျပန်တို့က ဂျပန်စစ်ဘီလူး၏ မောက်မာမှုကို ရေရွတ်ကြပုံကိုကျွန်တော်နားထောင်ခဲ့ရပါ၏။

ထိုညတွင်ခေါင်းရင်း၌ ကျောက်မီးသွေး မီးလင်းဖိုကိုထား၊ ခြေထောက်အောက်၌ ရေနွေးပုလင်းကိုထည့်၊ ဂွမ်းကပ်စောင်နှစ်ထပ်ကိုခြုံ၊ ပဲစေ့သွင်းထားသော ခေါင်းအုံးကိုအုံး၍ ကျွန်တော်အိပ်ခဲ့၏၊ အိပ်၍ကားမပျော်။

မျက်စိထဲတွင် ဟီရိုရှီးမား၏ အပျက်အစီးတို့ကိုသာ မြင်ယောင်၏။ မြင်ယောင်သည်ဆိုသည်မှာစိတ်ကူးဖြင့်မြင်ရပုံကိုဆိုလိုသည်။ စင်စစ်ဟီရိုရှီးမားသည်ပြန်လည်ဆောက်တည်ပြီးလုပြီဖြစ်၍၊အနုမြူဗုံးကျသည်ဆိုသည်မှာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားဟု ထင်မြင်ဘွယ်ရှိနေသည်။

သို့သော်ဟီရိုရှီးမားမြို့တော်ဝန်၏ ရုံးအပေါ်ထပ်သို့တက်ရာ၊ လှေကား အလယ်လောက်တွင် အပုပ်နံ့လှိုင်နေသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားသောအခါကျမှသာ၊ ထိုမြို့သည် လွန်ခဲ့သော ခုနှစ်နှစ်ခန့်က သင်္ချိုင်းဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကျွန်တော် အမှတ်ရတော့သည်။

ထိုညကထိုအနံ့အသက်တို့ကို ပြန်၍တွေးမိ၏။ ထို့ကြောင့် အိပ်မပျော်ဟုဆိုရန်ရှိသည်။ စင်စစ်ကားချမ်းလွန်း၍ အိပ်မပျော်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂွမ်းစောင်နှစ်ထပ်အောက်တွင် သိုးမွေးစောင်ရှိသည်။ သိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွေးစောင်အောက်တွင် ချည်စောင်ရှိသည်။

ထိုအထပ်ထပ် စောင်များအောက်သို့ ကျွန်တော်သည် ပုရွ ပုရွဝင်သွားရာ လူတကိုယ်လုံးစောင်ပိရှနေသည်။

မျက်စိကြောင်တက်တက်နှင့်မို့ ဟိုဟိုသည်သည် စဉ်းစား ကြည့်မိသည်။

ထလွန်းသူတွေထိုင်နေကြပြီ။

ဒါပေမဲ့ တကယ်ဘဲ ထိုင်နေကြသလား။

ဟိရိုရှီးမား ငြိမ်းချမ်းရေး အထိမ်းအမှတ်ဆိုသည်မှာ အမေ ရိကန်၏ရက်စက်မှုကို ကမ္ဘာတည်အောင် သရုပ်ဖေါ်၍ အမုန်း စိတ်ကို ဝါဒဖြန့်ခြင်းလော။

ကျွန်တော်သည် စိတ်ကူးဖြင့် ဟိရိုရှီးမားမြို့တော်သူ မြို့တော် သားတို့အား သတိပေးမိပါ၏။

ရန်သူကိုမေတ္တာနှင့်သာ အောင်ရာသည်။

ဤစကားကို အမှတ်ရချိန်ဝယ် တိုကျိုယူနီဗာစီတီ၌ ဂျပန် ကျောင်းသားတို့သည် အနုမြူဆိုင်ရာ ရူပဗေဒပညာ *ကို စိတ် အားထက်သန်စွာဖြင့် သုတေသနလုပ်နေကြသည်ကိုလည်း သတိ ထားမိ၏။

အနုမြူကိုအနုမြူဖြင့် မအောင်နိုင်။

အိပ်၍ မပျော်နိုင်တိုင်း၊ ကျွန်တော်သည် အဆိုပါသဘော နှစ်ရပ်ကို ဟိရိုရှီးမားဒုက္ခသည်တို့အား စိတ်ဓာတ်ဖြင့် အသံလွှင့် ခဲ့ပါ၏။

သို့သော်ထလွန်း၍ ထိုင်ကြပြီးနောက် ထိုင်သူတွေဘယ်တော့ ထကြဦးမှာလဲ။

* Nuclear Physics

www.burmeseclassic.com

ဤမေးခွန်းကို ကျွန်တော်မဖြေတတ်။
ကျွန်တော်တခုသာလျှင်ရိပ်မိ၏။
ထပ်ပြီးထလျှင်၊ ထပ်ပြီးထိုင်ကြရဦးမှာဘဲ။

ယနေ့ဂျပန်ကား ထသူတို့ထိုင်ရာနိုင်ငံဖြစ်သည်။ စိတ်မကျေ၍ နောက်ထပ်ထဝံ့လျှင် ထကြည့်ကြဦး။ ထိုင်ကြရဦးမည်မှာမုချ ဖြစ်၏။

ရဲဘော်တို့၊ မောက်မာမှုမှ ရအပ်သောအပြစ်သည် မည်သို့ရှိ သည်ကိုသိလောက်ပေပြီ။

စင်စစ် ဆီသည်ရေနှင့်ရော၍ မရနိုင်ဘိသကဲ့သို့ စစ်သား ကောင်းဟူသည်၊ မောက်မာမှုနှင့် ရော၍မရစကောင်း။

ရဲဘော်၊ တဦးတယောက်အပေါ်၌ မာန်ပြင်းလာသည့် အ ခါဂျပန်ပြည်၌ ထသူတို့ထိုင်နေသည်ကို သတိရစမ်းပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ဆုံးည

မိုးဥတုရာသီမို့၊ မိုးတဖြောက်ဖြောက်ရွာနေသည်မှန်၏။ သို့သော် မိုးမင်းသည် တစိမ့်စိမ့်ရွာလိုက်လျှင် ကောင်းလေမည်လော၊ ဒလဟောရွာချလိုက်လျှင် သင့်လေမည်လော၊ မရွာဘဲနေလိုက်လျှင် ဟန်လေမည်လောဟူ၍ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသည်နှင့်တူပေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ သဲသဲမဲမဲလည်းမရွာ၊ မရွာဘဲလည်း မနေ၊ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းနှင့်၊ စိတ်မပါတပါ ရွာနေသောကြောင့်တည်း။

BURMESE CLASSIC .com

ကျွန်တော်လည်းအလုပ်ထဲတွင်စိတ်မပါတပါဖြစ်နေသည်။

"ဘရင်းဂန်း အလက် ၂၀၀" သည် ကျွန်တော်၏ အလုပ်ငန်းခွင်ကိုလာ၍နှောက်ရှက်နေသည်။ ထိုစဉ်ကထိုဘရင်းဂန်းတို့သည် ကျွန်တော့်အားအနှောင့်အရှက်ပေးနေဘိသကဲ့သို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတဝှန်းလုံးရှိ လူအများတို့အားလည်း အမှန်ပင် အနှောင့်အရှက်ပေးနေပေလိမ့်မည်။ ဘရင်းဂန်းပျောက်ဆုံးမှုကြီးနှင့် နိုင်ငံရေးတို့မှာဒွေးရောယှက်တင်ဖြစ်၍ နေလေရာနိုင်ငံရေး အကြံအမားတစုတို့မှလွဲ၍ ကျန်သာမန်တိုင်းသား ပြည်သူတို့မှာ မချမ်းစိတ်စနောင့်နင်းဖြစ်စရာ အကြောင်းရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့်၊ ထိုညက ကျွန်တော်သည် အမှန်ပင်စိတ်လေးမိသည်။

သို့သော်ထိုညသည် ဆရာ့အား ကျွန်တော်တို့ နောက်ဆုံးတွေ့လိုက်ရသောညဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ကား ကျွန်တော်မတွေးမိခဲ့။ ကျွန်တော်နှင့်တကွ ကျွန်တော်၏ မိတ်သင်္ဂဟ အပေါင်းတို့သည် မြန်မာ့အနုပညာဗဟုသုတ အိုးကြီးကိုဖက်ကာ လွတ်လပ်သော ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်သား အဖြစ်ဖြင့် ကြည်ရွှင်စွာ ခစန်း သွားကြလေဦးမည်ဟု အောက်မေ့မိခဲ့သည်။ ဆရာနှင့် တပည့်တို့ ရေစက်မကုန်သေးဟု နှစ်လုံးပိုက်မိသည်။

BURMESE CLASSIC .com

သို့ပေမင့်၊ ကံထမ်းလာသည်ကို မြင်နိုင်အံ့လော။ ကျွန်တော်ဖြင့် အမှန်ပင်မမြင်မိ။ စိတ်လေး၍နေသည်ကားမှန်၏။ သို့သော် အဘယ့်ကြောင့် အဘယ်ပုံ စိတ်လေးနေသည်ကို ကျွန်တော်မသိ။ ဆရာချီကား အမှန်မုချ ထိုညကကံထမ်းလာသည်ကို လှံထမ်းလာသည်ကဲ့သို့ မြင်မိကောင်း မြင်မိပေလိမ့်မည်။

ဆရာချီဟူသောအမည်မှာကျွန်တော်တို့ကအမြတ်တနိုးခေါ်သောအမည်ဖြစ်၏။ ဆရာ၏အမည်ရင်းမှာ ဦးဘချိတည်း။ သို့သော်နိုင်ငံနှင့်အဝှန်းကဆရာ့ကိုဒီးဒုတ်ဦးဘချိဟုခေါ်ကြသည်။

ထိုညက ဟူရာ၌လည်း အခြားသောညမဟုတ်၊၁၉၄၇ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၇ရက်ညတည်း။

အလုပ်ခွင်၌ ကျွန်တော်ကစိတ်မပါ့တပါ။ မိုးမင်းကလည်း သူ့လုပ်ငန်းခွင်၌ စိတ်မပါ့တပါ။ ဆရာချီ၏ မေ့်တော်ကား ကလေးကလည်း ရွှေတောင်ကြားလမ်းဘက်၌ တည်ရှိသော မြန်မာနိုင်ငံအသံလွှင့်ဌာန၏ရုံး တည်ရာတောင်ကုန်းကလေးပေါ်သို့ စိတ်မပါ့တပါ တက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ကားလောင်းဝစွလမ်းဘက်ရှိအသံလွှင့်ရုံမှဆရာချို ကားကို မြင်လိုက်ရသည်။ ညနေစောင်းမို့ မမှောင်သေး။ ကား ပေါ်မှဆင်းသွားသူဆရာ၏ခေါင်းပေါင်းစကို မြင်လိုက်ရသည်။ သူ့နောက်မှ အဘိုးနှင့်အမာတို့အပြင်ဆရာမ မခင်ပုပါဆင်း၍ လိုက်သွားသည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။

၎ါမြင်ခင်းမှာကျွန်တော့်အဖို့ ဘာမျှမထူးခြားချေ။ လွန်ခဲ့ သောရက်သတ္တပတ်အတွင်းကစ၍၊ ဆရာချိုသည် အသံလွှင့်ဌာန ရုံးခန်းအပေါ်ထပ်ရှိ ညွှန်ကြားရေးဝန်ဖြစ်သူ ဦးခင်ဇော်၏ အိပ် ခန်းတွင် ခေတ္တလာရောက် အပန်းဖြေလေ့ရှိသည်။

ဆရာချိုသည်အင်းအိုင်ခလှဲ့ လက်ဖွဲ့မန္တရားဗေဒင်နက္ခတ်ယတြာ ယာယီတို့ကို ကောင်းစွာယုံကြည်သူဖြစ်သည်။ ဆရာကသူ၏ဟော ကိန်းတို့ကိုသူယုံကြည်သလောက်၊ဗိုလ်ချုပ်ကမထေမဲ့မြင်ပြုတတ် သည်။ ထို့ကြောင့် အတွင်းဝန်ရုံး၌ဆရာချိုနှင့်ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်း ဆရာပည့်နှစ်ဦးတို့သည် နက္ခတ်ဗေဒင်နှင့် ပတ်သက်၍၊ ခဏခဏဝိဝါဒ ကွဲပြားကြသည်။

"ဆရာရယ်၊ ဆရာဟာ လောကဓာတ်ပညာကိုလဲ လိုက်စား သေးရဲ့၊ ဗေဒင်စကားကိုလဲ ပြောသေးရဲ့၊တယ်ဂွကျတာကို"ဟု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဆရာချိုအားအပြစ်တင်လေ့ရှိသည်။

ထိုအခါ၌ဆရာချိုသည် "အောင်ဆန်းကတယ်ဂွကျတဲ့လူပဲ့ ဆရာသတိပေးတာကိုသူကနဲနဲမှကြိုက်ထာမဟုတ်ဖူး" ဟု ကျွန် တော့အားပြန်ပြောသည်။ဆရာ၏ အပြော၌ဗိုလ်ချုပ်၏ လက်ကို ဘာဂြိုဟ်ဆိုလဲစီး၍ နေသည်၊ဗိုလ်ချုပ်၏ အာယုဇန်းဘယ်နေရာ မှာဆိုလဲပြတ်နေသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ဗေဒင်ဆို

www.burmeseclassic.com

သည့်အရာကိုနားမလည်။ တခါတရံဗေဒင်က မှန်သည်ကိုဟော လိုက်သောအခါ၊ ကျွန်တော်ကမယုံကြည်ပါဟူ၍ ပြောရန်မဖြစ်၊ လက်တွေ့အားဖြင့်ဟုတ်နေသောကြောင့်မှန်၏ဟုယူဆလိုက်ရပေ သည်။ ဗေဒင်ကမှားနေသောအခါ၌လည်းမှားပြီဟုယူဆမိသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ကယတြာယာယီတို့ကို အားကိုးတတ်သူမဟုတ်သော ကြောင့် ဗေဒင်အရာ၌ စိတ်မဝင်စား။ သို့သော်ဗေဒင်ကိုအလွန် အားကိုးယုံကြည်တတ်သူတို့ကိုလည်းအပြစ်မဆိုလို။ ထို့ကြောင့် ဆရာချို၏ဟောကိန်းဟူသမျှတို့ကိုကျွန်တော်သည် မလေးမစား သဘောမထားနိုင်သော်ငြားလည်း အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သည် ဟူ၍လည်းမရှိခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့်ဆရာကဗိုလ်ချုပ်"ဂွ" ကျကျ စကားပြောလိုက်ကြောင်းနှင့် ကျွန်တော့အား ပုဏ္ဏားတိုင်လုပ် သောအခါ၊ ဆရာကိုလည်းကရုဏာသက်မိ၏၊ ဗိုလ်ချုပ်ကိုလည်း သနားမိ၏။ မသကာဗေဒင်ကိုယုံသည်ဖြစ်စေ၊ မယုံသည်ဖြစ်စေ ဗိုလ်ချုပ်သည် သူ့အားမေတ္တာစေတ် ဒလဟောဖြင့် သတိပေး သော ဆရာအားသည်းခံရန် မသင့်ပါလော။ ကြိုက်သော်ရှိ၊ မကြိုက်သော်ရှိ၊ ဆရာစိတ်ကောင်းပါစေတော့ ဟူသောသဘော ဖြင့်ဆရာပြောသည်ကို"အင်း" လိုက်ဖို့သင့်သည်မဟုတ်လော။

အမှန်မှာ ဗိုလ်ချုပ်သည်"အင်း" လိုက်တတ်သူမဟုတ်။ သူ့ ဝါသနာအတိုင်းတုံးတိတိနှင့်ဆရာချိုအားပြောချလိုက်သည်။

ယခုလည်းဆရာသည် သူ့ဟောကိန်းနှင့်သူ အသံလွှင့်ဌာနသို့ လာ၍စတည်းချနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာချိုသည်စိတ်ထဲ၌ဗရောက်ဗရက်ဖြစ်နေဟန်တူပေသည်။ ထိုစဉ်ကဆရာချိုမှာ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ်နှင့် အစိုးရအဖွဲ့ တွင် ပါနေသည်။ ဝန်ကြီးဟူ၍ပင်ဆိုစေကာမူဆရာ့၌ အဆောင်

www.burmeseclassic.com

အယောင် အစောင့် အရှောက်ဟူ၍မျှ ရှိသည်မဟုတ်။ ဒီးဒုတ် ပုံနှိပ်တိုက်တည်ရာ နှစ်ထပ်အိမ်၌ပင်လျှင် အခြေမပျက် နေထိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဝန်ကြီးဟူသော ဂုဏ်သိရ်ကြောင့် ညှော့သည် အဝင်အထွက်များပေသည်။ ညှော့သည်အဝင်အထွက် များသောကြောင့် သူတပါး၏ ကိုယ်ရေးကိစ္စတို့လည်း များလှပေသည်။ ဆရာချိုမှာ ဝန်ကြီးမဖြစ်မီ.ႁပင်လျှင် သူတပါး၏ ဝန်ကြီးကြီးကိုထမ်းရွက်ပေးနေရသူဖြစ်ချေရကား၊ ဆရာကတော် ဒေါ်လှမေ၏ အဆို၌ အိပ်ချိန်စားချိန်ပင်လျှင် မရှိသလောက်ဖြစ်နေရသည်ဟုဆိုပေသည်။ ထိုအခါဆရာ၏ကျန်းမာရေးကိုငြင်း၊ ပစ္စက္ခနိုင်ငံရေး၏ ရှုပ်ပွေပုံကိုငြင်း၊ ရိပ်စားမိသော ဆရာကတော်မှာ ဆရာချိုဝန်ကြီးဖြစ်သည့် အတွက်ပင်လျှင် ရတက်မဖြေဖြစ်နေရရှာသည်။ ထို့ကြောင့်ဆရာ့အား "အစားမတော်တဆုပ် အသွားမတော်တလှမ်း"ဟူ၍ မဖြစ်လေအောင် အစဉ်သဖြင့် သတိပေးရပေသည်။ ဆရာချို၏ သမီးအဖို့မှာကား မိဘအတွက်ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုသော သူဖြစ်ချေရကား၊ ဖခင်ဖြစ်သူအတွက်မိခင်နှင့် အတူခရာနေ့၍ ပူပန်ရသူဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာသည် တိတ်ဆိတ်သော ရွှေတောင်ကြားရပ်ကွက်၌ လာရောက်အပန်းဖြေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဦးခင်ဇော်၏ နေအိမ်နှင့် ခဲတပစ်မျှမဝေးသောအိမ်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသော်လည်း၊ ဆရာလာလတ်သည့်ညနေ ညချမ်းအချိန်လောက်၌သာဆရာနှင့်တွေ့ဆုံ၍ဆက်ပြီးနောက်မိမိ၏ အလုပ်ခွင်သို့ ဝင်စမြဲဖြစ်သည်။ ဆရာစိတ်ပြေလက်ပျောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေနိုင်စေခြင်းငှါ ကျွန်တော်တို့သည်ဆရာ့အား အနှောက်အယှက် မပေးမိကြပေ။

www.burmeseclassic.com

သို့သော်ထိုညက ဆရာသည် ပင်ပန်းနွမ်းလျသော အသွင်ကို ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ဆရာသည်သူ့ကံအကြောင်းတရား၏ အရိတ်နိမိတ်တို့ကို အမှန်ပင်ကြိုတင်၍မြင်နေလေသလော။ စင်စစ် ဤမေးခွန်းကို ကျွန်တော်သည် ထိုညက ထုတ်မကြည့်ခဲ့ပါ။ ယခု ဆရာ့အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း အောက်မေ့မိရာမှ ဆရာချို၏ နွမ်းလျသော မျက်နှာကိုပြန်မြင်မိခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏မျက်နှာထားမှာ သူ့၌ တစုံတခုဖြစ်ပျက်တော့မည်ကို ကြိုတင်ရိပ်စားမိသောမျက်နှာထားပင်ဖြစ်သည်။ "နောက်မှနောင်တရတတ်စွ" ဟူသော မြန်မာလက်သုံးစကားနှင့်အညီ ကျွန်တော်သည်ရှေးက ကြိုတင်၍မမြင်မိပါ။ နောက်မှသာ ဆင်ခြင်မိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤအတွက်လည်း မိမိကိုယ်ကိုမိမိအပြစ်တင်မိပါ၏။

သို့သော်အထက်က ပြုခဲ့ဘူးသောကံတို့ ကုန်ချိန် တန်လျှင် ကျွန်တော်ကဲ့သို့သော ပေါ့မွှားသည် ဘာများကူးခြား၍ တတ်နိုင်ပါမည်နည်း။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့၏ စိတ်ထဲတွင် ပိဿာလေးကြီးဆွဲ၍ ထားဘိသကဲ့သို့ ရှိသည်ကိုသာ ကျွန်တော်ပြောတတ်သည်။ ဘာ့ကြောင့်စိတ်လေးသနည်း၊ မည်သူ့အတွက်ကြောင့် စိတ်လေးရသနည်းဟူသည်တို့ကို ကျွန်တော့အားစစ်မေးခဲ့သော် ကျွန်တော် ဖြေတတ်လိမ့်မည်မဟုတ်။

ဗိုလ်ချုပ်နှင့်တကွ ဆရာချို၊ ဆရာမြ(သခင်မြ) အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ လုပ်ကြံခြင်းခံခဲ့ရသည့် အချိန်ထိအောင် ဤကဲ့သို့သောနိုင်ငံရေးလုပ်ကြံမှုများဖြင့် မြန်မာရာဇ၀င်မှာ သွေးကွက်ကြီးစွန်းထင်၍ ကျန်ရစ်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော့စိတ်ထဲ ယောင်၍ မျှပင်မတွေးခဲ့။ ဗိုလ်ချုပ်၌ နိုင်ငံရေးရန်သူဟူ၍ရှိလိမ့်မည်။ မိမိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား ချစ်ခင်လေးစားသူ ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်မျှ ရှိနေသော်လည်း အကြွင်းအကျန် ရန်သူတဦးအတွက် သတိသမ္ပဇဉ်ရှိသင့်သည်ဟူ၍ ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်အား သတိပေးခဲ့ဘူးသည့်တိုင်အောင်၊ ဤမျှလောက်ပိုးစိုးပက်စက် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်၍မတွေးမိခဲ့။ အထူးသဖြင့် ဆရာချီအဖို့ကား လူချစ်လူခင်ပေါများလှသည်ဟူသော အယူအဆဖြင့် ဘာမျှကြိုတင်ပူပင်ခြင်းမရှိခဲ့။ ထိုညကဆရာချီနှင့် တွေ့ဆုံစကားပြောကာမှပင်စိတ်လေးသည့်ကိစ္စကို ရင်တွင်း၌ခံစားခဲ့ရလေသည်။

ဆရာချီသည် ကျွန်တော်တို့ထံ စိတ်ပြေလက်ပျောက် လာရောက်သည်ဟု ဆိုရငြားသော်လည်း၊ ဆရာ၏စရိုက်ဝါသနာအလျောက် တချက်မျှမနားခဲ့ပေ။ ကျွန်တော်တို့နှင့် တွေ့ဆုံသည့်အခါတိုင်း ဂီတအနုပညာဆိုင်ရာ မှတ်ဖွယ်သားဖွယ် ဗဟုသုတတို့ကို ဖြန့်ချီခဲ့ပေသည်။ အသံလွှင့်အစီအစဉ်နှင့်တကွ ဂီတအဖွဲ့တို့၏တေးသံတို့ကိုပါ စေဘန္တ ကပြုပေးခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့အားကူညီခဲ့ပေသည်။

ဆရာချီသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ နှစ်နှစ်စီမံကိန်းအရပြန်လည်ထူထောင်ရေး အစီအစဉ်တို့ကိုလိုက်လိုက်လှဲလှဲယုံကြည်သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိန်ပေါတီဆိုသော "ပြန်လည်ထူထောင်ရေး" သီချင်းကို သူကိုယ်တိုင်အကြံဉာဏ်ပေး၍ သီကုံးရေးသားစေသည်။ ထိုမျှမကသေး အဆိုကျော်များဖြစ်သော ဒေါ်စောမြကြည်၊ ဒေါ်ဒေလီညွန့်၊ စိန်ပေါတီ၊ ဦးအလီ၊ စောင်းဦးဘသန်း၊ ဦးသိုက်၊ ဒဂုံခင်၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်၊ ဒေါ်ကြည်အောင် အစရှိသော ဂီတအဖွဲ့ဝင်တို့၏ တိုးတက်ရေး အာဟာရ ဆိုပုံဆိုနည်းနိသျည်းများအပြင် မဟာဂီတ မူမှားမှုန် ပိုင်းခြား ဝေဖန်ပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များပါ လမ်းညွှန်ပြသခဲ့ပေသည်။ တပည့်တပန်းတို့အား ဂီတအရသာခံစားပုံ ခံစားနည်းတို့ကိုပါ သွန်သင်ခဲ့ပေသည်။

ဆရာ့အသို့ အထက်ပါအတိုင်း အသံလွှင့်ရုံ၏အကျိုးငှါ ကူညီဆောင်ရွက် ပေးရခြင်းသည်ပင်လျှင် စိတ်ကြည်နူးဘွယ် အကြောင်းတရပ်ဖြစ်နေသည်။ ဆရာသာလျှင်မဟုတ်၊ ကျွန်တော်တို့ပင်လျှင် ဆရာကပေးသော ဂီတအရသာတို့၌ မွေ့လျော်နေရင်း၊ ထိုခေတ်ကလိုက်၍စားစပြုနေပြီဖြစ်သောနိုင်ငံရေးအဓောက် လမ်းသမားတို့၏ အကောက်ဉာဏ်ကိုပင်လျှင် သတိမရနိုင်ဖြစ်၍သွားခဲ့သည်။

သို့သော် "ဘရင်းဂန်းနှစ်ရာ" မှာ ကျွန်တော်၏ မျက်စိထဲက မထွက်နိုင်။ "ဘယ့်နှယ်လဲဆရာရယ်" ဟု ဆရာ့ထံပါးသို့ သွားရောက်၍ ခဏခဏ ညည်းညူမိသည်။ ကျွန်တော် ညည်းညူတိုင်း ဆရာသည် မျက်စိမျက်နှာပျက်၍ သွားတတ်သည်။

သို့နှင့်လည်းဆရာသည် အသံလွှင့် ဟောပြောခန်းအတွက် "ရာဇတောဝါ" တည်းဟူသော ဟောပြောချက်တရပ်ကို ကျွန်တော်တို့ နောင်လာနောက်သား တစုအတွက် အသံသွင်းပေးခဲ့သေးသည်။

ထိုဟောပြောခန်းအတွက် ကျွန်တော်က လက်ရေးစာမူကို တောင်းဆိုမိသည်။

"ငါကစာကိုကြည့်ပြီး မပြောတတ်ဘူးကွဲ့၊ အလွတ်ပဲပြောမယ်။ ဘာပြောရမလဲဆိုတာတောင်မှ စိတ်မကူးရသေးဘူး။ အသံလွှင့်ရုံရောက်မှ ကြည့်လုပ်ကြတာပေါ့ကွယ်" ဟု ဆရာချိုက ဆိုလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာ့အသံကို သွင်းယူသောအခါ၊ ဆရာသည်လက်နှစ်သစ်ခန့်စာရွက်ကလေးကို လိပ်ကာလိပ်ကာ ပါးစပ်က လက်တန်းအလွတ်ပြောသွင်းသည်။ အလွတ်ပင်ပြောသော်လည်း စီကာပတ်ကုံးဖြစ်သည်။အထစ်အငေါ့မရှိ။ကရားမှရေသွန်ဟူသော ဥပမာသည် ဆရာ့အတွက် ဖြစ်ပေါ်လာဟန်တူလေသည်။

ဆရာသည် ဝန်ကြီးမဖြစ်မီက မြန်မာ့ဂီတ၌ အရသာမည်သို့ရှာဖွေရသည်ကို ကျွန်တော်တို့အားပြောကြားခဲ့သည်။ ဆရာ၏စိတ်ကြိုက်ဥပမာတခုမှာ "မြင်းခင်း"ဖြစ်သည်။ ထို"မြင်းခင်း"၌ခွာသံပြင်းပြင်းနှင့် မြင်းကဆုန်ပေါက်သည့် သဘောသကာယတို့ဆိုကွက်တီးကွက်၌ မည်သို့ပေါ်လာပုံကိုပြဆိုခဲ့သည်။ ထိုမျှမကသေး၊ ဆရာနှင့်အတူ ပြန်ကြားရေးဌာန ညွှန်ကြားရေးဝန်ဦးစိန်ရွက်တို့ အသံလွှင့်ရုံထဲတွင်ထိုင်ကာ၊ ဂီတဆွေးနွေးခဏ်းဖွင့်ကြသည်။ထိုဆွေးနွေးပွဲ၌ မူလကအသံဖမ်းယူထားရန် ဆွေးနွေးစေခြင်းဖြစ်သည်ကို ဆရာချီမရိပ်မိချေ။ ဆွေးနွေးနေစဉ် အသံဖမ်းဆိုင်ရာဌာနက သံမဏိကြိုးနှင့် အသံဖမ်းသည့်စက်*ဖြင့်အသံဖမ်းထားပေသည်။ ပြီးသောအခါ၊ ကျွန်တော်တို့က ပြန်၍အသံလွှင့်ပြလျှင် ဆရာသည်များစွာ အံ့အားသင့် သွားသည်။

ဤသို့ကဲ့သို့ ဆရာသည်ကျွန်တော်တို့အား စိတ်ရောကိုယ်ပါကူညီ၍သွန်သင် ဆုံးမပြသခဲ့ပေသည်။ သို့သော်ဆရာသည် ယဉ်ကျေးသဘောဖြင့် စိတ်ပြေလက်ပျောက် ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ ဟော၍နေစဉ်အခါ၌၊ ဆရာလုံးဝ အနားယူနိုင်ရန်အလို့ငှါ၊ ဆရာ့အားအသံလွှင့်ရုံဘက်သို့ မပင့်မဖိတ်ဘဲနေခဲ့သည်။ ယခုနှင့်လည်း ဆရာသည် တချက်တချက်အသံလွှင့်ရုံသို့ကူးလာပြီးလျှင် ဂီတအ

*Wire Recorder

www.burmeseclassic.com

ဖွဲ့ဝင်များနှင့် စကားစမြည်ပြောလေ့ရှိသည်။

ထိုညဥ့်ကျွန်တော်သည်လည်း စိတ်ပြေလက်ပျောက်ဆိုသလို၊ ဆရာ့ထံသွား၍ စကားပြောလိုသည်။ ဦးခင်ဇော်ကလည်း"ည မှာလာခဲ့ပါလား"ဟုခေါ်လျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်ကျွန်တော် ကဆရာ့အား ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်များ ပြောကြားစေရန် ရည်သန်မိသည်။

"စိတ်ပြေလက်ပျောက်ဆိုသလိုပေါ့ဗျာ။ ဆရာ့ကိုမေးကြည့် စမ်းပါ။ ဆရာဟာ ကာလသားဘဝတုန်းက အတော်မျက်နှာပွင့် ခဲ့တဲ့လူဗျ။ ကျုပ်ငယ်ငယ်ကကြားဘူးတယ်။ ဆရာနဲ့ညွန့်နဲ့ လက်ထပ်ဘို့စီစဉ်ပြီး ခန်းဝင်ပစ္စည်းဝယ်ဘို့လို့ ညွန့်လဲ ရန်ကုန် သွားလိုက်တာ၊ တကတဲမန္တလေးရောက်သွားပြီး အစီအစဉ်တွေ အားလုံးပျက်တယ်လို့ ကြားရတယ်။ ဘယ်လိုရေစက် မျိုးလဲ တော့မသိဘူးဗျ။"

ကျွန်တော် ဤသို့စကား စလိုက်သောအခါ၊ ဦးခင်ဇော်က စိတ်အား ထက်သန်လာဟန် လက္ခဏာပြပါသည်။

"ဟေ့၊ထင်၊ မင်းဒီလိုဆိုယင်ထမင်းစားပြီးတော့ ဒို့ဆီလာ ခဲ့ကွာ"သူကသည်လို ခေါ်ပါသည်။

ဤဒွိ ကာယကံရှင် အချို့တို့ အသက်ထင်ရှားနေစဉ်၊ မော် ကွန်းတင် ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အတွင်းရေးကို ပြောပြရန်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ သဘာဝဥ္စအလွန်ခက်လှပါသည်။ ယခုကျွန်တော် ကဆရာ၏ရာဇဝင်အဆစ်အပိုင်းတရပ်ကို ထုတ်ဘော်ရာ၌"ညွန့်" ဟူ၍ပင်အမည်ဖေါ်လိုက်သည်မှာ လွန်လှချေပြီ။ သက်ဆိုင်သူတို့ ကနှစ်သက်သော်အပြစ်မရှိ။မနှစ်သက်သော်မကောင်း။ သို့ရာတွင် ဆရာချို၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကဏ္ဍခဏ်းကိုပြဆိုရာ၌၊ သူမိတသီပုဂ္ဂိုလ်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏အကျိုးအတွက်သက်ဆိုင်သူတို့သည်ကျွန်တော့အပေါ် ခွင့်လွှတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ဦးခင်ဇော်ကသည်ကဲ့သို့ ဖိတ်ခေါ်လေသော်၊ ကျွန်တော်လည်းညဈနာရီခန့်လောက်တွင် ဆရာ့ထံရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာသည်အခန်းဦးရှိ စားပွဲ၌ထိုင်၍ ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်အတွက်အလုပ်လုပ် နေပါသည်။ ခေါင်းပေါင်းကို ချွတ်ထားသည်။ အပေါ်အင်္ကျီကိုလည်း ချွတ်ထားသည်။ ဆရာကား ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်သေးသူဖြစ်သည်။ သို့သော်အရပ်အမောင်းမှာ မမြင့်လွန်း မနိမ့်လွန်း။ ပိန်ပင်ပိန်သော်လည်း ရင်အုပ်ကားမသေးလှချေ။ ခါးမှာ နွဲ့နွဲ့လျလျရှိသည်။ လုံချည်ကိုအမြဲပင် သေသေသပ်သပ်ဝတ်တတ်သည်။ လုံချည်၌ခါးပုံစချသည်မှာ ပြီးစလွယ်ကပိုကရိုမဟုတ်။ အဘယ်အခါမဆို ခါးပုံစကိုကျကျနနချတတ်သည်။

ဆရာသည် မျှားသောအားဖြင့် စီးကရက်ကိုအလွန်ကြိုက်ဟန်တူသည်။ဆေးပေါ့လိပ်ကိုလည်းလက်မလွှတ်ချေ။ သို့သော်ထိုညစီးကရက်ကို ဆက်တိုက်ဖွာ၍ နေလေသည်။

ဆရာ၊ဦးခင်ဇော်၊အဘိုး၊အမေ၊မခင်ပုနှင့်ကျွန်တော်တို့ခြောက်ယောက်သား ရောက်တတ်ရာရာစကား ပြောကြလေလည်း။

ကျွန်တော်၏ စိတ်တို့ကား မြောင်းမြမြို့ မစ္စတာဟာဘစ်၏ရွှေမျက်မှန်ကုမ္ပဏီနှင့် မျက်စောင်းထိုး၌ ရှိသောမေခလာ ဆေးတိုက်သို့ရောက်နေသည်။

ကျွန်တော် ကျောင်းနေစဉ်က ဆရာချို၏ ဖခင်စည်ထောင်ခဲ့သောမေခလာဆေး တိုက်ရှေ့ကိုဖြတ်၍ဖြတ်၍ ကျောင်းတက်ခဲ့ရသည်၊' ကျွန်တော်ကျောင်းသားအရွယ်၌ပင်လျှင် ဆရာချို၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂုဏ်သတင်းမှာကျော်စော၍ နေလေသည်။အမှန်မှာဆရာချို့တို့ ခေတ်ကမြောင်းမြမြို့မှ ထက်မြက်၍ကျော်စောကိတ္တိရှိသူများစွာ ထွက်သည်မဟုတ်။မြောင်းမြမြို့၏ သဘာဝမှာစာရေးစာချီ အမှုထမ်းအရာထမ်းတို့ပေါများသောသဘာဝရှိ၏။ သို့သော်သတင်းစာလောက၌ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ အပြားကိုသြဇာလွှမ်းမိုးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မြောင်းမြအဖို့တယောက်ဆိုလျှင် ဆိုသလောက်သာ ထွန်းကားခဲ့ပေသည်။ ဤအချက်ကြောင့်လည်း မြောင်းမြမြို့သူမြို့သားတို့ကဆရာချို၏အပေါ်၌ဂုဏ်ယူကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်ဆရာသည် မြောင်းမြမြို့နှင့် အတော်ပင် အဆက်ပြတ်ခဲ့သည်။ လူငယ်ဘဝဆရာချို၏ စာပေအရာ၌ ထက်မြက်ပုံတို့ကို ကြားသိရသော ကျွန်တော်မှာ ငယ်စဉ်ကပင်ဆရာ့အားမြင်ဘူးလိုသည်။ထို့ကြောင့်ကျောင်းသွား ကျောင်းပြန်မေခလာ ဆေးတိုက်ကိုလှမ်း၍လှမ်း၍ကြည့်ဘူးသည် တခါကဆရာချိုမြောင်းမြ ခေတ္တလာသည်ဟု ကြားလိုက်ရသည်။ သို့သော် နောက်တနေ့၌ ပြန်သွားပြီဟူ၍သာ သိလိုက်ရတော့သည်။

မြောင်းမြမြို့တွင်ကျွန်တော်နှင့် ဆရာတခါမျှ ရေစက်မဆုံခဲ့ရပေ။ သို့သော် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဟောပြောပွဲအရပ်ရပ်တို့၌ဆရာ့အားခဏခဏကြုံမိသည်၊ အထူးသဖြင့် ဆရာချိုက ခေတ်စမ်းစာပေကို ဝေဘန်မည်ဟူ၍ ကျေညာလိုက်သောအခါ ဆရာနှင့်နီးနီးကပ်ကပ် တွေ့ရတော့မည်ဟု အားရ၍ဝမ်းသာမိပါ၏။

သို့ရာတွင်ကျွန်တော့စိတ်၌ ဒွိဟတခုရှိခဲ့သည်။

ဆရာသည်ရှေးဟောင်းစာပေများကိုလိုက်စားသူဖြစ်သည်။ ဆရာသည်ဆရာမှိုင်း၏ အန္တေဝါသိကဖြစ်သည်မှန်၏။ဆရာသည်

www.burmeseclassic.com

အမျိုးသားစိတ်ဓာတ် လှုပ်ရှားမှုကြီးတရပ် မြန်မာပြည်ပေါ်၌ ထွန်းပေါ်လာခဲ့သည့်အချိန်ကစ၍၊ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးရေအယဉ်ကို မပိတ်မသုံသော မျက်စိဖြင့်ကသိုဏ်းရှုခဲ့သည်မှန်၏။ သို့သော် သူ၏စာပေ၊ အရေးအသားတို့ကား၊ ရှေးရိုးမူအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။သူရေးသားသောကဗျာတို့သည်ဂိုဏ်း၊ ဂဏ၊ ဂုဏ်၊ ဒေါသ၊ ဩဇာ၊ရသတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့အတိုင်းသာ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကဗျာများဖြစ်၏။သူရေးသားသမျှ အကြောင်းအရာတို့မှလည်း ထီးဟန် နန်းဟန်နှင့်တကွ၊အင်းအိုင်ခလှဲ့၊ လက်ဖွဲ့မန္တရားအပြင် ဗေဒင်နက္ခတ်ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ ဗိန္ဓောကျမ်း၊ အင်္ဂယတ်ကျမ်းနှင့်သိုက်၊ တပေါင်၊ စနည်း၊ ဘဝေါတို့သာများပေသည်။ နိုင်ငံရေးရာ အဖြာဖြာတို့၌ ခေတ်အလိုက် ထင်မြင်ယူဆချက်တို့ ဆန်းသစ်ခဲ့သည်မှန်သော်လည်း၊ စာပေအရာ၌ ဆရာသည် ရှေးရိုးသမားကျသာလျှင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ဤသို့ယူဆသည်။ ဤယူဆချက်လည်းမမှားချေ။ ဆရာသည်ဈေးသုံးမလွယ်ဘဲနှင့် ရှေးထုံးမပယ်အောင် ဆော်ဩခဲ့သူဖြစ်သည်။ဆရာမကွယ်လွန်မီအထိ၊မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးကို ကြုံးဆနေသူဖြစ်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်ရှေးရိုးသမားဖြစ်သူ ဆရာချီသည် ကျွန်တော်တို့လူတသိုက်၏ ခေတ်စမ်းစာပေတို့ကို အဘယ်နည်းနှင့်မျှ အားပေးနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်၊ရှေးရိုးသမားပြုပြီ၊ ဆန်းသစ်လာသော အရာဟူသမျှကို ပယ်ချလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ဒွိဟဖြစ်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာချီ၏ ဟောပြောချက်ကို စိတ်ပါထင့်ထင့်နှင့်နားထောင်ရသည်။

ထိုစဉ်က ဦးထွန်းဖေ၏"မြန်မာ့နေ့စဉ်"တွင် ကျွန်တော်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေတ်စမ်းသမားများက မြန်မာစာပေ ဆန်းသစ်ရေး အတွက် ရှေ့နေလိုက်နေကြသော အချိန်ဖြစ်၏။ ခေတ်စမ်းသမားတို့ မြေစမ်းခရမ်းပျိုးရာ ဖြစ်သော 'ဂန္တလောက'ကို တက္ကသိုလ်ပြင်ပမှ စာရေးဆရာတို့က ရှုတ်ချနေသောအချိန်ဖြစ်၏။ တက္ကသိုလ်ပြင်ပ၌သာမဟုတ်သေး၊ တက္ကသိုလ်တွင်း၌ရှိသူ ကျွန်တော်တို့၏ အဖေါ်အပေါင်းတို့ကပင်လျှင်၊ အသစ်အသစ်တီထွင်မှု၏ သဘောတရားကို နားမလည်နိုင်ကြသေးသဖြင့်၊ ဝေဖန်နေသောအချိန်အခါလည်းဖြစ်၏။ ထိုအချိန် အခါမျိုးတွင် ဂီတအနုပညာနှင့်တကွ စာပေယဉ်ကျေးမှု၏ ခေါင်းဆောင်တဦးက မြန်မာစာပေပြန်လည် ဆန်းသစ်ခြင်း တည်းဟူသော အချက်အလက်တို့ကို လက်မခံနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ၊ ရှေးရိုးစဉ်လာတို့မှ အလွတ်ရုန်းသူကျွန်တော်တို့အဖို့၊ ခေတ်သစ်ကို ရှေ့ရှုရာ၌ ခလုတ်ကန်သင်းအများကို ကြုံတွေ့ရဘို့ရှိနေသည်။

ဆရာသည် ခေတ်စမ်းသမားတို့ သုံးနေကျဖြစ်သော စကားပြင်အရေးအသားတို့ကို များစွာအပြစ်မဆို။ ခေတ်စမ်းဟူ၍ဆိုစေကာမူ၊ ခေတ်ဟောင်း၌ တိမ်မြုပ်နေသော သဘောတရားတို့ကို ပြန်လည်ဆန်းသစ် ထွန်းကားစေခြင်းသာ ဖြစ်ချေရကား၊ လွယ်လွယ်နှင့် ရှင်းရှင်းရေးသားသော မြန်မာစကားကို အပြစ်ဆိုလျှင်၊ ပုဂံခေတ်စာပေနှင့်တကွ ရှင်မဟာသီလဝံသ၏ ပါရာယနဝတ္ထု၊ ရာဇဝင်ကျော် စသည်တို့ကို အပြစ်ဆိုရာ ရောက်ပေလိမ့်မည်။

သို့သော်ဆရာချိုသည် ခေတ်စမ်းကဗျာကိုအတော်ငယ်အပြစ်ဆိုပေသည်။

သို့သော်သူဆိုလိုက်သော အပြစ်တို့မှာ ကျွန်တော့ရင်တွင်း၌

www.burmeseclassic.com

ရှိသောဒွိဟတို့ကို ဖယ်ရှား၍ပစ်လိုက်သည်နှင့် တူပေသည်။

ဆရာချီသည် ခေတ်စမ်းသမားတို့၏ မူသစ်တို့ အပြစ်မဆိုချေ။ များစွာကုန်သော ခေတ်စမ်းသမားတို့မှာ ထိုခေတ်ကဝါနုနုမျှသာရှိသေးသည်။ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှ၊ ဂျပန်စာပေတို့တွင်ပြန်လည် ဆန်းသစ်သော +ရီနေဆွန်းခေတ်ကို ကျွန်တော်တို့ကကြည်နူးမိသည်။ ကြည်နူးလှာရာမှ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့မှ ရုန်းထွက်ခြင်းအရသာကို ရှာယူကြသည်။ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးစိတ်ဓာတ်၏ ပဏာမသဘောများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သို့သော်ယင်းကဲ့သို့ ရှေးမူဟောင်းတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့၊ အကွပ်အညှပ်တို့မှ ရုန်းထွက်ရာတွင် စာပေဝါနုသေးသည် ဖြစ်ရကား၊ အခြေခံသဘောတို့၌ အမှန်သို့ရောက်သည်လည်းရှိ၏။ အမှားသို့လမ်းချော်ထွက်လည်းရှိ၏။

ဥပမာကဗျာ၏သဘော၌ ကာရန်သည်အကွပ်ဖြစ်၏။ စကားပြေ၏သဘော၌ သဒ္ဒါသည်အထိန်းဖြစ်၏။ လှည်းဘီး၌လှည်းပဒေါင်းကထိန်းရမြဲဖြစ်၏။ လှည်းပဒေါင်းမပါဘဲ လှည်းဘီးမဖြစ်နိုင်။ ဤသခြေခံသဘောကိုမူကား မည်မျှလောက်ဆန်းသစ်သော စာပေဖြစ်စေကာမူ ပစ်ပယ်၍ရကောင်းသည်မဟုတ်။

အမှန်မှာ ခေတ်စမ်းသမားတို့လည်း ဤအခြေခံတို့ကို မပစ်ပယ်ကြပေ။ သို့သော်ကာရန် အစပ်အဟပ်တို့၌မိသည်လည်းရှိ၏၊ မမိသည်လည်းရှိ၏။ ဆရာချီသည် ကာရန်လွတ်သော ကဗျာများကို ဝေဖန်လေသည်။ ခေတ်စမ်း၏သဘောတရားတို့ကို လက်ခံလေသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် များစွာအားရဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရသည်။

+Renaissance

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာသည်ခေတ်စမ်းစာပေကို လောကွတ်လုပ်၍ နေခြင်းမဟုတ်။သူကိုယ်တိုင်ယုံကြည်ချက်နှင့် လက်ခံနေခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်တွင် ခေတ်စမ်းသမားတို့၏ ကဗျာနှင့်တကွ အခြားအရေးသား အတွေးအခေါ်တို့ကို အခဏ်းတခဏ်းဖွင့်ကာ အရေးပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်သည် ဤကဲ့သို့ဆရာနှင့် နဖူးစာဆုံစီးမိခဲ့သည်။သို့သော်ဆရာ့ဟောပြောချက်ကို အများနည်းတူ၊လာရောက်နားထောင်သော ပရိသတ်ထဲက တယောက်အနေနှင့်သာ ဆုံမိခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့်နောက်ထပ်ဆရာနှင့် ဆုံတွေ့ရရန်အတွက်ကိုရှာခဲ့သည်။ အကြောင်းဆုံစီးရန် ရေစက်မပါသေးသော အချိန်ဝယ်ကျွန်တော်သည် အရပ်ရပ်ရှိနယ်ပယ်တို့သို့လွင့်ပါးလျက်ရှိခဲ့ရပေသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်ဖြစ်ပွား၍၊ ဂျပန်တို့လည်း ထိုစစ်ထဲတွင် အချောင်ဝင်နွှဲ လိုက်သောအချိန်တွင်၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မြို့တမြို့၌ ကျွန်တော်သည် ဆရာချီနှင့်တွေ့ဆုံရန် အခွင့်သင့်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်ကဆရာသည် မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်တို့သို့ လှည့်၍ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး သဘောတရားတို့ကို လိုက်လံ ဝါဒဖြန့်နေသောအချိန်အခါ ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ လူတိုင်းလိုလိုပင် အင်္ဂလိပ်ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်နေစဉ်၊ဆရာကဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးတရားဟောနေသည်။ ဤသို့ ဆရာပြုမူနေသည်မှာ အဓိပ္ပါယ်တခုတော့ မုချရှိရပေလိမ့်မည်။ ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို ကျွန်တော်နားလည်လိုသည်။ သို့သော် ဆရာလာသော အချိန်ကားမကောင်းလှတော့ပြီ။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရတို့မြန်မာနိုင်ငံမှ ခြေကုန်သုတ်ပြေးဘော့မည့် အချိန်တွင်၊ အရှေ့ပိုင်း တပိုင်းလုံးလည်း

www.burmeseclassic.com

အဘယ်အရပ်သို့ ခြေဦးတည့်ရာပြေးကြရမည်ကို တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကျိတ်၍ တိုင်ပင်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ဆရာသည် ထိုမြို့၌ကြာကြာမနေဘဲပြန်၍သွားလေသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့်မတွေ့လိုက်ရချေ။

သို့ရာတွင် ရေစက်ဆုံမည့် ဆုံပြန်တော့လည်း အမြောက်သံ၊ ဗုံးသံ၊အကြားထဲတွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ရေစက်ဆုံကြရပြန်သည်။ ရေစက်ဆုံမိကြသောနေရာမှာလည်း အခြားမဟုတ်၊ရှေးကဒေါက်တာဘမော်နေခဲ့ဘူးသော ၃၂ပတ်လမ်းဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်ကသခင်နုသည် သတင်းနှင့် ပြန်ကြားရေးဌာနဝန်ကြီးဖြစ်သည်။ သခင်နုသည် ခဲရာခဲဆစ်ရှိတိုင်းရှိတိုင်း ဆရာချီအား တွံတေးမှပင့်ဖိတ်ခေါ်ယူလေ့ရှိသည်။ ဆရာချီလာသည့်အခါ သခင်နုသည်၎င်း၏ရုံးခန်းထဲတွင်ဆရာချီအားကောင်းစွာဧည့်ခံလေ့ရှိသည်။ ဝါဒဖြန့်ချိရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တိုင်ပင်လေ့ရှိသည်။ အကြံဉာဏ်ယူလေ့ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတဝိုက်၌ ကရင်မြန်မာ စိတ်ဝမ်းကွဲပြားမှုတို့ကို တိုက်ဖျက်ရန်အတွက် ဆရာချီနှင့် သခင်နုတို့ ရင်းရင်းနှီးနှီးတိုင်ပင်လေ့ရှိသည်။ ဂျပန်ထွက်မပြေးမီဆရာချီ၊ စောဘဦးကြီး၊ သခင်ဝတင်စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကရင်ဗမာရင်းနှီးမှုအတွက် မည်သို့မည်ပုံဆောင်ရွက်ရမည်ကို ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ဆွေးနွေးကာလုပ်ငန်းစဉ်တရပ်ချမှတ်၍၊သတင်းနှင့်ပြန်ကြားရေးဌာန ဝန်ကြီးသခင်နုနှင့်အတူ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အရပ်သို့ တိုင်းခန်းလှည့်လည် ခဲ့ကြသည်။

တွံတေးမှ ဆရာချီလာသည့်အခါ၊ ညဝိုင်းတွင် ဆရာချီ၊ သခင်နု၊ဦးထွန်းစိန်၊ဦးဉာဏနှင့် ကျွန်တော်တို့သည် လဘက်ရည်

www.burmeseclassic.com

ကြမ်းဝိုင်းပြုလုပ်၍၊ ထွေရာလေးပါးပြောလေ့ရှိကြသည်။ကျွန်တော်က လဘက်ရည်ကြမ်းဝိုင်း အတွက် ကကူရံခြောက်ဖြင့် ညှော့်ခံရ ဆရာအလွန်ကြိုက်နှစ်သက်လေသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့သည် လဘက်ရည်ကြမ်း ဝိုင်းဖွဲ့၍ သောက်ကြသော်လည်း ပစ္စက္ခနိုင်ငံရေးအကြောင်းကို များစွာ မပြောကြပါ။ပတ္တလားအကြောင်း၊စန္ဒယားအကြောင်း၊ဒိုးပတ်အကြောင်း၊ အိုးစည်အကြောင်း၊ ဗုံအကြောင်း၊ ထံတျာတေ အကြောင်းစသည်တို့သာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာသည်ဂီတနှင့်တကွ အကကိုပါကောင်းစွာစံနှစ်တကျ လေ့လာထားသူ ဖြစ်လေရာ၊ သူလေ့လာခဲ့သော အနုပညာရပ်တို့ကိုပြောရာ၌၊ ပင်ပန်းနွမ်းရိသည်ဟူ၍မရှိပါ။ ညည့်သန်ကောင်ကျော်နှစ်ချက်တီးသုံးချက်တီး အထိမင်္ဂလာဒုံ၌ဗုံးကျသံကိုနာခံရင်း ဟောပြောလေ့ရှိပါသည်။

ထိုအခါသမယ၌ကျွန်တော်သည်ဗဟုသုတဟင်းလေးအိုးကြီး ကို လက်ဝယ်ပိုက်မိပြီဟု အတော်ပင် အားရဝမ်းသာရှိမိပါ၏။ သို့သော် တော်လှန်ရေးကြီးမှာ မကြာခင် စကြတော့မည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်တို့လူသိုက်လူစုခွဲကြရချေဦးမည်။ တွေ့ကြုံဆုံကွဲဟူသောသင်္ခါရဖြစ်စဉ်တို့တွင် ကျွန်တော်တို့တတွေမျော၍ သွားကြရပေဦးမည်။

ယင်းတွေးတောအချက်အတိုင်းတနေ့သော် ကျွန်တော်တို့၏ အသိုက်အဝန်းသည်ကွဲကြလေသည်။သခင်နုသည် မဒ္ဒသို့၊ဆရာချီသည်တွံတေးသို့၊ ဦးညာဏသည်ပဒုမ္မာလမ်းသို့၊ဦးထွန်းစိန်သည်ပါ့ခ်လိန်းသို့၊ ကျွန်တော်သည်ဗဟန်းသို့ အသီးသီးလူစုခွဲကြသည်။

ဂျပန်တို့ဆုတ်ခွာခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သူတို့ဆုတ်ခွာချိန်၌ဂျပန်တို့

www.burmeseclassic.com

က ဖမ်းထားသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားများ လွတ်ပစ်ရေးအတွက်သခင်နုသည် ဂျပန်စစ်ဖက်ဆိုင်ရာတို့နှင့် အကြိတ်အနယ်ပြောခဲ့သည်။ပြောသည့်အတိုင်းပင်အထမြောက်သည်ဟု ဆိုရပေမည်၊သို့သော်သခင်နုတို့မှဒု လိုက်သွားရသည့်အတွင်း လက်လွန်ကုန်သည့် အချင်းအရာတို့ရှိခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် မြောင်းမြမြို့အကျဉ်းထောင်တွင် အဖမ်းခံရသူလူပေါင်း လေးဆယ်ကျော်တို့၏ကံကြမ္မာကား၊ ၎င်းတို့၏အသက်ကို ဂျပန်တို့ကဖက်နှင့်ထုပ်ထားသောကံကြမ္မာဖြစ်လေရာ ကျွန်တော်သည် မြောင်းမြဖက်မှလာသမျှသတင်းကိုထောက်၍ ဗိုလ်နေဝင်းတို့ထံသဘင်းပေးပို့ရလေသည်။ထိုအခါရွှေတောင်ကြားလမ်းအိမ်နံပါတ် ၃၂မှာဖဆပလသန္နေတည်ရာဌာနဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုဌာနချုပ်သို့ကျွန်တော်နေ့စဉ်ရောက်ရှိသည်တွင်တနေ့သော်ဆရာချီနှင့်တွေ့ရပြန်လေသည်။

ဆရာချီသည်ကျွန်တော် ပို့လာသောသတင်းစကားကို နားထောင်၍ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ဗိုလ်နေဝင်း၊ဗိုလ်အောင်ကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်ကာ မြောင်းမြရှိ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားတို့ကို ကယ်ဆယ်ရန်ကြိုးပမ်းခဲ့သေးသည်။ သို့သော် သေနေ့စေ့ သူတို့ကိုဆရာချီလည်း မကယ်နိုင်တော့ချေ။

ထိုညကကျွန်တော်သည်ဆရာချီနှင့်အတူ အသံလွှင့်ရုံဌာနရုံးခန်းအပေါ်ထပ်ရှိ ဦးခင်ဇော်၏အိပ်ခန်းတွင် စကားစမြည်ပြောနေခိုက်ဆရာချီနှင့်ရေစက်ဆုံမိပုံတို့ကိုစားမြုံ့ပြန်ကာဆရာချီ၏ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တို့ကိုမည်သို့အစဖေါ်ပေးရပါမည်နည်းဟုအကြံထုတ်လျက်ရှိသည်။

ဆရာချီကား ယိုးဒယားအကကိုမလေးကျွန်းဆွယ်နှင့်အင်ဒိုချိုင်းနားအထိလိုက်၍ ခြေရာကောက်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တော်ပြီ၊ တော်ပြီ၊ ဆရာလဲ လွတ်လပ်ရေးရတဲ့နေ့ အထိ အောင့်အည်းပြီးလုပ်လိုက်ဦးမယ်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင်ဝန်ကြီး အလုပ်ကထွက်မယ်။ပြီးတော့မောင်တို့နဲ့ တခါကပြောခဲ့ဘူးတဲ့ အတိုင်း ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာတွေကို အရိုးကိုအရွက် မဖုံးစေရဆိုတဲ့စကားအတိုင်းပြန်ပြီးထူထောင်မယ်။မောင်သိန်း ဟန်နဲ့မောင်ဝန်ကိုခေါ်မယ်။သူတို့ရယ်၊မောင်တို့ရယ်၊ ကျုပ်တို့ ရယ်၊ ယိုးဒယားသွားမယ်၊ မလေးကျွန်းဆွယ်သွားမယ်၊ အင်ဒို ချိုင်းနားသွားမယ်။စုမတြာ၊ဂျာဗါးဆိုတဲ့ဒေသတွေအထိ ခရီး ထွက်မယ်။အလောင်းစည်သူခေတ်လောက်ကတဲကသူတို့နဲ့ကျုပ် တို့နဲ့ဟာယဉ်ကျေးမှုချင်းဆက်ခဲ့တာ အနောက်ကနယ်ချဲ့တွေလာ တော့မှဘဲ အဆက်ပြတ်နေတယ်။ ဒါတွေကိုပြန်ဆက်ရမယ်။"

ဆရာချိုကယင်းသို့စိတ်ပါလက်ပါပြောနေသည်။ ဆရာချို သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လက်ကိုင်ပြုခဲ့သော အာရှစည်းလုံး ညီညွတ်ရေး ဝါဒကိုနှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် လက်ခံသူဖြစ်သည်။ လွတ် လပ်ရေးရပြီးသော်လည်း မြန်မာအနေနှင့် ထီးထီးကျန်နေ၍မ ဖြစ်၊ အာရှ၌လွတ်မြောက်ပြီးစ နိုင်ငံတို့၏ သက်တမ်းရှည်မှုသည် အာရှညီညွတ်ရေးအပေါ်တည်သည်ကို နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ပြုပြီကောင်းစွာမြင်ပေသည်။ စည်လုံးညီညွတ်မှုကို ယူရာ၌လည်း အာရှနိုင်ငံအသီးသီးတို့ယဉ်ကျေးမှုအခြေခံချင်းဆက်စပ်ပုံကိုပြော နိုင်မှသာ ရင်းနှီးမှု ရလိမ့်မည်ကို ဆရာချိုက သဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့် ဆရာချိုသည် ယိုးဒယားအကကို မြန်မာ နိုင်ငံမှနေ၍ ဂျာဗာကျွန်း အရောက်ခြေရာလိုက်ခံနေခြင်း ဖြစ် သည်။

ကျွန်တော် ကား ဆရာချို သည်ယိုးဒယားအကကိုခြေရာခံသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တက် "ဘုရင်းဂုန်းအလက်နှစ်ရာ"ကို ခြေရာခံသည်က ပိုမိုသင့်လျော်မည်ဟုထင်မိသည်။

"ယိုးဒယားကို ခဏဖယ်ထားစမ်းပါဦးလား ဆရာရယ်။ လက်ရှိနိုင်ငံရေးကဘယ်အခြေဆိုက်နိုင်မလဲ။ အခြေအနေကသိပ်ကောင်းတယ်လို့ ကျွန်တော်မထင်သေးဘူးဆရာ။ ပြီးတော့လဲ ဆရာတို့ အတွင်းဝန်ရုံးကလဲ ဟာလာ ဟင်းကြီး ပါကလား ဆရာရဲ့။"

ကျွန်တော်က စိုးရိမ်သံကြီးဖြင့်ပြောသည်။ အမှန်အားဖြင့် ကျွန်တော်ဤသို့ စိုးရိမ်တကြီး မပြောထိုက်ပါ။ ဆရာသည်စိတ်ပြေလက်ပျောက်ဆိုသလို ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ ခေတ္တလာနေသည်မဟုတ်ပါလော။

"အတိုက်အခံဆိုတာကတော့ ရှိမှာပေါ့ကွယ်၊ ဘယ်ကင်းနိုင်ပမတုန်း။ ဒီမိုကရေစီ စံနစ်ကျကျနဲ့ အတိုက်အခံ လုပ်နေသမျှတော့ တိုင်းပြည်ကောင်းဘို့ချည်းပါဘဲ။"

ထိုနောက်ဆရာသည် တစုံတခုကိုတွေး၍ တွေ့ဝေနေဟန်အသွင်ကိုဆောင်လိုက်ပါသည်။ ဦးခင်ဇော်ကမူ နိုင်ငံရေးစကားတို့ကြောင့် ဆရာစိတ်ရှုပ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်ပူပန် လေသလောမသိ၊ နွဲ့နှင့်ပြွေအကြောင်းကို စ၍ပေးနေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ကလည်း၊ကျွန်တော့စကားစကို အပြတ်မခံလိုပေ။

"ခုဥစ္စာကဆရာရယ်၊ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးလမ်းပေါ်မြင်နေမှဘဲ၊ဒီလွတ်လပ်ရေးဆိုတဲ့ အချက်တချက်မှာတော့အားလုံးညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ လက်ခံကြဘို့ရှိတယ်။ဒီတော့ကား ဂဠုန်စောတို့က ဘယ်လိုသဘောထားပါသလဲ။"

ကျွန်တော်က ဆက်၍မေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

"သူတို့လုပ်တာက ဘုရင်ခံရဲ့ အာဏာသက်ကို ရှည်အောင် လုပ်သလိုဖြစ်နေတယ်ကွဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီအချက်ကို ဆရာလဲ ဒီးဒုတ်ကနေပြီး ဖေါ်ထုတ်ပေးနေတာပါဘဲ။"

"ဒါကိုထားလိုက်ပါဦး ဆရာရယ်၊ အဲဒီအတွင်းဝန်ရုံး ဟာ လာဟင်းကို ဆရာပြန်ပြီးစဉ်းစားစမ်းပါဦး။ ကျွန်တော်ဟိုတနေ့ က ဗိုလ်ချုပ်ဆီရောက်ခဲ့တယ်ဆရာ သူ့အခန်းဝမှာမင်းစေစောင့် နေတာတောင် မတွေ့ခဲ့ရဘူး။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် သူဝင်ငါထွက်နဲ့ မခက်ပေဘူးလားဆရာ။"

"ဒါတော့ မပြောနဲ့ဟေ့၊ ငမိုးနဲ့ငါနဲ့ ခဏခဏစကား များခဲ့ရလှပကော။ သူကသူ့ကိုသတိပေးလေလေ ဇွတ်လုပ်လေ လေဘဲကွဲ့။ ဗိုလ်ထွန်းလှတို့က သူ့အနားမှာခြောက်လုံးပြူးကြီး တွဲလောင်းနဲ့စောင့်နေတာကိုတောင်မှ သူမကြိုက်ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ် ဇာတာစမ်းလက်ကညံ့သကွဲ့။"

ဆရာချီသည် စိတ်မချမ်းမြေ့သော လေသံကြီးနှင့် ပြော လိုက်သည်။

ဦးခင်ဇော်က ဆရာချီ၏အာရုံကို ပြောင်းစေရန် အတွက် စကားကိုတခြားရောက်အောင် ယူသွားသည်။

"ဆရာကသိပ်မကျသေးဘူးဆရာ။ အရွယ်အတော်တင်တယ် ဆရာဟာ သိပ်ပြီးပူပင်သောကစိတ်ကို လက်ခံထားတဲ့ လူစား မဟုတ်ဘူး" ဤသို့သူကပြောလိုက်ရာ ဆရာကအနည်းငယ်ပြုံး ၍ "ဒါကတော့ဒီလိုကွဲ့"ဟုဆိုလိုက်သည်။

ဆရာချီသည် အခန်းအသယ်၌ မတ်တတ်ရပ်ပြသည်။ ကျွန် တော်က ဘာလုပ်မလို့ပါလိမ့်ဟု အံ့အားသင့်သွားသည်။ ထို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ဆရာချီသည် သူ၏လုံချည်ကို ဒူးအထက် ရောက်အောင် လှန်ပြသည်။

ဆရာဘာဖြစ်ထာပါလိမ့်။

"ဟောဒီခြေသလုံးရိုးနဲ့ ခြေသလုံးကြွက်သား နှစ်ခုစပ်တဲ့နေရာကို စမ်းကြည့်ကြစမ်း။"

ကျွန်တော်တို့က သူဆိုသည့်အတိုင်း စမ်းကြည့်သည်။ ထိုနှစ်ခုစပ်နေရာ၌ မာကျောသောအကြောစိုင်ကြီးများကို စမ်းကြည့်မိကြသည်။

"အောင်မယ်တယ်မာပါလား"ဟု ဦးခင်ဇော်က အံ့ဩစွာ ပြောလိုက်သည်။

"ဆရာတို့က ငယ်ငယ်ကတဲက ကစားခုန်စား လိုက်စားခဲ့တယ်။ ဒီအကြောသန်တာ ဘာကြောင့်လဲ။"

"ဆရာကတင်းနစ်ကစားတာကိုး"ဟုကျွန်တော်ကဖြေသည်။

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ မောင်ရင်တို့ကိုပြောရင် ယုံမှာမဟုတ်ဘူး။ စကိတ်စီးတဲ့နေရာမှာသင်းတို့ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့အင်္ဂလိပ်တွေတောင် ဆရာ့ကိုမမှီဘူး။"

ကျွန်တော်တို့ အတော်အံ့အားသင့်မိသည်။

ဆရာကသူငယ်စဉ်က စကိတ်စီးရာတွင် အလွန်ထက်မြက်ပုံကို ပြောပြသည်။ တနေ့သောအခါ၊ ရန်ကုန်မြို့ ဗိုလ်တထောင်ရပ်ကွက်တခုတွင် ဆပ်ကပ်ပွဲတခု လာပြသည်။ ဆပ်ကပ်ပွဲမှာ ပြင်ဘက်တွင်အနီအစိမ်း ကစားဝိုင်းများ၊ မြွေးပစ်ကစားဝိုင်းများနှင့် စကိတ်စီးရန်နေရာများရှိသည်။ ထိုဆပ်ကပ်ပွဲသို့ ဆရာသွားရောက်၍ စကိတ်စီးသည်။

ဆရာသည်ငယ်စဉ်ကပင် ရောင်ထုံးနှင့်နေလေ့ရှိသည်။ အင်္ဂ

www.burmeseclassic.com

လိပ်ကပြား၊ ကုလားကပြားတို့၏အလယ်တွင်၊ ရှောင်ကြီးပေ့နှင့် ခေါင်းပေါင်းစတလူလူ ချထားသောဆရာမှာ၊ စကိုတ်ဖိနပ်ကို စီး၍ခေတ္တအရှိန်ယူနေသည်။ ထိုအခါ အင်္ဂလိပ်ကပြားတစုက ဆရာ့အားမယုံသင်္ကာနှင့်ကြည့်၍ "စီးတတ်ကဲ့လား" ဟုမေးသည်။

"စီးတတ်လို့မယ်ထင်ပါရဲ့။ ခင်ဗျားတို့စီးတာ ကြည့်ရရင် တတ်မှာပေါ့" ဟုဆရာက ပရိယာယ်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါအင်္ဂလိပ်ကပြားမတို့က ခစ်ခစ်မြည်အောင်ရယ်ရင်း စကိုတ်စီးကြရာ၊ အချို့မှာ ဗိုင်းဗိုင်းလဲကြသည်။ အင်္ဂလိပ်ကပြားအထီးကမူ အနည်းငယ်စီးတတ်ရာ၊ "ဟောဒီလိုစီးရတယ်" ဟူသောအမူအရာဖြင့် ဆရာ့ရှေ့တွင်စီးပြသည်။

"ဒီတော့ငါကအသာထလိုက်သကွဲ့။ ပြီးတော့မစီးတတ်ချင် ယောင်ဆောင်ပြီး၊ ယိုင်ထိုးယိုင်ထိုးနဲ့ စီးပြတယ်။ ကောင်မကလေးတွေက ဝိုင်းရယ်ကြတာပေါ့။ ငါ့ကိုလဲမယ် သတိထားလို့ ပြောကြတယ်။ သူတို့ပြောလေလေ၊ ငါကလဲလဲတော့မဲ့ပုံသဏ္ဌာန် ဟောဒီလိုလုပ်ပြတာပေါ့ကွဲ့။"

ဆရာချိုသည် စိတ်ပါလက်ပါနှင့် စကိုတ်မတတ် တတတ်စီးဟန်ကို ကျွန်တော်တို့အားပြသည်။ ဆရာ့စိတ်ထဲ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ်မျှ ပြန်ငယ်သွားသည်ဟု ထင်နေဟန်တူသည်။ ငယ်မူငယ်ဟန်တို့ ပြန်၍ပေါ်လာဟန် လက္ခဏာရှိသည်။

"ပြီးတော့မှငါက ကျကျနနစီးပြလိုက်တယ်။ အကွေ့ကျရင် ဘယ်ကွေ့ဟောဘယ်ယိမ်း၊ ညာကွေ့တော့ညာယိမ်းပြီး၊ စီးပြလိုက်တော့ အားလုံးက အံ့အားသင့်ကြတယ်။ အို...အဲဒီတော့မှ အကောင်တွေကောင်မတွေ ဆရာ့နား ဝိုင်းလာကြတာပေါ့။"

ဆရာသည်အမှန်ပင် ငယ်မူပြန်နေပါသည်။ စကိုတ်စီးဟန်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်ကွေ့ဟန်၊ ညာကွေ့ဟန်၊ ကိုယ်ရှိန်သတ်ဟန်၊ ကိုယ်ကိုချာရပတ်လှည့်ဟန်၊ အမျိုးမျိုးလုပ်ပြနေပါသည်။ ဆရာသည်အလွန်ဖျတ်လပ်သော အမူအရာကို ဆောင်နေပါသည်။

ကစားခုန်စားမှုတွင် ဆရာချိုစကိတ်စီး ကျွမ်းကျင်သလို၊ စာပေဘက်၌လည်း ဝတ္ထုအရေးအသား ကျွမ်းကျင်သည်ကို လူသိနည်းလှပေသည်။ သတင်းစာဆရာ ဆရာချိုအဖြစ်နှင့် ဗဟုသုတကြွယ်သောဆောင်းပါး၊ ဟာသဉာဏ်ကစားသောဆောင်းပါး၊ ထေ့လုံးများဖြင့် သူတပါးကို မိမိရရကန်သော "ရကန်" သဘောသက်ဝင်သည့် ဆောင်းပါး၊ နိုင်ငံရေးကိလိဋ္ဌတို့ကို လမ်းပေါ်က လူပင်လျှင် နားလည် လွယ်အောင် ရေးသားသောဆောင်းပါး၊အစရှိသည်တို့နှင့် ဆရာဦးဘချိုကို မည်သူမဆိုဆက်သွယ်၍ကြည့်စမြဲပင်။ သို့သော်ဆရာချိုကို ဝတ္ထုရေးဆရာအနေနှင့်သိကျွမ်းကြသူနည်းလှပါသည်။ ကျွန်တော်သည်ပင်လျှင်၊ ဆရာ၏ရေးသားခဲ့သမျှစာပေဆောင်းပါးစသည်တို့ကိုမလွတ်တမ်းလိုလိုဖတ်ရှုခဲ့ဘူးသော်လည်း၊ ဆရာချိုဝတ္ထုရေးသည်ဟု မကြားမသိခဲ့ဘူးပါ။

ကျွန်တော်သည် ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်တွင် အပတ်စဉ်ဖေါ်ပြသော ဘေဒ္ဒသီဟာဝတ္ထုကို ဘတ်ဘူးပါသည်။ သို့ရာတွင် "ဘေဒ္ဒသီဟာ" ကိုရေးသူ၏ ကလောင်အမည်မှာ ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုမဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့်"ဘေဒ္ဒသီဟာ"ကိုဆရာချို၏ အမည်နှင့် ဒွန်တွဲ၍မကြည့်ခဲ့ဘူးပါ။

"ဘေဒ္ဒသီဟာ"ကိုကျွန်တော်အကဲခတ်ရသည်မှာ အာဝေါလ်တာစကော့ထ်ကဲ့သို့သော ရာဇဝင် သုခုမတသီဆံသည့် ဝတ္ထုရေးဆရာတို့၏ သဘောသွားမျိုးဖြစ်သည်။ ရှေးဆံသော ဇာတ်လမ်း

www.burmeseclassic.com

တခုကို ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့၍ ရိုမန့်စ်*ခေါ် စိတ်ထဲတွင် ဆွတ်ပျံ့ဘွယ် ရာဖြစ်လာအောင် စိတ်ကူးယဉ်သော အရေးအသားမျိုးဖြစ်ရာ၊ "ဘေ့သီဟာ"ဝတ္ထုရေးဆရာ၏ အဆင့်အတန်းမှာရှေးရိုးမူသွား များအကြားတွင်အလွန်ဝိသေသထူးကဲလှပေသည်ဟု ကျွန်တော် ယူဆခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် "ဘေ့သီဟာ"မှာ ဆွတ်ပျံ့ဘွယ်ရာ မျှသာမဟုတ်၊ မြန်မာအနုပညာ သဘောများကိုလည်း ထုတ်ဖေါ်ထားသော ဝတ္ထုဖြစ်သည်။အနုပညာသဘောတို့ကိုလည်း နန်းတွင်းနိုင်ငံရေး တို့နှင့်ဟပ်၍ဟပ်၍ပြသွားပေသည်။ ယခုခေတ်၌ နိုင်ငံရေးကျား ကစားသည်ဟူသော အသုံးအနှုန်းမျိုးရှိနေဘိသကဲ့သို့ နန်းတွင်း ဇာတ်တော်ကြီးများခေတ်က နိုင်ငံရေးစစ်ဘုရင် ကစားပုံကို ဖေါ်ပြသည်။ ဤအချက်တို့ကို ထောက်သဖြင့်လည်း ဝတ္ထုရေး ဆရာမှာအနုပညာ၌ ပြောင်မြောက်၍၊ နိုင်ငံရေးအမြင်ကျယ်ပြီး လျှင်၊ စစ်ဘုရင်ကောင်းစွာ ထိုးတတ်သူဟု အကဲခတ်နိုင်သည်။ ဤသို့လည်း ကျွန်တော်အကဲခတ်မိပါ၏။သို့သော်"ဘေ့သီဟာ" ကို ဆရာချီနှင့်ဒွန်တွဲ၍ မကြည့်မိခဲ့ပေ။

ယခုစကားလက်ဆုံကျရင်းမှ"ဘေ့သီဟာ"ကိုဆရာချီရေးခဲ့ ကြောင်းသိရ၍ကျွန်တော်မှာများစွာ အံ့အားသင့်ခဲ့မိသည်။

"ဘေ့သီဟာ"ကို ဆရာစာအုပ်ပြန်ရိုက်မယ်"ဟု ဆရာချီက ကျွန်တော်တို့အား ပြောပြလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ခေတ်စာရေးဆရာအများသည် ဥရောပ၏ပြန် လည်ဆန်းသစ်ရေးခေတ်၌ကြည်နူးမိကြသကဲ့သို့၊ ဆရာတို့ငယ်စဉ် ခေတ်ကလည်း ဥရောပ၏ဆွတ်ပျံ့ဘွယ်ရာ ခေတ်၌ကြည်နူးခဲ့ကြ

* Romance

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟန်တူလေသည်။ ယခုတဖန် တော်လှန်ရေးခေတ်မှ နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်သော်၊ အတော်ရှေးကျနေပြီဟု မှတ်ထင်ဘွယ်ရာ ရှိလေသည်။ သို့သော် "ဘွေသိဟာ" တွင် ဇာတ်ကောင်တို့၏ "ဥာဉ်"ကိုသရုပ်ဖေါ်ပေးရာ၌ခေတ်သစ်စာရေးဆရာတို့ပင်လျှင် အတုယူလောက်ပေသည်။ ယခုကျွန်တော် စားမြုံ့ပြန်နေသည် မှာရှေးကဖတ်ဘူးသောအမှတ်သညာဖြင့်သာပြန်ပြောနေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုညကမူကား ဆရာသည် "ဘွေသိဟာ"၌ ဇာတ် ကောင်များ၏စရိုက်ဥာဉ်တို့ကိုမည်သို့မည်ပုံဖေါ်ပေး၍မည်သည့် အဓိပ္ပါယ်တွက်ကိုဆောင်ကြောင်းဝတ္ထုထဲကသာဓကဖြင့်ထုတ်ဖေါ် ပြသသွားခဲ့သည်။

ယင်းသို့လျှင်ကျွန်တော်တို့ စကားကောင်းလာခဲ့ကြသည်မှာ၊ သန်ခေါင်းကျော်သည်ကိုပင်လျှင် မြည်သူမျှ သတိမထားမိကြ ပါ။ အချိန်သည် မျော၍ မျော၍ သွားသကဲ့သို့ပင်စကားကြော လည်း မျော၍လာပြီကို ကျွန်တော်တို့ အမှတ်မထားမိပါ။

ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှုမှ၊ဘရင်းဂန်းသို့၊ဘရင်းဂန်းမှဂင္ဂုန်စေသို့၊ ဂင္ဂုန်စေမှစကိတ်သို့ စကိတ်မှသည် "ဘွေသိဟာ" သို့၊ စကား ရေအယဉ်သည်မျော၍မျော၍ လာလေသည်။ထိုအတွင်း ဦးခင် ဇော်ကဆရာငယ်စဉ်ကဆိုလျှင်၊ အဖက်ဖက်၌ကျွမ်းကျင်၍၊ လူမှု ရေးရာတို့၌ဝင်ဆံ့သောကြောင့်၊ လူချစ်လူခင်အတော်ပေများ ပေလိမ့်မည်ဟုစကားစလိုက်သည်ဟုကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ သူစ ခဲ့သောစကားစဉ်ပြတ်မသွားရလေအောင် ကျွန်တော်ကထောက် ပေးလိုက်ပါသည်။

"လူချစ် လူခင်ခပါတယ်ဆိုလို့ ဆရာရယ် ကျွန်တော်သတိ ရတယ်။"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာချိုက ကျွန်တော့်ကိုလှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က အဘိုးအမာနှင့်ဆရာမ မခင်ပုတို့မကြားအောင်၊ “ဆရာ ဟိုတုန်းက ညွှန့်နဲ့ကြောင်းလမ်းခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား” ဟု တိုးတိုးမေးလိုက်သည်။

ဆရာသည် ကျွန်တော်တို့အနီးသို့ ကပ်လာသည်။ ပြီးလျှင် ပြုံးလိုက်သည်။ အခန်းဝသို့လည်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ အပြင်ဘက်တွင် လေပြေလေညင်း အသံတို့သည် ပဒွင်ငါးပါးတို့ တီးမှုတ်နေသည့်နှယ်။

“ဖူးစာဆိုတာ ဒီလိုပေါ့ကွယ်၊ အကြောင်းရေစက်ကမဆုံစီး ပြန်တော့လဲလမ်းခွဲခဲ့ကြရတာပေါ့။ မိဘများကလဲသဘောတူကြတာမဟုတ်ဘူးကွဲ့” ဟု၍ တိုးတိုးသက်သာ ပြန်ပြောသည်။

ငယ်ကချစ်အနှစ်တရာဟူသောသဘောတို့သည်ဆရာ့မျက်နှာ၌ပေါ်လေမလားဟု ကျွန်တော်အကဲခတ်ကြည့်မိပါ၏။ သို့သော် ဆရာချို၏ပြုံးစနဲ့အမူအရာတို့မှာ အတိတ်သည် ပစ္စုပ္ပန်မဟုတ်တော့ ဟူသောသဘောကိုသာ ညွှန်းဆို၍ပြနေပေသည်။

အခန်းအပြင်ဘက်မှ လေအေးသည် တချက်တချက် ဝေ့၍ဝေ့၍လာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ စကားစဉ်တို့ကားဝေ့၍ဝေ့၍သွားပြန်ပါသည်။

သို့နှင့်ပင်ဆရာချိုသည် ဟသ်ာတနယ်၌ပညာအုပ်လုပ်ခဲ့သည့်အကြောင်း၊ ပညာဝန်ဦးဖိုးကျားတို့နှင့်အပြန်အလှန်ဆောင်းပါးရေးကြသည့်အကြောင်း၊ “တောက်တဲ့” အမည်ခံ၍ဆောင်းပါးရေးသည်တွင် အမည်ကျော်ကြားလာပြီးနောက် “ဒီးဒုတ်” ဟူသောအမည်ကိုယူကာ ဒီးဒုတ်ဂျာနယ် ကို ထူထောင်သည့် အကြောင်း၊ ဗန္ဓုလသတင်းစာနှင့် အပြန်အလှန်ရေးကြသည့် အ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင်း.... စသည့်အကြောင်းမျိုးစုံ ထွေရာလေးပါးတို့ကို ပြောပြပြီးသည့်နောက်၊သတင်း စာဆရာဆရာချီသည် နိုင်ငံရေး သမားဖြစ်လာရပုံတို့ကို ပြောပြပါသည်။ထို့နောက်ဖေဘီယံအသင်း*တည်ထောင်ပုံ။ ဒေါက်တာဘမော်နှင့် အကြောင်းဆုံစီးလာပုံ၊ လွတ်လပ်ရေးအင်အားစုဟု ခေါ်အပ်သော ဖရီးဒမ်းဘလောက်†ကိုတည်ထောင်ပုံစသည်တို့ကိုလည်း ပြောပြပါသည်။

သည်တခါဆရာသည် အနုပညာသမားအဖြစ်မှ သတင်းစာဆရာဘဝသို့ခြေဦးလှည့်လာပြီး နိုင်ငံရေးအကြောင်းသို့ စကားဆက်လာခဲ့သည်မှာ ကျွန်တော်က စကားစပေး သောကြောင့်မဟုတ်တော့ဘဲ၊ သူ့စိတ်ကူးနှင့် သူပြောပြနေခြင်းဖြစ်ရာ၊ ကျွန်တော်တို့ကနားထောင်ရုံသာနားထောင်ပါသည်။တဖန်နိုင်ငံရေးအကြောင်းမှသည် အင်းအိုင်ခလှဲ့ လုံကပ်ဖွဲ့အကြောင်းသို့ စကားခြေဦးတည့်ရာ ရောက်သွားပြီးနောက်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဇာတာနိမ့်သည့် အချက်သို့ဆိုက်လာ ပြန်ပါသည်။

"ဆရာရယ်၊ဆရာ့ဇာတာစမ်းလက်ကလေးများလဲတွက်ချက်ကြည့်ပါဦးလားဆရာ။"

ကျွန်တော်က စကားကိုဝင်၍ ထောက်လိုက်သည်။

"ငါ့ဇာတာကတော့သိပ်ကိစ္စမရှိပါဘူးကွဲ့။ငါဟာဥပစ္ဆေဒက ကံထိုက်မဲ့လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူးကွဲ့။"

ဆရာချီသည် သူ၏ကံအကြောင်းတရားကို သူတွက်ဆထားပြီးဟန်တူသည်။သို့သော်ကျွန်တော်ကယင်းသို့စကားစပေးလိုက်

---

*Fabian Party

†Freedom Bloc

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြင်းသည်ပင်လျှင် မသင့်လျော်တော့ပြီ။ အချိန်မှာနာရီပြန်နှစ်ချက်ထိုးပြီးပြီ။ထိုကြောင့်စကားကိုဖြတ်၍ လူစုခွဲချိန်တန်ပြီ။

"ငါ့အတွက်မပူပါနဲ့ကွယ်၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အဲ....ငါလုပ်ဘို့တခုတော့ရှိသေးသကွဲ့။ ဒါကလဲစက္ကူဖြူစာတမ်းအရ ဒိုမီနီယံအုပ်ချုပ်ရေးကို အာလာယဖြတ်ပြီး၊ လုံးဝလွတ်လပ်ရေးရှေ့ရှုနိုင်ဘို့ဆော်ဩရဦးမယ်။ ဂဠုန်စောတို့ နဲနဲစိတ်ကူးလွဲနေတယ်။ ဒါကြောင့် နက်ဖန်သဘာက်ထွက်မဲ့ ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်ဆယ်လံအားဝါး၌အခန်းမှာဂဠုန်စောကိုချေပစရာရှိနေတယ်။ဆရာလဲရေးဘို့စိတ်ကူးရထားပြီ။"

ကျွန်တော်တို့သည် ဆရာ၏သို့ပြောလိုက်သောအချက်ကို အကွက်ကောင်းယူ၍ စကားဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ဆရာဆောင်းပါးရေးစရာရှိနေလျှင်ရေးပါတော့။ အချိန်လည်းအတော် ညဥ့်နက်လေပြီ။၍သို့ပြောဆို၍ ကျွန်တော်လည်းအိမ်သို့ ပြန်လေသည်။

ကျွန်တော်သည် အမှန်ပင်စိတ်လေးမိပါ၏။ သို့သော်ထိုညသည်ဆရာနှင့်ကျွန်တော်တို့ နောက်ဆုံးတွေ့လိုက်ရသော ညဖြစ်လိမ့်မည်ဟုအမှတ်မထားခဲ့ စင်စစ်ဆရာချို့ကသူ့အတွက်မစိုးရိမ်ပါနှင့်ဟုဆိုသည်ကိုပင်ကျွန်တော့ အဖို့အလုံးကြီးတလုံးကျသွားသကဲ့သို့ဖြစ်လေရကား၊ အိမ်သို့ရောက်သော် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်မိပါသည်။ ကျွန်တော်မှာ ညဥ့်နက်သန်းကောင်အထိဆရာချို့နှင့်စကားပြောခဲ့ရ၍ နောက်တနေ့နံနက်၌ နေမြင့်မှပင်အိပ်ရာကထနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်အိပ်ရာမှ ထသည့်အချိန်၌သား အတွင်းဝန်ရုံး၌ယမ်းငွေ့ဝေခဲ့ပြီတကား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည်ထိုနေ့က မိုးရွာထဲတွင်လမ်းသလားကာဆရာချို၏သဘင်း၊ဗိုလ်ချုပ်၏ သတင်းတို့ကို လိုတ်လံစုံစမ်းမိပါ၏။ ဆရာချိုမှာလူသတ်သမား၏သေနတ်သံဒိုင်းဟုဆိုသည်နှင့်တပြိုင်နက်အသက်ပျောက်ခဲ့ရသည်မဟုတ်ဟုကြားပါသည်။ မေ့မြောနေပြီးမှကံကုန်လေသည်။မှတ်မိသမျှဆိုလျှင် တနာရီနှစ်နာရီခန့်မေ့မြောနေခဲ့ပြီးမှကွယ်လွန်ရှာသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။

ဆရာသည်သူ့ကိုယ် သူကြိုတင်၍ဗေဒင်ဟောခဲ့သည့်အတိုင်းဥပစ္ဆေဒကကံထိုက်သည်မဟုတ်ဟုယူဆရန်ရှိပါသည်။ဥပစ္ဆေဒကကံဆိုသည်မှာ တိုကနဲဖြတ်၍ ပြတ်သွားရသော ကံမျိုးဟု ကျွန်တော်ယူဆသည်။ယခုဆရာ၏အဖြစ်ကားဤသို့မဟုတ်၊လက်နက်ဒဏ်ကြောင့်ကွယ်လွန်ရစေကာမူဇောခုနှစ်ကြိမ်မပြန်ဘဲနှင့်ကွယ်လွန် ခဲ့ရသည်မဟုတ်ချေ။

ကျွန်တော်သည် ဆရာချို၏ အဖြစ်အပျက်ကို မှတည်၍ရှုမဝမဂ္ဂဇင်း၌ပင်“ဗေဒင်” ဟူသောဝတ္ထုတိုတပုဒ်ကို ရေးခဲ့ပါသည်။ “ဗေဒင်”မှ တဖန်ဆက်သွယ်၍စိတ်ကူးရကာ “သတင်းဦး” ဟူသောဝတ္ထုတိုတို့ကိုရေးသားခဲ့ပေသည်။ ကျွန်တော်ကား နက္ခတ်ဗေဒင်ဆရာတို့၌ ပါရမီခေါင်းပါးချေရကား ဗေဒင်၏ သဘောမှာထူးဆန်းသည်ဟုသာ အောက်မေ့ရချေသည်။ ဗေဒင်၏သဘောမှာ လောကဓာတ်ပညာ သဘော သက်ဝင်လေသလော။ သို့တည်းမဟုတ်‘ကံ ကံ၏အကျိုး’ဟူသော သဘော၌အကျုံးဝင်လာလေသလော။ ကျွန်တော် ဤကဲ့သို့တောင်တွေးအိအိတွေးတောမိခဲ့ဘူးပါ၏။မိမိမကျွမ်းကျင်သောအရာ၌ကျွန်တော်ဘာမျှထင်မြင်ချက်ကိုမပေးတတ်။ကျွန်တော်၏အတွေး၌ကားဆရာချိုသည် ထိုညက ကံထမ်းလာသည်ကို လှ ထမ်းလာသကဲ့သို့မြင်

www.burmeseclassic.com

ကောင်း မြင်မိပေလိမ့်မည်လော ဟူ၍သာ တွေးတောမိပါသည်။ အကယ်၍မြင်မိသည်ရှိသော်ဆရာသည်ကျွန်တော်တို့အားထိုညက နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်သွားခြင်းပေလော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိတ်ကိုဆောင်ရသော်

သမိုင်းဟူသည် လူမျိုးတမျိုး၏ ကျောရိုးသဖွယ်ဖြစ်၏။

သမိုင်းမရှိသော လူမျိုးမှာ ကျောရိုးမရှိသော သတ္တဝါကဲ့သို့ တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်းမရှိနိုင်၊ သမိုင်းအခြေခံမရှိသူတို့မှာ တီ၊ ကျွတ်၊ မြွေမျှားပုံပမာ ပြောင်းပြောင်းဖတ်နှင့် လူတကာတို့၏ ချေမှုန်းခြင်းကို အလွယ်တကူခံကြရသည်။

ထို့ကြောင့် လူဖြစ်စဉ်ကို အတိက်ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ်တို့ဖြင့် ဆက်စပ်ကြည့်ရှုလေ့လာသုံးသပ်ဘို့ များစွာလိုပေသည်။ အထူးသဖြင့် လွတ်လပ်သောဤခေတ်၌ မိမိတို့၏အဖြစ်သနစ်ကို ဤအကြောင်းကြောင့် ဤအကျိုးဖြစ်ထွန်း လာလေသည် ဟူသော အကြောင်းကျိုး ဆက်သဘောတရားတို့နှင့် ယှဉ်၍မသုံးသတ်တတ်ချေသော်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘယ်ကာလ၍ ဘယ်ကိုသွားမည်ကိုခန့်မှန်းတတ်လိမ့်မည်ဟုတ်ချေ။

အထူးသဖြင့် ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့၏ အခြေကိုကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်သော လူမျိုးတမျိုးအနေဖြင့် နိုင်ငံရေး ပဋိပက္ခ သမုပ္ပါဒ်တို့ကိုကောင်းစွာဝိပဿနာ မတင်နိုင်မသောကြောင့်မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့မိုးကျရွှေကိုယ်ဟု အထင်ရောက်နေကြပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ငါလူဖြစ်လာသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ငါ့အမိငါ့အဖတို့၏စွမ်းရည်ကြောင့် ငါလူဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ငါ့အစွမ်းကြောင့်သာလျှင် ငါလူဖြစ်ရသည်။ ငါသည်ငါနှင့်သာလျှင် နှိုင်းစရာတည်း။ ငါလိုလူဇမ္ဗူမှာရှိသေးရဲ့လား။

ဤနိုင်ငံရေးသက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပိုးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏နိုင်ငံရေး အခြေအမြစ်တို့ကို တိုက်ဖျက်လျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်းလူထုအပေါ်၌ မာနထောင်လွှားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လူထုနှင့်အဆင်ပြေစွာမဆက်ဆံတတ်ဘဲ၊ဒေါမနဿ သဟဂုတ်ပြီးလျှင် အာဏာအပ်ပေးသော လူထုကိုပင်လျှင် ကလော်တုပ်လျက် ရှိနေကြသည်။

၎င်းတို့သည်လူထုကိုတရားခံအရာ၌ထား၍ ပုလိပ်ကြည့်ကြည့်ကာ အာဏာနံပါတ်ကို ဝင့်၍ဝင့်၍ပြနေလေသည်။ လူထုသည် ဤအချက်ကိုအညံ့ခံနေရသမျှ ကာလပတ်လုံး ဒီမိုကရေစီ၏ သဘာဝပျောက်၍ အာဏာရှင်၏ အကျင့်ယုတ်တို့သည် ရှင်ပြန်ထမြောက်ပေတော့မည်။

ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤခေတ်ဤအခါတွင် သမိုင်းကိုခါတိုင်းထက်ပို၍ လေ့လာသင့်ပေသည်။

သမိုင်းကိုကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသ၍မှာ မိမိ၏သမိုင်းကို သူတပါးအမြင်နှင့် မြင်သည်တို့ကို တဖန်ပြန်၍ လေ့လာနေရခြင်းဖြစ်ရာ၊လေ့လာသမျှတို့မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝအခြေအနေနှင့်မဟပ်မိချေ။သူတပါး၏မျက်စိကိုငှါး၍ ကြည့်နေကြရလေ၍ကြည့်သမျှမှာတလွဲတချော် ဖြစ်သည်ကများပေသည်။

သူတပါး၏အမြင်ကို ပယ်ကောင်းသည်ဟု ကျွန်တော်မဆိုချင်။မိမိအမြင်နှင့် မိမိကြည့်တတ်ပြီးမှ သူတပါးအမြင်နှင့်ပြန်၍

www.burmeseclassic.com

ချိန်ထိုးကြည့်သော် ပိုမို၍ယထာဘူတ ကျမည်မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့်ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်လူမျိုးနှင့် ကိုယ့်နိုင်ငံ၏သမိုင်းကိုခါတိုင်းထက်ပို၍စိတ်ဝင်စားမိ၏။ထို့ကြောင့်လည်းကျွန်ုပ်တို့၏မျိုးချစ်စိတ် ထွန်းကားခဲ့သောခေတ်ကို ရာဇဝင်၌စာတင်ကြည့်လို၏။သို့သော်ထိုမျှကျယ်ဝန်းသော ကိစ္စအတွက် အထောက်အထားပြုရန် ကရိယာတန်ဆာပလာများ မစုံလင်ပါ။ သို့သော်ကျွန်တော်ကဲ့သို့စိတ်ဝင်စားသူ သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်များကား အကြိုအကြားတွင် အနှံ့အပြားရှိ၏ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ဤမပြည့်စုံသော လေ့လာချက်တို့သည် သုတေသီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ရင်တွင်း၌ မြုပ်၍နေသော သမိုင်းအရာ၌ လေ့လာလိုသည့်ဝါသနာကို နှိုးပေးနိုင်ခဲ့လျှင် ကျွန်တော်၏ အာသီသသည် တစိတ်တဒေသပြည့်ဝပြီဟု ယူဆလိုပါသည်။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းကိုပြန်ကြည့်လျှင်၊နိုင်ငံကြီးသားအချင်းချင်း စစ်ဖြူဟာကျင်းပသည့် အခါတိုင်း၌၊ထိုနိုင်ငံကြီးသားတို့၏ အောက်တွင် လောင်းရိပ်မိနေကြသော နိုင်ငံငယ်တို့သည် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်များကိုပြန်လည်ဆန်းသစ်စေ၍၊ လွတ်မြောက်ရေးကို ရှေ့ရှုလေ့ရှိကြသည်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြရပေလိမ့်မည်။

ဤအဖြစ်သနစ်သည် အထူးအဆန်းမဟုတ်။ လူမျိုးတိုင်းလူမျိုးတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အကွက်ကောင်း ရှိကြသည်ချည်းပင်။မကြာမတင်က ကမ္ဘာ့ဒီးယား တိုင်းပြည်သည်ပြင်သစ်တို့အကျပ်ရိုက်ချိန်ကိုရွေး၍ လွတ်မြောက်ရေးအတွက်အရေးဆိုသည်ကိုပြန်ကြည့်ပါ။

စင်စစ်ကမ္ဘောဒီးယားတိုင်းပြည်သည် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံက လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းခဲ့သည့်သဘောတရားတို့ကိုယုံကြည်ခိုးလေသလား

www.burmeseclassic.com

မပြောတတ်ချေ။ သို့သော်လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို ကြည့်ရလျှင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ကြံရည်ဖန်ရည်ကို ယူသည်ဟု တွေးတောဘွယ်ရှိသည်။

အထက်အဆိုပါ နိယာမတရားအရ ပဒုမကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာ အမျိုးသားတို့အား မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ပြန်လည် ထွန်းကားရေးကို အထောက်အပံ့ပြုခဲ့ပေသည်။

ဥပမာအားဖြင့်ပဒုမကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးစတွင်အရှင်ဦးဥတ္တမသည် ဂျပန်ပြည်မှမြန်မာပြည်သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဂျီစီဘီအေအဖွဲ့အစည်းတို့လည်းအင်အားတောင့်တင်းစပြုလာလေသည်

ကျွန်ုပ်တော်သည် ထိုခေတ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း အဟောင်းအမြင်းစာတိုပေစများ၊ ထဲမှ ဆွဲထုတ်ဖတ်ယူ ကြည့်ရှုရာတွင် သမိုင်း၏သဘောကို တွေးတောထင်မြင်မိပါသည်။

ထိုခေတ်သတင်းစာ မဂ္ဂဇင်းတို့သည် နိုင်ငံရေးကြိုးပမ်းမှု၏ လမ်းစကိုဖေါ်ပေးခဲ့လေပြီ။ ၎င်းတို့သည် မျိုးချစ်စိတ်ကိုအပြင်းအထန်လှုံ့ဆော်ပေးလျက်ရှိလေပြီ။

ထိုခေတ်မှာမစ္စတာမောင်မှိုင်း၏ "ဗိုလ်ဋီကာ" နှင့် "မှာတော်ပုံ" ခေတ်ဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့သည် မိမိတို့၏စာပေကို ပြန်လည်တသအောက်မေ့စပြုလာကြလေပြီ။ မစ္စတာမောင်မှိုင်း၏ ရာဇဝင်ဆောင်းပါးများအပြင်လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီး၏ ရာဇဝင်ဝတ္ထုများသည် မြန်မာတို့၏ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကိုနှိုးပေးခဲ့သည်။ ထိုခေတ်တွင်တပြေးတည်း ပီမိုးနင်းသည်လည်း သူ၏ဝတ္ထုများနှင့်ရှေးဟောင်း ခေတ်တွင်းမှနေ၍ခေတ်သစ်ကိုလှမ်းမျှော်လျက်ရှိလေပြီ။

သူရိယသတင်းစာ၊ မြန်မာ့အလင်းမဂ္ဂဇင်း၊ ပညာအလင်းမဂ္ဂ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇင်းဟူသည်တို့လည်း သူ့အာဘော်နှင့်သူ၊ သူ့ပိုလစီနှင့်သူ၊ တိုက်ရိုက်တမျိုး သွယ်ဝိုက်၍တဖုံ၊ လွတ်မြောက်ရေး ကြိုးပမ်းမှုကို လမ်းခင်းပေးခဲ့သည်။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ ပေါ်လာသောအခါ၌ကား သတင်းစာတို့၏ အင်အားသည် ပိုမိုတောင့်တင်းလာခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကပညာ့အလင်း မဂ္ဂဇင်းသည် နောက်ပိုင်းသို့ရောက်လာသောအခါ အမျိုးသားရေး၏ ဒဏ်ပြန် ဖြစ်လာခဲ့သည်ဟု အချို့ကယူဆကြသည်။ နယ်ချဲ့၏စက်ကွင်းထဲ၌ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်ဟု မှတ်ယူရန်အကြောင်းရှိပေသည်။ သို့သော်မူလအရင်းအမြစ်ကို စိစစ်ကြည့်လျှင် အမျိုးသားရေး၏ အထောက်အပံ့အမှန်ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ နောင်မှဖေါက်လွဲဖေါက်ပြန် ဖြစ်ရခြင်းကိုမူကား၊ အရာသွင်း၍ စဉ်းစားလောက်သည်မဟုတ်။

ယခုလွတ်လပ်ပြီဟူသော ဘဝအခြေသို့ ရောက်လာသောအခါ အမျိုးသားခေတ်ကို ပြန်လည်အောက်မေ့၍ စားမြုံ့ပြန်ရသည်မှာ အတော်ပင်ဆွတ်ပျံ့ဘွယ် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကျွန်တော်သည်ထိုခေတ်ကို သရုပ်ဖေါ်ပေးခြင်းဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်မှီငြမ်းပြုစုစရာ စာတိုပေစတို့မှာ ပညာ့အလင်း မဂ္ဂဇင်း ဒါဇင်ဝက်မျှလောက်နှင့် လောကသာရမဂ္ဂဇင်း တအုပ်မျှသာဖြစ်ပါသည်။ ထိုကြောင့် ထိုခေတ်၏လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးတို့၏ သဘောသဘာဝတို့ကို တစိတ်တဒေသမျှသာ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်နိုင်ပါသည်။ ဤမျှတစိတစောင်း ကြည့်ခွင့်ရခြင်း သည်ပင်လျှင် ယခုခေတ်နှင့် တပြေးတည်း ဆက်နေခဲ့သော ခေတ်ယိမ်းကို အာရုံပြု၍ လေ့လာသူများအဖို့ အထောက်အပံ့ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

ပညာ့အလင်းမဂ္ဂဇင်းသည် ၁၉၁၇ ခုနှစ် နှစ်ဦးတွင်ပေါ်ခဲ့သောမဂ္ဂဇင်းဖြစ်သည်။ သူ့ထက်အရင် ကျော်ကြားနေသောမဂ္ဂဇင်းများမှာ ရွှေကြူးမဂ္ဂဇင်းနှင့် မြန်မာ့အလင်း မဂ္ဂဇင်းတို့ဖြစ်သည်။ နှစ်စောင်စလုံးကို ဦးရွှေကြူးက တည်ဖြတ်ခဲ့သည်။

ဦးရွှေကြူးသည် ရှိတ်စပီးယားကို မြန်မာတို့နှင့်ဦးစွာမိတ်ဖွဲ့ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ တိုးတက်သောအယူအဆ ရှိသူဖြစ်ရာ၊တီထွင်မှုဝါသနာထုံသည်။ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ အဘိဓာန်ကိုရေးသားပြုစုခဲ့ရာ၌၊အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ F နှင့် V တို့ကို မြန်မာလိုအသံထွက်အက္ခရာတမျိုးနှင့် ကြံဆခဲ့သည်။ နှောင်းလူတို့ယခုအတုယူသင့်သည်ဆိုလျှင် ယူထိုက်လှသည်။ ဦးရွှေကြူး၏ F မှာဝလုံးကိုအလယ်က ကန့်လန့် ဖြတ်ထားသော အက္ခရာဖြစ်သည်။ V မှာမှုဝလုံး၏ အလယ်တွင် အပေါင်းလက္ခဏာ ပြထားသောအက္ခရာဖြစ်သည်။

ဦးရွှေကြူးသည် ပဌမကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားနေစဉ်အတွင်းမြန်မာတို့၏ မျိုးချစ်စိတ်ကိုမြန်မာ့အလင်းမဂ္ဂဇင်းနှင့် လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့သည်။ထို့ကြောင့်ဗြိတိသျှတို့ကဦးရွှေကြူးကို ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးခဲ့သည်။ထို့ကြောင့်မြန်မာ့အလင်း မဂ္ဂဇင်းသည် ဦးရွှေကြူးနှင့်အတူ စုံးစုံးနစ်ခဲ့ရသည်။

ထို့နောက်မှ ပညာ့အလင်းမဂ္ဂဇင်းပေါ်လာသည်။ထိုမဂ္ဂဇင်းပေါ်လာချိန်၌ ဥရောပစစ်မြေပြင်တွင် ဂျာမနီတို့စစ်ရှုံးစပြုနေပြီ။ မြန်မာပြည်၌ကား သူခိုးပြေးမှ ထိုးကွင်းထုတ်သကဲ့သို့စစ်သားစုဆောင်း၍ ကောင်းတုန်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်ကား စပါးဈေးတပိဿာငါးဆယ်မှသည်တပိဿာခုနှစ်ဆယ် ခုနှစ်ဆယ်ငါးကျပ်မျှအထိ ဈေးကိုလိုက်၍ ပေါက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချိန်ဖြစ်သောကြောင့်၊ မြန်မာ လယ်ပိုင်ရှင်တို့သည် ချစ်တီးထံ ပေါင်နှံထားသော လယ်များကိုရွေးနုတ်စ ပြုသောအချိန်ဖြစ်သည်။စစ်ကိုအကြောင်းပြု၍၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးမှာလည်း ရွှေမိုးငွေမိုးရွာနေသော စီးပွားရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ကပုဆိုးဂွင်းသိုင်း နှပ်ချေးတွဲလောင်းနှင့် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ ဦးလေးတော်များဒါဘီ*ပုံ ဦးဝိုင်းဝိုင်း ဆက္ကဇုံ† ဖိနပ်အစိတ်တန်ကို လယ်ကွင်းထဲ၌ချ၍စီးနေသည်ကို ကောင်းစွာမှတ်သားမိပါသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ထမင်းရည်ချောင်းစီးသော ခေတ်အတွင်း၌ သတင်းစာ၊ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ ဝတ္ထု၊ ပြဇာတ်စသည်တို့ကို ထုတ်ဝေသောပုံနှိပ်တိုက်တို့ များစွာကြီးပွားခဲ့ပေသည်။စာဖတ်ပရိသတ်လည်း သူ့ခေတ်နှင့်သူ အတော်များခဲ့သည်။ ခြောက်ပြားတန် ကေနာဂူမီရာတိုက်ထွက်ပြဇာတ်များသည် လယ်တောရှိတရုပ်ကုလားကုန်စုံဆိုင်များ၌ပင်လျှင်အရောင်းရသွက်သည်ကိုထောက်ရှုသောအားဖြင့်၊ ထိုခေတ်စာဖတ်ပရိသတ်ဦးရေမှာ ယခုခေတ်နှင့်စာသော် သူ့အချိုးနှင့်သူ ပိန်မသာလိမ်မသာ ရှိခဲ့ပေလိမ့်မည်။ စာတအုပ်ရလျှင် လယ်ကွင်းရှိ လယ်သမား အားလုံးတို့စုပြုံ၍ဖတ်ခြင်း၊ တယောက်လက်မှ တယောက်လက်သို့ အဆင့်ဆင့်ကမ်း၍ ဖတ်ခြင်းစသော အချက်တို့ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျှင်၊ ယခုခေတ်ထက်ပင် သာကောင်း သာလေမည်လောဟု၍ စဉ်းစားမိပါသည်။ သို့သော်လယ်ကေ ထောင်ပေါင်းများစွာ ပိုင်ဆိုင်ပါလျက်လည်း စာရင်းအင်းကို ကျနစွာ ရေးမှတ်ထား

---

* Derby

† Saxone

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ့မရှိသော ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးများအဖို့ ထိုစဉ်းစားခန့်မှန်းချက်မှာ "ရမ်းချ" ချက်မျှသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

၁၉၁၈ခုနှစ် ဖေဖေါ်ဝါရီလ ရောက်သည့်တိုင်အောင်ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာလူမျိုးများသည် စစ်၏ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကို ဘာတခုမျှမခံစားခဲ့ကြရသေးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးတမျိုးလုံးသည် အရင်းရှင်တို့ကဲ့သို့ လောဘသားဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်၊ ထိုလထုတ်ပညာ့အလင်းမဂ္ဂဇင်း၌ စစ်လုံ့ဆော်ရေး၊ ဗြိတိသျှစစ်နိုင်အောင်ကူပံ့ရေး၊ ဗြိတိသျှတပ်မတော်သို့ ရိက္ခာသွင်းရေး စသည်တို့ကို အကြောင်းပြုထားသော ဆောင်းပါးများဝေဝေဆာဆာတွေ့ကြရဘို့ရှိသည်။

သို့သော်ယင်းသို့ကားမဟုတ်၊ ထိုစဉ်ကပင်မြန်မာလူမျိုးအနေနှင့် နယ်ချဲ့တို့၏စစ်၌ များစွာစိတ်ပါဝင်စားဟန် လက္ခဏာမရှိပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း ပညာ့အလင်းမဂ္ဂဇင်းတွင် "စစ်တိုက်ရာမှာပင် မေတ္တာပါဝင်ကြောင်း" ဟူသော စစ်ပြေငြိမ်းရေး အတွက်လမ်းခင်းပေးသည့်ဆောင်းပါးကို အများပြည်သူတို့ ဖတ်ရှုခဲ့ကြရပါသည်။

ထိုဆောင်းပါး၌ အင်းဝဘုရင်မင်းခေါင်နှင့် ရာဇာဓိရာဇ်တို့၏အဖြစ်အပျက်ကို ရည်ညွှန်း၍ "မင်းကရောဇ်ချင်း စစ်ဖြစ်ရာ၊ ပြည်သူဆင်းရဲသား လူရှင်ရဟန်း ပျက်စီး၍ မကောင်းမှုပွားမည်ကိုသာကြောက်သည်" ဟုဆောင်းပါးရှင်က သူ၏အာဘော်ကိုပြဆိုသည်။

"အာဝုဓ လက်နက်တကာတို့တွင်၊ မေတ္တာ မေတ္တာတည်းဟူသောလက်နက်သည်၊ သေဌ အထက်မြတ်ဆုံး အမွန်မြတ်ဆုံးပေတည်း" ဟူသော သံဝေဂ ဂါထာကို ဆောင်းပါးရှင်ကကျူးရင့်ရင်းနိဂုံးချုပ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှန်မှာ ထိုစဉ်ကလူထုစိတ်မှာ ဤအတိုင်းသာ ဖြစ်သည်။ ပဋ္ဌမကမ္ဘာစစ်ကိုလုံးပမ်းသူတို့မှာအင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်မကင်းရာမကင်းကြောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစုသာလျှင် လုံးပမ်းနေကြသည်။ လူထုမှာစစ်ကို စိတ်မဝင်စား။ စစ်အကြောင်းကိုနကန်းတလုံးမျှ သိဟန်မတူ။ ကောက်စိုက်မတို့သည် လယ်ကွင်းထဲ၌ လယ်ပတူများကို နှုတ်ရင်းသီပေါမင်းကုလားလက်သို့ပါတော်မူရသည့်အကြောင်းကိုသာ လွမ်းဆွတ်စွာနှင့် သီဆိုကြဆဲပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၁၈ ခုနှစ်နိုဝင်ဘာလ၌ပဋ္ဌမကမ္ဘာစစ်ကြီးပြေငြိမ်းသည်။ စစ်ပြေငြိမ်းသော အထိမ်းအမှတ်ကိုရေးကြီးခွင့် ကျယ်ရေးသားတားသည်ကို ကျွန်တော်များစွာ မတွေ့ခဲ့ရဘူးပါ။ ကျွန်တော့်ထံ၌ ၁၉၁၈ခုဒီဇင်ဘာလထုတ် ပညာ့အလင်း မဂ္ဂဇင်း မရှိပါ။ အခြားမဂ္ဂဇင်းများလည်းမရှိပါ။ထို့ကြောင့်စာနယ်ဇင်းလောကဏ်အာဘော်ကိုမျက်မှန်းယမ်းဆမျှသာပြောနိုင်ပါသည်။ မှတ်မိသရွေ့ကား၊စစ်ဖြစ်စကဘာမျှမထူးခြားသကဲ့သို့စစ်ပြေငြိမ်းစဉ်ကလည်း ဘာမျှမထူးခြားခဲ့ပါ။သို့သော် ထိုစဉ်ကစာသင်ကျောင်းများ၌အောင်ပွဲခံသည်ဟုဆိုပြီး၊ "ဂျော့ဘုရင်ရွှေဘုန်း၊နေတန့်နှုန်းပမာယှ" ဟူသောသီချင်းကို ယခုပြည်တော်သာ သီချင်းများရွတ်ဆိုရဘိသကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားတတွေ အာပေါင်အာရင်းသန်သန်နှင့် ရွတ်ဆိုခဲ့ရပါသည်။ ဘုရင်လုပ်သူ၏နာမည်မှာ ဂျော့ဆိုသောကြောင့်၊ သည်နာမည်က ထူးခြားလှပေသည်ဟူ၍လည်း အောက်မေ့မိခဲ့ရပါသည်။ ထို မြို့တော်မြို့များ၌ အောင်ပွဲခံသည်ဟုဆို၍ အနီထောင်ဝိုင်၊ ကြက်ဝိုင်း၊ ဖဲဝိုင်း၊ ကက်ဝိုင်းများ အကြီးအကျယ်စည်ကား သည်ကိုလည်း

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်မှတ်မိလိုက်ပါ သေးသည်။

စင်ဖြစ်နေသည်ဟုဆိုသော်လည်း၊မြန်မာ့စီးပွားရေးအခြေမှာ အပေါ်ယံအားဖြင့်အတော်ဟန်ခဲ့သည်။ မြန်မာအမျိုးသားထဲမှ ကုန်စုံဆိုင်ကြီးများ ဖွင့်လှစ်နေသည်မှာ များစွာအားကျစရာ ကောင်းလှပေသည်။ မြန်မာတနိုင်ငံလုံးတွင် ပြည်မြို့စတိုးတိုက် ဆိုင်ကြီးနှင့် ရန်ကုန်မြို့ မြန်မာအဆွေကုမ္ပဏီမှာ နာမည်ကြီးဆိုင် များဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ဆိုင်နှစ်ဆိုင်သည် ပညာ့အလင်း မဂ္ဂဇင်း ထဲ၌အပတ်စဉ် ကြော်ငြာထည့်လေ့ရှိသည်။ ထိုကြော်ငြာများ သည် ထိုခေတ်မြန်မာ့ စီးပွားရေးအခြေကို တစွန်းတစပြလျက်ရှိ သည်။

ထိုခေတ်က တာဖက်တာ* လုံချည်များသည်ယခုခေတ်နိုင်လွန် ခေတ်စား သလိုစားခဲ့သည်။ "လေဒီအပျိုမှာ ဝတ်ဆင်ရန်.... ဇာပေါက်ကလနားတပ်" လုံချည်တထည်လျှင်၅°-၁၂ပဲမှ၆°အထိ ဈေးရှိသည်။ပြည်မြို့စတိုးတိုက်က လုံချည်တထည်ဝယ်ယူခဲ့လျှင်၊ ဝယ်ယူသူသည် အင်္ဂလိပ်မြန်မာနှစ်ဘာသာပြက္ခဒိန်တခုကို လက် ဆောင်ရစမြဲဖြစ်သည်။သို့သော် ပြည်မြို့စတိုးတိုက်မှာလက်သုတ် ပုဝါနှင့် စားပွဲခင်းအတွက်ပို၍ကျော်ကြားခဲ့သည်။

ပြည်မြို့လမ်းမတော်ရပ် မောင်ဘရှင်ကုမ္ပဏီကမူ စိန်တံဆိပ် တာဖက်တာသက်န်းတစုံလျှင် ၅၅°၊ ကောသိတထည်လျှင်၃၇°၊ သင်းပိုင်တထည်လျှင်၁၈–၈ပဲနှင့် ကြော်ငြာလေသည်။

ပြည်မြို့စတိုးတိုက်၏ရှပ်အင်္ကျီဈေးနှုန်းမှာအောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်သည်။ (ဤခေတ်ကလူများမှာ ယခုဈေးနှုန်းများကို ကြည့်၍ သွားရည်ယိုမည်ဆို ယိုလောက်ပေသည်။ သို့သော် စင်စစ်ယခု

---

*Tafetta

www.burmeseclassic.com

ဈေးနှုန်းများသည် တိုက်ထွက်ပစ္စည်းမို့ ဈေးကြီးသေးသည်။ ပိတ်စကိုဝယ်၍ချုပ်လျှင်တမတ်ငါးမူး သက်သာနိုင်သေးသည်)။

အိန္ဒိယတွင်ရှပ်	၁ကျပ် ၁၄ပဲ၊	၂ကျပ် ၂ပဲ၊	၂ကျပ် ၆ပဲ။
ဘိလပ် ။	၂ကျပ် ၊	၂ကျပ် ၄ပဲ၊	၂ကျပ် ၈ပဲ။
မာစရိုက် ။	၂ကျပ် ၄ပဲ၊	၂ကျပ် ၈ပဲ၊	၂ကျပ် ၁၂ပဲ။
လန့်ဒန် ။	၂ကျပ် ၈ပဲ၊	၂ကျပ် ၁၂ပဲ၊	၃ကျပ်။
ဆစ်လကင်*။	၂ကျပ် ၁၂ပဲ၊	၃ကျပ်။	၃ကျပ် ၄ပဲ။

၎င်းတိုက်ထွက်"လေဒီအပျိုများ ဝတ်ဆင်ရန် ပိတ်ကောင်း ဇာကောင်းနှင့် ပုံကျနစွာ ချုပ်ထားသော ဇာဘော်ဒီချွေးခံ" ဈေးနှုန်းမှာကား–

အညံ့စားတထည်	၁ကျပ် ၁၂ပဲ၊	ဒါဇင်ဈေး ၂၀။
ပထမတန်းစား	၂ကျပ် ၂ပဲ။	။ ၂၄ကျပ်။

ဟုလေသည်။ ရှပ်အင်္ကျီနှင့်စာသော် သူကတဆိပ်ကလေး ဈေးကြီးသည်။

ဇာဘော်ဒီမှာ ယခုခေတ်လောက် လည်နှင့်ကျော မဟိုက်သေး။သို့သော်ဟိုက်သင့်သလောက် ဟိုက်ခဲ့ပြီ။

စွပ်ကျယ်ဈေးမှာနံပါတ် ၃၂တဒါဇင် ၁ကျပ်၁၀ပဲဟု ဖော်ပြထား၍ တထည်ဈေးကိုမူ ၁၉ကျပ်ဟုဖော်ပြထားသည်။

အမှန်မှာ အထက်ပါဈေးကို ပြောင်းပြန်ယူရမည်ဖြစ်ဟန်တူ၏။စတိုးတိုက်ကဒါဇင်ဈေးနှင့်တထည်ဈေးကိုရောထွေးကာဖော်ပြထား၍၊ကြော်ငြာမှားနေသည်။စာပြင်ဆရာ၏ အပြစ်လော၊ ကြော်ငြာကော်ပီပေးသူ၏ အပြစ်လော၊မပြောတတ်ချေ။

* Silken။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာအဆွေသည် အမြဲတန်းလိုလို အထူးလျှော့ဈေးကြီးဟု စာတမ်းထိုးကာ ကြော်ငြာလေ့ရှိသည်။

"ဟေမန်" သက္ကလပ်စောင်၊ လေးဘက်မိတ်၊ နှစ်ဘက်လှ၊ ၇၀×၄၀ လက်မ၊ လျှော့ဈေးတထည် ၁၁ကျပ် ၁၂ပဲ။ (ဈေးရင်း ၁၃ကျပ် ၈ပဲ) "ခါတော်မှီ" ဂွမ်းဝါနု ၉၀×၅၀ လက်မ၊ တထည် လျှော့ဈေး ၆ကျပ် ၁၄ပဲ၊ (ဈေးရင်း ၉ကျပ် ၈ပဲ) 'ညဥ့်ရုံတော်' သက္ကလပ်တု ၈၀×၆၀ လက်မ၊ တထည် ၆ကျပ် ၁၄ပဲ၊ (ဈေးရင်း ၉ကျပ် ၁၂ပဲ)ဟူ၍ ကြော်ငြာပါသည်။

"ဟေမန်၊ ခါတော်မှီ၊ ညဥ့်ရုံတော်၊ လေဒီအပျို" စသော အသုံးအနှုန်းတို့မှာ အနုပညာဆံသော အသုံးအနှုန်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရချိမ့်မည်။

မြန်မာအဆွေတိုက်ထွက် အခြားကုန်စည်ဈေးနှုန်းများမှာ....

	လျှော့ဈေး။	ဈေးရင်း။
ကက်ရှမီယာခြေအိတ် –	၁ကျပ် ၈ပဲ။	၁ကျပ် ၁၂ပဲ။
ဒန်ရောင်ခါးပိုက်ဆောင်နာရီ	၃ကျပ် ၈ပဲ။	၄ကျပ် ၈ပဲ။
ရွှေရောင် ။	၅ကျပ် ၁၂ပဲ။	၇ကျပ် ၈ပဲ။
ကုမ္ဘာရီစိန်တုကြယ်သီးတစုံ	၅ကျပ်။	
ရွှေအစစ်ကွင်းတပ်လျက် စိန်တုကြယ်သီးတစုံ	၂၀ကျပ် ၈ပဲ။	
ရွှေရောင်လက်ပတ်နာရီ	၂၂ကျပ်။	
ဘိကန်*ရှူးဘိနပ်များ	၃၂ကျပ် ၈ပဲ။	၃၉ကျပ် ၈ပဲ။
		၄၄ကျပ် ၈ပဲ။

စသဖြင့်ဖြစ်သည်။

---

*Beacon

www.burmeseclassic.com

ဤကုန်များမှာ ယခုခေတ်အခေါ်နှင့် ဇိမ်ခံပစ္စည်းများဟု ခေါ်ရပေမည်။ ထိုခေတ်က နိုင်ငံခြားကုန်မှာ ဈေးကြီးမြင့်သည် ဟု ဆိုရစေကာမူ မရိုင်းလှချေ။ သို့သော် ရှူးဘိနပ်ဖျေးမှာ ယခု ခေတ်မျက်စိနှင့် ကြည့်လျှင် ပင်များစွာ ဈေးကြီးနေသည်။ ထို ခေတ်က မြန်မာလူပျိုကာလသားတို့သည် ရှူးဘိနပ်ကို ပို၍အ သားပေးကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ၎င်းကုန်မှာ ဈေးအလွန် ကြီးမြင့်နေဟန်တူသည်။ စင်စစ်မှာ ထိုခေတ်ကစစ်ဖြစ်နေသည် ကိုလည်း သတိပြုရမည်။ လူမှုအသုံးအဆောင် နိုင်ငံခြားပစ္စည်းတို့ မှာ အမှန်ပင် ဈေးကြီးခဲ့ပေသည်။ သို့ရာတွင် တိုင်းပြည်၏ ငွေ ရေး ကြေးရေးမှာ ချောင်ချိသောကြောင့်၊ မြန်မာဟူသရွှေတို့မှာ အသုံးဖွာနိုင်ကြလေရာ။ ဈေးကြီးသော်လည်း မကြီးဘိသကဲ့သို့ နေသာထိုင်သာရှိခဲ့ကြသည်။ သို့ပါသော်လည်း ကျွန်တော်၏ အ ဘိုးအဘွားများသည် မီးချစ်တလုံးတပြားမှ နှစ်လုံးသုံးပြား အထိ ဈေးတက်လာသောအခါ "ဗမာပြည်တော့မွဲပါတော့မယ်" ဟူ၍ချူသံပါအောင် ညည်းတွားခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်မှတ်မိပါ သေးသည်။

စီးပွားရေးအခြေထိုသို့ရှိခဲ့၏။ နိုင်ငံအခြေကား မည်သို့နည်း။

ထိုခေတ်ကား တူသာသင်းဟူသော လူကြီးဂိုဏ်းနှင့်၊ ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ လူငယ်ပိုင်းတို့ တဖက်နှင့်တဖက် အပြိုင်အဆိုင် ပြုလာသောအချိန်အခါဖြစ်ပေသည်။ ယခုခေတ်အမြင်နှင့်ကြည့် လျှင် လူငယ်ပိုင်းက လူကြီးပိုင်းကို စတင်တော်လှန်သည့်ခေတ် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

တူ သာ သင်းဟူသည်မှာ ဂေါဝေါ်နာဂေါ် ဘုရင်ခံ၏ ဥပဒေပြုကောင်စီတွင် ဘုရင်ခံက သူကောင်းပြုကာ မြောက်စား

www.burmeseclassic.com

ထားသော ဦးဘတူ၊ ဦးဖိုးသာ (ဆာ-ဖိုးသာဟု နောက်မှတွင်သည်။)ဦးဘသင်းဟူသော အမတ်များဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ကို ထိုခေတ်က ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အလိုတော်ရိဟု သမုတ်ကြသည်။

တူသာသင်းကို အတိုက်အခံပြုသော ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ အင်အားစုထဲတွင် သူရိယဦးဘဘေ (ဘကြီးဘဘေ)၊ဦးဘကလေး၊ ဦးလှဖေနှင့်တကွ ယခုလွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီးချုပ်ဦးသိန်းမောင်တို့ပါဝင်ကြသည်။ထိုလူငယ်တစုတို့သည် *မော်လေမင်တိုရီဖေါင်းစကင်းကို တိုးတက်ပြုပြင်စေရန် အရေးဆိုကြသည့် ဂိုဏ်းသားများဖြစ်၍၊ထိုခေတ်လူထုက ၎င်းတို့အား များစွာ အရေးပေးမြှောက်စားခဲ့ကြသည်။

လူကြီးပိုင်း၏ နိုင်ငံရေးကို လူငယ်ပိုင်း နိုင်ငံရေးသမားတို့က အတိုက်အခံပြုလုပ်သည်ဟု ဆိုသော်လည်း ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ပြင်းထန်လှသည်မဟုတ်။မဇ္ဈိမပဋိပဒါ သဘောကို လိုက်လျောနေသောအချိန်အခါဖြစ်လေရာ လူငယ်အင်အားစုကို သွေးထိုးပေးခဲ့သော သူရိယသတင်းစာက ဝိုင်အမ်ဘီအေကို များစွာအားမလိုအားမရဖြစ်ပြီးလျှင်"ဝိုင်းအုံ့ပီးအေး"ဟုရုပ်ပြောင်နှင့်သရော်လိုက်သေး၏။ သို့ရာတွင် နှောင်းကာလ၌ ထိုသရော်သူတို့ကိုပင် 'မော်ဒရိတ်'† များဟူ၍ ဝိုင်းသရော်ကြပြန်သည်။ ထို"မော်ဒရိတ်"ဟူ၍ သရော်သောသူများကို တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်တို့ကတဖန်ပြန်၍ သရော်လေသည်။ရှေးလူကိုနှောင်းလူတို့က ဤသို့ တစတစ တော်လှန်လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးသံသရာမှာ ယင်းသို့ နောက်ပိုးတက်တတ်လေရာ၊ယနေ့လူငယ်စုကို တဖြန်လူငယ်စုက

---

* Morley-Minto Reform Schemes
† Moderates

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်လှန်လိမ့်ဦးမည်ဟုဆိုလျှင်အထူးအဆန်းဟုမယူဆသင့်ချေ။

ထိုစဉ်က မစ္စတာမောင်မှိုင်းသည် လူကြီး လူငယ် ပဋိပက္ခကို 'လူကြီးကြီးနွားကြီးနှင့် ပုံဆွယ်။ လူငယ်ငယ်နွားငယ်နှင့်ပုံထား။ နွားနှစ်ကောင် ချိထောင်သွေးကြလျှင်၊ ဘေးဟုမှတ်သား' ဟူသောတြိချိုးဖြင့် ဆိုဆုံးမခဲ့လေသည်။

လူကြီး လူငယ် ပဋိပက္ခကို ၁၉၁၀ခု ဩဂုတ်လထုတ်ပညာ့မဂ္ဂဇင်းက အောက်ပါအတိုင်း သရုပ်ဖေါ်ခဲ့သည်။

"လူကြီးများကလည်း မိမိတို့ဝယဝုဒ္ဓိကြီးသည့်အားလျော်စွာ၊နောက်ပေါက် လူငယ်များသည် အကြားအမြင်မပြည့်စုံသေး။....လူကြီးသူကြီးများကို ရိုသေခြင်းတည်းဟူသော သောအပစာယနတရားကို မသိတတ်ကြ။ ဗုဒ္ဓဘာသာယောင်ယောင်၊ ဘာသာတပါး လူမျိုးခြားတို့၏ သားသမီးယောင်ယောင်ဖြင့်၊ထောင်ထောင်ကြွားကြွား၊တံခွန်လွှား၍ နေတတ်ကြသည်ဟု၊ အထင်အမြင်ရောက်ပြီးလျှင်များစွာ မဆက်ဆံလိုဘဲ ခပ်လှဲလှဲနေတတ်ကြသည်။....လူငယ်လူလတ်တို့ ပြုလုပ်သော ကိစ္စမှာ လူကြီးတို့မပါချင်ကြ။လူကြီးတို့၏ အမှုကိစ္စတွင်လည်း လူငယ်များတို့ မဝင်လိုကြဘဲ၊ ခပ်ကွဲကွဲဖြစ်နေကြလေ၏။ ဤကွဲသိုဖြစ်နေခြင်းမှာ မြန်မာပြည်၏ ဦးခေါင်းကိုအချက်ပေါင်းများစွာ ထရိုက်ဘိသကဲ့သို့ အလွန်နစ်နာသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကြီးဖြစ်လေသည်။"

ဤစကားသည် ယနေ့အဖို့သွေးထွက်အောင်မှန်သော စကားဖြစ်သည်။ ယခုအခါပြည်ထောင်စု၏ ဦးခေါင်းသည် ဟက်တက်ပြဲနေချေပြီတကား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သေချာစွာ တွေးတောဆင်ခြင်၍ ကြည့်လျှင်၊ လူကြီးတို့လက်မှာ များသောအားဖြင့်၊ ဘောဂဗလရှိ၏၊ နောက်ပေါက်လူငယ်တို့၏ လက်မှာခေတ်နှင့် ဆိုင်သောပညာရှိ၏။ အချင်းချင်းသင့်တင့်ညီညွတ်စွာပေါင်းသင်းမိပါလျှင်၊ ဉာဏဗလနှင့်ဘောဂဗလသည် အလိုလိုပြည့်စုံလာပေလိမ့်မည်။"

ပညာ့အလင်းအာဘော်၌ယင်းသို့ဆက်လက်၍ရေးသားထားလေသည်။ယခုခေတ်၌ကျွန်ုပ်တို့သည် ခေတ်ဟောင်းကဟုဆိုတိုင်းခေတ်မမှီဟုရေရွတ်ကာပယ်ချ၍သာနေသည်။သို့သော် ၁၉၁၈ခုနှစ်ကအတွေးအခေါ်တို့မှာယခုခေတ်ကိုနောက်ပြန်လှည့်ကြည့်၍သရော်နေသကဲ့သို့။

ကျွန်တော် ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း၊ ထိုခေတ်က လူကြီး လူငယ်ပဋိပက္ခမှာကြီးကျယ်လှသည်မဟုတ်သေး၊လူငယ်ပိုင်းနှင့် လူကြီးပိုင်းကို လူလတ်ပိုင်းက၊ ဆက်စပ်၍ ပေးနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယူနိဘာစီတီကိုသပိတ်မှောက်ခြင်းနှင့် စခဲ့သောလူငယ့်လှုပ်ရှားမှုတရပ်၌ ကြီးသောငယ်သောမရွေး လူတိုင်းလူတိုင်းက သောင်းသောင်းဖျဖျနှင့် အားပေးခဲ့သည်။

ယခုကျွ်ဆောင်းပါးကိုရေးရင်း၊ ကျွန်တော်၏ ငယ်ဆရာနှင့်ကျွန်တော်၏ဦးလေးဖြစ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးကိုကျွန်တော်ပြန်၍သတိရမိပါသည်။ သူတို့သည် ဤလောက၌မရှိတော့ပြီ။ ကျွန်တော်တို့လူလတ်ပိုင်းများကို မျက်နှာလွှဲခဲ့ပြီ။ယခင်ကမူ ကျွန်တော်တို့မှာအမိန့်မှုမစင်သေးသောလူငယ်များဖြစ်ခဲ့၏။သူတို့ကား လူလတ်ပိုင်း လူကြီးပိုင်း၌ တည်ရှိကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးမှာအစိုးရ

www.burmeseclassic.com

လခစားများဖြစ်သည်။တဦးမှာအစိုးရလယ်တန်းကျောင်းဆရာ၊ တဦးမှာ ခရိုင်မြို့ရှိ ရာဇဝတ်ဌာနရုံးစာရေးကြီး ဖြစ်ကြသည်။ သို့ရာတွင်ကျောင်းသားသပိတ်ကြီး ပေါ်လာသောအခါ၊ ဆရာက ကျွန်တော့်အားမေးသည်။

"ဟေ့ မင်းသပိတ်မှောက်တဲ့အထဲ မပါဘူးလား။"

ကျွန်တော်က "သပိတ်မှောက် ကျောင်းသား" ဟူသော တံဆိပ်ကို ဆရာ့အားပြမိသည်။ ဆရာသည် ကျွန်တော့်အား ကြိမ်းလုံးနှင့်ဆော်တော့မည်ဟုစိုးရိမ်သဖြင့်ရင်ခုန်နေပါသည်။

သို့သော်ဆရာကကျွန်တော့်ကိုမည်သို့ပြောလိုက်ပါသနည်း။

"ဧ၊ဧ၊ ကောင်းတယ်၊ကောင်းတယ်၊မှောက်သာမှောက်ဟ။ ငါ့ကိုကြောက်မနေနဲ့။"

ကျွန်တော်အံ့အားသင့်မိသည်။သို့သော် ကျွန်တော်ကြောက်ပါသေးသည်။ ကျွန်တော့်မှာ ၁၁နှစ်သားအရွယ်ခန့်သာရှိသေးသည်။ကျွန်တော်ဦးလေးမှာပုလိပ်ရုံးကဖြစ်သည်။သပိတ်မှောက်သည်ကို ဦးလေးသိလျှင် ဘယ်ကဲ့သို့ရှိမည်နည်း။ သည်ဟာကို ကျွန်တော် ကြောက်မိသည်။

သို့သော် ဦးလေးက....

"မှောက်သာ မှောက်ဟ။ ဒို့ကိုအားမနာနဲ့။ အဲတခုဘဲမှာ ထားမယ်။ မင့်ကိုစစ်လာ ဆေးလားလုပ်ရင်၊ ငါနဲ့ဘာမျှဆွေမျိုး မတော်ဘူးလို့သာပြော" ဟူ၍ သညာပေးလေသည်။

လူငယ်တို့၏လုပ်ရှားမှုတရပ်အပေါ်တွင်ထိုခေတ်လူထုတရပ် လုံးကမည်သို့သဘောထားသည်ကို ဤစကားဖြင့်ပင်ပေါ်လွင် နိုင်လောက်ပါပြီ။

၁၉၁၀ခုနှစ်သည်ယူနီဗာစီတီသပိတ်ခေတ်၏ရှေ့ပြေးတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနှစ်ဇန်နဝါရီလထုတ် မဂ္ဂဇင်းတွင် ယူနီဗာစီတီအက်ဥပဒေကို ပညာ့အလင်းက အတော်ဝေဘန်ထားသည်။ ပညာ့အလင်းရုပ်ပြောင်အခန်း၌ "ရန်ကုန်ယူနီဗာစီတီ" သိပ္ပံကျောင်းကြီးကို ကျောင်းသားများ လက်လှမ်းမှီအောင်၊ဒင်္ဂါးများ ဆင့်၍ဆင့်၍ တက်နေကြပုံမှာများစွာမှ ထိမိလှပေသည်။ ရုပ်ပြောင်အတွက် တေးထပ်ဆရာက"ကျပ်ဒင်္ဂါးနှင့် ချီအောင်၊ဆင့်စီကာ တက်ဘို့ လက်လှမ်း"ဟု စာချိုးခဲ့သည်။

ထိုရုပ်ပြောင်နှင့် အပြိုင်အဆိုင်ရွှေတလေး (ဦးဘကလေး)က လည်းကာတွန်းတခုရေးဆွဲထားသည်။ပုံ၏လက်ဝဲဘက်၌ကျောင်းသားများသည်ခါးတောင်း မြှောင်အောင်ကျိုက်ကာ "ပြည်သူများ၏ ကူညီခြင်းမြေကတုတ်" ကိုခြေကန်၍ လွှန်ဆွဲနေသည်။ ပုံ၏လက်ျာဘက်ရှိခေါင်းပေါင်းစတထောင်ထောင်နေကြသော ပညာရေးအရာရှိတို့ကား မင်းသားဟန်ဖြင့် လွှန်ဆွဲနေကြသည်။ လူကြီးပိုင်းကဘေးမှနေ၍ "ရန်တမာမူလေလေ့ ဘေလေဆပ်- ဘေလေဆပ်"ဟု အားပေးအားမြှောက်ပြုကာ အော်ပေးနေကြသည်။ကာတွန်းဆရာအားကူသောတေးထပ်ရှင်က"ဆိနိုပ်နှင့်ဒွန် တွဲလို့ လွှန်ဆွဲတဲ့ပွဲပါ"ဟုအစချီကာ၊"ပန်းဆွတ်တော့သရေထင် မယ်နေရှင်နယ်ခေတ်ကြီးကွဲ့လေး"ဟူ၍ နိမိတ်ဖတ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်ထိုစဉ်ကအမှန်ပင်"နေရှင်နယ်"ဟုခေါ်သော အမျိုးသားစိတ်နိုးကြားခြင်း ခေတ်သို့ရောက်နေကြပေပြီ။

ပဥ္စမ ယူနီဗာစီတီ သပိတ်ကြီးပေါ်လာကာ ၁၉၂၀ပြည့် နှိဝင်ဘာလတွင်ပိုက်ဆံကြီး(ပိမိုးနင်း)ကဘားမားဒေး(Burma Day)ဝတ္ထုကိုအဘိုး၄ဖဲ၊ စာတိုက်ခအငြိမ်း၅ပဲ၊ဗီပီနှင့်ပို့လျှင် ၇ပဲဖိုးနှင့်ကြော်ငြာပါသည်။ ဘားမားဒေး၏သဘောမှာ ဗမာ့

www.burmeseclassic.com

အတွက် အတိတ်ယူသော သဘောဖြစ်ရာ၁၉၂၀ပြည့် ဒီဇင်ဘာလတွင်မြန်မာနိုင်ငံတနိုင်ငံလုံးသပိတ်ကြီးမှာ ဂယက်ရိုက်ကာပြန့်နှံ့သွားခဲ့လေသတည်း။

မျိုးချစ်စိတ်သည်ဤသို့လျှင်ပေါက်ပွားလာခဲ့သည်။ မျိုးချစ်စိတ်ဟူသည်မှာ ကိုယ့်ဥကို ကိုယ်ခင်သောစိတ်တမျိုးဖြစ်သည်။ ဇာတိမာန်သည် နိုင်ငံခြားသားလွှမ်းမိုးမှုအောက်တွင် ပြားပြားဝပ်ခဲ့ရသည်။ထို့ကြောင့် ဇာတိမာန် ပြန်လည်ပေါက်ပွားစဝယ်ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ့်ဥကိုယ် ခင်လာသော စိတ်ကို ယထာဘူတကျလေအောင် မထိန်းသိမ်းနိုင်ကြသေး။ ကိုယ့်အမျိုးကို ကိုယ့်ချစ်ခြင်းသည် သူတပါးအမျိုးကို ဆန့်ကျင်ခြင်းမျှသာဖြစ်သည့်ယောင်ယောင်ယူဆခဲ့ကြသည်။ယခုခေတ်နိုင်ငံချင်းချင်းပေါင်းသင်းဆက်ဆံရသောစိတ်ဓာတ်ပေါ် ထွန်းလာချိန်တွင် ယခင်ကမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်သည် ခေတ်မမှီသည့် ပုံပမာဖြစ်လာသည် ။သို့ပါသော်လည်းဤခေတ်၌လည်းအမျိုး၏ အစဉ်အဆက်ကိုစောင့်ရှောက်ရသည့်ဝံသာနုရက္ခိတ သဘောသည်ပြန်လည်ထွန်းကားကြရပေဦးမည်။ အမှန်မှာယခု လွှက်မြောက်သောခေတ်၌လည်းမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်သစ်သည်ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်နှင့်အရှိန်ပြင်းထန်လျက်ပင်ရှိနေသေးသည်။

စင်စစ် ၁၉၁၈ခုနှစ်သည် အမျိုးသားနိုးကြားမှု၏ ပဏာမခေတ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ကိုယ့်ဥကိုယ်ခင်လာသော ဘာသာတရားတို့ကိုလှုံ့ဆော်ပေးသည့် အဖြစ်သနစ်ကိုကျွန်တော် သတိပြုမိသည်။

သာဓကအားဖြင့် ၁၉၁၈ခု၊ ဖေဖေါ်ဝါရီလထုတ် ပညာ့အလင်း မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိသော "အမျိုးနှင့်ဉည်းစိမ်" ဝတ္ထုတို၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇာတ်လမ်းကိုကြည့်လျှင် ဟာရှင်တည်း ဟူသော လူမျိုးကွဲ၏ စည်းစိမ်ကိုမမက်မောဘဲ၊ မောင်တင်မောင်တည်းဟူသော အမျိုးတူကိုသာလျှင် ရိုးမြေကျပေါင်းရန် မျိုးချစ်စိတ်ထက်သန်သည့် မခင်တင့်ကို ဝတ္ထုရေးဆရာက သိဒ္ဓိတင်ခဲ့လေသည်။

ဝတ္ထုကြောင်းမှာ မဆန်းလှ။ သို့သော်မခင်တင့်၏ အမြင်ကို သောမိခင်သည်ဟာရှင်၏ရွှေကိုသာမက်မောပြီး၊ သမီးကို လူမျိုးခြားလက်သို့အပ်လိုက်သည့်ဤသဘာဝ၏အပြစ်ကိုဝတ္ထုရေးဆရာကပေါ်အောင်ဖော်ပေးခြင်းအားဖြင့်၊ မျိုးချစ်စိတ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောလူမျိုးခြားမုန်းတီးရေးစိတ်ကိုမသိမသာလှုံ့ဆော်ပေးခဲ့ပေသည်။ သို့သော် လူမျိုးရေးစိတ် ပြင်းပြစွာဖြင့် အဓိကရုဏ်းကို ဖန်တီးပေးသည့် သဘောမျိုးမဟုတ်။ ကိုယ့်အမျိုးကို ကိုယ်လေးစားစေရန် သဘောမျှသာဖြစ်သည်။

အမျိုးသားစိတ်နှင့်အတူ နိုင်ငံရေးနိုးကြားမှုလည်း ပေါက်ဖွားလာခဲ့ပြီ။ ထိုစဉ်က နိုင်ငံရေးရာပညာကို အတော်ပင်လေ့လာကြသည်။ သို့သော် ဗြိတိသျှခေတ်အတွင်းဖြစ်၍ နိုင်ငံရေးသဘောတရားမှန်သမျှမှာ "ဗြိတိန်ပြည်မှာ လုပ်သည့်" နိုင်ငံရေးသဘောတရားချည်းသာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး၌စိတ်ဝင်စား သူတို့သည် ဗြိတိသျှပါလီမန်စံနစ်ကို အတော်သဘောတွေ့ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၁၇ခုနှစ်ထုတ်အဆိုပါမဂ္ဂဇင်း၌ "ဗြိတိသျှ ပါလီမန်လွှတ်တော်အကြောင်း" ကို ရေးသားထားသည်။ ခေတ်မှာ မင်းဆိုးရာဇာခေတ်ဖြစ်လေရာ၊ ဆောင်းပါးရေးသူသည် အထက်လွှတ်တော်၌ မှူးစားကြီးများနှင့်ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းအုပ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်များကအောက်လွှတ်တော် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်တို့ကိုမည်သို့ ထိန်းသိမ်းသည်ကိုဖော်ပြထားပေသည်။ သဘောတရားရေး၌ ထိုခေတ်ကကျွန်ုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့သည်ယောအတွင်းဝန်ဦးလှိုင်၏ အတွေးအခေါ်တို့ကိုပြန်လည်ဆက်စပ်၍ တိုးတက်အောင် ကြံဆဆဲဟုဆိုနိုင်ပေသည်။

ပညာ့အလင်းမဂ္ဂဇင်း၌နိုင်ငံရေးပညာဟု ကဏ္ဍတခုသတ်မှတ်ထားသည်။ ထိုအခန်းကိုကဏ္ဍတို့တွင် နိုင်ငံရေး သဘောတရားအယူအဆများကိုဆွေးနွေးလေ့ရှိသည်။ ထိုဆွေးနွေးသမျှတို့မှာ လက်အောက်ခံဘဝမှရုန်းထွက်ရေးထက်၊ တမျိုးသားလုံးအခွင့်အရေး ပိုမိုရရှိရေးမျှသာဖြစ်သည်။ အခြေအနေအရ ထိုခေတ်က ထို့ထက်ပို၍လုပ်နိုင်ကြသည်မဟုတ်။ ၁၉၂၀သည်ဘက်သို့ရောက်လာသောအခါ၌မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့သည် ဒိုမီနီယံအုပ်ချုပ်ရေးကို မျက်မှန်းတမ်းမိကြလေပြီ။ ထို့ထက် တိုးတက်လိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကမူ၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားစပြုလာကြပေပြီ။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်မှတ်မိသ၍ဆိုလျှင်၊ သူရိယတိုက်ထုတ်အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအကြောင်းစာအုပ်မှာ အတော်ပင်တွင်ခဲ့ပေသည်။

ဦးဥတ္တမခေတ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ အရှေ့ဖျားတွင် လွတ်လပ်သော လူမျိုးတမျိုးအနေဖြင့် ဂျပန်ပြည်ရှိနေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သတိထားမိကြသည်။သို့ရာတွင်ဂျပန်ကိုမည်သူမျှ အထင်မကြီးမိကြချေ။

နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်၍၊ ဘာသာရေးစိတ်ဓာတ်လည်းဝင်ခဲ့သည်။ ထိုခေတ်က ပိမိုးနင်းသည်'ဒဂ်ါး'ဟူသော ကလောင်အမည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ဘူးသည်ဟု ကျွန်တော် မှတ်မိဘူးသည်။ တပ်အပ်ဟူ၍ကားမဆိုနိုင်ပါ။မှတ်မိသမျှကို မှတ်တမ်းတင်ရခြင်းဖြစ်ရာ၊ ကျွန်တော်အမှတ်မှားလျှင် ပြင်၍သဘောတ်ကြပါကုန်။

ပညာ့အလင်းတွင်'ဒဂ်ါး'၏ဆောင်းပါးလေးသံမှာ ပိမိုးနင်း၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသံပင်ဖြစ်သည်ဟုယုံကြည်ပါသည် ပီမိုးနင်းသည် "ဒဂုံ" ဘဝနှင့်မဖွဲ့မဒေသကို လှည့်လည်သည်။ သီဟိုဠ်ကျွန်းအနုရာဓပူရကိုသွားသည်၊ အီဂျစ်ကိုလည်းရောက်သည်။ "ဒဂုံ"ကြီးကမ္ဘာကိုစိတ်ကူးနှင့် ပတ်ချာလည်နေစဉ်၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်တို့ကိုသူ့ဥာဏ်နှင့်သူ၊ သူ့ဒေသနှင့်သူ ဖော်ပြသွားသည်။ ဘာသာစုံကို ယှဉ်၍ယှဉ်၍ပြရင်းနှင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အဘိဓမ္မာဒေသနာကို သာမန်လူတို့သဘောပေါက်နိုင်စေရန်ရေးသားခဲ့သည်။ သို့သော်"ဒဂုံ"၏အတွေးအခေါ်တို့မှာခေတ်၏ ရှေ့သို့ရောက်၍နေရာ၊ထိုစဉ်က"ဒဂုံ"၏ အတွေးကို မည်သူကမျှကောင်းစွာသဘောပေါက်မိကြလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ကျွန်တော်ထင်မြင်မိပါသည်။ပီမိုးနင်းသည် ဒဂုံအမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးများရေးရင်း၊ အင်္ဂလိပ်စာသင်ကျမ်းစာ များကိုလည်းရေးထုတ်သည်။ ပညာ့အလင်း၌လည်းကြော်ငြာသည်။ စိတ်ပညာဆောင်ပါးများကိုလည်းရေးသားတတ်သည်အထူးသဖြင့်နီတိကျမ်းများကို ထိုစဉ်က ပီမိုးနင်းသည် အတော်များများရေးခဲ့သည်။ နောက်တရွေ့ရွေ့နှင့်ပီမိုးနင်းသည်ဝတ္ထုရေးဆရာ အဖြစ်နှင့်ကျော်ကြားလာခဲ့လေသည်။

"ပွဲစားကြီးဂရာရှက်ကို မြာချွတ်သော" ဝတ္ထုဟု ခေါ်တွင်သည့်ပွဲစားကြီး သားအဖနှင့်မြမြဝတ္ထုမှာ ကျွန်တော်မှတ်မိသရွေ့ ပီမိုးနင်းနာမည်ကြီးလာစေသော ဝတ္ထုဖြစ်သည်။ထိုဝတ္ထုမှာအတော်အရောင်းရ ကောင်းခဲ့သည် ဝတ္ထုကြော်ငြာကို အွှေ့လျှင်တွေ့ချင်း ကျွန်တော်စာတိုက်ကမှာဘူး၏။ သို့သော်ဟာအုပ်ကုန်သွား၍ မရလိုက်ပါ။သူတပါးထံမှငှါးရမ်းကြည့်ရဘူးပါ၏။ သို့ရာတွင်ရင်း၏ဝတ္ထုသွားကိုပင် မေ့နေပြီ။

ပီမိုးနင်းကို ယခုကာလ၌ ဝတ္ထုရေးဆရာ၊ နီတိဆရာ၊စိတ်

www.burmeseclassic.com

ပညာဆရာအဖြစ်နှင့်သာ သိကြသည်။ မည်သူကမျှပီမိုးနင်းကို ဗိန္ဒောဆရာဟု ယူဆကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့သော်ပီမိုးနင်းသည် ပဌမ ကမ္ဘာစစ်ကြီးခေတ်က "ပီမိုးနင်း၏ရေကုထုံးကျမ်း"ကို ရေးသားဘူးသည်။

ထိုကျမ်းမှာရေခေတ်နှင့် ကာလဝမ်းရောဂါကို ကုသသော နည်းတို့ကို ဖော်ပြသည့်ကျမ်းဖြစ်သည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သော သူတို့ကို ရေဖြင့် ဝမ်းမှန်အောင်မည်သို့ ကုစားရသည့်နည်းများ လည်းပါသည်။

နိုင်ငံရေးမှသည် ဘာသာရေးစာပေ ဗဟုသုတစသည်တို့ ပြန့်လည်ထွန်းကားစအခါနိဝယ်၊ ပညာ့အလင်းမဂ္ဂဇင်းသည် လောက ခေတ်ပညာရပ်များကိုပါ အများလေ့လာနိုင်စေရန် ဆောင်းပါးများ ထည့်သွင်းပေးသည်။ ၁၉၁၈ ခု ဩဂုတ်လထုတ်မဂ္ဂဇင်း၌ လောကခေတ်ပညာ ခန်းတွင် "အုတ်ဇူဇင်" ခေတ်အကြောင်း၊ ဆွဲငင်တတ်သော သတ္တိအကြောင်း၊ န၂ ူတန်၏ လှုပ်ရှားခြင်း နိယာမသဘော အကြောင်း၊ စသည်တို့ကို ထည့်သွင်းရေးသားထားပေးသည်။ ထိုလောကခေတ်ပညာခန်းမှာ ဗဟုသုတကြွယ်ဝစေဘွယ်ရာဖြစ်သော်လည်း၊ ရေးပုံသားပုံမှာ ယောအတွင်းဝန် ဦးလှိုင်၏ "ခေတုသံပြကျမ်း" ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်၍၊ လူအများနှင့် မလျော်ဘဲ ပညာရှင်တို့နှင့်သာလျော်သော ဆောင်းပါးမျိုး ဖြစ်နေသည်။

ဤသည်တို့ကား ပဌမသပိတ်ခေတ်မရောက်မီ တနှစ် နှစ်နှစ် အတွင်းက အခြေအနေကို စာဟောင်း စာမြင်းဖြစ်သော ပညာ့ အလင်းမဂ္ဂဇင်းများကို ပြန်လှန်ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်သည် အတိတ်ကို တစိတစောင်းငဲ့၍ကြည့်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်လှန်ရေးဟူသည်မှာ လူသမိုင်း၏ သင်္ခါရတရပ် ဖြစ်သည်။

တော်လှန်ရေးသည် အကြောင်းမဲ့၍မဖြစ်။ ကြောင်းရှိမှ သာပေါ်ပေါက်သည်။

တော်လှန်ရေးသည် ဤအကြောင်းကြောင့် ဤအကျိုးဖြစ်သတည်းဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ အကျုံးဝင်လေသည်။

ထို့ကြောင့်ထိုခေတ်သမိုင်း၌ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့ရခြင်းကြောင့်၊ ဤခေတ်သမိုင်းတွင် ဤသို့ဖြစ်ရသည်။ ထိုခေတ်၌ထိုသို့မဖြစ်ခဲ့လျှင် ဤခေတ်၌ ဤသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။

ထို့ကြောင့်လည်း အင်္ဂလိပ်ကိုတော်လှန်လျှင်ပြီး၏၊ ဂျပန်ကိုတော်လှန်လျှင်ပြီး၏ဟူ၍မဆိုသာ။ အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်သည့်နည်းတူ၊ ဂျပန်ကိုတော်လှန်လျှင် တော်လှန်ရေးနိဋ္ဌိတံဟုမပြောသာ။ ကမ္ဘာတည်စက ကမ္ဘာဆုံးသည်အထိတော်လှန်ရေးတည်းဟူသောသင်္ခါရသည်သံသရာတလျှောက်လုံး၌ရေအယဉ်ကဲ့သို့စီးဆင်းနေလိမ့်မည်။ ထိုသင်္ခါရကြီး ရပ်တန့်သွားပြီဟုဆိုလျှင်၊ လူ့ဘုံဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဤကမ္ဘာကြီးသည် ရပ်တန့်သွားရပေလိမ့်မည်။ ဤကမ္ဘာရပ်တန့်သွားသည် ဆိုသည်မှာ ဤကမ္ဘာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီးပျက်ပြုန်းသွားသည်ပင်မည်၏။

တော်လှန်ရေးဟူသည်မှာ နိစ္စမဟုတ်၊ အနိစ္စဖြစ်၏။ အကယ်၍ နိစ္စဲဟူငြားအံ့၊ အင်္ဂလိပ်တို့၏ စက်မှုလက်မှု တော်လှန်ရေးခေတ်သည် ယနေ့အထိတည်လျက် ရှိရမည်ဖြစ်၏။ပြင်သစ်အရေးတော်ပုံလည်း ယနေ့တိုင်အောင် တည်ရမည်ဖြစ်၏။ အောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးလည်း ယနေ့တိုင်အောင် တည်ရမည်ဖြစ်၏။ သို့သော်လူ့သမိုင်းသည် နိစ္စသဘောဖြင့် ရပ်တန့်၍မနေချေရကား၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော တော်လှန်ရေး ခေတ်တို့သည်ကုန်ခဲ့၍၊ အသစ်အသစ်သော တော်လှန်ရေးတို့ကိုသာ ယနေ့တွေ့ကြုံနေရသည်။

အနိစ္စသဘောမှာ ရပ်တည်ခြင်းမရှိ။ တည်ပြီးလျှင်တန့်၍မနေ။ဥပါဒ်ဟူ၍ ဖြစ်ပြီးနောက်၊ဌီဟူ၍တည်ပြီးလျှင်၊ ဘင်ဟူ၍ ပျက်သတည်း။သံသရာတလျှောက်လုံး ဥပါဒ်၊ဌီ၊ ဘင်တို့သည် တဖွားဖွားနှင့်ရှိသတည်း။

မီးတောက်၏အစဉ်ကို လူ့မျက်စိနှင့် တဆက်တည်းမြင်ရ၍၊ ထိုမီးတောက်သည် မပြောင်းမလဲ တည်နေ၏ဟု ထင်မှတ်ရ၏။ သို့သော်မြင်စကမီးတောက်၌ ကာဗွန်အနုမြူတခုနှင့် အောက္ကဆီဂျင်အနုမြူနှစ်ခုတွဲတို့ ထိတွေ့ပေါက်ကွဲ၍ သွားခဲ့သည်။ မြင်ပြီးခဏ၌မူလကကာဗွန်နှင့် မူလကအောက္ကဆီဂျင်တို့ တဖြစ်လဲသွားခဲ့ပြီ။ဒုတိယအဆိုင်းဖြစ်သော ကာဗွန် ၁ခုနှင့် အောက္ကဆီဂျင်၂ခုတို့သည် ထိတွေ့ပေါက်ကွဲကြပြန်သည်။ ထိုဒုတိယ ပေါက်ကွဲမှုကို ပထမပေါက်ကွဲမှုနှင့် အတူတူဟုထင်သော်မှားလိမ့်မည်။သို့သော် ပကတိမျက်စိ၌ကား ပထမပေါက်ကွဲမှုနှင့် ဒုတိယပေါက်ကွဲမှုသာမက၊အားလုံးသော ပေါက်ကွဲမှုတို့သည် တဆက်တည်းဖြစ်၍၊တခုတည်းသောအချင်းအရာဟု ထင်မှတ်မှားနေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသမဂ္ဂတခုလုံး အနိစ္စသဘော ရွေ့လျောနေသည်ကိုအနိစ္စသဘောအနေဖြင့်မစဉ်းစားနိုင်ကြဘဲ၊နိစ္စသဘောအနေဖြင့် စဉ်းစားကြသောကြောင့်၊ အချို့ကတော်လှန်ရေးကြီး ပြီးဆုံးပြီဟုဆိုကာ နှစ်သိမ့်နေကြ၏။ အချို့ကအတိတ်ကာလက တော်လှန်ရေးကို မျက်မှောက်ခေတ် တော်လှန်ရေးဟု ထင်မှတ်မှားနေကြ၏။

တော်လှန်ရေးပြီးဆုံးပြီဟု ယူဆနေကြသူတို့မှာ ရှင်လျက်နှင့်သေသူများဖြစ်ကြ၏။ မနေ့ကတော်လှန်ရေးကို ယနေ့တော်လှန်ရေးဟုထင်မှတ်ကာ၊ မနေ့ကလုပ်နည်းကိုယနေ့အခြေနှင့် ယှဉ်၍သုံးသတ်နေသူတို့မှာ ဖုတ်ကောင်များ အသက်ဝင်နေကြသကဲ့သို့ရှိ၏။ လူ့သမဂ္ဂကိုအတိတ်က တစ္ဆေသရဲတို့ပြုပြင်၍ ရကောင်းသည်ဟု မည်သည့်သမိုင်းကမျှမဆိုချေ။ လူ့သမဂ္ဂကို လူကသာပြုပြင်နိုင်သည်။

အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၏ တော်လှန်ရေးမှာရှင်လျက်နှင့်သေ၍၊သေလျက်နှင့် ဖုတ်ဝင်နေသော သဘောများရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့်နိုင်ငံရေး၌ ဥရောပအလယ်ခေတ်က အတွေးအခေါ်တို့နှင့် မြန်မာကျေရာဇ် ဘဝရှင်မင်းတြား လက်ထက်က အတွေး အခေါ်တို့သည် ဒွေးရောယှက်တင် ဖြစ်နေကြသည်။ ပါးစပ်ကဒီမိုကရေစီဟု အမြုပ်တစီစီနှင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေကြ၏။ အလုပ်၌ကား မင်းစိုးရာဇာစိတ်သည် ပို၍ပင်ပြန်လည် သစ်ဆန်းနေ၏။ လူထု၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် အကောင်အထည် မပေါ်နိုင်သေး။လူတဦးတယောက်၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လူတစု၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့သာလျှင် တာစား၍နေသည်။ လူထုသည်ဒီမိုကရေစီကိုလက်ခံရန်အတွက် ပြင်ဆင်မှုမရှိခဲ့၊ မပြည့်ဝသူတို့က ဟစ်

www.burmeseclassic.com

အောက်ကြေးကြော်နေသည်ကိုပင် ဟုတ်နိုးနိုးနှင့်နေကြသည်။ဤ
အကြောင်းကြောင့်၊ ဒီမိုကရေစီဟူသည်မှာ လူစု၏"ငါတို့"အ
ခွင့်အရေးတောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍သာအသိများကြသည်။
လူထု၏ဆန္ဒ ပြည့်ဝလေအောင် လူအများ စုပေါင်း၍ အညီအ
ညွတ်ဆောင်ရွက်ကြရသည်ဟူသော သဘောသည် ပျောက်ကွယ်
အံ့လောဟု စိုးရိမ်စရာပင်ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေး၌လည်းထို့အတူပင်။သူတပါးနိုင်ငံတွင်ဘဝအခြေ
အနေက ဖန်တီးသောကြောင့်၊ စက်မှုလက်မှုတော်လှန်ရေးပေါ်
လာခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ဘဝအခြေအနေက ဖန်တီးသည်မ
ဖန်တီးသည် ကိုနားမလည်။ ဟိုတိုင်းနိုင်ငံမှာ ဟိုလိုဖြစ်ခဲ့လျှင်၊
ဒီတိုင်းနိုင်ငံမှာ ဒီလိုဖြစ်ရမည်ဟုယူဆကာ၊သူတပါးနိုင်ငံကို တုပ
သောစီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကိုသာ အာရုံပြုနေကြ၏။ ထင်
လွယ်မြင်လွယ်အောင် ဥပမာပြရလျှင်၊ ငပိနှင့်ကြီးပြင်းလာသော
နိုင်ငံအတွက် ဒိန်ခဲလုပ်ငန်းကို ဖွံ့ဖြိုးအောင် ပြုလုပ်နေသကဲ့သို့ရှိ
၏။မြန်မာတို့၌ ငပိလုပ်ငန်းသည် ဘိုးတော်ဘုရားခေတ်က နည်း
နိသျအတိုင်းသာလျှင်ရှိသေးသည်။ အကယ်၍ ထိုငပိလုပ်ငန်းကို
ဆုံဖြင့်ထောင်းရသောစံနစ်မှ စက်မှုလက်မှုနှင့်ကြိတ်ရသောစံနစ်
သို့ပြောင်းလဲနိုင်လျှင်၊ငပိတော်လှန်ရေးကြီး ဖြစ်ထွန်းလာသည်
ဟုဆိုနိုင်၏။ လောက်တက်သောငပိကို တောင်စင်ဖက်နှင့်ထုပ်၍
ရောင်းသောစံနစ်မှ၊ သန့်ရှင်းသောငပိကို စယ်လိုဖိန်းစက္ကူနှင့်
လေလုံလုံထုပ် ရောင်းသောစံနစ်သို့ ကူးပြောင်းလာလျှင်၊ ငပိ
တော်လှန်ရေးကြီးပြီးမြောက်လာသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ တောသူ
တောင်သားတို့ ငပိအရည်ကို စားနေရသည့်ဘဝကို စည်သွပ်တ
လချောင်စားရသော ဘဝသို့ပို့ဆောင်နိုင်လျှင် တော်လှန်ရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မူကား၊ကျွန်ုပ်တို့သည်နှစ်ပေါင်းတရာကျော်မျှအမှောင်ခေတ်ထဲသို့ ကျရောက်နေကြရမည်မဟုတ်။

ဂျပန်နိုင်ငံ မီအီဂျီမင်းလက်ထက်၌ ဂျပန်ပညာတော်သင်များသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိနိုင်ငံ အသီးသီးမှ အတွေးအခေါ်နှင့် ပညာဗဟုသုတအရပ်ရပ်တို့ကို ဂျပန်လူထုအား ဖြန့်ချိပေးနိုင်သကဲ့သို့၊ ကင်းဝန်မင်းကြီးကစေလွှတ်ထားသော ပညာတော်သင်တို့သည် ကမ္ဘာ့အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတတို့ကို မြန်မာလူထုအား ဖြန့်ချိပေးနိုင်လိမ့်မည်။ ဤသို့သာဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ မြန်မာ့တော်လှန်ရေးသည် နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်ဆန်းလာသည်နှင့်တပြိုင်နက်စတင် ဖြစ်ပေါ်လာရပေလိမ့်မည်။ ဤသို့သာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အင်္ဂလိပ်ကိုစောစောကပင် တော်လှန်နိုင်ခဲ့လိမ့်မည်။

သို့သော်ရာဇဝင်ကားတမျိုးတဖုံဖြစ်ခဲ့လေသည်။

အကယ်၍သာ ၁၉ရာစုနှစ်နှင့် ၂၀ရာစုနှစ်အကူးတွင် မြန်မာ့တော်လှန်ရေး စတင်ခဲ့ပါလျှင်၊ ယနေ့အဖို့ကျွန်ုပ်တို့သည် တော်လှန်ရေး၌ တွေဝေခြင်း၊ သွေဖီခြင်း၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းမရှိနိုင်ရာ။ တော်လှန်ရေး အဓိပ္ပါယ်ကို အကောက်မမှားနိုင်ရာ။

ယခုအချိန်၌ တော်လှန်ရေးအနယ်မထိုင်သေးသဖြင့်၊အဓိပ္ပါယ်အကောက်မှားလျက် ရှိကြသည်။

သို့သော်ခေတ်ကြီးမှာသူခိုးကလူဟစ်သောခေတ်ဖြစ်နေလေရာ၊ အမှားကိုတွေ့သူကအမှန်ကို တွေ့သူအားမှား၏ဟု အပြစ်ချနေပေသည်။

ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ တော်လှန်ရေးမှာမြန်မာ့တော်လှန်ရေးသာဖြစ်ရမည်ဟူသော သဘောကို နားမဝင်နိုင်ကြသေး။

တော်လှန်ရေးကို "ကာဗွန်ကော်ပီ" ကူးသလိုပုံတူကူးချနိုင်

www.burmeseclassic.com

မှသာ တော်လှန်ရေးဖြစ်ရမည်ဟု ယူဆနေကြ၏။

သို့သော် ၎င်းတို့ကူးချနေသော ပုံတူမှာ နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်က ပုံမဟုတ်။ ဥရောပအလယ်ခေတ် တော်လှန်ရေးအနယ်မထိုင်ခင်က ပုံများဖြစ်သတည်း။

၎င်းတို့ကူးချနေသောပုံသည် မည်မျှဟောင်းနွမ်းဆွေးမြေ့နေသည်ကို ၎င်းတို့မသိကြ။

သားကအဖကို ပုန်ကန်လျှင်သော်၎င်း၊ တပည့်က ဆရာကို ပုန်ကန်လျှင်သော်၎င်း၊ လူငယ်ကလူကြီးကို ပုန်ကန်လျှင်သော် ၎င်း၊ တော်လှန်ရေးမည်၏ဟု ထင်မှတ်နေကြ၏။ ထိုထင်မှတ်ချက်ဖြင့် ဆဲရေးတိုင်းထွာနေကြ၏။

သို့သော် တော်လှန်ရေးသဘာဝကို နားလည်သော နိုင်ငံတို့၌ကား၊ သားသည် အဖထက် ခေတ်မီအောင် ကြိုးပမ်းနေကြ၏။ တပည့်သည် ဆရာထက် လက်စောင်းထက်ရန် ကြိုးပမ်းနေကြ၏။ လူငယ်သည် လူကြီးထက် ထက်မြက်အောင်ကြိုးပမ်းနေကြ၏။

မိမိထက်သာသောသားကိုအဖကပို၍ချစ်၏။မိမိထက်သာသော တပည့်ကိုဆရာကချီးကျူး၏။မိမိထက်သာသောလူငယ်ကိုလူကြီး ကမျက်နှာသာပေး၏။သို့သော်သားသည်၎င်း၊တပည့်သည်၎င်း၊ လူငယ်သည်၎င်း၊ မာနတန်ခွန်မထူ။ အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ကြဖို့ ကိုသာရည်စူးကြပေသည်။

တိုင်းသူပြည်သားနှင့် အစိုးရတို့ဆက်ဆံမှု၌လည်း အထက်ပါ နည်းအတိုင်း စဉ်းစား၍ကြည့်လေ။ နက်နဲစွာ စဉ်းစားသူအဖို့ နက်နဲသောအဓိပ္ပါယ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။စဉ်းစားမှု၌သွေဖီတတ် သူတို့အဖို့ကား၊ မည်သို့စဉ်းစား စဉ်းစား အဓိပ္ပါယ်မှန်ကိုရကြ လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် တော်လှန်ရေးကား ရပ်တန့်နေလိမ့်မည် မဟုတ်။ ရှေ့သို့တရွေ့ရွေ့ သွားလိမ့်ဦးမည်။

တော်လှန်ရေးသည် ဤကဲ့သို့တရွေ့ရွေ့နှင့် ဖွံ့ဖြိုးနေချိန်ဝယ်၊ တော်လှန်ရေး၏ ပဋိစ္စသမုပါဒ်ကို နားမလည် သေးသောသူတို့သည် ၂၀ ရာစုနှစ်မှ ၁၆ ရာစုနှစ်သို့ နောက်ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။ တော်လှန်ရေးကို ကိုယ်ကျိုးအလို့ငှါ အရင်းပြုသူတို့သည်လည်း ၂၀ ရာစုနှစ်တွင် နိယတကျင့်ကြလိမ့်မည်။ ရှေ့သို့တလက်မမျှ တိုးလာနိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်အိုကြီး၌နေ၍ မဖြစ်တော့သဖြင့် အိမ်အိုကြီးကိုဖျက်ကြရသည်။

ဖျက်သင့်သည် မှန်၏။ မဖျက်လျှင် အိမ်အိုကြီး ပြိုကျသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်ယက်မအောက်၌ပိ၍ အသက်ထွက်ကြရလိမ့်မည်။

သို့သော်အိမ်ကို ဖျက်သူသည်အိမ်ကို ဆောက်တတ်ရဦးမည်။

အိမ်ဟောင်းဖျက်ပြီး၊ အိမ်သစ်မဆောက်တတ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့လွင်တီးခေါင်၌ နေကြရလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင်နိုင်ငံရေးကိုသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်တခုပမာထင်မှတ်ကာ နိုင်ငံရေးလုပ်စားနေကြသော သူတို့ပေါများလှ၏။ ထို့ကြောင့် သဘောတရားအားဖြင့် မပြည့်ဝဘဲ နောက်လိုက်စုနိုင်လျှင် လူထုအာဏာကို ရစမြဲဖြစ်သည်၊ အာဏာရလာလျှင် ဘာမဆိုလုပ်၍ တင့်တယ်သည်ဟု ထင်မှတ်မှားနေကြ၏။ ဤထင်မှတ်မှားခြင်းသည် နိုင်ငံ၏ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သည်မဟုတ်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်အနောက်နိုင်ငံနယ်ချဲ့သမားတို့နှင့် စစ်မြေပြင်တွင် နပ်ဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ခဲ့ရသော ၁၈၂၅ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တိုင်အောင် လွတ်လပ်ရေးကို ကြိုးပမ်းခဲ့ကြရ၏။ နိုင်ငံတော်ကြီးထင်းအစည်းပြေသကဲ့သို့ မဖြစ်ရအောင်ကြိုးပမ်းခဲ့ကြရ၏။ သို့သော်ထိုမျှရှည်လျားသော ကာလပရိစ္ဆေဒအတွင်းတွင် နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးတို့အတွက် နိုင်ငံရေးလမ်းစဉ်ကို ချမှတ်ပေးသော နိုင်ငံရေးသုခမိန်ဟူ၍မြန်မာ့သမိုင်းတွင်များများစားစား မပေါ်ထွန်းခဲ့ချေ။ ယောအတွင်းဝန် ဦးလှိုင်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ထွန်းကားခဲ့ပါသည်ဟု လက်ညှိုးထိုး၍ ပြရန်ရှိပါ၏။ သို့သော် ဦးလှိုင်မှာ

www.burmeseclassic.com

သူ၏တော်လှန်ရေးဆံသောနိုင်ငံရေး အတွေးအခေါ်တို့ကြောင့် မကြာခဏ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်လျက်ရှိရကား၊ ရှေ့ဆောင် လမ်းပြပြုလုပ်နိုင်ခဲ့စေကာမူ၊လူထုစည်းရုံးမှုကြီးကို မဆောင်ရွက် နိုင်ခဲ့ချေ။ ကင်းဝန်မင်းကြီးခေတ်၌ ဥရောပပြန် မြန်မာတို့သည် ဥရောပတိုက်၏ နိုင်ငံရေးအဆင့်အတန်းကို မြင်ခဲ့ပြီးလျှင် မြန်မာ မင်းအုပ်ချုပ်ရေးစံနစ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန် ကြံစည်အားထုတ် ခဲ့ကြ၏။သို့သော်သီပေါခေတ်၌ ကင်းဝန်မင်းကြီးသည် မှုန်းခြေ မပေါက်ခဲ့ချေ။

ဗြိတိသျှခေတ် ၁၉၂၀ပြည့်နှစ် တဝိုက်လောက်၌ လူထုတရပ် လုံးနိုးကြားထကြွ၍ လူထုစည်းရုံးမှု ကြီးပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါ၏။ ဂျီ စီ ဘီ အေ နဝမကွန်ဖရင့်သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းခေတ်၌ ပေါ်ပေါက်လာသောဖဆပလ၏ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ပဏာမ ညီလာခံအတွက်ရှေ့ပြေးဖြစ်သည်ဟု ဆိုလောက်ပါ၏။သို့သော် ဂျီစီဘီအေခေတ်၌လည်းနိုင်ငံရေးသုခမိန်ဟူ၍မပေါ်ထွန်းနိုင်ဘဲ၊ နိုင်ငံရေးကိုဆက်ကြေးရရေးအတွက်သော်၎င်း၊ကုမ္ပဏီထောင်၍ အုပ်စားရေးအတွက် သော်၎င်း၊ ရာထူးရရေးအတွက်သော်၎င်း မဖွယ်မရာအသုံးချ၍ နိုင်ငံရေးလုပ်စားခြင်းတို့သာ လွှမ်းမိုးလာ ခဲ့ပြန်သောကြောင့်၊ နိုင်ငံရေးသုခမိန်အရာ၌ တည်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ပင်လျှင်တိမ်ကောလ၍သွားကြရကုန်သည်။ထိုခေတ် က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အစိုးရနှင့်မဆက်ဆံရေးဝါဒ၊ အခွန်မပေးရေးဝါဒ၊ အုပ်ချုပ်ရေးတိုက်ဖျက် ရေးဝါဒတို့မှာ မြန်မာပြည်က အိန္ဒိယပြည်မှ ....ဗ္ဗန်စက္ကူခံ၍ ပုံတူကူးချသောဝါဒများသာလျှင်ဖြစ်ခဲ့၏။ မြန်မာ့အခြေအနေ မှန်ကိုသုံးသပ်၍ထိုအခြေအနေမှန် အပေါ်၌တည်ဆောက်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဘောတရားဟူ၍မထွန်းခဲ့ချေရကား၊ ဒိုင်အာခီ အုပ်ချုပ်ရေး၏နည်းပရိယာယ်တို့ကြောင့်၊ ဝံသာနု ဂျီစီဘီအေ၊ ၂၁ဦး၊ လှိုင်ပုကျော်ဂျီစီဘီအေ၊ ဦးစိုးသိမ်းဂျီစီဘီအေ၊ ဦးစုဂျီစီဘီအေ၊ သရာဇပါတီ၊ ရွှေတောင်ကြားပါတီ၊ လှိုင်မြတ်ပေါ်ပါတီ၊ မော်မြင့်မြဲပါတီ၊ ပြည်သူ့ပါတီ၊ မျိုးချစ်ပါတီ၊ ဆင်းရဲသားဝံသာနုပါတီစသဖြင့်တဖြည်းဖြည်းအစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာကွဲကာလူထုသည်ထင်းအစည်း ပြေသကဲ့သို့ပြေလာခဲ့သည်။

နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ရင့်မကြီးတို့ ယင်းကဲ့သို့ ကွဲကြပြဲကြသောအခါ လူငယ်များကြီးမှုးသည့် ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးဟူ၍ပေါ်လာခဲ့ပေသည်။ သို့သော် ထိုလူငယ်များလည်း လူကြီးတို့၏ခြေရာကိုနင်းကာ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ဖြစ်လာပြန်သည်။

ဤအချိန်တွင် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂမှ မောင်အောင်ဆန်းသည်နိုင်ငံရေးစခန်းထလေသည်။ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ မောင်အောင်ဆန်းကူးပြောင်းလာခဲ့ရာတွင်လူငယ်တို့၏အင်အားစုသည် စည်းရုံး၍လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်ကား ၁၉၃၈ ခုအောက်တိုဘာလဖြစ်သည်။ မြန်မာတမျိုးလုံးသည် ဗြိတိသျှ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေးကိုနိုင်ငံရေးစံနစ်ဖြင့်ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။ယင်းသို့ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်မှာ၅၀၀၀စားရာထူးတွင် အဆုံးသတ်ကြလေသည်။

မောင်အောင်ဆန်းကား ယင်းကဲ့သို့ ၅၀၀၀စား ရာထူးတွင်ခြေကုန်နေသော နိုင်ငံရေးကို လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုဟု မယူဆချေ။နိုင်ငံရေးစံနစ်အရ ကြိုးပမ်းမှုသည် ကျွန်စေတ်၌သံသရာရှည်ဘို့သာဖြစ်မည်ဟု အယူရှိခဲ့သည်။ ၁၉၃၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ၌မောင်အောင်ဆန်းက ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ဝင်ခဲ့သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာအခြားအကြောင်း မဟုတ်၊ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးသည် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်ပြီးလျှင်လက်ရုံးရည်ကိုအားကိုးကာ စစ်စိတ် စစ်မာန်ဝင်နေသောအစည်းအရုံးဖြစ်သည်ဟုယူဆသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤနိုင်ငံရေးအမြင်သည် ယခုခေတ်လယ်ယာမြေ ပြည်သူပိုင်ပြုလုပ်ရေးအတွက် လမ်းခင်းပေးသော အမြင်ဟု ဆိုနိုင်ပါ၏။ သို့သော်လူမျိုးနှင့်နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးအတွက် ပြည့်စုံသောအမြင်မဟုတ်သေး။ ထို့ကြောင့်ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးအထွေထွေအတွင်းရေးမှူး သခင်အောင်ဆန်းကား....

ဆရာစံ သူပုန်ဟူ၍ အဘယ့်ကြောင့်ပေါ်လာရပါသနည်း။

ကုလားမြန်မာအဓိကရုဏ်းဖြစ်ပွားသောအကြောင်းရင်းကားအဘယ်နည်း။

မြန်မာတို့၏ အခြေခံ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းကားမည်သို့ပါသနည်း။

မြန်မာ့စီးပွားရေးသည် မည်သည်ကို အခြေခံပြုပါသနည်း။

အင်ပိုင်ယာဝါဒသမားတို့၏ ဗျူရိုကရေစီသည် မြန်မာတို့အပေါ်၌မည်သို့ ဖိစီးနေပါသနည်း။

တမျိုးသားလုံးနှင့် ဆိုင်သော လူထုစည်းရုံးမှုကိုမည်သို့လုပ်ဆောင်ရပါမည်နည်း။

ဆူအက်တူးမြောင်း ဖွင့်သည်နှင့် ကုန်ပြင်နက် ချစ်တီးများကိုဖိတ်ခေါ်လာသော မြေယာသိမ်းနှစ်ကို မည်သို့တော်လှန်မည်နည်း။

www.burmeseclassic.com

ဟူသောအချက်တို့ကို ဆန်းစစ်ကြည့်လိုသည်။

၁၉၃၉ခုနှစ်တွင် ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးသခင်အောင်ဆန်းသည် ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ပေါ်လစီဝါဒနှင့်လုပ်ငန်းစဉ်ကိုချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုပေါ်လစီနှင့်လုပ်ငန်းစဉ်ညွှန်ကြားချက်တို့ကို ဖတ်ရှုကြခဲ့ပါလျှင်၊ ထိုအချိန်က သခင်အောင်ဆန်း၏ အတွေးအခေါ်တို့တွင် အထက်ပါမေးခွန်းများပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်၊ ထိုပေါ်ပေါက်လာသောမေး ခွန်းများ၏အဖြေကိုလည်း ရှာဖွေ၍ တွေ့ခဲ့သည်ဟူသော အချက်တို့သည်ပေါ်လွင် လာပေလိမ့်မည်။

သခင်အောင်ဆန်း၏ အမြင်သည်မည်သို့ရှိခဲ့သနည်း။ ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ဤခေတ်၌ ကျွန်ုပ်တို့သည်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်များကို လေ့လာရန်အလို့ငှါ ဗိုလ်ချုပ်ပြောဆိုခဲ့သောမိန့်ခွန်းများ၊ ဗိုလ်ချုပ်ရေးသားခဲ့သောကျေညာစာတမ်းများ၊ အဆိုကြမ်းများ၊ လုပ်ငန်းစဉ်များ စသည်တို့ကိုရှာဖွေစုဆောင်းထားဘို့လိုပေသည်။ ယခုကျွန်တော်တင်ပြရသည်မှာများသောအားဖြင့်စိတ်မှတ်နှင့်သာဖြစ်သည်။ စံနစ်တကျ လေ့လာဘို့ရာမှာ စံနစ်တကျ သုတေသနပြုဘို့ လိုပေသည်။ ယခုဤဆောင်းပါးအဖို့ကား ကျွန်တော်မှတ်မိသော ၁၉၃၉ခု ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး လုပ်ငန်းစဉ်ကျေညာစာတမ်း၊ ၁၉၄၅ခု၊ ဗိုလ်ချုပ်၏ပြောချက်များ၊ ၁၉၄၆ခု၊ ဗိုလ်ချုပ်၏ ဖဆပလလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် အခြားမိန့်ခွန်းများကို အခြေတည်၍ပြောရပေလိမ့်မည်။

မြန်မာ့လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းသည်သက်ဦးဆံပိုင်ဘုရင်စံနစ်၌အခြေတည်ခဲ့သည်၊ ပဒေသရာဇ်ကေရာဇ်စံနစ်၌ အရင်းတည်ခဲ့သည်ဟူသည်တို့ကို ဗိုလ်ချုပ်သည် အသိအမှတ်ပြုခဲ့၏။ သို့သော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်က ဤအခြေကို သဘောပေါက်သည်မှာ နိုင်ငံခြားမှ အယူအဆတို့ကို အခြေခံခဲ့သည်မဟုတ်။မိမိနိုင်ငံ၏ အခြေကို မိမိလေ့လာပြီးမှ သဘောပေါက်ခြင်းဖြစ်၏။ထို့ကြောင့် ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဟောပြောပွဲတခုတွင် မြန်မာ့နိုင်ငံ၏ ကံကျွေးစံနစ်ဟူသည်မှာ အနောက်နိုင်ငံနှင့်မတူဘဲ လူတန်းစားတရပ်က အခြားလူတန်းစားတရပ်ကို စီးပွားရေး ချယ်လှယ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပဒေသရာဇ် ကေရာဇ်ခေတ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း လူထုအားလုံး၏ ပညာရေးမှာ အောက်ကျနောက်ကျ မရှိခဲ့ကြောင်း၊ပဒေသရာဇ် ကေရာဇ်ခေတ်၌ပင် မျိုးရိုးကိုမလိုက်ဘဲ ပညာအရည်အချင်းကို လိုက်၍ ရာထူးဌာနန္တရမျာ းကို ခန့်အပ်ကြောင်း၊မြန်မာမိန်းမတို့၌ လွတ်လပ်မှုနှင့် တန်းတူအခွင့်အရေးရှိကြောင်း၊ လူထုစီးပွားရေးမှာ သမဝါယမသဘောကို အခြေခံ၍ ပြည်တွင်းဖူလုံမှု အပေါ်၌ တည်ရှိခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေမှန်ကို နိုင်ငံရေးသုခမိန်ပြီသစွာ သုံးသပ်ခဲ့သည်။

ဤအခြေမှန်ကို မြင်သောကြောင့်သာလျှင် ၁၉၃၉ ခုနှစ်က တောင်သူလယ်သမား စည်းရုံးမှု၊ အလုပ်သမားစည်းရုံးမှုတို့ကို လုံ့ဆော်ရန် လိုအပ်ကြောင်းဖြင့် ဗိုလ်ချုပ် သဘောပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။စည်းရုံးရာ၌လည်း ၉၁ ဌာနအုပ်ချုပ်ရေး၏ အပြစ်တို့ကို လူထုနားလည်သဘောပေါက်စေ၏၊ ၉၁ ဌာန၏ အပြစ်တို့ကို ကုစားရန်အလို့ငှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဖွဲ့စည်းရန် တောင်းဆိုခဲ့၏။ထိုတိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဖွဲ့စည်းပါမှ ပြည်သူလူထု၏ဆန္ဒအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အုပ်ချုပ်ရေး အခြေခံဥပဒေကို အတည်ပြုနိုင်မည်ဖြစ်သည်ကိုလည်း လူထုအားနားလည်သဘောပေါက်စေ၏။ ဤသို့မှ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်ကို ဖွဲ့စည်းမပေးနိုင်ပါက၊ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးကို အပြုတ်တိုက်ရန်၊ ကျောင်းသူကျောင်းသား၊ အမျိုးသမီး၊ တောင်သူလယ်သမား၊ အလုပ်သမား လူလတ်တန်းစား စသည့်လူထု၏အစိတ်အပိုင်းအားလုံးက အကြီးအကျယ်သပိတ်မှောက်ကြဘို့ရာ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး သခင်အောင်ဆန်းက လှုံ့ဆော်ခဲ့လေသည်။ သခင်အောင်ဆန်းအမြင်၌ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးသည် အဆင့်သုံးဆင့်ရှိသည်။ ပထမအဆင့်မှာ ဗျူရိုကရေစီ၊ ဒုတိယအဆင့်မှာ ဒိုင်အာခီ၊ တတိယအဆင့်မှာ အမြင်ကောင်းအောင် ပိုမိုမွမ်းမံခြယ်လှယ်ထားသော ဒိုင်အာခီ (ဧာဌာနအုပ်ချုပ်ရေး)ဟူ၍ မြင်လေသည်။ ထိုအဆင့်သုံးဆင့်ကို ဖြိုရန် လူထုစည်းရုံးမှုသာလျှင် ရှိသည်ကို ၁၉၃၉ ခုနှစ် ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး ကျေညာစာတမ်း၌ အတည့်အလင်းပြဆိုခဲ့ပေသည်။

ထိုခေတ်အမြင်နှင့်ကြည့်လျှင် လက်ရုံးရည်အားကိုးဖြင့်နိုင်ငံရေးကြိုးပမ်းရမည်ဟူသည်မှာ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြုကျင့်တတ်သော လူငယ်တို့၏ မိုက်ရူးရဲအလုပ်သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြရပေမည်။ စင်စစ်ထိုခေတ်က လူကြီးများသာမက လူငယ်များကပါ ဤကဲ့သို့ဆိုခဲ့ကြ၏။ သို့သော်နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ် အမြော်အမြင်ရှိသူ မောင်အောင်ဆန်းအဖို့ကား လက်ရုံးအားကိုးဖြင့်သိမ်းပိုက်ထားသော နိုင်ငံကို လက်ရုံးအားကိုးဖြင့်သာ လွတ်လပ်အောင်ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ ဤနေရာ၌ကား ဤသို့မောင်အောင်ဆန်းပိုင်းဖြတ်ထားသော အတွေးအခေါ်တို့သည် အခြေအနေဖြင့် ဟပ်မိသည်ဟု ဝန်ခံကြရပေပြီ။

ဤမျှနှင့်ပင် မောင်အောင်ဆန်းအား နိုင်ငံရေးသုခမိန်ဟု ဘွဲ့ထူးတပ်ရမည်လော။

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ပါ၊ နိုင်ငံရေးသုခမိန်အရာသို့ရောက်စေသော အခြားအတွေးအခေါ်များရှိပါသေးသည်။

ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး၌ တနှစ်မျှ အလုပ်လုပ်ခဲ့သောအခါ၊ သခင်အောင်ဆန်းသည် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသဘောတရားများကို ထပ်မံမြင်လာပြန်သည်။

ထိုခေတ်က မြန်မာနိုင်ငံရေးသမား လက်ဟောင်းကြီးတို့သည် မြန်မာအမျိုးသား ကြီးပွားရေးမူရင်းကို ချခဲ့ကြသည်။

"မြန်မာပြည်သည် လယ်ယာကိုင်းကျွန်းကို အားထားရသောပြည်ဖြစ်၍ မှီခိုအားထားရန် အရေးအကြီးဆုံးသောအချက်သည် ကောက်ပဲသီးနှံထွန်းကား၍ ဈေးကောင်းကောင်းနှင့်ရောင်းနိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။"

"လယ်သမားတို့၏လက်၌ လယ်မြေယာမြေ မရှိသလောက်ဖြစ်၍ နိုင်ငံခြားသားချစ်တီးများနှင့် ဓနရှင်တို့လက်ထည်းသို့လယ်မြေယာမြေရောက်ကုန်ပြီ။ ထိုဘေးမှကာကွယ်ရန်လိုနေသည်။"

"ယခုအုပ်ချုပ်ရေး *အရပြည်သူတို့ တင်မြှောက်သော အမတ်တို့က မြေသိမ်းဥပဒေလုပ်နိုင်သည်။"†

သခင်အောင်ဆန်း၏ နိုင်ငံရေးသုံးသပ်ချက်တို့မှာ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့၏ အရိုက်ကိုထိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဗြိတိသျှတို့သည် သခင်အောင်ဆန်း၏ နိုင်ငံရေးကျားကွက်ကို တစိတစောင်းမြင်သဖြင့်

---

* ၁၉၃၅ ခု၊ မြန်မာနိုင်ငံအက်ဥပဒေအရ ပေးအပ်သော ၉၁ ဌာန အုပ်ချုပ်ရေး။

† အမျိုးသားကြီးပွားရေးမူရင်း၊ အင်ဒီပင်ဒင့်ပါတီ၊ ၁၉၃၄-၃၅။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များစွာတုန့်လှုပ်ထိတ်လန့်ကြ၏။ အထူးသဖြင့် လွတ်လပ်ရေးကို လိုလားကြသော နိုင်ငံရေးပါတီ အားလုံးတို့၏ "လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး"*၌၊ သခင်အောင်ဆန်းသည် ခြေသည်းလက်သည်း ဖြစ်လာသောအခါ၊ ဗြိတိသျှတို့သည် သခင်အောင်ဆန်းအား တွေ့ရာသချိုင်း၊မေးမဆိုင်းဘဲ လိုက်လန်ဖမ်းဆီးလေသည်။

သို့သော်သခင်အောင်ဆန်း၏နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်၌လွတ်လပ်ရေးကိုကျုန်ုပ်တို့ချည်း ပြည်တွင်းရေးတရပ်အနေဖြင့် အတွင်းကျိတ်တိုက်၍မရ၊ နိုင်ငံခြား၌ဝါဒဖြန့်၍ နိုင်ငံခြားအကူအညီဖြင့် တိုက်ယူရမည်၊ ဂျပန်သည် မြန်မာနိုင်ငံကို ကျူးကျော်လာနိုင်သည်။ သို့သော် ဂျပန်၏ ကျူးကျော်မှုကို မိမိတို့က ဦးအောင် လွတ်လပ်ရေး ကြေညာခြင်းဖြင့် ခံတိုက်နိုင်ရမည်ဟူ၍ စဉ်းစားထားခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ ဘမော်နှင့် ဒေါက်တာသိန်းမောင်တို့က သခင်အောင်ဆန်းအား ဂျပန်အကူအညီကိုယူကြည့်ပါဟုပြောသည်။ သခင်အောင်ဆန်းကား တရုပ်သော၊ ယိုးဒယားသော၊ဂျပန်သော ရွေးချယ်ရန်အချိန်မရချေ။ ရရာအကူအညီကိုယူမည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချမှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော်တရုပ်ပြည်ကိုခြေဦးလှည့်၍၊တရုပ်ထံမှအကူအညီတောင်းရန် ပို၍ရည်သန်ခဲ့သည်။အခြေအနေအရ တရုပ်နှင့်ဖူးစာမဆုံရဘဲ၊ ဂျပန်နှင့်ဖူးစာဆုံခဲ့ရ၏။

ဂျပန်၏အကူအညီကို ယူခဲ့စေကာမူ၊ ဂျပန်၏ ဂတိပြုတည်မှု

---

* ထိုခေတ်ကာလင်းကို **Freedom Bloc** ဟုခေါ်သည်။ထိုလွတ်လပ်ရေးတပ်ဦး၏ သဘောတရားသည် ၁၉၄၄-၄၅ ၌တည်ထောင်သော ဖဆပလလူထု တပ်ပေါင်းစု သဘောတရား၏ ရှေ့ပြေးဖြစ်သတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်၊ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂျပန်ကိုပြန်ချရမည်ဟူသော သဘောတရားကိုလည်း မောင်အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖြစ်လာသောအခါ တနေ့တခြားပိုမို၍မြင်လာခဲ့၏။ဂျပန်ကိုခံချရာ၌လည်း ဗိုလ်ချုပ်၏ စစ်ဥပါယ်မှာ နိုင်ငံရေး သုခမိန်ဆန်လှပေသည်။ဂျပန်ကိုချကြရတော့မည်ဟု ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဗိုလ်ချုပ်သည် ၁၃ ရာစုနှစ်က ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာအမျိုးသားလူထုတရပ်လုံးအုံကြွကာ ပြောက်ကျားတိုက်ခိုက်နည်း စံနစ်ဖြင့် ကျူးကျော်သူ ကူဗလိုင်ခန်ကို မြန်မာနိုင်ငံမှနှင်ထုတ်ခဲ့သည့်နည်း ပရိယာယ်ကိုတွေ့မိလေသည်။ဆို့ပြင် ၁၇ ရာစုနှစ်က အလောင်းဘုရားသည် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ စည်းရုံးမှုကိုရလေအောင် ရန်သူတို့အား ပြောက်ကျားစံနစ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရပုံကိုလည်း ဗိုလ်ချုပ်သတိရမိသည်။နောက်ဆုံး၌အခြေအနေမှန်ကို ကြည့်၍တွေးတောတတ်သော အမြော်အမြင်ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်၏တော်လှန်ရေးသည် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဂျပန်တော်လှန်ရေးကြီး အောင်မြင်ခဲ့ပြီးသော်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၅-ကိုတော်လှန်၍ လွတ်လပ်ရေးကိုကြိုးပမ်းဘို့ရာ အခြေအနေပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။ ထိုအခါဗိုလ်ချုပ်သည် ၁၉၃၉ ခုနှစ် ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ လုပ်ငန်းစဉ်ကြေညာချက်ကို အစဉ်အလာမပျက်စေဘဲ ဆက်လက်သုံးစွဲသွားပြန်သည်။ ဤသို့ပြောရခြင်းမှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်၊ ၁၉၄၆ ခု ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့စွဲနှင့် ဖဆပလလုပ်ငန်း အစီအစဉ်ကြေညာချက်မှာ ဗိုလ်ချုပ်သည် သခင်အောင်ဆန်းဘဝက ကြေညာခဲ့သော လုပ်ငန်းစဉ်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် သဘောသွားချင်းအလားတူ ဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။

www.burmeseclassic.com

အထက်ဖော်ပြခဲ့သော ဖဆပလလုပ်ငန်းစဉ်၌ ဗိုလ်ချုပ်သည် သခင်အောင်ဆန်းဘဝက နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်တို့ကို လက်တွေ့အသုံးချသည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းရာ၌ "လွတ်လပ်ရေးကို လိုလားနှစ်သက်သော လူမျိုးများနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတွင်ရင်း၊ နိုင်ငံရေးတွင်ရင်း၊ ပိုမိုရင်းနှီးစွာ ဆက်သွယ်နိုင်စေရန်စီစဉ်ရမည်" ဟူ၍ရင်း၊ "အင်ဒိုနီးရှားနှင့် အင်ဒိုချိုင်းနားပြည်များရှိ အမျိုးသားလွတ်လပ်မှု လုပ်ငန်းနှင့် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ နိမ်နင်းချုပ်ချယ် ကျွန်တမယ်မျှဖြစ်နေကြရသော လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ လွတ်လပ်မှုလုပ်ငန်းကြီးနှင့် ရင်းနှီးစွာဆက်သွယ်နိုင်အောင် စီစဉ်ရမည်" ဟူ၍ရင်း၊ ဖဆပလ ကြေညာခဲ့သည်မှာ သခင်အောင်ဆန်းဘဝက ယူဆထားသော "နိုင်ငံခြားအဆက်သွယ်ယူ" သည့်သဘောတရား၏ အဆက်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုမျှမကသေး၊ လူထုတပ်ပေါင်းစု ဖြစ်စေရန်အလို့ငှါ ဖဆပလ၏ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းများ၌ "မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး၊ နိုင်ငံသစ်စီမံဖန်တီးရေး ကိစ္စများကို ပါတီသဘော နိုင်ငံရေးသဘော မသက်ရောက်သော အဖွဲ့များက ဆောင်ရွက်ရမည်။ သို့မှသာလျှင် ဤကိစ္စများတွင် တတ်ကျွမ်း နားလည်သူများနှင့် အစိုးရအမှုထမ်းများလည်း ဤအမျိုးသားလုပ်ငန်းကြီးတွင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်" ဟုဖော်ပြထားသည်။ ဤစကားကို ကျွန်တော်အကျယ်ချဲ့၍ အဓိပ္ပါယ် ဖော်ပြနေရန် မလိုချေ။ နိုင်ငံရေး၌ သဘောတရား မှန်ကန်မှုသည် အရေးကြီးလေရာ၊ ဗိုလ်ချုပ်၏သဘောတရားတို့သည် မည်မျှမှန်ကန်နေသည်ကို ဤခေတ်လူထုသည် လက်တွေ့သိရှိနေကြပြီးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ပြင်လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှု၌ ရခိုင်၊မွန်၊ကရင်စသော အမျိုးသားများနှင့်တကွ၊တောင်တန်းသား အားလုံးတို့အပေါ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းထားရှိသော စေတနာသည် သန့်ရှင်းမှန်ကန်သည်ကိုလည်း မည်သူမျှစောဒက မတက်နိုင်ကြချေ။ ဖဆပလလုပ်ငန်းစဉ် ကျေညာချက်၌အမျိုးသားလူနည်းစုများသည် လူများစုအခွင့်အရေးကို ရထိုက်သည်ဟု ဖေါ်ပြထားသည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်၏အမြော်အမြင်ကြီးမှုကို ထင်ရှားစေသည်။ လူနည်းစုတို့သည် လူများစုတို့၏အခွင့်အရေးကိုတန်းတူရနိုင်သည့်နောက်၊ လူနည်းစု အခွင့်အရေးဟု ပြောနေရန် အကြောင်းမရှိတော့ပြီ။ ဤမှန်ကန်သော စေတနာ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်က "လွတ်လပ်ရေးတနှစ်အတွင်းရရမည်"ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သောအခါ၊မြေပြန့်သားရော တောင်တန်းသားပါ ဗိုလ်ချုပ်၏နောက်တွင် မားမားမတ်မတ်ရပ်၍ တညီတညွတ်တည်း ရှိခဲ့လေသည်။ မြန်မာနှင့်သွေးနီးသော အမျိုးသားတို့ကို မဆိုထားဘိဦး၊ တခေတ်ကရန်သူဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ဗြိတိသျှအမျိုးအနွယ်တို့ကိုပင်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်သည် တမြေတည်းနေ တရေတည်း သောက်သည်ဟူသောစိတ်ဓာတ်ဖြင့်၊ တိုင်းရင်းသားချင်း အမျိုးတော်စပ်သည်ဟူသော သဘောတရားကို ချမှတ်ပေးခဲ့လေသည်။

"ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျားတို့က လာပါဆိုလို့ ကျွန်တော်လာခဲ့ရတာပါဘဲ။ အမျိုးဘာသာမရွေး ဒီတိုင်းပြည်ကလူများရဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာရေးကိုဆောင်ရွက်ဖို့တာဝန်ဆိုတာဟာ၊ကျွန်တော်ဆောင်ရွက်ရမဲ့ တာဝန်ပါဘဲ။ ကျွန်တော်ဘဝတသက်လုံးမှာ ဒီတာဝန်ကိုအစဉ်ဆောင်ရွက်သွားရဘို့ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးခဲ့တဲ့စစ်အတွင်း မှောင်အတိကျနေသလို ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ ခင်ဗျားတို့(အင်္ဂလိပ်ကပြား)လူစုထဲက မြန်မာနိုင်ငံမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့လူတွေဟာ တခါမျှ မကြုံခဲ့ဘူးတဲ့ အတိဒုက္ခကို ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဒုက္ခ ဖြစ်ရတာတွေသိရတော့ ဝမ်းနည်းမိပါတယ်။ စိတ်လဲနာကျည်းမိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဒုက္ခတွေပြေရာပြေကြောင်းကိုကျွန်တော့် ဘာသာကျွန်တော်တတ်နိုင်တဲ့ နည်းနဲ့ ဟိတ်ဟန်မထုတ်ဘဲ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒီထက်ပိုမလုပ်နိုင်ခဲ့တာကိုဘဲ ဝမ်းနည်းနေရပါတယ်။ ကိုင်း၊ယခု ခင်ဗျားတို့ကဒီကိုလာပြီး မိန့်ခွန်းပေးပါဆိုတော့၊ ကျွန်တော်မှန်တာတွေကို အမှန်အတိုင်းအစီရင်ခံခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ လွတ်လပ်တော့မယ်။ ကမ္ဘာကြီးဟာ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲနေပါတယ်။ +++ ဒီလိုပြောင်းလဲနေတဲ့ အခြေအနေမှာ ခင်ဗျားတို့ဟာအသိတရား အသစ်တွေကို သိလာကြပြီး၊ တန်ဘိုးအသစ်တွေကိုနားလည်ကာ၊ နိုးကြားလာဘို့လိုပါတယ်။ လွတ်လပ်တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ ရှေ့ကိုအလားအလာ အများကြီးရှိပါတယ်။ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံသားများအတွက် ခြေကိုးစရာတွေအများကြီးရှိပါတယ်++++မြန်မာနိုင်ငံမှာ လူဦးရေရှိတာထက်ပိုပြီး အလုပ်အကိုင်တွေက များလာပါလိမ့်မယ်။ +++ ခင်ဗျားတို့အထဲမှာဒီကိစ္စနဲ့အလားတူ အခြေးကိစ္စများမှာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဖြစ်နေကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ခင်ဗျားတို့သာ ဒီတိုင်းပြည်မှာရှိတဲ့ လူတွေနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တသွေးထဲတသားထဲ ဖြစ်ပါတယ်ဆိုတာကိုပြကြရင်၊ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ဘာမျှ ကြောင့်ကြစရာရှိဘူး မလိုဘူးဆိုတာကို ကျွန်တော် ယခုပြောခဲ့ပါတယ်....''

ဗိုလ်ချုပ်သည် အထက်ပါ စကားရပ်တို့ကို ၁၉၄၆ ခု ဒီဇင်ဘာလတွင် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ အမျိုးသားကောင်စီ၏ အစည်းအဝေး၌ပြောကြားခဲ့၏။ နိုင်ငံရေးသုခမိန်ပြီသစွာ ဝူဒြေရရဖြင့်စေတနာအရင်းခံအမှန်တို့ကိုစိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောကြားခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ကရင်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကချင်၊ ကယားစသော အမျိုးသားများ၏ အသည်းစွဲသာမက၊ အင်္ဂလိပ်မြန်မာအမျိုးသားတို့၏ အသည်းစွဲလည်း ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ယနေ့တိုင်အင်္ဂလိပ်မြန်မာ အမျိုးသားတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်၏စကားကို နားထဲ၌စွဲ၍နေကြလေသည်။

လွတ်လပ်ရေးရခဲ့ပြီဟုဆိုလျှင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရရတော့မည်ဟုဗိုလ်ချုပ်သည် မြော်ကိုးခဲ့၏။ ဗိုလ်ချုပ်တောင့်တသော ငြိမ်းချမ်းရေးမှာ သင်းချိုင်းထဲက ငြိမ်းချမ်းရေးမဟုတ်၊ လွတ်လပ်ရေးတိုးတက်ရေးနှင့် ကြီးပွားချမ်းသာရေးကို ဖန်တီးမည့်ငြိမ်းချမ်းရေး*သာလျှင်ဖြစ်ဘိ၏။

ဗိုလ်ချုပ်လွန်ခဲ့သည်မှာ ရှစ်နှစ်ရှိပြီ။ မြန်မာနိုင်ငံသားတို့အဖို့ကား ဗိုလ်ချုပ်လွန်ခဲ့သည်မှာမနေ့တနေ့က လိုလိုထင်မိကြ၏။

---

* +++ "a peace not of the graveyard, but creative of freedom, progess and prosperity" ၁၉၄၅ ခုဩဂုတ်လတွင် မဟာမိတ်တပ်မတော်တို့၏နေ့လယ်စာ စားပွဲ၌ဗိုလ်ချုပ်မိန့်ကြားသောမိန့်ခွန်းမှ။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်ကိုချစ်သည့်ဇောဖြင့် အများပင်တမ်းတကြ၏။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်၏အတွေးအခေါ်တို့ကိုကား သတိရမှုရကြပေလိမ့်မည်။ စင်စစ်ဗိုလ်ချုပ်သည် နုပျိုသောအရွယ်၌ နိုင်ငံရေးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသော်လည်း၊ သူ၏အတွေးအခေါ်တို့မှာ ဝါရင့်သော နိုင်ငံရေးသုခမိန်တို့၏ အတွေးအခေါ်မျိုး ဖြစ်ရကား၊ ဗိုလ်ချုပ်အားတကယ်ချစ်ပါသည်၊ခင်ပါသည်၊သတိရပါသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ပညာရှင်ဆံသောဗိုလ်ချုပ်၏ အတွေးအခေါ်များ ရင့်သန်လာခဲ့သည့်နည်းတူလူထု၏စဉ်းစားဉာဏ်လည်းရင့်သန်လာကြဲစေရန် လူထုတရပ်လုံး ကြိုးစားသင့်လှပေသည်။ နိုင်ငံရေးသမားပေါသလောက်၊ နိုင်ငံရေးသုခမိန်ရှားလှသော၌နိုင်ငံတွင်၊နိုင်ငံရေးသုခမိန်များ ထွန်းပေါ်လာပါစေရန် ရည်သန်၍ ကျွန်တော်မှတ်မိသမျှဗိုလ်ချုပ်၏ဟောပြောချက်၊ကျေညာချက်၊ မိန့်ကြားချက်တို့ကိုယခုတင်ပြပါသည်။ဗိုလ်ချုပ်ကို ၂၀ရာစုနှစ်မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသုခမိန်ဟုကျွန်တော်ယူဆလျှင် ယုတ္တိတန်၏။ မတန်၏ကိုစာရှုသူတို့ ဂဏသေချာပိုင်းခြား ဝေဖန်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သေသူကိုရှင်သူကတာရပါလိမ့်"ဟူသော ခေတ်သည် ယနေ့အထိ မကုန်သေးချေ။

ထို့ကြောင့်ဗိုလ်ချုပ်နှင့်စပ်လျဉ်းသမျှသောနေ့ကြီးရက်ကြီးတို့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အား မတဘဲမနေနိုင်ကြချေ။

သို့သော်တမ်းတလွမ်းဆွတ်သောစိတ်သည်ဝေဒနာသက်သက်မျှဖြစ်၍ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်တုံတရားတို့ကို တွေ့ဝေစေတတ်၏။ဤအကြောင်းကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်ကို အလျဉ်းသင့်၍ရေးသားမိသည့်အခါတိုင်း၊ နိုင်ငံ၏အကျိုးကိုသည်းပိုးရွက်ဆောင်သူတို့သည် ပူဆွေးသောမီးကို ငြိမ်းစေ၍၊ ဗိုလ်ချုပ်၏ နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်တို့ကိုသာ အာရုံပြုပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ရှင်စေခြင်းငှါ သေသွားသောသူကို အမှတ်တရ ကျေးဇူးဆပ်ပါမည့်အကြောင်း ရေးသားမိခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံသည်ပမာဏအားဖြင့်ငယ်၏။လူဦးရေအားဖြင့်လည်း မများလှ။ နိုင်ငံသက်အားဖြင့်လည်း နုသေးသည်။ထိုကြောင့် ခေါင်းဆောင်ရှား၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့အဖို့၌ စွမ်း

www.burmeseclassic.com

စွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်နေကြသောခေါင်းဆောင်တို့ကို မြင်နေကြရပါသေး၏။ ကံကောင်းလှပြီဟုဆိုနိုင်ပါသေး၏။ သို့သော်သမိုင်းအစဉ်ကိုကြည့်လျှင် တနေ့အဖို့ တနေ့စာကို ကြည့်၍မပြီး။ လာလတ္တံ့သောနေ့တို့ကို မြော်မှန်းရဦးမည်ဖြစ်၏။ ဤသို့မြော်မှန်းသည်ရှိသော် ယခုကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူတကွရှိသောခေါင်းဆောင်တို့၏ခေတ်ကုန်လျှင်၊ ၎င်းတို့နှင့်အလားတူ စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ကြမည့် ခေါင်းဆောင်ဟူသည် အဘယ်မှာနည်း။

ဤအတွေးသည် လူထု၏စိတ်နှလုံးထဲတွင် ကိန်းအောင်းနေသောအတွေးဖြစ်၏။ ဤအတွေးသည်လူထု၏ နောင်ရေးစိုးရိမ်ချက်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ဤနိုင်ငံ၌ခေါင်းဆောင်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ပေါများကြွယ်ဝလျက်ရှိပါလျှင်၊ ဤကဲ့သို့သောစိုးရိမ်ချက်မျိုးသည်မရှိတန်ရာ။ ထိုကြောင့် ယနေ့လူဖြစ်လာသော သူ၏ရည်မှန်းချက်သည်ရှေ့ကသွားနှင့်သော လူကြီးတို့၏ ခြေရာကိုနင်းနိုင်ကြဘို့ဖြစ်သင့်၏။

ရှေးခေတ်နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်၌ လူကြီးများကို ကန်ချခြင်းသည်လူကြီးများ၏ ခြေရာနင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြဟန်တူ၏။ ဤနည်းဖြင့်ဒိုင်အာခီနှင့် ၉၁ ဌာနအုပ်ချုပ်ရေးခေတ်တွင် လူငယ်တဦးသည် လူကြီးတဦးထံ၌ အန္တေဝါသိက တပည့်ခံ၍ထိုလူကြီးကို ကန်ချခဲ့ဘူးပြီ။

သို့သော် ထိုသို့ကန်ချခြင်းသည် ကန်ချသူကိုလည်း ကောင်းကျိုးမပေးခဲ့။ တိုင်းပြည်ကိုလည်း ကောင်းကျိုးမပေးခဲ့။ ကန်ချခြင်းကို နိုင်ငံရေးအာဘိဓမ္မာဟု ယူဆနေသောကြောင့်၊ ဒေသ၊ တိုင်း၊ နိုင်ငံဟူသရွေ့တို့၌ နိုင်ငံရေးသည် ချိုတပြက်ခါးတပြက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျှသာရှိနေသည်ကို လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ၏ ယနေ့အဖြစ်အပျက်တို့ကိုထောက်ဆ၍ သိသာလောက်ပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည်နိုင်ငံ၏ ကြီးလေးသော တာဝန်တို့ကို စတင်ထမ်းရွက်စဉ်ကအသက်နှစ်ဆယ်ကျော်မျှသာ ရှိသေးသည်။ သူ၏နိုင်ငံရေးကြိုးပမ်းမှု သက်တမ်းမှာ ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော် မျှသာရှိသည်။ ကွယ်လွန်သွားသောအခါ နိုင်ငံ၏တာဝန်ကိုထမ်းရွက်၍ အကောင်းဆုံးအရွယ်ဖြစ်သော အသက်၃၄နှစ်ခန့်တွင် ကွယ်လွန်ရရှာသည်။သို့ပါသော်လည်းနိုင်ငံတွင် လူကြီး, လူလတ်, လူရွယ်, လူငယ်,မရွေး၊ဗိုလ်ချုပ်အားလေး စားမြတ်နိုး ချစ်ခင်ကြသည်။ ဤကဲ့သို့သောလူထုတရပ်လုံးကြည်ညိုမှုရသည့် ခေါင်းဆောင်ဟူသည်မှာ တခေတ်တွင်တယောက်ပင်လျှင် ထွန်းကားဘို့ခက်ပေသည်။ထို့ကြောင့် ထိုခေါင်းဆောင်ကောင်းမျိုး၏ ဂုဏ်အင်္ဂါအရည်အချင်းတို့ကို လူတိုင်းလူတိုင်းရယူနိုင်အောင်ကြိုးစားခြင်းသည်နိုင်ငံကောင်းကျိုးကို ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သော သမ္မာဝါယမ(ကောင်းသောအားထုတ်ခြင်း)ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်ကား ယနေ့လူငယ်များအား သမ္မာဝါယမလမ်းစဉ်ကိုညွှန်ပြလိုပါ၏။ ထိုလမ်းစဉ်သည် မိမိတက်လာအောင်သူတပါးအား ကန်ချသည့်လမ်းစဉ်မဟုတ်ဘဲ၊ မိမိအားသူတပါးက အလိုအလျောက်ခေါင်းဆောင်ဟု အသိအမှတ်ပြုစေသောလမ်းစဉ်ဖြစ်ရာ၊ မိမိအတွက်လည်း ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းစေပါ၏။ နိုင်ငံအတွက်လည်း ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းစေပါ၏။

သို့ဖြစ်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်၌ ခေါင်းဆောင်ကောင်း အင်္ဂါများမည်သို့ရှိပါသနည်းဟုကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဒိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကြည့်ထိုက်ပေသည်။ ခေါင်းဆောင်ကိုမှတ်ကျောက်တင်၍ကြည့်ရန်အတွက်

www.burmeseclassic.com

အချက်ငါးချက်ကို ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းဦးနုသည် ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့ကဖ-ဆ-ပ-လအမတ်ပေါင်းစုံ အစည်းအဝေးတွင်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထိုအချက်ငါးချက်တို့မှာ (၁) သတ္တိအရာ၌နောက်လိုက်ငယ်သားတို့ထက်ပို၍ သတ္တိရှိခြင်း၊ (၂) စွန့်စရာရှိလျှင် နောက်လိုက်ငယ်သားတို့ထက် ပို၍စွန့်ခြင်း၊ (၃) သန့်ရှင်းစရာရှိလျှင်နောက်လိုက်ငယ်သားတို့ထက်ပို၍သန့်ရှင်းခြင်း၊(၄)အလုပ်လုပ်စရာရှိလျှင် နောက်လိုက်ငယ်သားတို့ထက်ပို၍ လုပ်ခြင်း၊ (၅)ယူစရာရှိလျှင်(ဝါ)အကျိုးခံစားစရာရှိလျှင်နောက်လိုက်ငယ်သားတို့ထက်လျော့၍ ယူခြင်း(ဝါ)လျော့၍ အကျိုးခံစားခြင်းဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တိအရာ၌ ဗိုလ်ချုပ်အား အမွှမ်းတင်ရန် လိုမည်မထင်။ ဗြိတိသျှခေတ်၌ မြန်မာဟုဆိုလျှင် အသွားလေးလက်မဆက်ရှည်သော ဓားမြှောင်မျှပင် ကိုင်ဆောင်ခွင့်မရချေ။ သို့ပါလျက် မြန်မာ အနေဖြင့် စက်သေနတ်ကိုင်နေသော ဗြိတိသျှ အစိုးမိုးသူတို့အားတော်လှန်ခဲ့၏။ ဤနေရာ၌ ဆရာစံသည်လည်း ထို့နည်းတူ တော်လှန်ခဲ့သူဖြစ်၍ ဆရာစံကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သတိရမိကြပေမည်။ သတိလည်းရထိုက်၏။ သူ၏ကျေးဇူးကိုလည်း အောက်မေ့ထိုက်၏။ သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်၌ သတ္တိပို၍ပြောင်စရာဖြစ်လာခြင်းကား သတ္တိအပြင်ဗျူဟာလည်းရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ဗိုလ်ချုပ်သည် အချိန်အခါကိုသိသောဗျူဟာရှိ၏။ မြန်မာနိုင်ငံကို စွန့်ပြေးသော ဗြိတိသျှအပေါ်၌ရှိသောသတ္တိ ထက်ဂျပန်တို့၏စစ်ဖိနပ်အောက်မှနေ၍တော်လှန်နိုင်သောသတ္တိသည်သာ၍ထက်မြက်၏ထိုသတ္တိမှာမိမိဆောင်ရွက်ရာ၌လမ်းလွဲသည်ကိုသိသည်နှင့်တပြိုင်နက်ထိုလွဲမှားသောလမ်းစဉ်သည်နောက်လိုက်ငယ်သားမည်သူ မည်ဝါက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှော်လို့၊ညံ့ဖျင်းလို့၊အသုံးမကျလို့ဟူသောသူတပါး အပေါ်၌ အပြစ်ပုံတတ်သည့်သဘောပျိုးမှ ကင်းစင်လျက်၊နောက်လိုက်အမှားသည်ငါ့အမှား၊ငါ့အမှားကိုငါပြင်မည်ဟူသောစိတ်ဓာတ်ရှိသည့်သတ္တိမျိုးဖြစ်လေရာဗိုလ်ချုပ်သည်နောက်လိုက်ငယ်သားတို့၏အမှားအမှန်တာဝန်ဟူသမျှတို့ကိုလုံးဝယူခဲ့သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပေသည်။ရန်သူကို ရှေ့ဆုံးတန်းမှ တက်၍ချဉ်းသည်မှာသတ္တိရှိခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ဤသို့ချဉ်းသောသူသည် ရှုံးနိမ့်သောအခါ ရှုံးနိမ့်ရသော တာဝန်ကို ရဲရဲကြီးယူရဘို့ကို ဝန်လေးတတ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကားဤသို့ဝန်မလေး။ဂျပန်နှင့်ပေါင်းခဲ့သောအမှားကို တာဝန် လုံးလုံးယူကာ ဂျပန်တော်လှန်ရေးဖြင့် အမှန်ရောက်အောင်ပြုပြင်ခဲ့ပေသည်။ ထို့နောက် ဘိလပ်သို့သွားရောက်၍ လွတ်လပ်ရေးကို အရေးဆိုခဲ့၏။

"ဘိလပ်ကပြန်လာတော့ ဘာပါလာသလဲလို့ ကျုပ်ကိုမေးကြလိမ့်မယ်။ ကျုပ်မှာ ဘောင်းဘီတစုံဘဲပါလာတယ်။"

ဘိလပ်ကအပြန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်က ထိုကဲ့သို့အသံလွှင့်၏။ ဤစကားမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ တသက်လုံးလူမှန်းသိသည့် အရွယ်ကစ၍ နိုင်ငံရေးလုပ်လာခဲ့သည်မှာ၊ သူ့အတွက် ဘောင်းဘီတစုံသာကျန်၏။ နောက်ဆုံး၌ ထိုဘောင်းဘီတစုံကိုပင် စွန့်ခဲ့ရသေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ စိတ်ထားသန့်ရှင်းပုံမှာလည်း သူနှင့် လူ၊ပေါင်းဖော်ကိုင်ဘက်များ သိပြီးဖြစ်သည်။ သန့်ရှင်းသောစိတ်ထားတွင် သာမန်အားဖြင့် လာဘ်မစားခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ရှင်းချိန်တတ်ခြင်း၊ ထောက်ထားညှာတာတတ်ခြင်း တို့သည် အကျုံးဝင်ပေသည်။အထူးသဖြင့်ဘယာ၊ဆန္ဒ၊ လောဘ၊ဒေါသမောဟဟူသော

www.burmeseclassic.com

အဂတိတို့ကိုမလိုက်စား၊ မှန်သည်ထင်လျှင် ဇွတ်တိုး၍လုပ်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲမှား၏မှန်၏ကိုဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ပြီးမှမှန်သည်ကိုလက်မလွှတ်ဘဲဇွဲနှင့် လုပ်လေ့ရှိသည်။ လိုလျှင်လိုသလို၊ မလိုလျှင်မလိုသလို ပြုကျင့်သောအလေ့မရှိ။ ဦးရာလူစကားကိုလည်း လက်မခံတတ်။ လူနှင့်နီးစပ်အောင်နေ၍ လူ့သဘောကို သိတတ်သူဖြစ်လေရာ၊ သူ့အားကပ်၍ သာပေါင်းညာစားလုပ်ရန်ခက်လှသည်။ အရည်အချင်းကို အကဲဖြတ်၍ အရည်အချင်း၏ တန်ဖိုးကိုလေးစားသူဖြစ်လေရာ၊ အရည်အချင်းရှိ သူတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်ကိုယုံကြည်ကိုးစားကြလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် တော်လှန်ရေးကို စေတနာ သန့်သန့်နှင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့သူဖြစ်လေရာ၊ သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် လွတ်လပ်ရေးမှ ရအပ်သော ဆုလာဘ်သပ္ပကာတို့ကို ချိန်သည့်ရည်ရွယ်ချက်မျိုးမဟုတ်ချေ။ "လွတ်လပ်ရေးရပြီးယင်ဆရာရယ်....ကျွန်တော်တို့တတွေ မြန်မာယဉ်ကျေးမှုနဲ့ နီးစပ်တဲ့ ယိုးဒယား၊ အင်ဒိုချိုင်းနား၊ မလေးကျွန်းဆွယ်ဆိုတာတွေကို သွားပြီးလေ့လာ ကြရအောင်ဗျာ" ဟူ၍သူမသေမီ ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ ဦးသိန်းဟန်၊ဦးခင်ဇော်နှင့် ကျွန်တော်တို့အား ပြောသွားသောစကားသည် သူ၏ရည်ရွယ်ချက် အစစ်အမှန်ဖြစ်လေသည်။ စကားအလျဉ်းသင့်တိုင်း ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းဦးနုပြောခဲ့သလို ဘီအိုင်အေ ခေတ်၌ "လူနပ်ချမ်းသာ" များ ကောင်းစားခဲ့သော်လည်း၊ ဗိုလ်ချုပ်သည် သေသည်အထိ လူလုံးကြီးသာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူပိုင်ပစ္စည်း ပစ္စယဟူ၍ဘာမျှမယ်မယ်ရရမရှိခဲ့။

ဗိုလ်ချုပ်၏ အလုပ်လုပ်ပုံကိုလည်းအကျယ်ချဲ့ရာမလို။ သူ၏စိတ်ထဲတွင်လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းတခုကိုသာစိုက်လိုက်မတ်တတ်စွဲ၍နေလေရာ၊ မိုးလင်းမှ သန်းခေါင်ကျော်အထိ သူတကာထက်

www.burmeseclassic.com

ပို၍အလုပ်လုပ်နိုင်သည်။ အလုပ်လုပ်ရာ၌လည်းငါးကား ခေါင်းဆောင်၊ သူကားနောက်လိုက်ဟု ခွဲခြား၍လုပ်သော သဘောမရှိ။ နေရာတကာ အသေးအဖွဲ့၌ ဩဇာပေး၍ လုပ်ဆောင်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ၊ သူ့နေရာနှင့်သူ နောက်လိုက်ငယ်သားတို့နှင့်ဝေပုံကျအလုပ်ကိုလုပ်ခဲ့ပေသည်။

ယူစရာရှိလျှင် နောက်လိုက်ငယ်သားထက် လျှော့ယူသည်ဟူရာ၌ အကျိုးခံစားစရာရှိသည်တို့ကို မိမိတို့ချည်းသာ လောဘတကြီး လက်ဝါးကြီး အုပ်ခြင်းမရှိသည်ကို လေးနက်အောင်ဆိုသော စကားဖြစ်သည်။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့တွင် မူလကပင်ဦးစီးခေါင်းဆောင်ကြဲဆောင် စွန့်စားသည်ကား ဗိုလ်ချုပ်ပင်ဖြစ်၏။ သာမန်အားဖြင့်ကြည့်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံရေးလုပ်ကြရာ၌ ရာထူးသော်၎င်း၊ အာဏာသော်၎င်း၊လာဘ်လာဘသော်၎င်း၊ ရစရာရှိလာသောအချိန်တွင်ခေါင်းဆောင်လုပ်သူ၏လောဘဇောသည်တက်ကြွ လာသည်ကိုသာ တွေ့ရဘူးသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ဘဝဖြစ်စဉ်ကိုကြည့်လျှင်၊ ဂျပန်ပြည်မှနေ၍ ယိုးဒယားပြည်ကို ဖြတ်ကာ မြန်မာပြည်သို့ ရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ ကျွန်တော်အထက်တွင် ဖေါ်ပြခဲ့သော "ကန်ချ"သည့်နည်းဖြင့် မြန်မာ့ခေါင်းဆောင် လက်ဟောင်းများကို ကန်ချနိုင်ပါ၏။ ရဲဘော်ရဲဘက်တို့ကိုစွန့်၍ ဂျပန်အား "မှန်ပါဘုရား" လုပ်ကာ ဂျပန်၏အပိုတော်ရိ အနေဖြင့် မြန်မာတပြည်လုံးကို သူ၏ဘိုးဘပိုင်ပစ္စည်းပမာပြုကျင့်နိုင်ပါ၏။သို့သော်သူသည်ဤကဲ့သို့မပြုကျင့်ခဲ့သည်မျှမကသေး၊အချို့သော သူ၏ရဲဘော်ရဲဘက်တို့ကသူ့အားစစ်ရာဇဝတ်ကောင် အဖြစ်သွတ်သွင်းရလေအောင် ပြုမူခဲ့သည်ကိုပင်လျှင် ရန်တုံ့မူသောအမူအရာမပြဘဲသည်းညည်းခံ၏။ အဆိုပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချက်တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ ခေါင်းဆောင်းပြီးသော အင်္ဂါရပ်များဖြစ်ချေသည်။

သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်၏ဘဝသည် "တကိုယ်တော်" ဘဝဖြစ်၏။ သူ၏ဇာတ်လမ်းသည် အလွမ်းဇာတ်လမ်းဖြစ်၏။ သူ့၌မခံသံမိသားယောင့် သားယာရှိသော အိမ်ထောင်ရေးသုခသည် အမှန်ပင်ရှိခဲ့ပါ၏။ လင့်အလိုကိုသိ၍ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုတတ်သောဇနီး၊ အိမ်၏ ဆည်းလည်းနှင့်တူသော သားသမီးတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ အိမ်ထောင်ရေးသုခကို အမှန်ပင် ဖန်တီးခဲ့ပါ၏။ သို့သော် နိုင်ငံရေးလောက၌ ဗိုလ်ချုပ်သည် မိမိ၏ တကိုယ်တော်ဘဝကို တွေ့ရ၍ဆွေးခဲ့ရ၏။ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု ရာဇပလ္လင်၌မိမိ၏ အသက်ကိုစတေးရမည်ဟု မဆွကပင်ရိပ်မိခဲ့၏။ သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်သည် အသက်စွန့်ရန်ဝန်လေးဟန်မရှိခဲ့။ လောက၌ နောက်လိုက်ငယ်သားများပြားလှသည့်အထဲတွင် နိုင်ငံရေးအားဖြင့် မိတ်ဆွေကောင်းများ၏အလယ်တွင်ရန်သူဝိုင်းနေသော "တကိုယ်တော်" ဘဝမှာ ဗိုလ်ချုပ်၏ စိတ်ကိုထိခိုက်ခဲ့၏။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ရာထူးဌာနန္တရကိုလက်ကိုင်ပြုနေသောပုဂ္ဂိုလ်ဘဝနှင့်မခနတတ်။ နှလုံးကောင်းသူဖြစ်လေရာ၊ အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး သူ့အားထောက်ခံသူကို ဖြစ်စေ၊ သူနှင့်ဆန့်ကျင်သူကိုပင်ဖြစ်စေ မိတ်ဆွေပြုလို၏။ စိတ်အားငယ်နေသော အခါတခါ တချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်သည် ထိုနူးညံ့သော စိတ်ထားကိုဆောင်လျက် သူ၏ဝမ်းတွင်း၌ ရှိသောစိတ်ကို အန်ထုတ်ရန်အလို့ငှါ ဘုရင်ခံဟောင်း ဆာရက်ဂျီနယ်ဒေါ်မန်ဆမစ်ရှိရာသို့ လာခဲ့၏။ သူသည်သူ၏တကိုယ်တော်ဘဝကိုပြောပြ၏။ "ကျုပ်ဟာအမြဲဘဲ အဖေါ်မဲ့နေတယ်" ဟုဆို၏။ "ခင်ဗျားဟာ တနိုင်ငံလုံးရဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည်ညိုရာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေပါလျက် ကယ်နဲ့ ဘယ့်နှယ်ကြောင့်မိတ်ဆွေမရှိဘူးလို့ ပြောရတာလဲ''ဟု ဒေါ်မန်ဆမစ်ကပြန်မေး၏။ ''ကျုပ်ကဒီလိုတနိုင်ငံလုံးရဲ့ ကြည်ညိုစရာဘဝရောက်ဖို့ ရည်မှန်းခဲ့တာမဟုတ်ဖူးဗျာ့။ ကိုယ့်နိုင်ငံရဲ့ လွတ်လပ်ရေးရဘို့လောက်သာ အလုပ်လုပ်ခဲ့တာ။ ဒီအလုပ်ကိုလုပ်ခဲ့ရာမှာ ဒီလိုဘဲတယောက်ထီးတည်း ဖြစ်နေလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တခါမှ မတွေးမိခဲ့ဘူး'' ဟူ၍ ဗိုလ်ချုပ်သည် ပြန်ပြော၏။ ထိုနောက်မျက်ရည်ပင် ကျရှာ၏။ ဒေါ်မန်ဆမစ်ကစိတ်သက်သာရာရစေရန်အားပေး၏။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်ကား စိတ်သက်သာရာမရ။ ''အမျိုးသား အာဇာနည်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ့်လောက်များ ကြာကြာခံသလဲ''ဟု ဗိုလ်ချုပ်သည်စိတ်နာကျည်းစွာနှင့်မေး၍''ဒီတိုင်းပြည်မှာ ကြာကြာမခံဘူးဗျ။ အာဇာနည်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ရန်သူတွေဝိုင်းလွန်းလှတယ်။ အလွန်ဆုံးသုံးနှစ်ခံမယ်လို့ သာ အများဆုံးမြော်လင့်နိုင်တယ်။ ကျုပ်အဖို့တော့ ကျုပ်ဟာ နေရလှနောက်ဆယ့်ရှစ်လပါဘဲလို့ တွက်ထားတယ်''ဟုပြောလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် သူသေနေ့စေ့ တော့မည်ကို ပြောခဲ့သည်။ ဤကား နိမိတ်တည်း။ ဗေဒင်ပညာရှိများက သူ့အားကြိုတင်သတိပေးခဲ့သည့် အတိုင်းလည်းဖြစ်၏။ သူသည်သူ၏အချိန်တိုတောင်းလှပြီကိုသူသိ၏။ထို့ကြောင့်ဤအချက်ကိုဒေါ်မန်ဆမစ်အားမပြောဘဲမနေနိုင်ခဲ့ချေ။ သူမျက်ရည်ကျခဲ့သည်မှာ ကြောက်ရွံ့၍မဟုတ်၊ သူ၏မလွဲသာသော ကံကြမ္မာကိုလက်မခံ၍လည်းမဟုတ်၊ သူ့ရင်တွင်ရှိသမျှကို ဖွင့်ဟပြောပြရန်တယောက်တော့ ရှိလေရဲ့ဟူသော အချက်ကြောင့် တွေး၍ဆွေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောရစ်(စ်)ကောလစ်(စ်)သည် ဤသို့ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းကိုမှတ်တမ်းတင်ခဲ့၏။ *ဤကားဗိုလ်ချုပ်ဘဝ၏လွမ်းခန်းတည်း။ ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွက် ခက်နေသော အချက်တခုမှာ ဗိုလ်ချုပ်အလွမ်းဇာတ်သည် မြန်မာ့အလွမ်းဇာတ်ပင် ဖြစ်နေသောအချက်တည်း။

ကျွန်ုပ်သည် ဤမျှနှင့်ပင်နိဂုံးချုပ်လို၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်၏ဆိုလိုရင်းထင်ရှားအောင် ထပ်မံဖော်ပြလိုသည်ကား မြန်မာစကား၌ "နိုင်ငံရေးတွင် မိတ်ဆွေမရှိ" ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ဗိုလ်ချုပ်၏ဂုဏ်ထူး ဝိသေသငါးရပ်တို့ကို ပြန်လှန်စစ်ဆေးကြည့်လျှင်၊ ဗိုလ်ချုပ်သည်အများထက်ပို၍ ထူးခြားအောင်လုပ်ဆောင်နိုင်သော အချက်တချက်ရှိသည်။ ထိုအချက်ကားသတ္တိရှိခြင်း။ စွန့်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၊ အလုပ်ပိုလုပ်ခြင်း၊ အကျိုးကိုလျှော့၍ ခံစားခြင်းဟူသော ဂုဏ်နှင့်သာ ပြည့်စုံရုံမကသူနှင့်အပေါင်းပါကိုလည်း သူကဲ့သို့ပင် ထိုဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံလာအောင်ဆောင်ကြဉ်းနိုင်သော အစွမ်းပင်ဖြစ်၏။

အကယ်၍နောင်တခေတ်၌ တက်မည့်ခေါင်းဆောင်သောင်းတို့သည်ကျွန်တော်ဖော်ပြခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်၏စွမ်းရည်သတ္တိကိုကောင်းစွာ အမွေခံနိုင်ကြပါမူကား၊ နိုင်ငံရေး၌ မိတ်ဆွေမရှိဟူသော အစဉ်အလာဆိုးကြီးသည် ပပျောက်၍ နိုင်ငံအကျိုးကိုဆောင်ရွက်သူတိုင်းကို လူထုက မိတ်ဆွေဟုအားကိုးသည့်ခေတ်သို့ရောက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်မိသည်။

---

*Last and First in Burma

www.burmeseclassic.com

၁၉၅၈ ခု မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် မြန်မာ့တော်လှန်ရေး သက္ကရာဇ်သည် ၁၃ နှစ် တင်းတင်းပြည့်ပြီဖြစ်၏။

တော်လှန်ရေးသက္ကရာဇ် ၁၃ နှစ် တင်းတင်းပြည့်သည့်နောက်တနေ့ (၁၉၅၈ ခု မတ်လ ၂၈ ရက်နေ့)သည်ကား ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုကြီး ဖြစ်ပွား၍ ၁၀နှစ်ပြည့်သောနေ့ဖြစ်၏။

ဤနေ့နှစ်နေ့ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့်ဖြစ်ရသည်မှာ အဘယ်ဗေဒင်ဆရာက အဘယ်ကိန်းကို စီရင်ခဲ့၍မသိ၊ နှောင်းခေတ်၌ မြန်မာ့သမိုင်းကိုသင်ကြားမည့်သူ ကျောင်းသားသူငယ်လူမမယ်တို့အဖို့ကား စာမေးပွဲအတွက်များစွာ အမှတ်ရလွယ်မည်ဖြစ်၍၊ ၎င်းတို့အတွက်များ အကျိုးရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ကျွန်တော်ကဲ့သို့ မျက်မှောက်သမိုင်းကို လေ့လာနေကြသူတို့အဖို့ကား ဤနှစ်နေ့ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်တွင် ဖြစ်ရသည့်သမိုင်းကဏ္ဍသည် ငြိုးငွေ့ဘွယ်ကောင်းလာခဲ့ပြီ။

မြန်မာ့တော်လှန်ရေးကို စတင်၍၊ သုံးနှစ်မျှပင်မပြည့်မီ ကျွန်တော်တို့လွတ်လပ်ရေးကိုရခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသားတို့သည် "ကျွန်တော်အလွန်ပျော်တာ" ဟူသောပြဇာတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီချင်းမျိုးကို သီဆို၍ အူမြူးခဲ့ကြလေသည်။

သို့ရာတွင် အူမြူး၍ ခုန်ပေါက်နေစဉ်၊ ရှေ့ရေးနောက်ရေး ရင်မအေးစရာအကြောင်းတို့သည် သော ခန်း၏အဆုံး၌ လွမ်းခန်းကိုစကာင်ချင်းချ ဘိုရာ ဖန်တီးပေးတော့မည်လော့ဟူသောအတွေးတစုကြောင့်၊ကျွန်ုပ်တို့မှာ စိုးနှောင့်ဗျာပါကြွယ်ခဲ့ကြရ၏။

"ငါတို့လွတ်လပ်ပြီ။ ထို့ကြောင့်၊တော်လှန်ရေးကြီး ပြီးဆုံးပါပြီလော"

ရင်တဖိုဖိုဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသို့မိမိကိုယ်ကို မိမိမေးမိ၏။

"မပြီးဆုံးသေးသော တော်လှန်ရေး" ဟူ၍ သမိုင်းပါရဂူတို့က မြန်မာ့အဖြစ်သနစ်ကို ဝေဖန်ကြ၏။

အူမြူးရင်းမတ်တတ်က ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်ကြရမည့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုဝေဖန်ချက်ကို အလေးအနက် မစဉ်းစားခဲ့ကြ။

သို့သော် တော်လှန်ရေး၏ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်ကို မွမ်းမံခြယ်လှယ်ထားသော လွတ်လပ်ရေးသနပ်ခါးကိုကြည့်၍၊ထိုလွတ်လပ်ရေးသနပ်ခါးမှုန့်သည် ရွှေဘိုသနပ်ခါးအစစ် ဟုတ်မဟုတ်ဟူ၍ ကားအကဲဖြတ်ကြ၏။

ဂျပန်ခေတ်က ၁၉၄၃ခု ဩဂုတ်လ ၁ရက်နေ့တွင်မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကို ကျေညာခဲ့ကြဘူး၏။ ထိုစဉ်ကလည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် "လွတ်လပ်ပြီ၊လွတ်လပ်ပြီ၊ဗို့ပြည်လွတ်လပ်ပြီ" ဟူ၍ အူမြူးခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် လွတ်လပ်ရေး သီချင်းသံမစဲမီ မဟာမိတ်တို့၏နင်းပြားဖြစ်ခဲ့ရ၏။

လွတ်လပ်ရေးရနေသည့်အထဲကပင်လျှင်မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးဗိသုကာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကိုယ်တိုင်က ရရှိနေသောလွတ်လပ်ရေး၏ အနှစ်သာရကင်းမဲ့ပုံကို လွတ်လပ်ရေး နှစ်ပတ်လည်

www.burmeseclassic.com

အခမ်းအနားတခုတွင်ဂျပန်မျက်မှောက်၌ ရဲရဲတောက်ဖွင့်ချခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် လွတ်လပ်ရေးသနပ်ခါး စစ်မစစ်အကဲဖြတ်ကြသည်မှာ သဘာဝကျ၏။

စင်စစ်ဗြိတိသျှတို့ အာဏာ လွှဲပြောင်းပေး၍၊ ကျွန်ုပ်တို့က လွတ်လပ်ရေးကြေညာသည်ဟူသည်မှာ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘွားပိုင်မြေပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ကျူးကျော်သူတို့၏ လက်ထဲမှ ပြန်ရခြင်းသာဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရပြီမှန်၏။ သို့သော်လက်ရှိတို့ကို နှင်မထုတ်နိုင်ကြသေး။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေး၌ လွတ်လပ်ပြီဖြစ်၍ အချုပ်အခြာအာဏာကို လက်ဝယ်သိမ်းပိုက်မိပြီမှန်၏။ သို့သော်နှစ်လုံးပြူးသေနတ်နှင့် အထူးအာဏာရသော သူကြီးမင်းကဲ့သို့ မိမိပိုင်နက်ဖြစ်သော ရွာရိုးတွင်လျှောက်ကာ သေနတ်ကြီးကို အင်္ဂလိပ်ရင်ဝ၊တရုပ်ရင်ဝ၊အိန္ဒိယသားရင်ဝ၊ ပါကစ္စတန်သား ရင်ဝစသည်ဖြင့်မိမိနှင့် အခန့်မသင့်သူတိုင်းတို့၏ ရင်ဝကိုမချိန်နိုင်သေး။

အာဏာကို ထိုကဲ့သို့အရမ်းမဲ့ သုံးရန် ကိုမဆိုထားဘိ၊ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိနေစေကာမူ လက်ရှိတို့ကို မြန်မာ့မြေပေါ်မှ နှင်ထုတ်နိုင်ခြင်းမရှိသေး။

လွတ်လပ်ပြီဆိုသဖြင့် စီးပွားရေး၌ ကျွန်ုပ်တို့ဖာသာ ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ခွင့်ရှိသည်ကို မလုပ်နိုင်သေး။ ချစ်တီးမြေကို မသိမ်းနိုင်သေး။ဘိအိုစီကိုပြည်သူပိုင်မလုပ်နိုင်သေး။ သတ္တုတွင်းကိုပိုင်မစီးနိုင်သေး။ သတ္တုတွင်းကိုဖယ်ထား၊ ယနေ့လွတ်လပ်ရေးသက္ကရာဇ် ၁၀ နှစ်အတွင်း အဘယ်ကဲ့သို့သော မြန်မာအမျိုးသားသည် အဘယ်'ဖွတ်'ကားကို အပိုင်စီးနိုင်ပါသေးသနည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ပြီ။ ထိုကြောင့်လူမှုရေး၌ ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ကြိုက်လုပ်ကြပါစို့။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု၌ အခြေခံသော လူမှုရေးစနစ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုလူမှုရေးစနစ်ကြီး နိုင်ငံအနှံ့ ပြန့်ပွားစေလေအောင်၊ "မော်တော်ကားသံတညံညံ ရန်ကုန်ဘုရားပေါင်း"ဟူသော ရာဇဝင်သကေ်တအလို့ ငှါ၊ ခရစ်ယာန်ဝတ်ကျောင်း၊ ဟိန္ဒူဝတ်ကျောင်း၊ ပလီ၊ တရုပ်ဘုရားရုံတို့၏နေရာတွင် ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဘုရားပေါင်းကို လွှမ်းမိုးစေအံ့ဟု တချက်လွှတ်အာဏာဖြင့် ဖြစ်စေသတည်းဟု ဖန်ဆင်းနိုင် ပါ၏လော။

သို့တည်းမဟုတ် အူဝဲဟု တချက်အော်ရင်း လူ့ဘောင်သို့ရောက်သည့် အချိန်မှစ၍ ကြို့တချက်ထိုးပြီးလျှင် လူ့ဘောင်မှ ဖဲကြဉ်သောအချိန်အထိ စားဝတ်နေရေး မကြောင့်ကြရလေအောင် အဘယ်သားဖွားရုံ၊ အဘယ်လူအိုရုံ၊ အဘယ်ဆေးရုံ၊ အဘယ်အနားယူစခန်းတို့ကို အဘယ်ဆရာဝန်၊ အဘယ်သူနာပြုဆရာမ၊ အဘယ်လူမှုဝန်ထမ်းသမားက အဘယ်နိုင်ငံတော်ဝါဒဖြင့် ဆောင်ကြဉ်း ပေးနိုင်ပါသနည်း။

စင်စစ်လွတ်လပ်ရေးရခြင်းသည် တော်လှန်ရေး ပြီးဆုံးခြင်းမဟုတ်။ တော်လှန်ရေးကို မိမိစိတ်ကြိုက်လုပ်နိုင်ခွင့် ရခြင်းသာဖြစ်၏။

သို့သော်ကျွန်ုပ်တို့ ရပြီဆိုသော လွတ်လပ်ရေးကို ကောင်စကလေးအသွင် ဥပမာထား၍ ရှုစားကြပါဦး။

သူ့ခမျာမှုလကပင် လတ်လတ်ကင်းကင်းမဟုတ်ပါ။

ပေါ်တူဂီတို့နှင့် ဘာလိုလိုကြားရဘူးပါ၏။ ဒပ်ချ်တို့နှင့်လည်း မကင်းပါ။

တရံရောအခါက ပြင်သစ်တလှည့် အင်္ဂလိပ်တလှည့် သူ့ကို

www.burmeseclassic.com

လူပျိုလှည့်ကြပါ၏။ အင်္ဂလိပ်ကအိမ်ရှေ့ပေါက်ကတက်ပါသည်၊ ပြင်သစ်ကနောက်ဖေးပေါက်က တက်ပါသည်။

မည်သူ့ကိုမျှ အလိုမတူသော ကောင်မကလေးကို အင်္ဂလိပ်ကပထမပန်းဦးပန်ခဲ့သည်။

သို့သော်အင်္ဂလိပ်သည် သားမှတ်မှတ်မယားမှတ်မှတ်ပေါင်းသည်မဟုတ်။ ကောင်မကလေးကို ဥရောပတိုက်သား တို့နှင့်လည်း လွှတ်ပေး၏။ အိန္ဒိယသားတို့နှင့်လည်း လွှတ်ပေး၏။ ပါကစ္စတန်သို့နှင့်လည်း လွှတ်ပေး၏။ တရုပ်တို့နှင့်လည်း လွှတ်ပေး၏။ ထို့နောက်အရှေ့တောင်အာရှမှ မဟာမိတ်ဆိုသော နွားသိုးကြီးပြတ်တို့ ထွက်ပြေးကြသောအခါ ဂျပန်ကမုဒိမ်းကျင့်ခဲ့၏။

လူတကာနှင့် ဖွတ်ဖွတ်ကြေခဲ့ပြီးမှ ထိုကောင်မကလေးနှင့် ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပေါင်းခဲ့ရ၏။ မေတ္တာစစ်မေတ္တာမှန် ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့်၊ အဘယ်မျှ ဖွတ်ဖွတ်ကြေစေကာမူ ကျွန်တော်တို့သည် ရေဆေး၍ပေါင်းကြရမည်ဖြစ်၏။

သို့သော်လွှတ်မြောက်ပြီးစ မြန်မာ့အခြေကား ညစ်ပတ်ပေရေပျက်စီးယွင်းယိုနေသော အခြေဖြစ်သည်။

ဤအခြေတွင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကိုရပါပြီဟု ဆိုသော်လည်း၊ နိုင်ငံရေး၌ရင်း၊ စီးပွားရေး၌ရင်း၊ လူမှုရေး၌ရင်း၊ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့က ကိုယ်ထိလက်ရောက် အပိုင်စီးရဦးမည်။

စင်စစ်နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးဟူ၍ အပိုင်းသုံးပိုင်းခွဲ၍ပြရသော်လည်း၊ ယင်းတို့ကိုပင် လူမှုဟုခြုံ၍ဆိုနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့်တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော်၊ မြန်မာ့လူမှုရေးကိုအပိုင်စီးရဦးမည်။

www.burmeseclassic.com

လွတ်လပ်ရေးအတွက် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသည် ထိုမြန်မာ့လူမှုရေး၏စူဠ နိဒါန်းမျှသာရှိသေးသည်။ သူ့ထက် ကြီးကျယ်သော တော်လှန်ရေးကို လုပ်ရဦးမည်။ ထိုတော်လှန်ရေးသည် မြန်မာ့လူမှုရေး၏ မဟာနိဒါန်းဖြစ်ရမည်။ အကျဉ်းချုံးလိုက်သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကျေညာသည့် နေ့ကစ၍ မြန်မာ့လူမှုရေး တော်လှန်ရေးကြီးကို လုပ်ဆောင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာ့တော်လှန်ရေးကို မပြီးဆုံးသေးသော တော်လှန်ရေးဟု ဆိုကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို ပြာပုံဘဝမှစ၍ တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။

ယနေ့ ၁၀နှစ်ပြည့်ပြီးသော လွတ်လပ်ရေးသက္ကရာဇ်၌ ပြာပုံသည်ပြာပုံပင်ဖြစ်နေသည်။ ရှေးကပြောခဲ့သော ပြာပုံမှာစကားဥပမာမျှသာဖြစ်သည်။ ယခုကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရသော ပြာပုံမှာတကယ့်ပြာပုံဖြစ်၏။

သေနတ်တလက် လက်ထဲရှိတိုင်းတော်လှန်ရေးဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်၊ဥပမာပြင်သစ်အစိုးရအား မြောက်ပိုင်းဗီယက်နမ်တို့တော်လှန်ခဲ့ပုံကိုကြည့်ပါ။

ဟိုချီမင်းသည် ပြင်သစ်တို့ကိုတော်လှန်ရာ၌ သေနတ်ကိုစာကလေးချောက်သောလက်နက်သဖွယ်အသုံးပြု၍၊လူထုစည်းရုံးမှုဖြင့် ထုတ်လုပ်အားတိုးပိုမိုအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ရသည်။

လိုရင်းမှာ လူထုစည်းရုံးမှုပင်ဖြစ်၏။

ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူထုစည်းရုံးမှုကို ပြပါဟုဆိုလျှင် နိုင်ငံရေးသမားတို့၏ ပေးစာကမ်းစာကို ဝင်နှိုက်ပြီးသော်၊ ချောင်တချောင်တွင် သီးသန့်နေရာယူကာ၊ "သူတို့ချင်းချင်း စာရင်းရှင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေစေ”ဟူသောမျက်နှာထားဖြင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း ဘေးထိုင်နေသော လူတစုကိုပြုရမည်ဖြစ်၏။

မြန်မာ့လူမှု တော်လှန်ရေး လမ်းစတွင် မိမိနှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်သွားရမည် မြန်မာလူထုကို စံနစ်တကျ စည်းရုံးရန်လိုပေသည်။

သို့သော်လူထုသည် အူမ မတောင့်သောအခါ တော်လှန်ရေးသီလကိုမစောင့်နိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့်မြန်မာ့စီးပွားရေးကို ကိုင်ကြရမည်ဖြစ်၏။

ထုတ်လုပ်ရေးကို ပို၍ပို၍လုပ်ကြရမည်ဖြစ်၏။

ထိုကိစ္စအတွက် ငွေရှိရုံနှင့်မပြီး၊ ပစ္စည်းရှိရုံနှင့်မပြီး၊ လုပ်မည့်သူရှိရုံနှင့်မပြီး၊ လုပ်တတ်ရုံနှင့်လည်းမပြီး။

အရင်းနှင့် ပစ္စည်းအင်အား၊ လူအင်အား၊ ကျွမ်းကျင်မှုအင်အားတို့ကိုပေါင်းစပ်၍၊ ဝီရိယစိုက်ထုတ်ကာ လုပ်နိုင်မှပြီးမည်။

ကျွန်ုပ်တို့၌ အရင်းအနှီးယူ၍ မူလကပင်သုညနှစ်လုံးသာရှိသည်။ ယခုဘိုးဘိုးအောင်တန်ခိုးကြောင့် သုညများသာအများကြီးပေါ်သည်။

ပစ္စည်းဟူသည်မှာလည်း အသုံးတရာနက်သော ချောက်ထဲ၌ အများကြီးရှိသည်ဟုဆိုပါ၏။ သို့သော်တိုင်းရင်းသား လက်ထဲတွင် ကျောက်စရစ်ခဲတလုံးပြည့်အောင်မရှိ။

လူအင်အားသန်းပေါင်း ၂၀ နီးပါးအနက်၊ အလုပ်လုပ်နိုင်သူတဝက်မျှပင်မရှိ။ ၎င်းတို့အထဲတွင် စီးပွားရေး ထုတ်လုပ်မှုကိုလုပ်နေသူတို့မှာလည်း သုံးပုံပုံတပုံမျှရှိနိုင်မည်လော။

ရှိသမျှလူထဲတွင် သဘောကွဲလွဲနေကြသည်ချည်းဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွမ်းကျင်မှု၌ မြန်မာလူမျိုးက မြန်မာသည်အလွန်တော်ပါသည်ဟု ထောက်ခံချက် ပေးနေသော်လည်း ရှေးကအရင်းရှင်သွေးစုတ်တို့၏ နေရာကွက်လပ်တွင် နိုင်ငံခြားပါရဂူနှင့် ၎င်းတို့၏လက်နက်ကိရိယာတို့ကိုသာ တွေ့နေရ၏။

ရှေးကအိန္ဒိယ ပဋိညဉ်ခံ ဝန်ထမ်းတို့ကို မိုးကျရွှေကိုယ်ဟု ခေါ်ကြ၏။

ယခုခေတ်ပါရဂူတို့ကား ထာဝရဘုရားစံရာ ကောင်းကင်ဘုံမှကျလာသော ရွှေကိုယ်များဖြစ်ကြ၏။

၎င်းတို့ကြောင့် မြန်မာ့အုပ်ချုပ်ရေး စံနစ်သည် ခေါင်းကြီး၍ကိုယ်မရှိဖြစ်နေ၏။

ဤမျှပြောင်းဆန် နေသောအခြေကို ငြိမ်းချမ်းသော မြန်မာ့တော်လှန်ရေးစံနစ်ကြီးဖြင့်သာ ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်စရာ နည်းလမ်းရှိ၏။

လက်နက်ကြီးတကိုင်ကိုင်နှင့် ဝရုံးသုန်းဘားလုပ်ကြစတမ်းဟုဆိုလျှင် မြန်မာနိုင်ငံသည်ဒုတိယအကြိမ် ပါတော်မူဖြစ်ရဘို့ရှိ၏။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ သော့ချက်လုပ်ငန်း ဟူသမျှတို့ကို နိုင်ငံခြားအသီးသီးတို့၏ ပါရဂူများက အုပ်စီးပြီးဖြစ်၍၊ ရှေးခေတ်ကလို ရေဝတီမြစ်ကြောင်းကို ဆန်တက်၍ မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်စရာမလို၊ ရန်ကုန်မြစ်ဝသို့ရောက်လျှင် ကိစ္စတုံးနိုင်သည်။

ထိုအခါနိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးတို့ တဖွဖွရေရွတ်တိုင်းထွာနေသော နိုင်ငံရေးခြေ၊ ဖြုတ်၊ ခွတုတ်၊ လောက်ကောင်၊ မနုဿ ိဟ အစရှိသော အချောင်သမားတို့သည် ၎င်းတို့၏ လောကနိဗ္ဗာန်ကြီး တည်ဆောက်ကြကုန်လတံ့။

ထိုအချိန်တွင် ပေါက်ကွဲမှုကြီး ပေါ်လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှန်းကြသော မြန်မာ့လူမှု တော်လှန်ရေးကြီးသည် မီးကုန်ယမ်းကုန်ပေါက်ကွဲမည်။

တကယ့်တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အမျိုးနှင့်နိုင်ငံကို အကျိုးပြုလိုသူတို့အချင်းချင်း အညီအညွတ် တိုင်တိုင်ပင်ပင် မဆောင်ရွက်နိုင်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ထိုပေါက်ကွဲမှုကြီးသည် မြန်မာလူထုကို ဘီလူးစီးသကဲ့သို့ စိမ်းလိမ့်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံရေးသည်ယခုအတိုင်းသာလုံးလည်လိုက်ရဦးမည်ဟုဆိုလျှင်၊ နောင်တခေတ်တွင် ပေါက်ကွဲမှုကြီးလာတော့မည်။

နောင်တခေတ်ဆိုသည်မှာ များစွာကြာလိမ့်မည်မဟုတ်၊နက်ဖြန်လား၊ သဘက်ခါလား၊ ဖိန်းနွှဲခါလား၊ တပ်အပ်သေချာမဟောတတ်ပါ။

သိချင်လျှင်၊ နောက်ထပ်ပါရဂူ တယောက်ကိုခေါ်၍ မေးကြည့်ဘို့သာရှိ၏။

သို့သော်ကျွန်ုပ်တို့ အချင်းချင်းကား မြန်မာလူမှု တော်လှန်ရေးကြီးကို အချိန်မှီစနစ်တကျ ဆောင်ရွက်သွားကြရန် လုပ်ငန်းသာကျန်တော့၏။

ထိုလုပ်ငန်းကို အေးအေးချမ်းချမ်း၊ကြေကြေလည်လည်၊အညီအညွတ်၊ တိုင်တိုင်ပင်ပင်လုပ်နိုင်မှ မြန်မာ ပြည်ထောင်စုသည် လွတ်မြောက်သည်မည်ပေလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုမျက်မှောက်၌ ကြောက်စိတ်သည် မြန်မာ့တို့၏ လူမှုတော်လှန်ရေးလမ်းစဉ်ကို ဖရိုဖရဲဖြစ်အောင် ဖန်တီးလျက်ရှိသည်။

ကြောက်စိတ်သည် ဥာဏဝိပ္ပယုတ်စိတ်ဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်နှင့် မယှဉ်သော စိတ်ဟူ၏။ မြန်မာလိုရိုးရိုးပြောရလျှင် မသိစိတ်ဖြစ်၏။

အဘယ်ကို မသိသနည်း။

ယေဘူယျအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာကို မသိ၍ဖြစ်၏။ ဝိသေသအားဖြင့် ပြောရလျှင် နိုင်ငံရေးကိုလုပ်ကြသော်လည်း နိုင်ငံရေးသမိုင်း၊ လူ့သမိုင်းတို့ကို မသိခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

ဤနိုင်ငံ၌ နိုင်ငံရေးကို သက်မွေးဝမ်းကျောင်းပမာ လုပ်စားသူများပေါ၏။ သို့သော်နိုင်ငံရေးရာနှင့် အယူအဆတို့ကို ယထာဘူတကျအောင် သုံးသပ်တတ်သော နိုင်ငံရေးသုခမိန် ရှားပါး၏။

ဤခေတ်၌ ခေါင်းဆောင်တည်းဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်ကို မိမိရင်ပတ်၌ မိမိကိုယ်တိုင်တပ်ချိတ်ပေးထားသော သူတို့သည် နိုင်ငံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမိုင်း၊ လူ့သမိုင်းကိုမဆိုထားဘိ၊ မိမိနေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင် ကွက်ကွက်ကလေး၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ်ကိုမျှပင် မသိကြချေ။

ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့သော ခေါင်းဆောင် အတုအယောင်တို့သည်အတိမာနလွှမ်းမိုးခြင်းကြောင့် အတိတ်ကခေါင်းဆောင်တို့၏ ကျေးဇူးတရားကို ပစ်ပယ်ရှုတ်ချကြသည်။

ထိုအမူအကျင့်ကြောင့် နိုင်ငံ၌ တကဲ့အရေး ကြုံလာသောအခါ၊ အကြံဉာဏ်ကောင်းပေးနိုင်သော သူတို့သည် အထက်ပါ ခေါင်းဆောင်ဆိုသူတို့အား ဝေးရာကရှောင်ရှား ကြလေသည်။

ရှောင်လည်း ရှောင်ရှားသင့်၏။ ထိုခေါင်းဆောင် အခေါ်ခံတို့သည် အတိတ်က ခေါင်းဆောင်တို့ကို ရစရာမရှိအောင်ရေရွတ်ဆဲရေး နှိပ်ကွပ်ရုံမျှမကသေး၊ ပစ္စုပ္ပန်ရှိရင်းတို့ ခေါင်းဆောင်ဆိုသူအချင်းချင်းကိုပင် နိုင်ငံရေးနလန်မထူနိုင်အောင်မနောကံ၊ ဝစီကံ၊ ကာယကံတို့ဖြင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလုပ်ကြံနေကြသည်။

အကယ်၍သာ ဤနိုင်ငံ၌ နိုင်ငံရေးသုခမိန်အရာ၌ တည်သော ဝါရင့်သူ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တို့ ယနေ့တိုင် ထင်ရှားရှိခဲ့ပါလျှင် အကြောက်တရားတို့ကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ရာသည်။

သို့သော် ဤအချက်ကို ခေတ္တဖယ်ထားပါဦး။ လောလောဆယ်အားဖြင့် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးကိုလွှမ်းမိုးသော အကြောက် တရားသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်းဟု ဆန်းစစ်ကြည့်ကြဦးစို့။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နိုင်ငံရေး ကိုယ်ကျင့်တရား၊ စီးပွားရေး ကိုယ်ကျင့်တရား၊ လူမှုရေး ကိုယ်ကျင့်တရား တို့သည် ပျက်ပြားလျက် ရှိသည်။

နိုင်ငံရေးကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြားခြင်းကြောင့်အချင်းချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပူးတွဲတာဝန်ခံယူရ သူတို့သည်သင့်မြတ်သောကာလ၌ အထူးအခွင့်အရေးတို့ကိုကျိတ်၍ခံယူလာခဲ့ကြပြီးလျှင်၊ မသင့်မြတ်သောကာလ၌မူ တကျိတ်ထည်းတဥာဏ်ထည်းလုပ်ခဲ့သမျှတို့ကိုအထုပ်ဖြေ၍ပြနေကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ရှေးကနိုင်ငံရေးကြိုးပမ်းခဲ့သူတို့ကို ငို့ဘ၊ စားဖား၊ ကိုယ်ကျိုးရှာ၊ ကလိန်စေ့ စသဖြင့် ဆဲဆိုရေရွတ်ရင်း၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ငို့ဘ၊ စားဖား၊ ကိုယ်ကျိုးရှာ၊ ကလိန်စေ့လုပ်ငန်းတို့ကို တခမ်းတနားချဲ့ထွင် လုပ်ကိုင်လာကြသည်။ ဤအချက်တို့ကို တကဲ့နိုင်ငံရေးလမ်း စဉ်ပမာ ပြုကျင့်လာကြသောကြောင့်၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးတို့တွင် အဂတိလေးပါးတို့ထွန်းကား၍နေလေသည်။

အခရာဖြစ်သော နိုင်ငံရေးကျင့်စဉ်တို့ ပျက်ပြားလာသောအခါ စီးပွားရေးသမားတို့ကချက်ကောင်းယူ၍စီးပွားရေးကျင့်စဉ်တို့ကို ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ပြုလုပ်လေကြသောအခါ၊ ပြည်သူလူထု၏ အဓိကဖြစ်သော စားဝတ်နေရေးတို့သည် နိမ့်လျော့ခဲ့ရလေသည်။

စားဝတ်နေရေးမပျှတမှုသည် လူမှုရေးကျင့်စဉ်ဖောက်ပြန်မှုကို ဖန်ဆင်းသည်။ ငတ်သဖြင့်ခိုး၏။ ဝတ်စရာမရှိသဖြင့်တိုက်၏။ နေစရာမရှိသဖြင့် သတ်ဖြတ်လုယက်မုဒိမ်းကျင့်၏။

အရှည်မြော် တတ်သူတို့က လူမှုတော်လှန်ရေးဟု ဟစ်အော်နေဆဲ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းတခုလုံး ဖေါက်ပြန်လာသော အခါ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူတို့သည် မိမိတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြောက်လာလေ၏။ အထူးသဖြင့် ခေါင်းဆောင်မှုကို တာဝန်ယူ၍လုပ်ဆောင်ရ သူတို့အဖို့ကြောက်ဒူးတုန်စရာ ဖြစ်လာ၏။

တိုင်းပြည်တွင် ဤမျှလောက်အဂတိ လိုက်စားခြင်းစသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မတရားမှုတို့ ထွန်းကားနေပါလျှင်၊ ဒုစရိုက် အင်အားစုတို့က မောင်းထုတ်၍၊ ငါသည် ချေးပြေး ဝက်ပြေး ပြေးရတော့အံ့ဟု ခေါင်းဆောင်မှုကို ခံယူသူတို့က တွေးတော၍ ကြောက်စိတ်ဝင်လာကြသည်။

နိုင်ငံရေး အဖွဲ့အစည်းတို့ကို ကြည့်ပြန်လျှင် လူထုနည်းဖြင့် စည်းရုံးထားခြင်းမရှိ။ အကျိုးပြစည်းရုံးရေးကြောင့်အခွင့်အရေး အထူးတို့ကို ခံယူနေကြသော လူစုတို့သည် ခါးပိုက်ဆောင် အစည်းအရုံးတို့ကိုဖွဲ့၍၊ ပဒေသရာဇ် ကောရာဇ်ခေတ်က နယ်ပယ် သတ်မှတ်၍ အုပ်စိုးသည့် နည်းတူ၊ အခွင့်ထူးခံ နယ်ပယ်တို့ကို သတ်မှတ်၍ ဗိုလ်လုပ်နေကြ၏။

ဤအချက်ကြောင့် တာဝန်ရှိသူတို့သည် လူထုနည်းဖြင့် သန့်ရှင်းရေးလုပ်သည့်စနစ်ကိုမသိ၍၊ အာဏာစက်ဖြင့်သန့်ရှင်းရေးကို လုပ်ရန်ညချင်းပေါက် ဥပဒေတို့ကိုတီထွင်ပြဋ္ဌာန်းကြလေသည်။

ဥပဒေ၌မျက်စိမရှိ။ ဥပဒေသည် သူ့လူငါ့လူမရွေး။ အထူးသဖြင့် ဥပဒေကိုကြောက်စိတ်ဖြင့် သုံးစွဲသည့်အခါ၊ ဝါးလုံးရှည်နှင့် ရမ်းသကဲ့သို့ဖြစ်လာတတ်၏။ ထိုအခါဥပဒေသည် ဥပဒေပြုသူကိုပင် ရန်ရှာတတ်လေသည်။

ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးခေတ်ကတော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ရိုဘက်စပဲယားသည် ထွန်းကားခဲ့၏။ ရိုဘက်စပဲယားသည် ဘာသာရေး၌ အထူးကိုင်းညွှတ်၍၊ ကိုယ်ကျင့်တရား၌ အပြစ်ကင်းစင်ခဲ့သူဖြစ်၏။ လူထုအကျိုးဆောင်ရာ၌လည်း နိုင်ငံရေးသုခမိန်ဖြစ်သော ရူးဆိုး၏ လူထုအကျိုးဆောင်ဝါဒကို အလွန်နှစ်ခြိုက်ခဲ့သူဖြစ်၏။

သို့သော်သူသည် ပြင်သစ်အရေးတို့ကရှုပ်ထွေးခဲ့သော်လည်းခါ မင်းညီ မင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားအမျိုးအနွယ်တို့၏ အကျင့်ပျက်ပြားမှုကို လွန်စွာမုန်းတီး ရှုံ့ရှာကြောက်လန့်၏။

ဘာသာရေး အယူသည်းသူဖြစ်သည့်အလျောက် သူသည် မည်သည့်အရာကိုလုပ်လုပ် သူ့အနီး၌ဘုရားသခင် အမြဲရှိသည်ဟု ယုံကြည်၏။

ထိုအယူသည်းခြင်းသည် ကြောက်ခြင်းကို အဖော်ပြုသော အခါ၊ ရိုဘက်စပဲယားသည် မင်းညီမင်းသား အမျိုးအနွယ် ဝင်မှန်သမျှကို ဒုစရိုက်ကောင်ဟူ၍ချည်း ထင်မြင်လာ၏။ ထို့ ကြောင့် အကျင့်သိက္ခာအားဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပါသည် ဆို သော ရိုဘက်စပဲယားသည် လူသတ်ရန်ဝန်မလေးဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် သူနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော မင်းညီမင်း သား အမျိုးအနွယ်ပေါင်း ၁၂၀၀ကျော်တို့ကိုအပြီး တိုင်သုတ် သင်ရန် ဂီလိုတင်စက်ဖြင့်သတ်နိုင်ခွင့်ရှိသော ဥပဒေတို့ကိုပြဋ္ဌာန်း ခဲ့၏။ ထိုဥပဒေကြောင့် ဂီလိုတင်လူသတ်စက်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ၏ လူ့အဖူးအညွှန့်ဒွင့်တို့ကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ ရိုဘက်စပဲယားကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ သူပြဋ္ဌာန်းခဲ့ သောဥပဒေအရ ဂီလိုတင်လူသတ်စက်ဖြင့်ခေါင်းဖြတ်ခြင်းခံခဲ့ရ လေသည်။

ထို့ကြောင့်၊နေရာတကာတွင် ဥပဒေအားကိုး အာဏာအား ကိုး လုပ်ခြင်းသည် မှားတတ်သည်။ ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေး ဟူသည်မှာဓမ္မစက်အုပ်ချုပ်ရေးဖြစ်သည်။ဤအချက်ကိုသဘော မပေါက်ကြသည့်အခါ၊ ထစ်ခနဲရှိလျှင် ဥပဒေကိုအားကိုးတခုပြု လာကြသည်။

ထိုအခါ လူတို့သည် အထိတ်တလန့် ဖြစ်လာကြရပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူဟူသည်အဝိဇ္ဇာကို အကြောင်းရင်းခံ၍ ဖြစ်လာသောသတ္တဝါ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်မည်သူမျှ ခြောက်ပြစ်မကင်းနိုင်ချေ။ အထူးသဖြင့် လက်ကျဲထဲတွင် နိုင်ငံရေးကြိုးပမ်းမှု လုပ်ခဲ့ကြသူတို့သည် ခြောက်ပြစ်ကင်းသဲလဲစင်များ မဟုတ်ချေ။ ထိုသူတို့သည် ၎င်းတို့နှင့်မဆိုင်သူတို့ကို ဥပဒေက လက်သီးစွမ်းပြသည့် အခါ၊ လက်ပိုက်၍ ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ထိုဥပဒေလက်သီးသည် ထိုလက်ပိုက်ကြည့်နေ သူတို့ကိုလည်းအလဲးထိုး နိုင်သည်ကို သိလာသောအခါ၊ ၎င်းတို့သည် လွန်စွာကြောက်လန့်ကြကုန်၏။

ကြောက်ခြင်းသည် ယုံမှားသံသယစိတ်တို့ကို ဖိတ်မန္တကပြုလာလေသည်။ သံသယ ပြင်းထန်လာလေလေ၊ နောက်လိုက် နောက်ပါကို စုလေလေဖြစ်လာသည်။ နောက်လိုက် နောက်ပါတို့များ လာလေလေ၊ လူစုကွဲလေလေဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး၌ သူသည် ငါ့အစုကို အာဏာဖြင့်ဖြိုခွဲ၏၊ ငါသည်သူ့အစုကို အာဏာနှင့် ဖြိုခွဲ၏ဟု ယုံမှားလာကြသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့နိုင်ငံရေးသည် အကွဲဇာတ်ခင်း နေခြင်းဖြစ်သည်။

လူထုသည် ထိုအကွဲကြီးကို ကြည့်၍ ကြောက်လန့်နေ၏။

လူထုကြောက်သည်မှာ ကြီးကျယ်လှစွာသော နိုင်ငံရေး သဘောတရားတို့ကို ကြည့်၍ကြောက်သည်မဟုတ်။ ၎င်းတို့၏ မရေမရာသော စားဝတ်နေရေးထဲတွင် အုပ်စုကွဲနိုင်ငံရေးကို သူတို့ မွေ့ဝမ်းကျောင်းပြုလုပ်နေကြသော လူစုအချင်းချင်း လက်နက်အားကိုးစံနစ်ဖြင့် ပြဿနာအရှုပ်တို့ကို ဖြေရှင်းလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤအကြောက်တရားကြီးလွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်ကို မည်သူကမျှ

www.burmeseclassic.com

ဖြေဖျောက်ခြင်းမပြုနိုင်။ ခေါင်းကစ၍တိုက်ပွဲ ဖြစ်လာသောအခါ၊အခြေအနေကို ထိန်းပေးမည့်သူမရှိချေ။ ရှေးက"နင်တန်နင်တန်ပန်းကန်ကွဲ"ဟုဖြန့်ဖြေရေးကို လုပ်ခဲ့ဘူးသူတို့သည် အာဏာမာန်ယစ်သူတို့၏ အထိုးအကြိတ်ကိုခံခဲ့ကြရ၍၊ နဖူးကွဲဒူးပြဲဖြစ်ခဲ့ကြဘူးသည်။ထို့ကြောင့်ဗုဒ်းတို့သည် နှစ်ဖက်စလုံးအပေါ်၌သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ပါသော်လည်း၊ ယခုအခါ ထိုသံယောဇဉ်ကြိုးတို့ကို ဖြတ်နိုင်သမျှ ဖြတ်လာကြသည်။

သုခမိန်အရာ၌ တည်နိုင်သော ဝါရင့်နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တို့ကား သေသူကသေကြပြီ၊ အိုမင်းမစွမ်းရှိသူလည်း ရှိကြပြီ၊ ထောင်ကျသူလည်း ကျကြပြီ။ ရန်ပွဲကိုဟန့်ဝံ့မည်သူမရှိ။ ရန်ပွဲကိုဟန့်လိုက်လျှင် ဟန့်သူကိုဆဲ ဦးမည်လောဟု စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေကြသည်။

လူထုအနေဖြင့် ထိုအကြောက်တရားတို့ကို ဖြေဖျောက်ပေးရန် အားကိုးဘွယ်ရာ အခြားမှာမရှိချေ။ လူထုသည်မိမိကိုယ်ကိုသာ မိမိအားကိုးရမည်။

အကြောက်တရားသည် မသိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူတို့သည် များသောအားဖြင့် တစ္ဆေကိုကြောက်ကြသည်။

သို့သော် လူဟူသည်မှာ စူးစမ်းလိုသောဆန္ဒရှိ၏။

ထို့ကြောင့်လူသည် တစ္ဆေ၏သဘာဝတ္တကို စူးစမ်း၏။ သူ့အကြောင်းကိုသိအောင်လုပ်၏။ နောက်ဆုံး၌တစ္ဆေအကြောင်းကိုသိလာသည်။ သိသည်နှင့် တပြိုင်နက်တစ္ဆေသည်ကွယ်ပျောက်သွားရသည်။

ထို့ကြောင့်တစ္ဆေတည်းဟူသောအကြောက်တရားကို တောထုတ်ရန်အသိ တရားနှင့် ခေါစာပစ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့ ဘာကိုသိကြရမည်နည်း။

ဦးစွာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်အဖြစ်အပျက် အမှန်ကို သိရန်ဖြစ်၏။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကိုသိပြီးနောက်၊ ထိုအဖြစ်အပျက်တို့ အဘယ်ပုံပေါ်ပေါက်လာသနည်း ဟူသော အကြောင်းကို သိရန်စူးစမ်းရမည်ဖြစ်၏။

အဖြစ်အပျက်တရပ်တွင် အကြောင်းရပ်လည်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းရပ်နှင့် တွဲနေသောလူလည်းရှိ၏။

ထို့ကြောင့် အခြေအနေမှန်ကို စူးစမ်းတိုင်းအကြောင်းရပ်၏သဘာဝကိုလည်း ကြည့်ရမည်။ လူ့သဘာဝကိုလည်း ကြည့်ရမည်။

အကြောင်းရပ်၏ သဘာဝနှင့် လူ့သဘာဝ နှစ်ရပ်စလုံး၊ မှုအားဖြင့်မှန်လျှင်ကောင်းကျိုးသာဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ မှုမမှန်လျှင်ဆိုးကျိုးသာ ဖြစ်ထွန်းလိမ့်မည်။

ယခုဖြစ်ပေါ်နေသော ဝိဝါဒတို့တွင် အကြောင်းရပ်သဘာဝတို့လည်းပေါ်နေ၏။ လူ့သဘာဝတို့လည်း ပေါ်နေ၏။

အကြောင်းကို ကောင်းမကောင်း စစ်ဆေးရန်ကား၊ ယခုနိုင်ငံရေးကိုလုပ်သည်ဟုဆိုရာ၌ အဘယ်အကြောင်းကို ရည်စူး၍ လုပ်ကြပါသနည်း။ အာဏာကို ရည်စူး၍ လုပ်ကြသလော၊ လောကဟိတကိုရည်စူး၍ လုပ်ကြသလော။

လူကောင်းမကောင်းကို စစ်ဆေးရန်ကား၊ အတ္တဟိတသမားလော၊ ပရဟိတသမားလောဟူ၍ စစ်ဆေးကြရမည်ဖြစ်၏။

ယနေ့အဖို့ နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံတွင် ဇာတ်လမ်းအမျိုးမျိုးကို ဇာတ်မင်းသားအမျိုးမျိုးတို့ ဇာတ်လိုက်လုပ်၍ ကနေကြသည်။

လူထုသည် ထိုဇာတ်လမ်းကိုလည်း အာရုံဖြတ်၍ ကြည့်ကြရ

www.burmeseclassic.com

မည်။ဇာတ်လိုက်တို့၏ သဘာဝနှင့် စွမ်းရည်ကိုလည်း အကဲဖြတ်ကြရမည်။

ယနေ့ဝိဝါဒသည် လူထုအဖို့ အသိဉာဏ် ရင့်သန်စေသော ဝိဝါဒဖြစ်လာနိုင်သည်။ ပွဲကြည့်တတ်လျှင် တရားရနိုင်သည် ဟူသောစကား စဉ်ကဲ့သို့၊ လူထုသည် ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကဲ့သို့ လွတ်လပ်စွာ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်စဉ်းစား ချင့်ချိန်ဘို့လိုပေသည်။

ဤသို့စဉ်းစား ချင့်ချိန်လာလျှင်၊ အသိတရား ဖြစ်ထွန်းလာလိမ့်မည်။ ထိုအခါမကြောက်သော အဖြစ်၌တည်လာလိမ့်မည်။ အကြောက်မရှိသော အချိန်၌လူထုသည် မှန်ရာကို ဆုန်းဖြတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးသံသရာတလျှောက်လုံး ကိုးကွယ်ရာရှာခဲ့၏။သို့သော်ကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်ခဲ့သမျှသောသူတို့သည်နိုင်ငံ၌ အရေးအကြောင်း ကိစ္စပေါ်လာသောအခါ၊ သူတို့ကို ကိုးကွယ်သော ကျွန်ုပ်တို့အားထားရစ်ခဲ့၍၊သူတို့၏မယား နောက်သို့သာပါ၍သွားကြကုန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကားလာမည့် ခေတ်ကိုသာ မျှော်တလင့်လင့်နေကြရ၏။ ဤသည်ပင်လျှင်မင်းလောင်းမျှော်ဓလေ့ဖြစ်သည်။

ဤအချက်သည် လူထုအတွက်သခ်ဏ်းစာရဘွယ်ရာ ဖြစ်သင့်သည်။

ထို့ကြောင့်အကြောက်တရားဖြင့် မှိန်၍နေသော လူထုသည် မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင် မိမိကိုးကွယ်ရာဖြစ်သည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ယနေ့အဖြစ်အပျက်တို့ကို အသိဉာဏ်ဖြင့် ယှဉ်၍ကြည့်ရှုမှတ်သားလေ့လာ ဆန်းစစ်ဆုန်းဖြတ်ကြရန် အချိန်အခါသင့်ခေါ်ပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းခေါင်းဆောင်သောအစိုးရအဖွဲ့တွင်ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဘူးသော ပြည့်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းဦးသိမ်းမောင်သည် နိုင်ငံရေးကိုစတင်၍ လိုက်စားသည့်အခါက "နိုင်ငံရေးသည် ကုသိုလ်တပဲ ငရဲတပိဿာ အလုပ်ဖြစ်သည်"ဟု စိတ်ပျက်စကားပြောကြားခဲ့ဘူးသည်။

ဤကားယခုခေတ်သမယ၌ ပို၍မှန်နေသည်ကို ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးသိမ်းမောင်သည် ကျွန်တော့်ထက်ပို၍ သဘောပေါက်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသည်။ သို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် နိုင်ငံရေးကို မဆောင်ရွက်ဘဲမနေနိုင်။ နိုင်ငံရေးထဲ၌ ပါဝင်၍သာနေရသည်။

စင်စစ်နိုင်ငံရေးသည် မည်မျှပင်စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းစေကာမူ၊ နိုင်ငံရေးကို မကောင်းသည့် အထဲက ကောင်းလာအောင် ဆောင်ရွက်ဖို့ကိစ္စသည် လောက၏အကျိုးစီးပွားကို မြော်ရှုသူတို့၏တာဝန်တရပ်ဖြစ်ပေသည်။

နိုင်ငံရေးစိတ်ပျက်စရာ ကောင်းနေသည်မှာ အခြားကြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်၊ ကျွန်ခေတ်က လွဲမှားသောအယူအဆတရပ်ကို ယခုခေတ်လူတို့မတော်လှန်နိုင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

ထိုအယူအဆမှာနိုင်ငံရေးအလုပ်ကိုအသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ဟူ၍ယူဆသော အယူအဆဖြစ်၏။

ဤစကားမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ပြောရသောစကားဖြစ်၍၊ လွတ်လပ်ရေးကို တရားဥပဒေနည်းဖြင့် ကြိုးပမ်းသောခေတ်တွင် သတင်းစာဆရာများ၊ ဝတ်လုံတော်ရရှေ့နေများ၊ ဆရာဝန်များ၊ မြေပိုင်ရှင်များ၊ ကုန်သည်ပွဲစားများ အစရှိသော အမျိုးကောင်းသားတို့သည် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ရင်းနှင့် နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်ကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ရည်စူး၍ အပြစ်မတင်သင့်ချေ။ သို့ရာတွင်ထိုထိုသော ခေါင်းဆောင်တို့ကို တပ,ကာ ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ဘာမျှမရှိသဖြင့်၊ နိုင်ငံရေးဝင်လုပ်သော ယောင်သုံးဆယ် လူစားမျိုးကား ယခုကျွန်တော်ပြောသည့် အထဲတွင် အကျုံးဝင်၍နေလေသည်။

သို့ရာတွင်ထိုထိုသော ယောင်သုံးဆယ်တို့၏ပယောဂကြောင့် နိုင်ငံရေး တည်းဟူသော လောကဟိတလုပ်ငန်းကို အမျိုးနှင့် နိုင်ငံရေးချစ်သူတို့သည် နှာခေါင်းရှုံ့၍ မဖြစ်ချေ။ တခေတ်၌ မကောင်းလျှင် နောင်တခေတ်၌ ကောင်းအောင်ကြိုးစားရမည်မှာမြန်မာနိုင်ငံသားတိုင်း၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။

ရှေးခေတ်က နိုင်ငံရေးသမားတို့နှင့် ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းမိသောအခါ ထိုနိုင်ငံရေးသမားတို့ ပြောလေ့ပြောထရှိသောအချက်တို့ကို ကျွန်တော်ယခုပြန်၍တွေးမိသည်။

ထိုနိုင်ငံရေး သမားတို့သည် လူနှင့်တွေ့လျှင် "ခင်ဗျားဘာလုပ်စားသလဲ"ဟု မေးတတ်သည်။ ထိုအခါခင်ဗျားက သူ့ကို

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်စာရေးပါ၊မြို့အုပ်ပါ၊ ဝန်ထောက်ပါ၊ ဆရာဝန်ပါ၊ ရှေ့နေပါ၊ ကုန်သည်ပါ၊ ပွဲစားပါ၊ ဈေးသည်ပါ" ဟူ၍ပြောလျှင်၊ "ခင်ဗျားနိုင်ငံရေးသမားမဟုတ်ဖူး" ဟုဆိုလေ့ရှိပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ ခင်ဗျားနှင့်ကျွန်တော်တို့က မိမိဝမ်းစာကို မိမိရှာဖွေနိုင်သော အလုပ်အကိုင် ရှိသူများဖြစ်၍ နိုင်ငံရေးသမားမဟုတ်၊ သူသာလျှင်ကိုယ့်ဝမ်း ကိုယ်မရှာတတ်၍ နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်ပြီဟူသောအဓိပ္ပါယ်တည်း။

ထိုနိုင်ငံရေးသမား၏ အတွေးအခေါ်သည် မည်မျှမြင့်မြတ်ပါသနည်း။မည်မျှနက်နဲပါသနည်း။ ဤလောကကြီး၌ ထိုကဲ့သို့သောအတွေးအခေါ်များနှင့် လူဖြစ်၍လာကြရသည်မှာ သနားဖွယ်ကောင်းလေစွ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ခေတ်မှရုန်းကန်၍ ထွက်လာကြရသည်။ သို့ပါလျက်နှင့်လည်း ယနေ့အဖို့ဆိုလျှင် ကျွန်ခေတ်ကအတွေးအခေါ်များသည် တရားသေသမားများ၏ ဦးနှောက်ထဲမှ ကုန်စင်အောင် ထွက်မသွားကြသေးချေ။ ရှေးရိုးသမား တစောက်ကန်းတို့မှာကား ခေတ်ဟောင်းမှ အတွေးအခေါ်တို့ကို ယနေ့တိုင်ဖက်၍ထားကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့တိုင်ပင်လျှင် အချို့အချို့သော ခေါင်းဆောင်အမည်တို့ကိုခံယူထားသူတို့သည် နိုင်ငံရေးကိုရင်းတို့သာလျှင် ဆိုင်ထိုက်ပိုင်ထိုက်သောဝမ်းရေးလုပ်ငန်းကြီးတရပ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ အခြားအခြားသော ကုန်သည်၊ ပွဲစား၊စာရေး၊ စာချီ၊ ဆရာဝန်၊ ရှေ့နေ၊အင်ဂျင်နီယာ၊စက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းသမား၊ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းသမား၊ အရောင်းအဝယ်သမားတို့နှင့် လားလားမျှမထိုက်ဟုအောင်မှတ်နေကြသည်။ထို့ကြောင့်လည်း နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်ခြင်းဆိုသည်မှာဝန်

www.burmeseclassic.com

ကြီးချုပ်၊ သမတအဖြစ်၌ အဆုံးသတ်သည်ဟု ယူဆနေကြသည်။ နိုင်ငံရေးသမားသည် ရာထူးကို ရခွင့်ရထိုက်သည်ဟု မှတ်ယူနေကြသည်။ တနည်းဆိုလျှင် နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းသည် ရာထူး၌အဆုံးသတ်သည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ကျွန်ခေတ်က လခစားရာထူးကို မက်သည့်ဥာဉ်ကို ယနေ့တိုင်မကုန်သေးချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသည် ရာထူးအရေးဖြစ်သည်။ ရာထူးထက်ပို၍ မြင့်တတ်သော မျက်စိရှိသူတို့သည်ကလည်း အာဏာ-အာဏာဟု အာဏာပါဏာကမ္ဘဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းနေကြသည်။ သို့သော်ငြင်းတို့စဉ်းစားမိသော အာဏာမှာ အမျိုးနှင့်နိုင်ငံတိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခွင့် အာဏာမဟုတ်၊ ရာထူးရဘို့အာဏာ၊ ရာထူးစေဘို့ အာဏာဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့အဖို့၌ ရာထူးနှင့်အာဏာ လျှောကျရသည်နှင့်တပြိုင်နက် နိုင်ငံရေးအလုပ်ကို လုပ်နိုင်ခွင့်မရှိတော့ဘိသကဲ့သို့ စိတ်ဗယောက်ဗယက် ဖြစ်နေကြခြင်းပင်။

ဤကဲ့သို့ အတွေးအခေါ်တို့ ဆွေးမြည့်စ ပြုနေသောအခါ ရှက်ဟောင်းကြွေခါနီးမို့ ရှက်သစ်များစေတော့မည့် ပုံသဏ္ဌာန်ကိုပါ ကျွန်တော်မျှော်မှန်းကြည့်မိသည်။

ယနေ့အဖို့လူထု၏ဝမ်း၌စိတ်သစ်တို့သည်ပဋိသန္ဓေတည်စပြုပြီ။

လူငယ်တို့၏ လှုပ်ရှားမှု သမိုင်းကို ပြန်ပြောင်း ကြည့်သော် ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်သို့ ရောက်ခါမှပင် လူငယ်တို့သည် ထကြွကြွနှင့် တိုးတက်လာကြသည်ဟု မယူဆသင့်။ ဤအယူသည် သမိုင်းနှင့်အဆက်ပြတ်၍ အတိမာနလွှမ်းသော အယူဖြစ်၏။ စင်စစ်မြန်မာ့သမိုင်းကိုပြန်ကြည့်လျှင် အနော်ရထာမင်းသည် အသက် ၃၀ အ

www.burmeseclassic.com

ရှယ်တွင်၎င်း၊ကျန်စစ်သားမင်းသည် အသက် ၁၂နှစ်အရွယ်တွင် ၎င်း၊မြန်မာနိုင်ငံ၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို စတင်ကြိုးပမ်းသည်။ တပင်ရွှေထီးသည်အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ်ကပင်စတင်၍မွန်မြန်မာ ဟုတကွဲတပြားဖြစ်နေသည်ကိုပြန်လည်ပေါင်းစည်းနိုင်ရန်လက်ရုံး ရည်တော်လှန်ရေးကိုစတင်ကြံဆောင်သည်။တပင်ရွှေထီးထက်တ နှစ်မျှသာအသက်ကြီးသော ဘုရင့်နောင်သည်လက်ရုံးရည်တော် လှန်ရေးမှ နှလုံးရည်တော်လှန်ရေးသို့ ဆင့်ကဲပြောင်းလဲအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ထိုနည်းတူစွာ အလောင်းမင်းတရား၊ ဆင်ဖြူ ရှင်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မြန်မာ့ရိုးရာ တော်လှန်ရေးသဘော တရားတို့ကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်မှာ လူငယ်ဘဝနှင့်အစပြု၍ တည်ဆောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသမိုင်းအစဉ်အဆက်ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့သည်ဗြိတိသျှခေတ် တွင် တော်လှန်ရေးအမျိုးမျိုးတို့ကို ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။ သမိုင်း အစဉ်ကို ဖေါ်ပြရလျှင် ဆုံးနိုင်မည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်၌ လက်လှမ်းမီသမျှကိုပြန်ပြောင်းကြည့်သော်၊ ၁၉၂၀ပြည့်နှစ်လူ ငယ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့်အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်ပြင်းပြလာ ခဲ့သည်။ ၎င်းနောက်၁၉၃၆ခုနှစ် တောင်သူလယ်သမား အလုပ် သမား လှုပ်ရှားမှုမှ ဆက်၍ဆက်၍ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုနှင့် တော်လှန်ရေးကြီးတို့ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။ ခေတ်အဆက် ဆက်၏ သဘာဝကိုကြည့်လျှင်၊ ၁၉၂၀ပြည့်နှစ်က လူငယ်သည် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ် လူငယ်ကိုမွေးထုတ်ပေးခဲ့၏။ ၁၉၃၀ပြည့်နှစ်က လူငယ်သည် ၁၉၄၀ပြည့်နှစ်လူငယ်ကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့၏။ အစဉ် အဆက်ဟူ၍ကား မပြတ်ခဲ့ချေ။သို့သော် ရှေးကလူသည် နှောင်း ကလူနှင့် အတူမလိုက်နိုင်ခဲ့ကြချေ။

www.burmeseclassic.com

ဤစကားကို ရှင်းအောင်သာမကေ ဆောင်ဦးအံ့။

၁၉၂၀ပြည့်နှစ်တွင် အမျိုးသားလှုပ်ရှားမှု ပေါ်လာသည်။ သို့သော် ထိုခေတ်လူငယ်များသည် ၁၉၃၀ပြည့်နှစ် ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးခေတ်သို့ရောက်သောအခါ ခေတ်နှင့်အတူ မလိုက်နိုင်ဘဲ နောက်ချန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၄၀ပြည့်နှစ်တွင် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းကြသောအခါ ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံးတည်ထောင်ကြသူ လက်ဟောင်းသမားကြီးတို့သည်နောက်၌ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပြန်သည်။ ၁၉၄၀ပြည့်နှစ်မှစ၍ ၁၉၄၇ခုနှစ်အထိခေတ်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောခေတ်ဖြစ်ရာ၊ ထိုခေတ်တွင် သမိုင်းအစဉ်ပြတ်ဘိ သကဲ့သို့ရှိသည်။ သို့သော် တော်လှန်ရေးအစဉ်အဆက်ကား မပြတ်ခဲ့ချေ။ ၁၉၄၈မှသည် ၁၉၅၈ခုနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး၁၀နှစ်၌ကား တော်လှန်ရေးသမားတို့၏ဘဝသည် အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲခဲ့ပြန်သည်။ ယခု၁၉၅၈ခုနှစ်မှ လွန်လာသောအခါ ရှေးကလူငယ်တို့သည် လူကြီးဖြစ်လာ၍၊ ခေတ်နှင့်အတူမလိုက်နိုင်ဘဲနောက်၌ချန်ရစ်ခဲ့တော့မည့်ပုံအသွင်ကိုဆောင်နေကြလေသည်။

အမျိုးသား လှုပ်ရှားမှုခေတ်က လူငယ်တို့သည် ယနေ့အဖို့၌ အိုမင်းမစွမ်းရှိလာကြပြီ။ ၎င်းတို့သည် ဥပဒေတွင်းကြိုးပမ်းမှု၌ လူစွမ်းကောင်းများဖြစ်ခဲ့ကြသော်လည်း၊ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးခေတ်တွင် လူငယ်တို့ကို ခေါင်းဆောင်မှု မပေးနိုင်ခဲ့ကြချေ။

ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးခေတ်ကလူငယ်များသည် အုပ်ထုကြွမှုတို့ဖြင့် တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ် တက်ကြွအောင် လှုံ့ဆော်ရာ၌ လူစွမ်းကောင်းများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် အချို့သောသူတို့၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွေးအခေါ်သည် ဝါးဖတ်ဦးထုပ်ထဲ၌ရှင်း၊ ပင်နီအင်္ကျီထဲ၌ ရှင်း၊ အိမ်တော်ရာထီးထဲ၌ရှင်း၊ ခုံဖိနပ်ထဲ၌ရှင်းကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အယူအဆများသည် နိုင်ငံရေးကိုအဆိုပါဝါးဖတ်ဦးထုပ် ခုံဖိနပ်နှင့်အရင်းတည်၍ ရာထူးအမြတ်ပေါ်လျှင် ကြိုးပမ်းမှုပြီးဆုံးဟူသော အယူအဆ ဖြစ်ဟန်တူလေသည်။

ထို့နောက် တော်လှန်ရေးခေတ်သို့ ရောက်လာကြသည်။ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးဆိုသည့်အတိုင်း လက်နက်ကိုင်၍ အလုပ်လုပ်ကြ ရသည့်အရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ တော်လှန်ရေးသမားများသည် လူစွမ်းကောင်းများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော်လက်နက်ကိုင်ရင်းကိုင်းရင်းနှင့်အနုမြူခေတ်ထဲသို့ကျွန်ုပ်တို့ရောက်လာပြီကို ၎င်းတို့သတိထားမိကြဟန်မတူ။ သိပ္ပံပညာ၏ တိုးတက်မှုကို ၎င်းတို့၏စတင်းဂန်းနှင့် ဘရင်းဂန်းတို့သည် အမှီမလိုက်နိုင်။

ဤအတွင်း တော်လှန်ရေးခေတ်မှ ထွက်ပေါ်လာသော အပျက်တရားတို့ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ရမည့် လုပ်ငန်းပိုင်းသည်ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုအခါ လက်ရုံးအားကိုးသမားသည် နှလုံးရည် တော်လှန်ရေးကို မည်ကစ၍လုပ်ရမည် မသိဖြစ်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းပိုင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ တခါကကျွန်ုပ်တို့အားကိုး အားထားပြုခဲ့ရသော လူငယ်ခေါင်းဆောင်တို့သည် အမှားတခုကို နောက်ထပ်အမှား နှစ်ခုနှင့်ပြုပြင်ရန် ကြိုးပမ်းလာကြသည်။

ခေတ်သည် ၎င်းတို့ကို စောင့်၍မနေ။

ရှေ့သို့ တိုး၍တိုး၍ သွားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ အားကိုး အားထားပြုခဲ့သော ခေါင်းဆောင်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကား နောက်သို့ဆုတ်ဆုတ်၍သွားနေကြသည်။

ငင်းတို့သည် ဂျီ စီ ဘီ အေ ခေတ်ထဲသို့ အတင်းတိုး၍ ဝင်နေကြသည်။

*　　*　　*　　*　　*

မနေ့ကလူငယ်ဟု ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယနေ့လူကြီးဖြစ်လာကြပြီ။

ထိုလူကြီးတို့သည် မျက်မှန်ကြီးကိုတပ်၍ မာ့က်စ်ဝါဒ(ပထမနှိပ်ခြင်း)စာအုပ်အဟောင်းကြီးကို ဖတ်၍စိမ်ကိန်းထုတ်လျက်ရှိကြသည်။

ဥရောပတိုက် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတို့ အဦးအစဥ်မှာခဲ့၍ စွန့်ပစ်သောအရာတို့ကို အဆိုပါလူကြီးများသည် အသစ်အဆန်းဟု ယူဆကာ ကောက်၍သုံးနေကြ၏။

ငင်းတို့က ခေတ်ဆံသည်ဟု ယူဆကာ မိမိတို့နိုင်ငံကို လက်ဝဲနိုင်ငံဟူ၍ပင် ကြေညာလိုက်သေး၏။

ဤအချိန်တွင် ရှေးကာဖြနှစ်သားအရွယ်အမိနို့မှ မစင်သေးသော လူငယ်တို့သည် ၂ဖြနှစ်အရွယ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

ငင်းတို့သည်မနေ့က ငယ်၍ယနေ့ကြီးလာသော လူကြီးများ၏ အမှားတော်ပုံဇာတ်လမ်းကိုကြည့်၍ ဝေဖန်နေကြသည်။

ယနေ့လူငယ်တို့သည် မက်ထရစ်စာမေးပွဲကိုဖြေရင်း၊ ဥပစာစာမေးပွဲကိုဖြေရင်း၊ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ စာမေးပွဲကိုဖြေရင်း လူကြီးတို့လုပ်နေကြသော နိုင်ငံရေးသမိုင်းကိုလက်တွေ့လေ့လာ နေကြသည်။

ယနေ့လူငယ်တို့သည် အုပ်ချုပ်ရေးသမားအဖြစ်ဖြင့်အောက်ဆုံးလှေကားထစ်မှနေ၍ မျက်မှောက်နိုင်ငံရေးကို ဝိပဿနာတင်ကြသည်။စီးပွားရေးသမားအဖြစ်ဖြင့် အင်ဂျီနီယာ ဆိုင်းဘုတ်

www.burmeseclassic.com

ကိုချိတ်ရင်း ဝိပဿနာတင်ကြသည်။ စက်မှုလက်မှုသမား အဖြစ်ဖြင့်ဆပ်ပြာချက်ရင်း ဝိပဿနာတင်ကြသည်။ ကာကွယ်ရေးတပ်သားအဖြစ်ဖြင့် သေနတ်ပြောင်းတိုက်ရင်း ဝိပဿနာတင်ကြသည်။

မနေ့ကလူငယ်ဖြစ်၍ ယနေ့လူကြီးဖြစ်နေကြသောသူတို့သည် ရင်းတို့အားယနေ့ လူငယ်တို့က စောင့်ကြည့်နေကြသည်ကိုမမြင်တကား။

ယနေ့လူကြီးတို့သည် မည်သူမျှ သူတို့ကို ကြည့်နေကြသည် မဟုတ်ဟုထင်မှတ်၍၊ အမှားဟူသမျှကိုတခုပြီးတခုလက်တည့်စမ်းကြည့်နေကြသည်။

သို့သော် အုပ်ချုပ်ရေးသမား လူငယ်တို့သည် လူထုနှင့်အတူရပ်၍လူထု၏ ခံစားချက်တို့ကို သမ္မာရပရိစ္ဆေဒပြုနေပြီ။

စီးပွားရေးသမား လူငယ်သည် စိတ်ကူးယဉ်စီးပွားရေး စီမံကိန်းတို့ကိုလက်တွေ့ စီးပွားရေးနှင့်နှိုင်းယှဉ်၍ကြည့်နေပြီ။

စက်မှုလက်မှုသမားလူငယ်သည် စက္ကူပေါ်တွင် ရေးဆွဲထားသောပုံစံကြီးကို လက်တွေ့လုပ်ကြည့်မှ ဖြစ်နိုင်သောစက်ရုံကြီးနှင့်ဟပ်ကြည့်ပြီးလျှင် ဝေဖန်ချက်ထုတ်နေပြီ။

စစ်သားလူငယ်သည်လည်း ပါးစပ်တော်လှန်ရေးနှင့် လက်တွေ့တော်လှန်ရေးကွာခြားချက်သည် ကိုက်ပေါင်း မိုင်ပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကို တိုင်းတာ၍နေလေပြီ။

ယနေ့လူငယ်သည် ကမ္ဘာ့ဘခွင်ကို လှည့်လည်ခဲ့ပြီ။ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံ၊ လက်နက်ကြီးများကို မြင်ခဲ့ပြီ။ အလုပ်ရုံများထဲတွင် ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ တူထုခဲ့ပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံတကာရှိ လယ်ယာများထဲတွင် ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခဲ့ပြီ။

နိုင်ငံတကာရှိ နိုင်ငံဝန်ထမ်းသုပ်ငန်းတို့ကို လေ့လာမှတ်သားခဲ့ပြီ။

နိုင်ငံတကာရှိ စစ်တပ်အဖွဲ့အစည်းများအထဲတွင်နည်းနိသျတို့ကို ခံယူခဲ့ပြီ။

နိုင်ငံတကာရှိ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုထဲတွင် ပါဝင်ကြည့်ရှုလေ့လာသုံးသပ်ခဲ့ပြီ။

ယင်းလူငယ်တို့သည် မှော်စ်ဝါဒကိုစာအုပ်ထဲမှာရှာ၍ကြည့်သူများမဟုတ်။ အရင်းရှင်ဝါဒကို ဖတ်စာထဲ၌သာဖတ်ဘူးကြသူများမဟုတ်။ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကိုစာရွက်စာတမ်း၌သာမြင်တွေ့ဘူးကြသူများမဟုတ်။ကွန်မြူနစ်ဝါဒကိုတလွဲဘာသာပြန်ထားသောစာအုပ်ထဲမှ ကူးချသူများမဟုတ်။

လူငယ်များသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်အရင်းရှင် နိုင်ငံရှိလူထု၏ ဒုက္ခသုခများ၊ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံလူထု၏ ဒုက္ခသုက္ခများ၊ ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံရှိလူထု၏ ဒုက္ခသုက္ခများအစရှိသည်တို့ကို ကိုယ်တွေ့ခံစားခဲ့ကြရပြီ။

ဤအခြေမျိုးတွင် မနေ့ကငယ်ပြီး ယနေ့ကြီးလာသူတို့က နိုင်ငံရေးဟူသည် အလုပ်သမားလယ်သမားခေါင်းဆောင်၊ ကုန်သည်ပွဲစားခေါင်းဆောင်၊ စက်မှုလက်မှုသမား ခေါင်းဆောင်၊ သာသနာရေးခေါင်းဆောင် ဟူသည်တို့သာလျှင် ပိုင်ထိုက်ဆိုင်ထိုက်လုပ်ထိုက်သောအရေးဟုဆိုကာသူတို့အတွက်ချည်းသာမှုပိုင်လုပ်၍မရနိုင်ချေ။

လက်ရုံးရည်ဖြင့် ကြိုးပမ်းမှုကို နှလုံးရည်ဖြင့် ကြိုးပမ်းမှုက

www.burmeseclassic.com

တော်လှန်လျက်ရှိသည့်အချိန်တွင် အတွေ့အမြင်၊ အကြား၊ ဗဟုသုတ၊ ပညာဉာဏ် အရည်အချင်းရှိသူတို့သည် နိုင်ငံ၏အရေးကို တတ်နိုင်သည့်ဘက်က တာဝန်ယူကြရမည်ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကိုသိကြားမင်း နားကင်းဖြင့်ဆင်း၍ တားသော်လည်း မရနိုင်ပြီ။

အနာဂတ်နိုင်ငံရေး၏အလားအလာကိုစိစစ်ကြည့်လျှင်မနေ့က ငယ်ခဲ့၍ ယနေ့ကြီးလာသောလူတို့သည် အနာဂတ်တွင် ယနေ့လူငယ်များအား နေရာပေးကြရချေဦးမည်။

နိုင်ငံရေးသံသရာသည် လည်မြဲလည်ရပေလိမ့်မည်။

ရွက်ဟောင်းတို့ကြွေလေသော် ရွက်သစ်တို့ဝေလတ္တံ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း၏တန်ဘိုးကို မဖြတ်တတ်သောနိုင်ငံသည် ကြီးပွားတိုးတက်သော နိုင်ငံဖြစ်ဖို့ရာဝေးသေးသည်။

ဤလောက လူ့ဘောင်ကိုတည်ဆောက်ရာ၌ လူတိုင်းလူတိုင်း အေးချမ်းသာယာစွာဖြင့် မိမိအလုပ်ကို မိမိအနှောင့်အရှက်မရှိ လုပ်ကိုင်၍ နေထိုင်စားသောက်ကြရန် အလိုရှိကြသည်။ ဤအလိုကို ပြည့်ဝအောင် ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်းကို အခြေခံရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယနေ့ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို ကြည့်လျှင် လွတ်လပ်ခြင်း၊ တရားမျှတခြင်းဟူသော စကားတို့ကို တဖွဖွပြောနေကြသော်လည်း ရိုးသားဖြောင့်မတ်သည့် စေတနာချို့တဲ့ခြင်းကြောင့် လွတ်လပ်ခြင်းနှင့် တရားမျှတခြင်းတို့သည် အဘယ်အရပ်၌ ချောင်ခိုနေကြသည်ကိုပင် ကျွန်ုပ်တို့မသိနိုင်ရှိချေသည်။

ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း လမ်းစဉ်သည်သာလျှင် အေးငြိမ်းကြောင်းလမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။

ရှေးခေတ်က ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ မြန်မာတို့သည် လွတ်လပ်မှုကို

www.burmeseclassic.com

အလှန်ကြိုက်နှစ်သက်သော လူမျိုးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးခေတ်လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု၌ "ဒို့မြန်မာတွေ လွတ်လပ်ဖို့ပေါ့"ဟုညာသံပေးလိုက်လျှင်လှည်းနေလှေအောင်းမြင်းဇောင်း မကျန် ဝိုင်း၍လာကြသည်။ မြန်မာ့စည်းလုံးညီညွတ်မှုသည် တခဲနက်ဖြစ်လာကြသည်။

သို့သော်စည်းလုံးညီညွတ်မှုအင်အားအတွက်အထိပ်သို့ရောက်လာသောအခါ စည်းဖောက်လာကြသည်။ ထိုအင်အားကိုယူ၍ ဆက်ကြေးဘုံးသောသူ၊ ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာ အပျောက်ရှိ ဘိသုရာထူးရအောင်ကြံဆောင်သူ၊ လူစုပြီးလျှင် အခွင့်အရေးရှာသူတို့ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းရန် စည်းရုံးသူတို့သည် တကိုယ်ကောင်းသမားများကို မတော်လှန်နိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့လည်းလုံးပါးပါးလာပြီးလျှင် အများတကာနှင့်ရောနှော၍ ဆက်ကြေးစားလာကြသည်။ ကုမ္ပဏီဖွဲ့ကာအစုရှယ်ယာအပျောက်ရိုက်ကြသည်။ ရာထူးရာခံရဘို့ကိုသာရည်ရွယ်လာကြသည်။ အခွင့်အရေးတို့ကို လူစု၍ဝိုင်းအုပ်ကြသည်။

လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု သမိုင်းကိုပြန်ကြည့်လျှင် ဤအခြင်းအရာတို့ကြောင့် မြန်မာတမျိုးလုံးသည် နယ်ချဲ့ပရိယာယ်ထဲသို့ သက်ဆင်းခဲ့ကြရသည်ချည်းပင်ဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ဟုမ္မရူး၊ ဒိုမီနီယံ၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအစရှိသဖြင့် အပြောကြီးခဲ့သူတို့သည် ဒိုင်အာခီခေါ် ဒွိသန္တက အုပ်ချုပ်ရေး အမြစ်တွယ်အောင် နယ်ချဲ့အား အထောက်အပံ့ပြုခဲ့ကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွက်အခြေခံဥပဒေပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများပေါ်လာသောအခါ ၉၁–၉၃နအုပ်ချုပ်ရေးကိုပင်လျှင် နယ်ချဲ့အကြိုက် ထောက်ခံလာကြရသည်။

www.burmeseclassic.com

လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှု သဘောကို မျက်ခြည်ပြတ်လာကြသည်။

ဤသည်တွင် မရိုးမဖြောင့်သော နိုင်ငံရေးသည် မြန်မာ့လူ့ဘောင်ကို လိုက်၍လိုက်၍ စားလာလေသတည်း။

တိုက်ပွဲသို့သော အချိန်အခါမျိုးတွင် ရွေးကောက်ပွဲတခုလုပ်တော့မည်ဟုဆိုလျှင် ရပ်ထဲရွာထဲတွင်ပိုက်ဆံကြောင့် လူရာဝင်နေသောသူ၊ကာလသားခေါင်းလုပ်နေ၍ အမျှားက ကြောက်ရွံ့နေရသူ၊စွာကျယ်စွာကျယ်လုပ်တတ်၍လူတွင်ကျယ်ဖြစ်ရသောသူ၊မင်းကပ်စိုးမြှောင်လုပ်၍ ထမင်းစားနေရသောသူ၊ ဤသူ ထိုသူတည်းဟူသောလူ့ဗာလ၊လူ့အန္ဓ၊လူသုညတို့သည် လူထုကို ဒလိန်ခေါက်ကွေ့လိမ့်အောင်လှုံ့ကြသည်။အချို့ကတိုင်းပြည်အတွက်မည်မျှလောက်ချစ်ပါသည်ဟုဆို၍ ငိုပြကြသည်။လူထုသည်နိုင်ငံရေးဇာတ်သမား အလွမ်းသယ်သည်ကို အဟုတ်မှတ်၍ လွမ်းကြသည်။အချို့က တိုင်းပြည်အတွက်မည်မျှလောက်ချစ်ပါသည်ဟုဆို၍လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ နယ်ချဲ့ကိုဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းသည်။လူထုသည်နိုင်ငံရေးဝဿက ပုဏ္ဏားကို အာဇာနည်ဟုထင်မှတ်၍ ရောယောင်ကာ ရေရွတ်ဆဲရေးကြသည်။ နောက်ဆုံး၌အလွမ်းသယ်မိသော လူထုသည် နိုင်ငံရေးဇာတ်သမားက အုပ်စားသွားသောကြောင့်တကယ်ပင်ငိုရသောကိန်းသို့ဆိုက်ခဲ့သည်။နိုင်ငံရေး ဝဿကပုဏ္ဏား မြှောက်ပင့်ပေးသည်ကိုလိုက်၍ လှုံ့မိသော လူထုသည် နယ်ချဲ့သမားနံပတ်တုတ်ကြောင့် ထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဲဖြစ်ရပြီးလျှင် ဆေးရုံကိုမျှပင်လျှင် မတက်နိုင်သောကြောင့် ထုံးနနွင်းနှင့်အနာကိုသိပ်ပြီး ကျိတ်ငိုရသည်။ ငိုပြသော ခေါင်းဆောင်နှင့် ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင်ကြိမ်းမောင်းသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းဆောင်တို့ကား နယ်ချဲ့ထံပါးတွင် ပြားပြားဝပ်ကာ လခကိုယူကြသည်။

ဤကဲ့သို့ မရိုးမဖြောင့်သော သူတို့နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်ထဲတွင် လူတွင်ကျယ်လုပ်လာခြင်းကြောင့် မြန်မာ လူ့ဘောင်လောကထဲတွင် အလုပ်သမား၊လယ်သမားပြဿနာတို့သည် ထွင်း၍ထွင်း၍စားလာသည်။ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးကိုတစတစရအောင် တိုက်ပွဲဆင်မည်ဟု အသံဗလံပေးနေချိန်တွင်ချစ်တီးတို့သည်မြန်မာ့လယ်ယာချောင်းမြောင်းတို့ကို တခုပြီးတခု သိမ်းနေသည်။ ဗြိတိသျှအရင်းရှင်တို့သည်မြန်မာ့သယံ ဇာတပစ္စည်းများကို တခုပြီးတခု ထုတ်နုတ်ယူနေသည်။ ထို့ကြောင့် လယ်ခွန်တော်မပေးရေး၊ လူမျိုးရေးအဓိကရုဏ်း၊အလုပ်သမားသပိတ်၊တောင်သူလယ်သမားသူပုန်ဟူ၍တခုပြီးတခုပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဤသို့ပေါ်ပေါက်လာရပါသော်လည်း အုပ်ချုပ်သူဗြိတိသျှတို့သည် နယ်ချဲ့အတွက်မသာခေါင်းလောင်း ထိုးသံကိုမကြားမိချေ။ ကြက်မကြီးသည် ကြက်ကလေးကို လုည့်စားဘိသကဲ့သို့ မရိုးမဖြောင့်သူတို့၏အကြားဝယ် လှည့်စားခြင်းကိုသာလျှင် ဖိ၍လုပ်နေသည်။

ဤအခြေတွင် နိုင်ငံရေးရေစုန်မျောလာပြီကို သိရှိသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သည့် နိုင်ငံချစ်လူငယ်တသိုက်ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဆောင်ရွက်ရသော တော်လှန်ရေးကြီးသည်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်ထိလက်ရောက်လုပ်ခဲ့သောတော်လှန်ရေးသည် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်၏အောင်မြင်မှုကို အရင်းအနှီးပြု၍ စားသောက်နေကြသည် မဟုတ်လော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်သည် တော်လှန်ရေးမှထွက်သော အမြတ်တို့ကို တပြားတချပ်မှ မခံစားခဲ့ရ၊မခံစားရသည့်အပြင်လူ့ဗာလတို့၏ လုပ်ကြံခြင်းကိုပင်ခံလိုက်ရသေးသည်။ သို့သော် ကျန်ရစ်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်မစားဘဲ စွန့်သွားသောအရာတို့ကို ရေရှည်၌ ဝဝလင်လင်စားနိုင်ဘို့ရာ ဗိုလ်ချုပ်၏ လုပ်ပုံလုပ်နည်းတို့ကို နားလည်အောင် လေ့လာသင့်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏တော်လှန်ရေးသည် အထမြောက်ခဲ့သည်။အဘယ့်ကြောင့် အထမြောက်ခဲ့သနည်း။

ဗိုလ်ချုပ်သည် လူထုက အလွှမ်းကြိုက်သောအခါလူထုလွှမ်းရအောင် ငိုပြခြင်းကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့သလော။ လူထုအကအကြမ်းကြိုက်သည့်အခါ နိုင်ငံရေးပတ်ကြမ်းတိုက်၍ ပြခြင်းကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့သလော။

ရှေးကနာမည်ကျော် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တို့ အများပင်ထွန်းကားခဲ့၏။ ထိုခေါင်းဆောင်တို့သည် လူထုကိုငိုအောင်၊ ရယ်အောင် လက်သီးလက်မောင်းတန်းအောင်၊ ပုဏ္ဏကတိုက်အောင်၊အပျိုးမျိုးဖန်တီးနိုင်သောအရည်အချင်းရှိ၏။ ဖွင့်ပြော၍ မကောင်းသောကြောင့်သာ ကျွန်တော်မပြောလို။ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က လူထုကိုတထိုင်ထဲတွင် ငိုအောင် ရယ်အောင်လုပ်ပြသော နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီးတဦးကို တွေ့ဘူးသည်။ ထိုခေါင်းဆောင်ကြီးသည် မီးရထားတွဲတခုတွင်သူ၏ နောက်လိုက်နောက်ပါ ကပ္ပားယပ်စားတို့နှင့်အတူ စားလာသောက်လာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ခရီးသွားနေစဉ် မီးရထားသည်သူ၏မဲဆန္ဒရှင် လူထုရှိရာဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။ ထိုအခါတဟားဟားနှင့် ရယ်မောနေသော ခေါင်းဆောင်ကြီးအား လက်ပါးစေ

www.burmeseclassic.com

တဦးက ခေါင်းဆောင်ကြီး၏ မဲဆန္ဒနယ်ထဲသို့ရောက်လာပါပြီဟု သတိပေးသည်။ ထိုခေါင်းဆောင်ကြီးသည်ရယ်မောရာမှာရုတ်တရက်ရပ်၍မီးရထားထဲမှခေါင်းပြူထွက်ပြီးလျှင် ၎င်း၏မဲဆန္ဒရှင်များအား သူ၏လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုခရီးကြမ်းတန်းလှသည်နှင့်မျက်ရည် ကျမိကြောင်း ဟောပြောရင်း နှုတ်ဆက်သည်။ ခေါင်းဆောင်ကြီး၏ မျက်စိထဲမှ မျက်ရည်တို့သည် ပုလင်းထဲမှ လက်ကျန်ဝီစကီ တောက်တောက် တောက်တောက် ကျဆင်းဘိသကဲ့သို့ ကျဆင်းလာလေ၏။ဤနည်းဖြင့်လျှင်ခေါင်းဆောင်ကြီးသည် ရွေးကောက်ပွဲ၌ အောင်မြင်မှုကိုရခဲ့သည်။

တော်လှန်ရေး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်မြင်သည်မှာ ဤသမားရိုးကျနည်းဖြင့် ရခဲ့ပါသလော။

စင်စစ်ကျွန်တော်သည် တက္ကနယဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်၏လုပ်ငန်းကိုဆန်းစစ်နေခြင်းဖြစ်၍၊ ဤသို့မေးရခြင်းဖြစ်၏။ ယခုကျွန်တော်ဤသို့ မေးလိုက်သည်ကိုပင်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်အား ချစ်မြတ်နိုးသူတို့ကကျွန်တော်သည် ဤကဲ့သို့ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော နှိုင်းယှဉ်ချက်တို့ဖြင့် ဤစာကိုရေးနေရသလောဟု စိတ်ဆိုးမိကြပေလိမ့်မည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏တော်လှန်ရေးအောင်မြင်သည်မှာအခြားကြောင့်မဟုတ်။ဗိုလ်ချုပ်သည် လူထုအား လှည့်ဖြားသောမရိုးမဖြောင့်သည့် ဆောင်ရွက်ပုံ ဆောင်ရွက်နည်းတို့ကို တော်လှန်နိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ဗြိတိသျှကိုဂျပန်ဖြင့် တော်လှန်၏။ ဂျပန်ကိုဗြိတိသျှဖြင့်တော်လှန်၏။ဤသည်ကိုအချို့က ကျွန်အားပင့်ဖိတ်ခေါ်ဆောင်လာခြင်းကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်မှားသည်ဟုဆိုသည်။ ဗြိ

www.burmeseclassic.com

တိသျှတို့က ဗိုလ်ချုပ်ကို သစ္စာဖောက်ဟူ၍ပင် ရေရွတ်ကြသေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ် သစ္စာဖောက်သည်ဟု ဆိုရအောင်၊ ဗိုလ်ချုပ်သည် အဘယ်မည်သော ဗြိတိသျှကိုသစ္စာခံခဲ့ပါသနည်း။ အဘယ်မည်သော ဂျပန်ကို သစ္စာခံခဲ့ပါသနည်း။

ဗိုလ်ချုပ် သစ္စာခံသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာနိုင်ငံကိုသာ ဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့်ဗိုလ်ချုပ်တို့၏ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်ကို အပြစ်ဆိုဘွယ်ရာမမြင်။ နယ်ချဲ့အောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် တော်လှန်သည့် အရာတွင် အဘယ်မည်သောနယ်ချဲ့ကို သစ္စာစောင့်ရပါမည်နည်း။

သို့သော် ဤနေရာ၌ ကျွန်တော်သည် စွပ်စွဲချက်တို့ကိုခွန်းထောက်ခံ၍ ဖြေရှင်းဘို့ရာရည်ရွယ်ရင်းမဟုတ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုမှားသည်ဟုဆိုဆို၊ မှန်သည်ဟုဆိုဆို၊ ဆိုချင်ရာဆိုကြစေ။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်သည် သူ့အမှားတို့ကိုဖုံးကွယ်ရန်ရင်း၊ သူ့အမှန်တို့ကို ပုံကြီးချဲ့ကြစေရန်ရင်း၊ လူထုကိုလှည့်ဖြား၍၊ မရိုးမဖြောင့်သောနိုင်ငံရေးအလုပ်ကိုမလုပ်ခဲ့သည်မှာ အများသိပင်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ဂျပန်ကိုခေါ်ထုတ်လာသောအခါ သူခေါ်ထုတ်နိုင်ရန်အလို့ငှါလူထုအားလှည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းမပြု။ ရိုးရိုးပင် ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့်ခေါ်ဆောင်လာသည်။ထို့ကြောင့်လည်း တော်လှန်ရေးကို ယုံကြည်သောမြန်မာတမျိုးသားလုံးက ဗိုလ်ချုပ်ဂျပန်ကို ပင့်လာသဖြင့်ငါတို့ဆွေမျိုးတတွေစိတ်ညစ်ဆုံးပါးရပါသည်၊အသက်သေရပါသည်ဟူ၍ မခုပြုကြချေ။ လွတ်လပ်ရေးအလို့ငှါတော်လှန်ရေးယဇ်ပလ္လင်၌ဗိုလ်ချုပ်ကိုပင်အမှူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထား၍အသက်သေ့ုးခဲ့တို့ကိုပူဇော်ခဲ့ကြသည်။တစုံတရာမျှမညည်းတွားခဲ့၊ တစုံတရာမျှ မတုန်လှုပ်ခဲ့။

ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်သည် သူခေါ်ဆောင်လာသော ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့သည်မြန်မာ့အပေါ်သစ္စာမဲ့လာသည်ကို တွေ့ခဲ့သည်။ ထိုအခါ၌လည်း ဗိုလ်ချုပ်သည် သူကြီးပွားတိုးတက်၍ ကျော်ဇောကိတ္တိရှိပါစေ ဟူသောစေတနာနှင့် သူ့အမှားကို လူထုကလက်ခံလာအောင် ပရိယာယ်မဆင်ခဲ့ချေ၊မလှည့်ဖြားခဲ့ချေ၊ပတ္တီးမရိုက်ခဲ့ချေ။

"ကိုယ့်လူတို့၊ဂျပန်ဖက်ဆစ်ကတော့ ငါတို့တနိုင်ငံလုံးကိုပါးရိုက်လာပြီ။ ငါတို့ဂျပန်ကိုတော်လှန်မှဖြစ်မယ်"ဟု ရိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့်ပြော၍ ဂျပန်ဖက်ဆစ်ကိုတော်လှန်ခဲ့သည်။ ဂျပန်ဖက်ဆစ်ကိုတော်လှန်နေစဉ် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ကိုလည်း တော်လှန်မှဖြစ်မည်ဟုနှလုံးသွင်းရှိရင်းအတိုင်း ဗြိတိသျှတော်လှန်ရေးကိုလည်း ယုံယုံကြည်ကြည် ရိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့်နှင့် လုပ်ခဲ့၏။

သူ့အလုပ်ကိုသူ ရိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့်လုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း တော်လှန်ရေး ပြီးသွားသောအခါ ဂျပန်အမျိုးသားတို့ကရင်း၊ ဗြိတိသျှအမျိုးသားတို့ကရင်း သူ့ကိုလေးစားကြသည်။ ဂျပန်ဖက်ဆစ်နှင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့သည် ရန်သူဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုအမှန်ပင် အစိမ်းလိုက်ဝါး၍စားလိုကြသည်။ သို့သော် ရိုးဖြောင့်မှုကို တန်ဘိုးထားတတ်သော ဂျပန်အမျိုးသားတို့နှင့်ဗြိတိသျှ အမျိုးသားတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အထင်မသေးကြချေ။

ဗိုလ်ချုပ်သည် တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်းအတွက် မြန်မာတမျိုးလုံးအား ရာထူးနှင့်ဇုင်း၊ အခွင့်အရေးနှင့်ဇုင်း အမတော်ကြေး

www.burmeseclassic.com

နှင့်ငြင်း၊ ပြည်တော်သာနှင့်ငြင်း သွင်းကုန်လိုင်စင်နှင့်ငြင်း၊ ဖြားယောင်းခြင်းကိုမပြုချေ။ဗိုလ်ချုပ်လုပ်ခဲ့သမျှမှန်သည်လည်းရှိ၏။ မှားသည်လည်းရှိ၏။ သို့သော်မှန်သည့်အခါ ဗိုလ်ချုပ်သည် 'ငါ့ကြောင့်'ဟု ဝင့်ဝါခြင်းမပြု။ မှားသည့်အခါ "ငါ့ကြောင့်မှားတာမဟုတ်ဖူး၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်ဘဲ၊ ဘယ်ဝါ့ကြောင့်ဘဲ" လို့လွှဲ၍မပြော။မှားသည်ဖြစ်စေ၊မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းကို ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် လျှောက်သည်။ စကားကိုလည်းကွေ့လည်ချောင်းပတ်မပြော။ အလုပ်ကိုသည်း လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍မလုပ်။

ထိုကြောင့်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကို လူထုက အသဲစွဲခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်းဗိုလ်ချုပ်၏ထံပါးဝယ်ကြီးစွာသောအဆောက်အအုံရှိသည့်။လူထုစည်းရုံးခြင်းသည် မတ်မတ်မားမားရတည်နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

လူထုကိုတခါလိမ်သော် ရကောင်း၏။ နှစ်ခါလိမ်သော်ရကောင်း၏။သို့သော်လူထုသည် ကြိမ်ဖန်များစွာ လိမ်သောသူကိုပြန်၍ ဒဏ်ခတ်လေ့ရှိသည်။

ယနေ့အဖို့ လူထုသည် နိုင်ငံရေးလိမ်ကောက်မှု ဟူသမျှတို့ကို ဒဏ်ခတ်ရန် အရိပ်အကဲကို ကြည့်နေကြသည်။

သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်၏တော်လှန်ရေး အမြတ်ကိုစား၍ နေကြသော ခေါင်းဆောင် အခေါ်ခံသူအချို့တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်၏လုပ်နည်းလုပ်ဟန်တို့ကို မေ့လျော့၍ နေကြပြီ။ ၎င်းတို့လူထုခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာရသည်မှာ ဘုန်းကြောင့် ဘာကြောင့်ဟုအောက်မေ့လာကြပြီးလျှင်လူထုအား ဤကွေ့ကျလျှင်ဤတက်နှင့်လှော်ရန်၊ ထိုကွေ့ကျလျှင် ထိုဘက်နှင့် လှော်ရန်သညာပေး

www.burmeseclassic.com

နေကြသည်။ အလုပ်ကိုရိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့် လုပ်သွားရန်မတွေး ကြသေးချေ။ မိမိတို့ရာထူးနှင့်အခွင့်အရေး၊ မြဲမြဲစွဲရနေဘို့ရာ လူထုကို လှည့်ဖြားသောနိုင်ငံရေးစည်းရုံးမှုဖြင့်သာ မွေ့လျော်ရန် ရည်သန်နေကြသည်။

နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်း စဉ်သဘောကိုပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြည်သူပိုင်ဟုဆိုလျှင် ပြည်သူပိုင်စံနစ်ကို ရိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့်လုပ် သွားလျှင် မအောင်မြင်စရာမရှိ။ ဒီမိုကရေစီဟု ပြောကြလျှင် ဒီမို ကရေစီကို ရိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့်လုပ်သွားကြလျှင် မအောင်မြင်နိုင် စရာမရှိ။

သို့သော် ပြည်သူပိုင်ဟုဆိုသောသူသည် သူတပါးလုပ်ငန်းကို ငါတို့ အပိုင်တက်စီးရန်ဟူသော မရိုးဖြောင့်သည့် မနသိကာရကို နှလုံးသွင်းသည်။ ဒီမိုကရေစီဟု အော်ဟစ်သူကလည်း ဘာမဆို သူ့သဘောနှင့်သူလုပ်ဖို့ဟူသော မရိုးဖြောင့်သည့်မနသိကာရကို နှလုံးသွင်းသည်။ဤလုပ်နည်းလုပ်ဟန်အတိုင်း လုပ်နေကြမည်ဆို ပါက မဝေးသောကာလတွင် ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေး ရည်မှန်း ချက်နှင့် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံရေး ရည်မှန်းချက်တို့သည် မုချကျဆုံးရ မည်ဖြစ်သည်။

တော်လှန်ရေးနေ့ရောက်ပြီဟုဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟု နှုတ်ခမ်းဖျားတွင်တင်၍ပြောကြသည်။ ယနေ့တိုင်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနာမည်ကိုအများကမှတ်မိနေ သည်မှာ ကျေးဇူးတင်စရာပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်း၏အတွေးအခေါ်နှင့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်တို့ကိုမူကား ကျွန်ုပ် တို့မှတ်မိချင်မှမှတ်မိလိမ့်မည်။ များသောအားဖြင့်မေ့ကုန်ကြပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နက်ဖြန်လောကက်ဆိုလျှင် ဗိုလ်ချုပ်၏နာမည်ကို မှတ်မိကြပါဦးမည်လော။

မှတ်မိပါသေးတယ်ဟု ဆိုသူရှိအံ့၊ ထိုလူသည်မရိုးမဖြောင့်သော သဘောတရားတို့ကို ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုနှင့် တော်လှန်နိုင်မှသာ တကယ်မှတ်မိပါသေးသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အမှားပြင်ချက်

စာမျက်နှာ(၂၁၈)စာကြောင်းရေ ၄-ဆုံးလျှင်၊ စာမျက်နှာ(၂၂၁)စာကြောင်းရေ ၁၃-မှ စာမျက်နှာ (၂၂၂) စာကြောင်းရေ ၁၇-အထိ ဆက်ဖတ်ပါ။

ထို့နောက် စာမျက်နှာ (၂၁၈)စာကြောင်းရေ ၅-ကို ပြန်ကောက်၍ စာမျက်နှာ(၂၂၁)စာကြောင်းရေ ၁၂-အထိ ဆက်ဖတ်ပြီးလျှင်၊စာမျက်နှာ(၂၂၂)စာကြောင်းရေ ၁၈ မှ စ၍ အဆုံးအထိ တဆက်ထဲဖတ်ရှုပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာစာပေ
မြန်မာသဘင်
မြန်မာရုပ်ရှင်
မြန်မာပန်းချီ
မြန်မာပန်းပု
မြန်မာသုခုမ
မြန်မာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ
ဗဟုသုတအသွယ်သွယ်
တွေ့ရမြင်ရ ဖတ်ရမည်

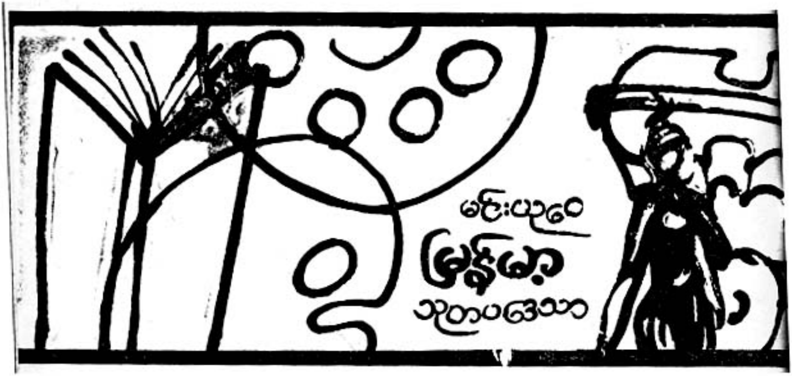

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာ 'မင်းယုဝေ' ပြုစုသည်။

စာသမားများ၊ကျောင်းသားများ၊ဗဟုသုတရှာမှီးနေသူများနှင့် စာကြည့်တိုက်များအတွက်၊ ထာဝရ စုဆောင်းထားရမည့်စာအုပ်ကောင်း။
☆ရုပ်ပုံပေါင်း မြောက်မြားစွာဖြင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှလှပပ ဝေဝေဆာဆာထွက်လာမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ် မင်းမော်

–မျက်မှောက်ခေတ် လူငယ်ကဗျာဆရာ။

–သူသည် ကဗျာများကို အစဉ်တစိုက်ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်။

–သူ့ကဗျာများကို မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးတွင် တွေ့နိုင်သည်။

–သူ့ကဗျာများကို စွဲမက်သူ၊နှစ်သက်သူ များလှသည်။

☆သူ့ကဗျာများတွင် အချစ်,အလွမ်းကိုလည်း တွေ့နိုင်သည်။ တမ်းတသံ၊ရှိုက်သံ၊ တီတာသံများကိုလည်း ကြားနိုင်သည်။

☆သို့သော်–သူ့ကဗျာများ၌ ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသောအရာကား ထိုအကြောင်းများမဟုတ်။လူ့အကြောင်း၊လောကအကြောင်း ဖွဲ့ဆိုထားသော ဘဝကဗျာများသာဖြစ်သည်။

☆လူသားတို့၏ အားမာန်၊လူသားတို့၏ဇွဲ၊လူသားတို့၏ပဋိပက္ခ လူသားတို့၏ ရုန်းကန်မှု၊ လူသားတို့၏ စရိုက်၊လူသားတို့၏ ဘဝ အထွေထွေတို့ကို သူ့ကဗျာတွင် မီးမောင်းထိုးပြထားသကဲ့သို့ ပီပီပြင်ပြင် တွေ့ထိနိုင်သည်၊ခံစားနိုင်သည်။

☆အဟောင်းတို့ချုပ်ငြိမ်း၍၊ အဟောင်းတို့နေရာ၌ အသစ်တို့ အစားထိုးလာသော ဤခေတ်ဤအခါတွင် ဟာနေ လိုနေသော ကဗျာလောကမှ ကွက်လပ်ကို ဖြည့်နေသော သူ့ကဗျာများ....ထွက်တော့မည်။

ဘဝတေးသံ ကဗျာများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

* ချစ်ကြောင်း၊ ကြိုက်ကြောင်း၊ လွမ်းကြောင်း၊ ဆွေးကြောင်း များကို ထပ်တလဲလဲရေး၍ ပုဂ္ဂလိက ဘဝတဏှာ နယ်ပယ် တွင်၊ တဝဲလယ်လယ် ဖြစ်နေကြသော သူများကို ပြည်သူ့ စာပေ တရားခွင်တွင် စွဲချက်တင်မည့်စာအုပ်။

* စာပေသည် စာပေအတွက် သက်သက်သာ ဖြစ်ရမည်ဟု အော်ဟစ် နေသော အဟောင်းသမားများကို ကျောတရာ ရင်တရာ ဒဏ်ခတ်၍ မြိုင်ရပ်သို့နှင်မည်။

စာပေသစ်နိဒါန်း ☆ မောင်ဇော်

---

* စာပေသည် ပြည်သူတို့၏ ဘဝအမှန်ကို ထိန်လင်း တွန်းပြရုံ သာမက၊ ပြည်သူတို့အား ဘဝဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်မြောက် ရာလမ်းကို ညွှန်ပြသော မီးရှူးတန်ဆောင်ဖြစ်ရမည်။

* ပြည်သူတို့၏ လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲအတွက်လက်နက်တခု ဖြစ်ရမည်ဟူသော ကြွေးကြော်သံကို ကြွေးကြော်ထားသော စာအုပ်။

BURMESE CLASSIC .com

* ပြည်သူ့ဘဝနှင့်ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ရမှန်း မသိကြသော... ပြည်သူ့ဘဝနှင့်ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ရေးသားရန် ငြင်းဆိုကြ သော ပြည်သူ့ဘဝနှင့်ဆန္ဒကို မျက်ကွယ်ပြု၍ နေကြသောသူ များကိုပြည်သူတို့၏ဝေဘန်ရေး လိပ်ကျောက်မြီးဖြင့် ရက်စက် စွာ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာ၊ အညှာအတာကင်းမဲ့စွာ ရိုက်နှက်မည့် စာအုပ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

-ယုံနိုင်ဘွယ်ရာမရှိသော ရက်စက်မှုများ။
-လူလူချင်းမပြုအပ်သော ကြမ်းကြုတ်မှုများ။
-ယဉ်ကျေးပါသည် ဆိုသူတို့၏လူမဆန်မှုများ။

မောင်နေဝင်း

တောင်ဇီယက်နမ်မှ ပေးစာများ

BURMESE CLASSIC .com

-ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထဖွယ် အံ့ကြိတ်ဖွယ်၊ လက်သီးဆုတ်ဖွယ်၊ သဲထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်၊ အံ့မခန်း ဇာတ်လမ်းများကို ဖတ်ကြရမည်။
-စိတ်ကူးဖြင့်ရေးချယ်၍မရနိုင်လောက်အောင် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သော ပုံဝတ္ထုများကို တွေ့ကြရမည်။

ဤစာအုပ်ကို ဘာသာမျိုးစုံဖြင့် အုပ်ရေသန်းပေါင်းများစွာ

ဘာသာပြန်ဆို ထုတ်ဝေပြီးဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှလုံးလှအထူးထုတ်

- ☆ မင်းသုဝဏ်၏ဘဝ
- ☆ မင်းသုဝဏ်၏ စေတနာ
- ☆ မင်းသုဝဏ်၏ မေတ္တာ
- ☆ မင်းသုဝဏ်၏ ဝန်းကျင်
- ☆ စကားပြေ၏ အလှ

တို့ကို တွေ့ရ မြင်ရ ဖတ်ရမည့်

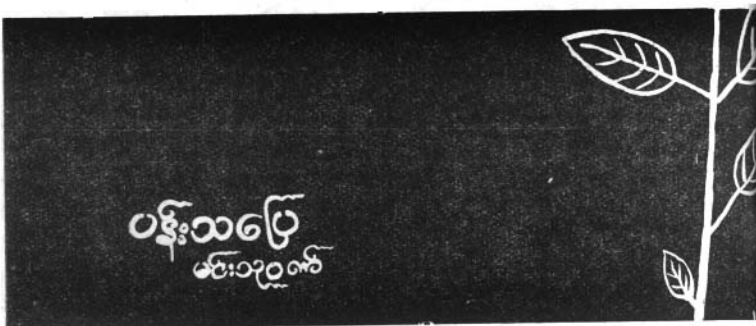

မျက်မှောက်ခေတ် စာပေခေါင်းဆောင်
ခေတ်စမ်းစာဆိုအကျော် ဆရာမင်းသုဝဏ်၏
အမြင်၊အတွေ့၊အတွေး
ခံစားချက်၊သုံးသပ်ချက်တို့ကို
ပီပီသသ ထွန်းပြသည့် စာများကို
သီးသန့်ရွေးချယ်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှလုံးလှ၏ စာပေစာအုပ်

မြန်မာစာပေသမိုင်းမှ တိမ်မြုပ်နေသော
မြန်မာစာပေသမိုင်းမှ ကျော်ကြားသော
မြန်မာစာပေသမိုင်းမှ ထင်ရှားသော
မြန်မာစာပေ အထွေထွေတို့ကို
ဖတ်ရှု၍ လေ့လာ၍ သုံးသပ်၍

* ဤကား စာကောင်းတည်း
* ဤကား စာသန့်တည်း
* ဤကား စာညွှံတည်း
* ဤကား လောက အကျိုးပြုစာ
* ဤကား လူ့အကျိုးပြုစာ
* ဤကား စနစ်အကျိုးပြုစာ
* ဤကား စရိုက်အကျိုးပြုစာ

စာ့အကြောင်းအရာနှင့် စာဟန်ကိုရင်း
စာပေ့အရသာနှင့် စာပေ့ဂုဏ်ကိုရင်း
စာဆိုတို့၏ ဦးတည်ချက်ကိုရင်း
စာဆိုတို့၏ သမိုင်းပေး တာဝန်ကိုရင်း
ဆစ်ပိုင်း ခြားနား၍ တင်ပြထားသော
LITERARY ESSAYS စာပေစာတန်းများ
ကို့ ကျော်မြိုင် စာတန်းဆရာတဦးဖြစ်သော
"တက္ကသိုလ် ဝင်းမွန်" ရေးသည်။

- မြန်မာစာပေ မိတ်ဆက်
- မြန်မာစာပေ လမ်းညွှန်
- မြန်မာစာပေ အဖွင့် စာအုပ်။

www.burmeseclassic.com